

ઈમામે જમાના

ઇન્ડિયા ની ઓળખ

આ કિતાબ ઈમામે જમાના ઇન્ડિયા મહદી અલાયિસ્સલામની હ્યાતી, ગયબત અને ઝુહુર પ્રત્યેની માન્યતા (એઅતેકાદ)માં વધારો કરવા માટે લખવામાં આવેલ છે.

પ્રથમ આવૃત્તિ : જાન્યુઆરી, ૧૯૫૭ (પ્રત : ૧૫૦૦)

બીજી આવૃત્તિ : માર્ચ, ૧૯૫૮ (પ્રત : ૩૦૦૦)

: લેખક :

મોહમ્મદજાફર શરીફ દેવજી

પો. બોક્સ નં ૪૬, જંગબાર

: પ્રીન્ટેડ બાય :

ધી ઈકબાલ પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ

જાંગબાર

ક્રમ વિષય	પેજ
પ્રસ્તાવના	૦૪
૧. કિતાબનો પરિચય	૦૬
૨. ઈમામ મહદી (અ.)નો ઉલ્લેખ કુરઆનમાં	૧૩
૩. ઈમામની નિમણુંક, સિફાતો અને શરતો	૧૫
૪. ઈમામત અને ખિલાફત	૧૮
૫. ઈમામ મહદી (અ.સ.) સંબંધિત હદ્દીસો	૨૪
૬. હિન્દુ મહદી (અ.સ.) બારમા ઈમામ છે	૨૭
૭. પીરોના ગીનાનમાં હિન્દુ મહદી (અ.સ.)નું વર્ણન	૩૧
૮. ઈમામ મહદી (અ.સ.)નો જન્મ	૩૨
૯. ઈટ બરાત	૩૮
૧૦. ઈમામ મહદી (અ.સ.)નું બાળપણ	૪૧
૧૧. ઈમામે જમાના મોઅતમીદ અખ્બાસી ખલીફાની કચેરીમાં	૪૩
૧૨. ગયબતે સુગરા	૪૫
૧૩. ગયબતે કુબરા, તેના રહસ્યો અને એઅતેરાજના જવાબો	૪૭
૧૪. ઈમામ મહદી (અ.સ.)ની લાંબી જીંદગી	૫૫
૧૫. નબીઓની ગયબત	૬૦
૧૬. ઈમામ મહદી (અ.સ.) અને પરઘમીઓ	૬૪
૧૭. ફરજ, ઈન્ટેજાર અને પરિક્ષા સંબંધિત હદ્દીસો	૬૮
૧૮. આખર જમાનાની નિશાનીઓ	૭૧
૧૯. કાદયાની (અહમદી) ફીરકો	૭૭

૨૦. બાબી, અગલી અને બહાઈ (નવા ફૂટી નીકેળલા ફીરકા)	૮૩
૨૧. ઈમામ મહદ્દી (અ.સ.)નું રહેઠાણ	૮૯
૨૨. ઈમામ મહદ્દી (અ.સ.)ના જુહુરની હદીસો અને નિશાનીઓ	૯૭
૨૩. કાણો કાફર દજજાલ	૯૯
૨૪. ઈમામ મહદ્દી (અ.સ.)ના જુહુર સમયની હકીકત	૧૦૨
૨૫. રજાત	૧૦૬
૨૬. ઈમામ મહદ્દી(અ.)ની ગયબતમાં મોઅમીનોની ફરજો, વસીલા અને દોઆઓ	૧૧૧
૨૭. શું ગયબતે કુબરાના ઝમાનામાં હજરત મહદ્દી (અ.)ની મુલાકાત અસંભવિત છે ?	૧૨૦
૨૮. ઈમામ મહદ્દી (અ.સ.)ની મુલાકાતના પ્રસંગો	૧૨૩

અહ્લાહ તાદાલા દરેક વખાણને પાત્ર છે, અને તેના ઘારા રસૂલ સહ્લલાહો અલઘે વ આદેહી વસહલમ અને તેમની પવિત્ર એહલેબૈત ઉપર દુરૂદ, સલવાત અને સલામ ગુજર્યા બાદ આએ કિતાબ ‘ઈમામે જમાના હજરત મહદી અલઘિસ્સલામ’ની બીજી આવૃત્તિ ટુંક સમયમાં પ્રગટ કરી શક્યા, તે બદલ સૌપ્રથમ તે માલિક મઅબુદ્ધનો અગણિત શુફ્ર, હમું અને સના ગુજરીએ છીએ. તે સાથે અમારા જે દીની બિરાદરોએ બીજી આવૃત્તિની ૩૦૦૦ નકલો વક્ફ છપાવવાના કાર્યમાં સહાયતા આપવા બદલ તેઓનો ખરા અંતઃકરણથી આભાર માનીએ છીએ. તે વક્ફ કરનાર અમારા દીની બિરાદરોના નામો હવે પછીના પેજમાં લખેલ છે.

પ્રથમ આવૃત્તિની ૧૫૦૦ નકલો પ્રગટ થઈ, ત્યારે કૌમમાં ઘણી પ્રશંસા પામી, તે સાથે તેની વધુ માંગણી થતી રહી, વળી અમારા તરફથી માંગણી અથવા સુચના વગર અમુક ઉત્સાહી દીની બિરાદરો તરફથી વક્ફ કરવા માટેના લખાણો આવતા રહ્યા. પરિણામે ટુંક સમયમાં ૩૦૦૦ નકલોથી વધુ વક્ફ થઈ, છતાં માત્ર ૩૦૦૦ નકલો પ્રગટ કરીએ છીએ.

દરેક મોઅમીન દિની બિરાદરોની ફરજ છે કે પોતાના ઘર માટે એક નકલ મેળવી, વાંચી, પોતાના કુટુંબીજનો અને મિત્રોને વાંચવા આપે. કેમકે ‘ઈમામત’ ઉસુલે દીનમાં છે. પોતાના જમાનાના ઈમામને ખાત્રી-યક્રીન સાથે ઓળખી ઈમાન લાવવું વાળિબ છે.

હજરત રસૂલ સહ્લલાહો અલઘે વ આદેહી વસહલમ અને ઈમામો અલઘેમુસ્સલામની હદીસો અનુસાર ઘણા લોકો ખોટા મહદી અને ઈમામ હોવાનો દાવો કરી ચુક્યા. વર્તમાન કાળમાં છેલ્લી બે સદીમાં આફ્રિકા, ઈરાન અને હિન્દુસ્તાનમાં નવા-નવા બનાવટી મહદીઓનો રાફડો ફાટતો ગયો, તેથી ખરા ઈમામ અને ખરા મહદી (અ.સ.)ને કુરાન, હદીસો અને ઈતિહાસના આધારે ખાત્રીપૂર્વક અક્કલથી ઓળખી માન્યતા (અકીદો) રાખવાની દરેક સાચા મોઅમીન – મુસલમાનની ફરજ છે.

અમોને આશા છે કે અમારા દીન બંધુઓ, આ કિતાબનો અભ્યાસ કરવાની પોતાની દીની ફરજ સમજ્શે અને તેનો વધુમાં વધુ ફેલાવો, માત્ર હિદાયત માટે કરવાનું મન ઉપર લેશે.

લિ. અદના સેવક

મોહમ્મદજાફર શરીફ દેવજી

જગબાર,

તારીખ : ૧૫મી શાબાન, હિજરી સન ૧૩૭૭

કિતાબ વક્ફ કરાવનારા મોઅમીન બીરાદરોના મુખાકર નામોની યાદી

ક્રમ	નામ	નકલ
૧.	હાજી અહમદભાઈ મુરાજ મુગદીશા તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	૪૭૫
૨.	હાજી મોહમ્મદઅલીભાઈ અનેહાજી હુસૈનભાઈ હાજી ભાઈ મુરાજ મુગદીશા તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	૪૭૫
૩.	જનાબ મુલ્લા અકબરઅલી નુરમોહમ્મદ મુરુંદાવા (માડાગાસ્કર) તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	૪૫૦
૪.	તુલીયાહ, માડાગાસ્કરના ૧૭ દીની બિરાદરો તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	૫૦૦
૫.	હાજી અનવરભાઈ હાજી કરમાલી થારુ (ઠાંગાવાળા) તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	૫૦૦
૬.	ગુલામહુસૈન ઈસ્માઈલ દુંહુર (ટાંગાનીકાવાળા)	૨૦૦
૭.	તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	
૮.	એમ. જાફર હાજી એહમદભાઈ નાનજીકારા (દારેસલામવાળા)	૨૫૦
૯.	તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	
૧૦.	મોહમ્મદઅલી કાસમભાઈ વીસરામ (કંપાલાવાળા)	૧૦૦
૧૧.	તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	
૧૨.	મોહમ્મદ સુલેમાન ખીમજી (ઠાંગાવાળા)	૫૦
	તેમના મરહુમ કુટુંબીજનોની અરવાહના સવાબ અર્થે	
	કુલ ત્રણ હજાર નકલો ઉપર મુજબ વક્ફ થયેલ છે. પરવરદીગાર તે તેમામ દીની બીરાદરોને નેક અજ્ઞ, દીન-દુનિયાની ભલાઈઓ, બરકત, સઆદત અને નેક તૌફીક નસીબ ફરમાવે. તેઓના મરહુમોની અરવાહને સવાબ અને મગફેરત અતા ફરમાવે (આમીન)	
	વાંચકોને નામ વિનંતી કે તેઓ ઉપરોક્ત બીરાદરોના મરહુમોની અરવાહ માટે ફાતેહા પઢી મગફેરતની દોઆ કરે.	

આ કિતાબ પરકૌમ, પરધર્મ અથવા ઈસ્લામના અન્ય ફિરકા સાથે વાદવિવાદ માટે લખી નથી, માત્ર મારી ખોજા શીઆ ઈશનાઅશરી કોમના મારા ભાઈ બહેનો અને ઉગતા યુવાનોને પોતાના ઈમામે બરહક, ઈમામે ઝમાના હિન્દુરત મહદી અલાયિસ્સલામની ઈમામત, ગયબત, જુહૂર, રજાત વગેરેની પુર્ણ સમજણ આપવા માટે લખેલ છે. ઈમામતનો એઅતેકાદ (માન્યતા) ઉસુલેદીનમાં હોવાથી તેની ખાત્રી કરી ખરા એઅતેકાદની સાથે ઈમાન લાવવું વાળ્યબ છે. જેવી રીતે ખુદાની હસ્તી-વહ્દાનીયત, અદાલત, પયગમ્બરની નબુવ્યત અને કયામત ઉપર સમજીને, ખાત્રી કરીને ઈમાન લાવવું વાળ્યબ છે, એજ પ્રમાણે ઈમામત બાબતે સમજણ અને ખાત્રી સાથેનું ઈમાન હોવું જરૂરી અને વાળ્યબ છે. આ કિતાબમાં બાર ઈમામોની સચ્ચાઈ સાબિત કરવા માટે ઈસ્લામના અન્ય ફિરકા તેમજ ઈસ્લામ સિવાયના મજહબોના પુસ્તકોમાંથી પુરાવા તરીકે ઉતારા, દલીલો અને દાખલાઓ લખેલ છે. આ કિતાબ ફક્ત શીઆ ઈશનાઅશરી મજહબ પાળનાર મારા કોમી દીનબંધુઓ માટે જ લખેલ છે.

શીઆ ઈશનાઅશરી મજહબની માન્યતા મુજબના ઉસુલેદીન (ઉસુલ ઈમાન) પાંચ છે : તવહીદ, અદાલત, નબુવ્યત, ઈમામત અને કયામત. આ પાંચેય ઉસુલેદીન ઈમાનના જડ (મૂળ) હોવાથી, દરેક મોઅમીન ઉપર લાજીમ અને વાળ્યબ છે કે તે વિશે સમજી, ખાત્રી કરી અને યકીનની સાથે ઈમાન લાવે. કોઈના કહેવા સમજાવવાથી વગર ખાત્રીએ માનવાનો હુકમ નથી. ઉસુલેદીનમાં ‘ઈમામત’ એટલે કે પયગમ્બરના ખલીફા, જાનશીન, ઈમામો સંબંધી ખાત્રી કરી તેઓને ઓળખી ઈમાન લાવવું વાળ્યબ છે. તે ઈમામોમાં છેલ્લા બારમાં ઈમામ ખુદાની હુક્કત, પયગમ્બરના વસી, ઈમામે ઝમાના હિન્દુરત મહદી અલાયિસ્સલામ દુનિયાની સપાઠી ઉપર હયાત, જીવતા અને ગાયબ (નજરથી છુપા) છે. જ્યારે ખુદાનો હુકમ થશે તે વખતે જીહેર થઈ, જગતની સપાઠી ઉપર દુઃખ, જુલ્મ, ફસાદ અને કુઝને મટાડી અદલ, ઈન્સાફ અને ઈમાન સાથે એક જ હક ઈસ્લામ મજહબ ફેલાવશે, તેની ખાત્રી કરી સમજી ઈમાન લાવવું, અને પોતાના ઈમામે ઝમાનન અલાયિસ્સલામને ઓળખવું જરૂરી અને વાળ્યબ છે.

સંઘળા મુસલમાનોની માન્ય રાખેલી મશહૂર હદ્દીસમાં હિન્દુરત રસૂલેખુદા સલ્લલલ્લાહો અલખે વ આલેહી વસલ્લભે ફરમાવ્યું છે કે :

“મન માત વ લમ યઅરિફ ઈમામ ઝમાનેહી, માત મીતતન જીહેલીયહ”

‘પોતાના ઈમામે ઝમાનને ઓળખ્યા વગર જે કોઈ મરણ પામે, તો તે કુઝના મૌતે (કાફર) મરણ પામશે.’

તેથી દરેક મુસલમાન-મોઅમીન ઉપર વાળ્યબ છે કે પોતાના સમયના ઈમામને ઓળખે. વળી એક બીજી સર્વસામાન્ય મશહૂર હદ્દીસમાં હિન્દુરત રસૂલેખુદા સલ્લલલ્લાહો અલખે વઆલેહી વસલ્લભે ફરમાવ્યું છે કે :

“સતુરુફરુ ઉભ્મતી સલાસ વસબળિન ફિરકતન કુલ્લોહુમ ફિન્નાર ઈલ્લા વાહેદુન.”

‘મારી ઉમતના તોતેર ફિરકા(ટોળા) થશે, એક (હક) ફિરકા સિવાય સઘળા દોઝખમાં જશે’ (એકજ ખરો ફિરકો નજીત પામશે.)

ઈસ્લામના તોતેર ફિરકામાં જે ખરો મતભેદ છે તે ઈમામતના બારામાં છે, નહિ તો ખુદા, તેના રસૂલ (સ. અ. વ.), કુરઆને મજૂદ અને ક્યામત ઉપર (કાદ્યાની, બાબી, બહાઈ અને બીજા અમુક ફિરકા, જે છેલ્લા સો દોઢસો વર્ષમાં જાહેર થયા તે સિવાયના) સઘળા મુસલમાનો ઈમાન રાખે છે, માત્ર ઈમામતના સવાલમાં મતભેદ રહ્યો છે.

એ સઘળા તોતેર ફિરકા ખરા અને હક ઉપર હોય તે બનવા જોગ નથી, કારણ કે તેઓ એકબીજાને બાતિલ અને માત્ર પોતાના ફિરકાને હક ઉપર સમજી રહ્યા છે. તેથી ખરો નજીત પામવા લાયક ફિરકો એકજ હોઈ શકે, બાકી બાતિલ સમજી શકાય. તે હક ફિરકો કયો છે તેની શોધ અને તપાસ કરી ઈમાન લાવવા માટે દરેક મુસલમાનની ફરજ છે, કેમ કે પયગભરની ઉપલી હદ્દીસ મુજબ પોતાના ઈમામે જમાનાને નહી ઓળખનાર કુર્ઝના મૌતે (એટલે કે ઈસ્લામ સિવાયના મજાહબ ઉપર) ભરણ પામે છે, અને તેના કોઈ અમલ, નમાજ, રોજા વગેરે કબુલ થવા લાયક અને નજીત પામવા લાયક હોતા નથી. આમ, ઈમામતનો સવાલ બહુજ ગંભીર, અગત્યનો અને જરૂરી સવાલ છે.

ખરો ફિરકો કેવી રીતે ઓળખી શકાય ? તેને ઓળખવા માટે ઈસ્લામમાં પાંચ બાબતો ખાત્રી કરવાની કસોટી રાખવામાં આવેલ છે. તે થકી જે કોઈ મુસલમાન માત્ર ખુદાની ખુશી અને નજીત પામવા માટે પોતાના જુના વિચારો અને હઠ તજી, હક મજાહબ શોધવાની કોશિશ કરશે, તો બેશક સહેલાઈથી હક મજાહબ—ખરો ફિરકો પારખી અને પામી શકશે.

પરવરદિગારે કુરઆનમાં ફરમાવેલ છે :

“અલ્હાજીન જાહેરુ ફીના લનહદીયન્—હુમ સુખુલના.”

જે કોઈ અમારા (હિદાયતના) માર્ગ તરફ આવવાની કોશિશ કરશે, તો બેશક અમે તેઓને અમારા (સાચા) માર્ગની હિદાયત આપીશું. (ખરો અને સીધો રસ્તો— હક મજાહબ દેખાડીશું)

ખાત્રી (યકીન) મેળવવા માટેની એ પાંચ કસોટી નીચે મુજબ છે :

૧. કુરઆને મજૂદ
૨. પયગભરની ખરી હદ્દીસો— એવી હદ્દીસો જે કુરઆનના ફરમાનથી ઉલટી ન હોય
૩. રિવાયત — ઈતિહાસ
૪. દિરાયત — ખરા બનેલા બનાવો જેમ કે કોઈ કહે કે રોમના પોપ હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા અને મુસલમાનના આલિમો સાથે વાદવિવાદ થયો. તેની પોકળતા સાબિત કરવા માટે એક જ દલીલ બસ થશે કે રોમના પોપ

કોઈ કાળે આજ પર્યત હિન્દુસ્તાન આવ્યા જ નથી, તેથી વાદવિવાદની વાત ગપના ગોળાથી વિશેષ ન હોઈ શકે, તેને દિરાયાત કહે છે.

૫. અક્કલ, કુરાનની ખરી તફસીર, ખરી હદીસો, રિવાયત અને દિરાયાતની હકીકતો સમજવા માટે અક્કલનો ઉપયોગ જરૂરી છે. આ કિતાબમાં તેનો વધુ ખુલાસો સ્થળ સંકોચના કારણે લખી શકતા નથી.

ઈમામે મહદી (અ.સ.)ની ગયબત પછી છેલ્લા હજાર વરસોમાં સેંકડો મુસલમાનો નબુવ્વત, ઈમામત અને મહદી હોવાનો દાવો કરી ચુક્યા. અરબસ્તાન, ઈરાન, હિન્દુસ્તાન અને આઝ્રિકામાં ઘણા બનાવટી મહદી થઈ ચૂક્યા. ચોક્કસપણે તેઓ સઘળા ખરા ન હોઈ શકે, કેમ કે કુરાન, હદીસો અને ઈતિહાસના પુરાવાથી ઈમામે જમાના અને મહદી એક જ હોઈ શકે, તેથી બાકીના સઘળા દાવેદારો ખોટા, દીનથી ફરી ગયેલા, ખુદા અને રસૂલ (સ. અ. વ.) ઉપર ખોટી તોહમત મુકનારા અને બેદીન હોવાની ખાત્રી ઉપસ્થિત થાય છે. તદ્દુપરાંત એ ખરા હક અને નાજી ફિરકાની શોધ માટે એક મજબુત દલીલ એ છે કે, ઈસ્લામના સઘળા ફિરકાના મુસલમાનો પંજેતને પાક, પયગમ્બરની એહલેબૈતને પવિત્ર, ઈમાનદાર, હક ઉપર અને માન-મોહષ્બતને લાયક માને છે. તેથી તે પાંચેય બુજૂર્ગવારો હક ઉપર હતાં, અને તેઓના અમલ, આદેશો (ફરમાનો), હદીસો અને શિક્ષણ ખરા અને નજીત અપાવનાર હોવાની સહજ ખાત્રી થઈ શકે છે. તે પાંચેય બુજૂર્ગવારો (માઝાઝલ્લાહ) બાતીલ ઉપર અને તેમનું શિક્ષણ માનવા લાયક ન હતું, એવું કોઈ મુસલમાન કહી શકશે નહિં, તેથી તે પાંચેય બુજૂર્ગવારોનો તરીકો શું હતો, તેમણે કેવા ફરમાનો આયા, અને ખરો નાજી ફિરકો કયો છે. તેની શોધ કરી સમજી લેવાની દરેક મુસલમાનની ફરજ છે.

માત્ર શીઆ ઈશનાઅશરી મજહબની કિતાબોમાં લખાએલી હદીસોથી નહીં, પરંતુ સામાન્ય મુસલમાનો— એહલે સુન્નત જમાઅતની મશહૂર સહી કિતાબોથી તે પાંચેય બુજૂર્ગવારો (પંજેતને પાક)નો તરીકો, અમલ અને ફરમાનો સહેલાઈથી મેળવી સમજી શકાય તેમ છે. આમ, એહલેબૈતે રસૂલનો પંથ (ફિરકો) ખરો અને નજીત અપાવનાર છે તેમજ તેઓને માનનાર અને તેઓના ફરમાનુસાર અમલ કરનાર ફિરકો ખરો અને નજીત અપાવનાર છે. ઈસ્લામના દરેક ફિરકાના લોકો એમ કહે કે અમે પંજેતનને હક સમજી તેઓના ફરમાનુસાર અમલ કરીએ છીએ. તો તેનો અર્થ એમ જ થઈ શકે કે (માઝાઝલ્લાહ) તે બુજૂર્ગવારોના ફરમાનો એકબીજાથી વિરુદ્ધ અને તેમના હુકમો દરેક ફિરકા માટે જુદા જુદા છે, જે ખરેખર અક્કલથી વિરુદ્ધ અને અશક્ય બાબત છે, જેનો વધુ ખુલાસો આ પુસ્તક ‘ઈમામે જમાના હજરત મહદી અલય્લિસલામની ઓળખ’ માં લખવામાં આવ્યો છે.

વળી એ પંજેતને પાકના બારામાં હજરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.)ની સર્વસામાન્ય મશહૂર હદીસ છે કે :

“ઈન્ની તારેકુન ફીકોમુસ્સકલૈન કિતાબલ્લાહે વ ઈતરતી અહલુભયતી, મા ઈન તમસ્સકતુમ બેહેમા, લન તજિલ્લુ બઅદી અબદા.”

‘હું તમારી વચ્ચે (મારી અમાનત) બે ભારે વસ્તુઓ મુકીને જાવ છું, એક ખુદાની કિતાબ (કુરઆન) અને બીજી મારી ઈતરત (એહેલેબેત), જ્યાં સૂધી તમે તે બન્નેને મક્કમપણે વળગીને રહેશો, ત્યાં સૂધી કોઈ કાળે કદ્દી ગુમરાહ થશો નહિં.’ (હદીસે સક્કદૈન)

આ પવિત્ર અહલુલબયત જેઓને પરવરદિગારે કુરઆનમાં પાક-પાકીજા, દરેક ખુરાઈઓથી વિમુખ (દૂર) જાહેર કર્યા હોય, તેઓ બેશક નજીત પામનાર પંથ, બલ્કે તે પંથના સરદારો ગણાય છે. તેથી તેઓને માનનારા, ચાહનારા અને તેઓના ફરમાનો અનુસાર વર્તનારા તેમજ તેઓના વિરોધીઓ – દુશ્મનો – સતાવનારાઓ – કાતિલોની સાથે દુશ્મની રાખનાર ફિરકો ખાત્રીપૂર્વક નજીત પામનાર અને ખરો ફિરકો કહી શકાય.

ઈસ્લામના તમામ ફિરકા કુરઆનને માને છે. વર્તમાન સમયમાં તમામ ફિરકાઓ, સિવાય કે જેઓ કુરઆનમાં ખામી દેખાડે છે (જેમ કે, કાદ્યાની ફીરકાના મીરજાએ કુરઆનમાં ગલીય વાણી, ગાળ, ગંધ હોવાનું જણાવ્યું છે અને તેઓ કુરઆનને અરબીમાં હોવાથી અરબો માટે હોવાનું કહે છે), કુરઆનને ખુદા તરફથી ઈસ્લામના પયગમ્બરને મળેલી કિતાબ માને છે અને તેની ઉપર અમલ કરવું તમામ મુસલમાનો પોતાની ફરજ સમજે છે.

એક શહેરમાં કોઈ અજ્ઞાણ મુસાફર દાખલ થાય, દિવસના સૂર્યનું અજ્વાળું હોય, અથવા રાતના સમયે વિજળીની ઝગમગતી રોશની હોય, છતાં રસ્તાઓથી અજ્ઞાણ હોવાના કારણે તે આગળ નહિં વદી શકે, અને ઉતારો, મુસાફર ખાનું અથવા અમુક બજાર કયાં છે તે જાણી નહિં શકે. તેને એક રસ્તો દેખાડનાર ભોમિયાની જરૂરત પડશે, એજ પ્રમાણે કુરઆન એ સુર્યની રોશની સમાન છે. અંધકાર હોય તો ચોક્કસપણે ખાડામાં કે ઉંડી ખાઈમાં પડી જવાનું અથવા ભીત સાથે માથું અફળાવવાનું થાય, તેથી રોશનીની પ્રથમ જરૂરત હોય છે, પરંતુ તેની સાથે કુરઆન સમજાવનાર, રસ્તો દેખાડનાર, હીદાયત કરનાર ભોમિયારૂપી રેહબરો, ઈમામોની જરૂરત હોય છે, જેઓને કુરઆનનું ખરું સંપૂર્ણ ઈલ્મ ખુદા અને રસૂલ તરફથી મળેલું હોય છે. તેથી હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ પોતાની હદીસમાં ચોખવટ ફરમાવી ગયા કે, ‘હું તમારી વચ્ચે બે ભારે વસ્તુઓ મુકી જાઉં છું. ખુદાની કિતાબ અને મારી એહેલેબેત (જેમની પાસે કુરઆનનું ઈલ્મ છે) તે બન્નેને મક્કમપણે વળગી રહેશો, તો બેશક કદીપણ ઉંઘે માર્ગે ભટકવા નહીં પામશો.

ઈમામ જાહેર હોવા જોઈએ, ગાયબ, અદ્રશ્ય, નજરથી દુર અને દુષ્પા હોય તે ઈમામ ન હોય શકે અથવા તેમના થકી કોઈ પ્રકારની છિદ્યાયત અથવા લાભની આશા રાખી શકાય નહિં, એ ખ્યાલ પાયા વગરનો (પોકળ) છે, જે કદી ટકી નહિં શકે. જોઈ ન શકાય એવી વ્યક્તિ અથવા વસ્તુની હસ્તીને ન માની શકાય તેમ હોય, તો અલ્લાહની પાક જાત દુનિયા તેમજ આખેરત બંનેમાં જોઈ નહિં શકાય, છતાં અલ્લાહની હસ્તી તમામ મખ્લુક માન્ય રાખે છે. એટલું જ નહિં, પરવરદિગારની પેદા કરેલી ધણી ચીજે જોઈ શકતી નથી, છતાં તેની હસ્તી સર્વમાન્ય છે, જેમ કે

ઇન્સાનના શરીરમાં રૂહ હોય છે, તે માતાના પેટની અંદરના બાળકમાં દાખલ થાય છે અને મૃત્યુ વખતે નીકળી જાય છે. રૂહ જોઈ શકતી નથી, છતાં તેની હસ્તીને તમામ ઇન્સાનો માન્ય રાખે છે. તદ્વપરાંત હવા અને ફરિશ્તાઓ પણ જોઈ શકતા નથી, છતાં તેની હસ્તી સર્વમાન્ય છે.

ઇસ્લામના મહાન પદ્યગમ્બર હિન્દુ રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ને ત્રણ વરસ સુધી પદ્ધાડની ગુફામાં છુપાઈને રહેવું પડ્યું હતું, તદ્વપરાંત હિન્દુ મુસા, હિન્દુ સુલયમાન, હિન્દુ ઈશ્વરાહીમ અને હિન્દુ ઈસાને પણ ગાયબ રહેવાની (છુપાઈજવાની) ફરજ પડી હતી. હિન્દુ ઈશ્વરાહીમ અને હિન્દુ ઈસાને પણ ગાયબ ઉપર જીવતા છે એ હકીકત મુસલમાનો માન્ય રાખે છે, છતાં ગાયબ (છુપા) હોવાથી તેઓને જોઈ શકતા નથી.

વળી, ઈખ્લિસ (શયતાન) તેમજ તેના ચેલાઓ અને જીનાત જમીન ઉપર વસે છે. છતાં, તેઓ જોઈ શકતા નથી. દજજાલ મલઉન તથા યાજુજ માજુજ કોમની હસ્તી સર્વમાન્ય હોવા છતાં તેઓ નજરે પડતા નથી.

ગાયબ (અદ્ભુત) બાબતો / વસ્તુઓ ઉપર ઈમામ લાવવાનો હુકમ કુરઆનમાં છે, જે આ પુસ્તકમાં અન્ય સ્થળે સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે, જેમાં મરણ પછીના બનાવો, કબરની હાલત, કયામત, બેહીશત, દોખબ, મીજાન, પુલે સિરાત, અર્શ અને કુરસી વગેરે ગયબની (છુપી) બાબતો હોવા છતા સઘળા મુસલમાનો તેમજ નસારા, યહુદી અને હિન્દુઓ પણ માન્ય રાખે છે. આમ, ગાયબ ઈમામની હસ્તી નહી માનવાનું કશું કારણ નથી.

ઇસ્માઈલી વહોરા કોમ પોતાના ગાયબ ઈમામ તથ્યબને સન પરદ હિજરીથી ગાયબ અને પડદામાં હોવાનું માને છે, જેને લગભગ ૮૫૦-૮૦૦ વરસ વીતી ગયા, તેથી તેઓ બારમા ઈમામ હિન્દુ મહદી (અ. સ.)ના ૧૧૦૦ વર્ષ સુધી ગાયબ અને જીવત હોવા વિશે અસંભવિત નહિ કહી શકે. એજ પ્રમાણે આગાખાની ઈમામોમાંથી અમુક ઈમામોના ગાયબ (પરદા)માં રહેવા વિશે તેઓના પુસ્તકોમાં વર્ણન છે. આમ, ઈમામે મહદી (અ. સ.)ના જન્મ, તેમની હસ્તી અને તેમના અદ્ભુત (ગાયબ) હોવા વિશે કુરઆન, હદીસો અને ઈતિહાસ તથા અકલી દલીલોથી સિદ્ધ હોવા છતાં, જાહેરન દેખાતા ન હોવાથી તેમની હસ્તી અને ઈમામતનો ઈન્કાર થઈ શકે નહિં.

ઇમામ હોવા છતાં ગાયબ હોવાના કારણે ઇસ્લામ અને મુસલમાનોને શું લાભ મળે છે? ઈમામ જાહેર થઈ કુર્ઝના અંધકારને શા માટે દૂર નથી કરતાં? બેશક આ સવાલો અગત્યના છે. તેનો સંપૂર્ણ ખુલાસો આ પુસ્તકમાં અન્ય સ્થળે લખેલ છે, તે ઉપરથી સાબિત થઈ જશે કે ઈમામે જમાના ગાયબ હોવા છતાં તેમના થકી ઈસ્લામ અને મુસલમાનોને કઈ રીતે લાભો પહોંચે છે.

અમારા આગાખાની બિરાદરો અને મીશનરીઓ કુરઆનની આયત, ‘ઈમામુમ મુખીન’નો જાહેરી અર્થ ‘જાહેર ઈમામ’ નો લઈ, ગાયબ (છુપા) ઈમામ માનવા લાયક હોઈ ન શકે, એવી દલીલ ઉપર ભાર આપી રહ્યાં છે. પરંતુ ‘મુખીન’નો અર્થ માત્ર ‘જાહેર / જોઈ શકાય’ એવો એક જ અર્થ નથી. આ શર્દુ કુરઆને મજૂદમાં ધારી આયતોમાં વર્ણન થયેલ છે, જેના જુદા જુદા અર્થ થાય છે.

૧. ઈમામુમ મુખીન : પુરી આયત ‘વ કુલ્લો શયઈન અહસયનાહો ફી ઈમામિમુખીન’ એટલે કે ‘અને દરેક ચીજ અમે સ્પષ્ટ અને મુખ્ય કિતાબમાં ગણી (લખી) લીધી છે. (સૂરે યાસીન, આયત : ૧૨) અંગ્રેજી-અરબી ડિક્શનરીમાં ‘મુખીન’ના અર્થ નીચે મુજબ છે :
- Manifest, Clear, Evident (સ્વચ્છ, ચળકતું, સ્પષ્ટ, ખુલ્લું, સાફ, ઉદાહરણ, પ્રગટ, પ્રસિદ્ધ)
૨. અદૃષ્ટમુખીન : ઉદાહરો – ખુલ્લો દુશ્મન (શૈતાન) (સૂરે યાસીન, આયત : ૬૦) શયતાન નજરે પડતો નથી, છતાં તેના માટે પણ ‘મુખીન’ શબ્દ વર્ણન થયેલ છે, તેથી એમ ન કહી શકાય કે જાહેર નજરે પડનાર માટે જે ‘મુખીન’ શબ્દ છે.
૩. ઝલાલિમ મુખીન : ચોખ્ખી ભુલ, ખુલ્લી ગુમરાહી (સૂરે યાસીન, આયત : ૨૮) ભુલ ગુમરાહી આંખે જોઈ શકાય તેવી ચીજ નથી.
૪. સુલતાનીમ મુખીન : સ્પષ્ટ દલીલ (સૂરે નહલ, આયત : ૨૧) દાખલો–દલીલ નજરે જોવાની વસ્તુ નથી.
૫. અરબીયુમ મુખીન : સ્પષ્ટ અરબી (ભાષા) (સૂરે શોઅરા, આયત : ૧૮૫) અરબી ભાષા આંખે જોવાની ચીજ નથી.
૬. બલાગુમ મુખીન : ખુલ્લો સંદેશો (સૂરે યાસીન, આયત : ૧૮) સંદેશો જાહેર નજરે પડતી ચીજ નથી.
૭. ખસીમુમ મુખીન : ખુલ્લમ ખુલ્લો ઝઘડો કરનાર (સૂરે નહલ, આયત : ૪) ‘મુખીન’ શબ્દના માત્ર જાહેરી અર્થને જોઈ અને તેને જ વળગી રહી ઈમામ ‘ગાયબ’ (દુપા) ન હોઈ શકે, એમ કહેવું ખોટું અને હઠ સિવાય બીજુ કશું નથી, જ્યારે કે પયગઘરો, વહોરા ઈસ્માઈલી કોમના ઈમામ ‘તયબ’ અને અમુક આગાખાની ઈમામો ગાયબ (દુપા) રહેવા વિષે સાબિત થયું છે.
- આગાખાની ઈમામતના સિલસિલામાં ત્રણ ઈમામો, વજી અહમદ, તકી અહમદ અને રજા અબુલ્લાહની જુંદગી ઈમામો તરીકે પસાર થઈ છે, એટલું જ નહી પણ ૪૮ ઈમામોમાંથી ઘણા ઈમામોની કારકિર્દિનો કશો ખુલાસો તેઓના પુસ્તકો અને ઈતિહાસમાં નથી.
- અંતમાં ઈમામતની મુખ્ય જરૂરી શરતો કુરઆન અને હદ્દીસોમાં જણાવવામાં આવેલ છે, તે ખુલાસાવાર અન્ય સ્થળે લખેલ છે. અહી હિન્દુ મહારત મહારત અલયહિસ્સલામના બારામાં તેમના જાહેર થવા માટેની મુખ્ય જરૂરી શરતો લખીશું, જેથી તે શરતો–નિશાનીઓ જે કુરઆન અને હદ્દીસોથી જરૂરી ઠરાવવામાં આવેલ છે તે ન હોય તો હિન્દુ મહારત કે ઈમામે જમાનાનો (જૂઢો) દાવો કોઈ મુસલમાન માન્ય રાખી શકે નહી.

૧. મહદી(અ.)નું મુખ્યારક નામ ‘મોહમ્મદ’ (અ.) અને તેમના પિતાનું ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) છે, એ હદીસો અને ઈસ્લામી ઈતિહાસથી સિદ્ધ થાય છે. તે સિવાયના ભજતા માણસો ગુલામ અહમદ, મોહમ્મદઅલી બાબ, બહાઉદ્ડીન (બહાઈ) અને બીજા નામો ઘરાવનાર ઈમામો કોઈ કાળે મેહદીનો દાવો પુરવાર નહિં કરી શકે.

૨. હિન્દુ અને મહદી અલયહિસ્સલામ આજપર્યત્ત જીવંત અને ગાયબ છે, કેમકે તેમના જાહેર-જુહુરની નિશાનીઓ જાહેર થવા વિષે જે વર્ણન અને નિશાનીઓ કુરઆન અને મુસલમાનોની હદીસોમાં છે, તે ઉપર જણાવેલા થઈ ગયેલા અને થનારા બનાવટી ઈમામોના માટે જાહેર થયેલ નથી.

૩. હિન્દુ અને મહદી (અ.સ.)ના જુહુર માટે સૌપ્રથમ કાણા દજજાલનું નિકળવું, અને તેનું ઈમામના સમયમાં જ માર્યા જવું જરૂરી નિશાની છે. મહદી હોવાના આટલા દાવેદારો આવી ગયા, પસાર થઈ ગયા, છતાં દજજાલ દેખાણો નહીં. અલબત્ત કાદયાની મીરજા, અંગ્રેજોની બનાવેલી રેલ્વેને દજજાલનો પુછડી વગરનો ગઘેડો બનાવી ચુક્યો અને ગઘેડા (રેલ્વે) ઉપર પોતે અને તેને માનનારા સવારી કરી રહ્યા. દજજાલના ગઘેડા ઉપર સવારી કરનારને શું સમજવું ? વળી, એક દજજાલના બદલે કરોડો ઈસાઈઓને દજજાલની ઉપમા આપી ચુક્યા હોય એવા મહદીને મુસલમાનો કોઈ કાળે માન્ય નહીં રાખી શકે.

૪. ઈમામ મહદી(અ.)ના જાહેર થવા પછી ટુંક સમયમાં આખી દુનિયા ઉપર શાંતિ, અદલ, ઈન્સાફનો ફેલાવો થશે, જે મહદીના દાવેદારો માટે થયું નથી. દિવસે-દિવસે જુલ્દ અને બદકારી વધ્યા કરે છે, જે સર્વસામાન્ય બાબત છે.

૫. હિન્દુ અને મહદી (અ.સ.) પાસે હિન્દુ પયગભર આસ્માનથી ઉતરી હાજર થશે. જે થયું નથી. કાદયાની મીરજા અને બીજા બનાવટી મહદી પોતાને ઈસા મસીહ જણાવે તેથી શું થયું.

૬. હિન્દુ અને મહદી (અ.સ.), જે ગાયબ છે અને ખુદાના હુકમથી જુહુર ફરમાવશે, તે તમામ મુસલમાનોની કિતાબોની હદીસો અને ઈતિહાસ મુજબ અગિયારમાં ઈમામ હિન્દુ હસન અસ્કરી (અ.સ.)ના ફરાંદ છે તેમજ આપ પયગભરની દિકરી જનાબે ફાતેમા ઝહેરા (સ.અ.)ના ફરાંદ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના વંશમાંથી જન્મેલ નવમા ફરાંદ અને બારમા ઈમામ છે.

૭. હિન્દુ અને મહદી અલયહિસ્સલામની એ પવિત્ર વંશાવળી મુસલમાનોમાં સર્વમાન્ય છે. તે સિવાય અરબસ્તાન, પાકિસ્તાન, ઈરાન, પંજાબ વગેરેમાં બની બેઠેલા મહદીના દાવેદારો ખરા ન હોઈ શકે.

૮. જાહેર થનાર હિન્દુ અને મહદી (અ.સ.) પાસે અગાઉના પયગભરોની નિશાનીઓ, જેમ કે સુલયમાન પયગભરની વીટી, મુસા પયગભરની લાકડી, હિન્દુ મુસાનો તે પત્થર જેમાં લાકડી મારવાથી પાણીના બાર જરા નિકળતા હતા, તેમજ રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.)નો ફરેરો (અલમ) એ તમામ વસ્તુઓ હશે. તે નહિં હોવા છતાં મહદીનો દાવો કઈ રીતે (પુરવાર) થઈ શકે ?!

૨. ઈમામ મહદી (અ.) નો ઉલ્લેખ કુરઆનમાં

૧. 'અલીફ લામ મીમ. જાલેકલ કિતાબો લા રયબ ફીથે, હોદલ લિલ મુતકીન. અલ્જીન યુઅમેનુન બિલ ગણ્ય...'.

અલીફ લામ મીમ, આ એ કિતાબ (કુરઆન) છે, જેમાં કોઈ પ્રકારની શંકા નથી, તકવા ઘરાવનારા લોકો માટે હિદાયત છે. જેઓ ગૈબ (અદ્રશ્ય બાબતો) ઉપર ઈમાન લઈ આવે છે... (સૂરે બકરહ : ૧ થી ૩)

૨. 'વઅદહ્લાહુહ્લજીન આમનુ મિનકુમ - વઅમેલુસ્સાલેહાતી, લ યસ્તખ્લીફ્નહુમ ફીલ અર્જ...'.

તમારામાંથી જેઓ ઈમાન લાવી સારા અમલ બજવી લાવ્યા, તેઓની સાથે અલ્લાહે વાયદો કર્યો છે કે જેવી રીતે તેઓની અગાઉ થઈ ગયેલા લોકોને જમીન ઉપર વારસ બનાવ્યા તેવી રીતે તમોને પણ જમીનના વારસ બનાવશો, અને જે દીન તેઓના માટે પસંદ કરેલ છે, તેને તમામ ઉપર સત્તા અને સર્વોપરીતા આપશો. અને તેઓનો ભય દૂર કરી શાંતિ અને અમાન આપશો. તે થકી તેઓ માત્ર મારી જ ઈબાદત કરશો અને મારી સાથે કોઈને શરીક-ભાગીદાર નહીં બનાવે.

આ આયતમાં જણાવ્યા મુજબ, ભય વગર સમગ્ર સૂચિ ઉપર એક જ ખુદાની ઈબાદત થશે, અને કોઈ પણ શિર્ક કરનાર (મુશરીક) નહીં હોય, તેનું વચન પરવરદિંગારે આપેલ છે, તે હજુ સુધી થયું નથી. પથગમ્બરના જમાનામાં અને તે પછીના જમાનામાં આજ પર્યત ઈસ્લામને સર્વોપરીતા મળી નથી અને સદા મુશ્રીકોની સંખ્યા અને બળ અગ્ર પ્રમાણમાં જ રહ્યું છે. આમ, હજરત મહદી અલયહિસ્સલામના ગુહુર માટે તે વચન આપવામાં આવેલ છે.

૩. હોવત્લજી અર્સલ રસૂલહુ બિલ હુદા વ દીનીલ હક્કે લેયુઝહિરહુ અલદદીની કુલ્લેહી વ લવ કરિહદુમુશરેકુન પરવરદિંગારે પોતાના રસૂલને હિદાયત અને દીને હકની સાથે મોકલ્યા કે જેથી તે તેને (દીનને) સઘણ મજહબો ઉપર સર્વોપરીતા આપે, ભદેને પછી મુશ્રીકોને અણગમો રાખે. (સૂરે તૌબા : ૩૩) રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ હિદાયત કરી, પરંતુ તમામ મુશ્રીકો-બેદીનો ઉપર સર્વોપરીતા મળી નહિં, જેથી તે વચન ખરું હોવાથી જરૂર હવે પછી થશે, અને તે હજરત મહદી અલયહિસ્સલામના સમયમાં થશે.

આ વિષે એહેલેસુન્નતના ઈમામ ફખરૂદ્ડીન રાજી પોતાની તફસીરમાં લખે છે કે, અબુ હુરેરાથી રિવાયત છે કે રસૂલેખુદા (સ.) એ ફરમાવ્યું, પરવરદિંગારે આ આયતમાં ઈસ્લામને સઘણ મજહબો ઉપર સર્વોપરીતા આપવાનો વાયદો કર્યો છે, તે મુજબ હજરત મહદી જહેર થશે, ત્યારે ઈસ્લામ તમામ મજહબો ઉપર ગાલીબ થશે અને ઈસ્લામમાં દાખલ થયા સિવાય કોઈ બાકી નહિં રહે. (દુનિયામાં ફક્ત એક જ મજહબ ઈસ્લામ રહેશે) આ પ્રકારની ઘણી હદીસો એહેલે સુન્તત જમાઅતની તફસીરો અને કિતાબોમાં મૌજુદ છે.

૪. વ લકદ કતબના ફિજાબુરે બઅદ જરીએ અન્નલ અર્જ યરેસુહા એબાદેયસાલેહીનું અને ચોક્કસપણે અમોએ જબૂરમાં નસીહતો લખીને જગ્ઘાવ્યું છે કે બેશક અમારા નેક બંદાઓ જમીનના વારસ થશે. (સૂરે અંબિયા : ૧૦૫)
૫. વ લકદ અખજલ્લાહુ મીસાક બની ઈસરાઈલ વ બઅસનાહુમુસ્લય અશારા નડીબન અને ખરેખર ખુદાએ ઈસરાઈલના દીકરાઓ પાસેથી કરાર લીધો અને અમે તેઓમાંથી બાર સરદારો બનાવ્યા. (સૂરે માએદહ)
- સહી બુખારી અને સહી મુસ્લીમમાં વર્ણન છે કે હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ ફરમાવ્યું છે :
- જ્યાં સુધી મારા બાર ખલીફાઓ પુરા નહિં થાય, ત્યાં સુધી દુનિયા બાકી રહેશે, અને તેઓ બાર ઈમામો છે.
૬. યબ નદઉ કુલ્લો ઓનાસિમ બે ઈમામેહિમ
- અને તે (ક્યામતના) દિવસે અમે દરેક ટોળાને તેના ઈમામ (સરદાર)ની સાથે બોલાવીશું.
૭. તનજાલુલ મલાએતો વરરૂહો ફીહા બેઈજને રબ્બેહિમ મિન કુલ્લે અમરિન સલામ, હેય હતા મતલઈલ ફજ્ર (સૂરાએ કદ : ૪, ૫)
- તેમાં (કદ્રની રાત્રે) મલાએકા અને રૂહ પોતાના રબ (ખુદા) ના હુકમથી (જમીન ઉપર) ઉતરે છે, દરેક પ્રકારના ખુદાના હુકમ અને સલામની સાથે, અને તેઓ ફજર સુધી રહે છે.
- આ મુખારક સુરામાં પરવરદિગાર ફરમાવે છે કે માહે મુખારકે રમજાનની લયલતુલ કદ્રમાં મલાએકા અને રૂહ આસમાનથી ખુદાના અભ્ર (કર્ઝા અને કદ્ર – બાર મહીનામાં મૌત, હ્યાત અને જે કાંઈ બનાવો થનાર હશે તેની વિગતો સાથે) ઉતરે છે અને ફજર સુધી જમીન ઉપર રહે છે.
- તે મલાઈકા આસમાનથી ખુદાના અભ્ર (લેખ) સાથે ઉતરીને કયાં, અને કોની પાસે જઈ તે ખુદાના અભ્ર પહોંચાડે છે ? શું તે ફરિશતાઓ આખી રાત દનિયાનો ચક્કર લગાવી, તે લેખને પાછા આસ્માન ઉપર લઈ જાય છે ? આમ, સાબિત થાય છે કે જમીનની સપાટી ઉપર ખુદાના પ્રતિનિધી, હુજ્જત અને પયગમ્બરના એક (ખલીફા) ઈમામ જરૂર હોય છે. તેમની ખિદમતમાં આસ્માનના ફરીશતા ક્યામત સુધી દર વર્ષે કદ્રની રાત્રે હાજર થઈ ખુદાનો અભ્ર પહોંચાડે છે, અને તે ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ. સ.) ખુદાની હુજ્જત, પ્રતિનિધી અને પયગમ્બરની સહીહ હદીસો મુજબ બારમા ખલીફા, ઈમામે કાએમ (અ. સ.) છે. તે સિવાય દુનિયાની સપાટી ઉપર એકેય એવો ઈન્સાન નથી કે આસ્માનના ફરીશતા તેની નજીક હાજર થઈ શકે. કુરાઅન, હદીસો અને અક્કલથી લાયક હોય એવા કામિલ ઈન્સાન હજરત મહદી (અ. સ.) સિવાય કોઈ નથી.

૩. ઈમામની નિમણુંક, સિફાતો અને શરતો

‘ઈમામ’ અરબી શબ્દ છે, જેનો અર્થ પેશવા, આગેવાન, સરદાર અને રસ્તો બતાવનાર થાય છે. ‘ઈમામ’ની નિમણુંક પરવરદિગાર કરે છે, જેની જાણ તે પોતાના પયગભરને કરે છે, અને તે મુજબ પયગભર પોતાની ઉમત (કૌમ)ને તેઓના (ખલીફા) ઈમામની નિમણુંક કરી જણાવે છે.

૧. અલ્લાહ સુભ્ષાનહુ વ તઆલા પોતાની કિતાબ કુરાનમાં ફરમાવે છે :

ઈન્ રજ્બક યખ્લોકો મા યશાઉ વ યખ્તારૂ મા કાન લહુમુલ ખીયરહ સુભ્ષાનહુ વ તઆલા અમ્મા યુશ્રેહુન બેશક તારો પરવરદીગાર પેદા કરે છે અને ચુંટી લીએ છે, જેને તે ઈછે છે. તે બારામાં બીજાઓને કોઈ જાતની સત્તા કે દખલગીરી હોતી નથી. પાક અને સર્વોપરી છે તે (અલ્લાહ) જેના માટે તેઓ શિર્ક કરી રહ્યા છે.

૨. ઈમામતની નિમણુંક ખુદા તરફથી થાય છે તે વિશે કુરાનમાં ઘણી આયતો છે જેમકે હિન્દુ આદમ વિષે ફરમાવે છે : વ ઈજ કાલ રજ્બોક લિલ્મલાએકતે ઈન્ની જાએલુન ફિલ અર્જ ખલીફિહ (સૂરે બકરહ : ૩૦) અને જ્યારે તારા પરવરદીગારે મલાએકાને કહું : હું ધરતી ઉપર ખલીફા નિયુક્ત કરનાર છું.

૩. કુરાનમાં વર્ણન છે કે અલ્લાહે હિન્દુ દાવૂદ અલખિસ્સલામને ફરમાવ્યું :

યા દાવૂદ ઈન્ના જઅલ્નાક ખલીફિતન ફિલ અર્જ , ફહુભ બખનાસ બિલ હક્ક (સૂરે સાદ : ૨૯)

અય દાવૂદ! બેશક અમોએ જમીન ઉપર તમને ખલીફા બનાવ્યા, માટે તમે લોકો વચ્ચે હક સાથે ઈન્સાફ કરો

૪. વ એજિબલા ઈબ્રાહીમ રજ્બહૂ બેકલેમાતિન ફાતમહુન્ન. કાલ ઈન્ની જાએલોક લિનાસે ઈમામા. કાલ વ મિન જુરિરિથ્યતી . કાલ લા યનાલો અહદિજાલેમીન્

અને જ્યારે ઈબ્રાહીમની તેના પરવર દિગારે (અમુક) શબ્દો વડે આજમાઈશ (પરિક્ષા) કરી, જે તેણે પુરી કરી, ત્યારે ખુદાએ ફરમાવ્યું કે હું તમને લોકો માટે ઈમામ બનાવનાર છું. ઈબ્રાહીમે કહું અને મારા વંશજોમાંથી ? ખુદાએ ફરમાવ્યું : મારો અહદ (ઈમામતનો હોદદો) જાલિમોને મળશે નહીં.

ઉપરોક્ત આયતોથી સિદ્ધ થાય છે કે ઈમામની નિમણું કરનાર ખુદા છે, તે સિવાય કોઈને ઈમામની નિમણુંક કરવાનો હક નથી.

ઈમામના પ્રકારો

ઈમામના પ્રકારો હોવાનું વર્ણન કુરાનમાં છે :

૧. વ જઅલ્ના હુમ અર્દીમતંથ્યહદ્દૂન બે અન્નેના વ અવહના એલખિમ ફેઅલલ ખચ્ચાત વ ઈકામસ્સલાત વ ઈતાઈજીકાત વ કાનૂ લના આબેદીન.

અને અમે તેઓને ઈમામો બનાવ્યા, જેથી તેઓ અમારા હુકમથી લોકોને રસ્તો દેખાડે, અને અમે તેઓની તરફ સારા કૃત્યો કરવા અને નમાજ પઢવા તથા ઝકાત આદા કરવાની વહી (હુકમ) મોકલ્યો , અને તેઓ અમારી બંદગી કરનારા હતા.

૨. વ જાળનાહુમ અઈમતન યદઉન એલનાર, વ યબ્લ કેયામતો લા યુન્સરુન.

અમે તેઓને ઈમામો (આગેવાન) બનાવ્યા, જેઓ માણસોને આગ (જહન્મ) તરફ બોલાવે છે અને કયામતના દિવસે તેઓની મદદ કરવામાં નહિં આવે.

ઈમામની શરતો અને ખાસિયતો એહલેસુન્નત મુજબ :

ઈમામના અર્થ અને શરતો એહલે સુન્નત જમાઅતની કિતાબોમાંથી નીચે મુજબ ટુંકમાં લખેલ છે :

‘મજાહિબુલ ઈસ્લામ’ કિતાબમાં પેજ ૧૦૬ ઉપર લેખક ઈમામનો અર્થ લખે છે કે :

ઈમામ રિયાસતે આમ્મા હય, એહલે ઈસ્લામ ઔર જિમ્મીયો વગયરા કે દીન વ દુનિયાકે કામોકી હિફાજત કે લિએ બતૌરે નિયાબતે રસૂલ સ.કી તરફસે, યાને ઈલ્મે દીનકા જારી કરના ઔર અરકાને ઈસ્લામકા કાયમ રખના ઔર નેક કામો કે લિએ હુકમ દેના, ઔર બુરે કામોસે મના કરના, ઔર કાફિરો પર જેહાદ કરના ઔર શરઈ સાઝાએ જારી કરના વગયરા વગયા

તદુપરાંત સુન્નત જમાઅતમાં ઈમામનો શબ્દ સામાન્ય રીતે પણ વાપરવામાં આવે છે. કોઈ આલિમ હદીસ-ફિકહમાં પ્રવિષ્ટ / નિષ્ઠાંત હોય તો તેને ‘ઈમામ’નો લક્ષ્ય મળે છે. જેમ કે ‘ઈમામ ગજાલી,’ ઈમામ શાફી, ઈમામ અબૂ હનીફા.

છતાં ખાસ ઈમામતના માટે ‘ઈમામ’ શબ્દ બતાવવો હોય તો તેવા પૈગમ્બરની નિયાબતના ઈમામો માટે અમુક શરતોનું હોવું જરૂરી જાણો છે કે તેવા ઈમામ કોણ હોઈ શકે.

જેમકે એજ કિતાબ ‘મજાહિબુલ ઈસ્લામના પેજ ૧૦૮ માં ઈમામ માટે નવ (૬) શરતો જણાવેલ છે :

૧. મુસલમાન હોય
૨. મર્દ હોય, એટલે કે ઔરત ન હોય
૩. ગુલામ ન હોય
૪. અક્કલવાળો હોય
૫. ઉમરલાયક (પુષ્ટ) હોય (બાળક ન હોય)
૬. ફાસિક (ગુનાહ કરનાર) ન હોય, આદિલ હોય
૭. કુરૈશની કૌમમાંથી હોય

૮. મુંગો – બહેરો – આંધળો વગેરે ન હોય
૯. ઈસ્લામની શરીઅતના અહકામથી વાકેફ હોય (ઈલ્મ ઘરાવનાર હોય)

શિયા માન્યતા મુજબ :

ઈમામની નિમણૂક ખુદાના હુકમથી હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ કરેલ છે, તે સિવાય કોઈને ઈમામની નિમણૂક કરવાનો હક નથી, કેમકે ઈમામ સંપૂર્ણ ઈલ્મ ઘરાવનાર અને મઅસૂમ (દરેક જાતની બુરાઈ ગુનાહોથી પાક અને વિમુખ) હોવા જોઈએ.

હસન ઈબ્ને ફજ્લ પોતાના બાપ ફજ્લથી રિવાયત કરે છે કે હઝરત ઈમામે રહા અલઘિસ્લામે ઈમામની સિફતો અને શરતો બધાન ફરમાવી છે કે :

૧. ઈમામ પોતાના જમાનાના સધળાં લોકોથી વધુ ઈલ્મ રાખનાર હોય.
૨. સધળાં લોકોના (રૂહાની) હાકિમ અને સરદાર હોય.
૩. સધળાં લોકો કરતાં વધુ હિલ્મ (શાંત સ્વભાવ – સહનશીલતા) રાખનાર હોય.
૪. સધળાં લોકો કરતા વધુ પરહેઠગાર (ખુદાથી ડરનાર) હોય.
૫. સૌથી વધુ શુજાઅ (શુરવીર–બહાદુર) હોય.
૬. સૌથી વધુ ઈબાદત કરનાર (આબિદ) હોય.
૭. સૌથી વધુ સાખી (આપનાર) હોય.
૮. ખતાથ અભેલા પૈદા થાય છે.
૯. પાક–પાકીજા પૈદા થાય છે.
૧૦. જેવી રીતે પોતાની સામેની ચીજ જોઈ શકે છે, તેવી જ રીતે પીઠ પાછળ જે હોય, તે પણ જાઈ શકે છે.
૧૧. ઈમામનો પડછાયો હોતો નથી.
૧૨. માતાના પેટથી જ્યારે જન્મ પામે છે, ત્યારે પ્રથમ બન્ને હથેળી જમીન ઉપર ટેકીને રાખે છે.
૧૩. મોટા અવાજે કલેમો પડે છે.
૧૪. ઈમામોને એહતેલામ (ઉંઘમાં વિર્યપાત) થતો નથી.
૧૫. ઈમામની આંખો ઉંઘે છે, પરંતુ દિલ જાગૃત હોય છે.
૧૬. મલાએકા (ફરિશતા) તેઓ સાથે ગુફગતૂ (વાતચીત) કરે છે.
૧૭. હઝરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.) નું બખ્તર તેઓના શરીર ઉપર બંધબેસ્તુ થાય છે.
૧૮. તેઓનું પેશાબ, પાયખાનું કોઈના જોવામાં આવતું નથી, જમીનમાં છુપી જાય છે, અને તેમાં દુર્ગંધ હોતું નથી, બલ્કે અંબર કસ્તુરી માફક સુગંધી હોય છે.

૧૯. તેઓ લોકોની જાનના માલિક હોય છે.
૨૦. તેઓ લોકો ઉપર તેઓના માં-બાપથી વિશેષ મહેરબાન હોય છે.
૨૧. અને સૌથી વધુ ખુદાના માટે આજીવી અને બંદગી કરનાર હોય છે.
૨૨. પરવરાદિગાર જે કામ માટે હુકમ ફરમાવે તે બજાવી લાવવામાં સૌ કરતાં વધુ પાબંદ હોય છે.
૨૩. અને જે ચીજથી દૂર રહેવાનું ખુદાએ ફરમાવ્યું હોય તેનાથી સૌથી વધુ પરહેજ કરે છે (દુર રહે છે).
૨૪. ઈમામની દોઆ સદા મુસ્તજાબ અને કબુલ થાય છે, કદી પણ તેઓની દોઆ પાછી ફરતી નથી. અગર કઠણ પત્થર માટે દોઆ કરે, તો તેના બે ટુકડા થઈ જાય.
૨૫. ઈમામ પાસે રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ના હથિયાર અને પયગભરની તલ્વાર (જુલ્દિકાર) હોય છે.
૨૬. ઈમામ પાસે એક સહીફો હોય છે, તેમાં કયામત સુધી જેટલા તેઓના શીઆ અને તાબેદારો હશે તેઓના નામ લખેલા હોય છે.
૨૭. તેમજ એક બીજો સહીફો હોય છે, જેમાં તેઓના દુશ્મનોના નામ હોય છે.
૨૮. ઈમામ પાસે સહીફાએ જામેઆ હોય છે, જેમાં સીત્તેર હાથ લાંબો એક લેખ છે, તેમાં દુનિયાની દરેક બાબતોનું ઈલમ લખેલું હોય છે.
૨૯. ઈમામ પાસે એક જાફરે અકબર કે જે એક બકરાના ચામડા ઉપર લખેલું છે અને બીજું જાફરે અસ્ગાર કે જે મેંઢાની ખાલ ઉપર લખેલ છે, તેમાં દરેક એહેકામ લખેલા છે, એટલે સુધી કે કોઈને નખથી ખરજવે તો તેનો પણ હુકમ તેમાં હોય છે.
૩૦. ઈમામ પાસે સહીફાએ ફાતેમા (સ.) છે.

આ એ સધળી ત્રીસ સિફાતો છે, જે સિફાતે મુહમ્મદી (સ.) અને અવસાફે નખવી ઈમામમાં હોય છે.

ઉપરોક્ત તમામ શરતો અને સિફાતો ન હોય તેવી બક્તિ શીઆ ઈસ્નાઅશરી મજહબની માન્યતા મુજબ કોઈ કાળે ઈમામ નહોય શકે અને તેને ઈમામતને લાયક માની શકાય નહિં.

તમામ અઈમ્માએ તાહેરીન ખુદા અને તેના રસૂલના (કુરાન, હદીસો અને શારીઅતના) અહેકામો પહોંચાડનારા અને સમજાવનારા ઉમ્મતના છાટી અને રખેવાળ હોય છે. તેથી ઈમામો, તમામ મુસલમાનોથી વધુ ઈલમ ઘરાવનાર, કુરાન - હદીસો સમજનારા હોવા જરૂરી છે.

બિલાફ્ત અને ઈમામતની પસંદગી અને નિમણુંક માત્ર ખુદાના હુકમથી હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ કરી છે. તેના માટે ઉમ્મત (મુસલમાનો)ને તેમાં દખલ દેવાનો કશો હક નથી. જે વિશે કુરઆનમાં પરવરદિગારે ફરમાવ્યું છે કે :

ઈન્ન રજ્બક યખ્લોકો મા યશાઉ વ યખ્તારુ મા કાન લહુમુલ ખીયરહ સુખાનહુ વ તઆલા અમ્મા યુશ્રેહુન.

બેશક તારો પરવરદીગાર પેદા કરે છે અને ચુંટી લીએ છે, જેને તે ઈચ્છે છે. તે બારામાં બીજાઓને કોઈ જાતની સત્તા કે દખલગીરી હોતી નથી. પાક અને સર્વોપરી છે તે (અલ્લાહ) જેના માટે તેઓ શિર્ક કરી રહ્યા છે.

પરવરદિગારે કુરઆનમાં હઝરત આદમ અને હઝરત દાવુદ પયગમ્બરોને (નબુવ્વત ઉપરાંત) માત્ર પોતાના પ્રતિનિધી તરીકે ખલીફા બનાવ્યા.

‘યા દાવુદ ઈન્ના જઅલનાક ખલીફતન ફિલ અર્જ’

અય દાવુદ ! અમોએ તમોને જમીન ઉપર અમારા ખલીફા (પ્રતિનિધી) બનાવ્યા.

જ્યારે કે હઝરત ઈબ્રાહીમ પયગમ્બરને નબુવ્વત, બિલાફ્ત ઉપરાંત ઈમામતનો મહા ભારે દરજ્જો આપી ફરમાવ્યું :

‘ઈન્ની જાઈલુક લિન્નાસિ ઈમામનું’

અય ઈબ્રાહીમ ! અમોએ તમોને ઈન્સાનો માટે ઈમામ (સરદાર) બનાવ્યા.

હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ની મશહૂર હદીસો મુજબ, તેમના ખલીફા (ઈમામ) ની સંખ્યા બારની હતી, જે હદીસો, એહલે સુન્નત વલ જમાઅતના મહાન આલિમોએ માન્ય રાખી પોતાની કિતાબોમાં લખેલ છે, જ્યારે કે ઈસ્લામમાં, બનુ ઉમયા અને બનુ અબ્બાસી, અને તે પછીના ખલીફાઓ હુન્યવી બાદશાહો હતા. તેઓની નિમણુંક હઝરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.) એ કરી ન હતી, બલ્કે ઘણી હદીસોમાં તેઓને જાલિમ જાહેર કર્યા છે.

બેશક પયગમ્બરના જાનશીન, ખલીફા, ઈમામો એજ બાર પવિત્ર ઈમામો છે, જેઓ આદે રસૂલ અને બની હાશિમ, કુરેશમાંથી છે અને પયગમ્બરની માફક તમામ મખ્લુકતથી સર્વશ્રેષ્ઠ, હાકિમ, સત્તા ધરાવનાર અને ઈલમ, મોઅજિઝ તેમજ દરેક સિફાતોમાં પયગમ્બરની માફક હોય છે. અને તે તમામ બાર ઈમામો પયગમ્બરની માફક મઅસુમ-દરેક પ્રકારની બુરાઈ, ગુનાહોથી વિમુખ (દૂર) અને પવિત્ર હોય છે. જે અઈમ્મએ અતહાર અહલુલ બયતને પરવરદિગારે કુરઆનમાં ‘સાદેકીન’, ‘ઉલીલ અમ્ર’ અને ‘તત્હીર (પાકીજાળી) ધરાવનાર’ ફરમાવ્યા છે, તે વિશે એહલે સુન્નતના ઈમામ ફખરુદ્દીન રાજીએ પોતાની તફસીરે કબીરની ત્રીજી જીવિ, મીસર આવૃત્તિના પેજ નં ૩૫૭માં કુરઆનની આયત, ‘અતી ઉલ્લાખ, વ અતી ઉરરસુલ, વ ઉલિલ અન્ન મિનકુમ’ એટલે કે, ‘તાબેદારી કરો

અલ્લાહની, અને તાબેદારી કરો રસુલની, અને તમારામાંના 'ઉલુલ અભ્ર (સાહેબે હુકુમત)ની' તેની તફસીરમાં ઈમામ ફખરે રાજી લખે છે કે આએ આયતમાં પરવરદિગારે ઉલુલ અભ્રની તાબેદારી કરવાનો હુકમ કરેલ છે તેથી જે 'ઉલીલ અભ્ર'ની તાબેદારી કરવાનો હુકમ થયો છે તેઓ માટે લાગીમ છે કે તેઓ સધળા 'ઉલીલ અભ્ર' માઅસુમ (પવિત્ર) હોવા જોઈએ. જો તેમ ન હોય તો, એવું સમજાશે કે પરવરદિગારે ગુનેહગાર લોકોની તાબેદારી કરવાનો હુકમ આખ્યો છે. જેઓ (માઅસુમ ન હોવાથી) ખુદાના (શરીરાતના) અહકામ બયાન કરવામાં ભુલ કરે એ સંભવિત – બનવા જોગ છે.

એ અઈમ્બાએ અતહાર પયગંબરના ૧૨ માઅસુમ ખલીફા (ઈમામો) કોણ છે, તે વિશે એહલે સુન્નતથી હદીસો લખવામાં આવે છે :

૧. શૈખુલ ઈસ્લામ, શૈખ સુલયમાન હનફી નકશબંદી, કન્દુજી, બલખી જે સને ૧૨૮૪ હીજરીમાં મરણ પામ્યા, અને ઈસ્તંભુલ (તુર્કી) ના સુલ્તાન અબ્દુલ અજીઝ ખાનના ખાસ પીર મુરશીદ અને શૈખુલ ઈસ્લામ હતા. તે પોતાની કિતાબ યનાબીઉલ મવદદહના પેજ ૩૬૮–૭૧ માં નીચે મુજબ લખ્યું છે, જેનો ગુજરાતીમાં ટૂંકસાર લખવામાં આવે છે :

‘‘એક યહુદીએ હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)ની બિદમતમાં હાજર થઈ અરજ કરી : મારા દિલમાં અમુક શંકાઓ છે, જો તે દૂર કરી મને ખાત્રી કરાવી આપશો, તો હું ઈસ્લામમાં દાખલ થઈશ.’’

હજરતે ફરમાવ્યું : અય અબુ અમારહ, જે પુછવું હોય તે પુછી ખાત્રી કરી લો.

તેણે પ્રથમ ખુદાની વહદાનીયત અને ખુદાની સિફાતો વિશે સવાલો કર્યા. હજરતે તેને સંતોષકારક જવાબો આપ્યા જે તેણે માન્ય રાખ્યા.

પછી તેણે અરજ કરી : તમારા વસી (જાનશીન ખલીફા) કોણ છે ? કેમ કે દરેક પયગંબરો પોતાના વસી જાહેર કરીને વફાત પામ્યા. હજરતે મુસા પયગંબરના વસી યુશુઅ બિન નુન હતા.

હજરતે ફરમાવ્યું મારા વસી હજરત અલી ઈબ્ને અબી તાલિબ છે, અને તે પછી તેમના બે (દીકરા), મારા નવાસાઓ હજરત હસન અને હજરત હુસૈન છે, અને તે પછીના નવ ઈમામો જે હજરત ઈમામ હુસ્યન (અ. સ.)ની અવલાદમાં થશે તે મારા વસી છે.

યહુદીએ અરજ કરી તે નવ ઈમામોના નામ જણાવો.

હજરતે ફરમાવ્યું હુસૈન પછી તેમના ફરાંદ અલી ઈબ્ને હુસૈન તે પછી તેમના દીકરા મોહમ્મદ ઈબ્ને અલી (બાકીર) તેમના પછી જઅફર (સાદિક), તેમના પછી મુસા (કાઝીમ), તેમના પછી અલી (રાઝ), તેમના પછી મોહમ્મદ (તકી), તેમના પછી અલી (નકી), પછી હસન (અસકરી), અને તે પછી તેમના ફરાંદ હુજ્જત હજરત મોહમ્મદ મહદી અલખિસ્સલામ, એ મુજબ મારા બાર વસીના નામો છે.’’

તે યહુદીએ અરજ કરી તમારા પ્રથમ ત્રણ વસીઓ હજરત અલી અલિછિસ્સલામ, હજરત હસન અલિછિસ્સલામ અને હજરત હુસૈન અલિછિસ્સલામની શહીદત (વફાતની) હકીકત જણાવો.

હજરતે ફરમાવ્યું : હજરત અલી અલિછિસ્સલામ તલવારની ઝરબતથી શહીદ થાશે, હજરત હસન અલિછિસ્સલામ એરથી શહીદ થાશે, અને હજરત હુસૈન અલિછિસ્સલામને ત્રણ દિવસના ભુખ્યા-ઘાસા જગ્છ કરવામાં આવશે.

યહુદીએ પુછ્યું : તે શહીદો કયાં રહેશે ?

ફરમાવ્યું : તેઓ બેહિશ્તમાં મારી સાથે રહેશે.

તે યહુદી કલમો પડી ઈસ્લામમાં દાખલ થયો, અને અરજ કરી : યા રસુલલ્હાહ (સ. અ. વ.) ! બેશક એ સદ્ગ્યા આપના અવસીયા છે. તેઓનું વર્ણન અંબીયાની કિતાબોમાં અને હજરત મુસા પયગંબરના અહદનામામાં વિસ્તારપૂર્વક લખવામાં આવ્યું છે, જેમાં સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે કે આખર જમાનામાં એક પયગંબર આવશે જેમનું નામ અહમદ છે, તેમજ મોહમ્મદ અને ખાતેમુલ અંબીયા છે, તેમના પછી કોઈ પયગંબર નહિં આવે, તેમના બાર અવસીયા થશે. તેમના પહેલા વસી તેમના પીત્રાઈ ભાઈ અને જમાઈ હશે, અને તે પયગંબરના બીજા અને ત્રીજા વસી બે ભાઈઓ હશે, તે પયગંબરના પહેલા વસીને તલવારની ઝરબતથી અને બીજાને જેર આપી શહીદ કરવામાં આવશે. તેમના ત્રીજા વસીને તેમની અવલાદ અને સાથીઓ સાથે જંગલમાં ભુખ્યા-ઘાસા શહીદ કરાશે. જે સદ્ગ્યા દુઃખો ઉપર તેઓ સભ્ર કરશે, જે થકી પરવરદિગાર તેઓના દરજજા બુલંદ ફરમાવશે, અને તેઓ પોતાના દોસ્તો (માનનારાઓને) જહન્નમના અગાબથી નજીત અપાવશે. જે બાકીના નવ અવસીયા થાશે તે ત્રીજા વસીની અવલાદમાંથી થશે. જેથી તેઓની પુરી સંખ્યા બારની, અસબાતની સંખ્યા માફક થાશે.

હજરતે ફરમાવ્યું : શું તમે અસબાતને ઓળખો છો ?

તેણે અરજ કરી હા ! તે અસબાતની સંખ્યા બાર છે અને તેઓમાં લવાબીન બરખિયા છે. જે બની ઈસરાઈલથી ગાયબ છુપા રહ્યા, તે પછી જાહેર થયા અને કરસ્તયા બાદશાહ સાથે લડી ફતેહ પામ્યા અને તે બાદશાહ માર્યો ગયો.

હજરતે ફરમાવ્યું : બેશક જે બની ઈસરાઈલના બારામાં સાથે થયું, એજ મુજબ મારી ઉભ્મતમાં થવા પામશે. મારા બારમા વસી (ગાયબ) નજરથી છુપા રહેશે. તે સમયમાં મારી ઉભ્મત ઉપર એવો જમાનો આવશે કે જેમાં ઈસ્લામનું માત્ર નામ રહેશે અને કુરાન રસમ તરીકે રહેશે, તેના ઉપર અમલ નહિં થાય, તે અંધકારના સમયમાં મારા બારમા વસી જાહેર થઈ દીને ઈસ્લામનો ફેલાવો કરી, જમીન ઉપર અદલ-ઈન્સાફ ફેલાવશે. ખુશ નસીબ છે તે મુઅમીન જે ખુદાની હુજુજતની તાબેદારી કરશે. અને અજાબે ખુદા તેના માટે છે જે ખુદાની હુજુજતની નાફરમાની કરી ફરી જાય.''

વળી એજ કિતાબના પેજ નં ૭૭, બાબ ૭૭ માં ઈસ્નાઅશર (૧૨) ખલીફાની હદીસ 'તહકીક' ના મથાળા હેઠળ લખે છે કે :

'જાબીર બિન સમરા (સહાબી) થી સિવાયત છે કે હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ ફરમાવ્યું : દીને ઈસ્લામ હંમેશા કાયમ રહેશે, જ્યાં સુધી મારા બાર ખલીફા હશે. અને સદગા કુરૈશમાંથી હશે. જે બુખારી મુસ્લિમ અને તરમજીની કિતાબોમાં એજ મુજબ લખવામાં આવ્યું છે. વળી યહ્યા બિન હસન પોતાની કિતાબ 'ઉમદહ' માં ૨૦ રાવીઓથી એ હદીસ લખેલ છે કે : પયગમ્બરના ખુલફા બાર છે અને તેઓ સદગા કુરૈશમાંથી છે. બુખારીમાં ત્રણ હદીસો છે, તરમજીમાં એક અને હમીદીમાં ત્રણ લખેલ છે. મુસ્લીમમાં લઘ્યું છે કે ઈબ્ને સાદ (સહાબીઓ) સમરાને લખી પુછ્યું કે તમે કોઈ હદીસ હઝરત રસૂલ (સ. અ. વ.) થી સાંભળી હોય તો જણાવો. તેણે જવાબમાં લઘ્યું કે જે જુમ્યાના દિવસે અસલમીને સંગત્સાર કરવામાં આવ્યો તે દિવસે ફરમાવ્યું કે દીને ઈસ્લામ કયામત સુધી બાકી રહેશે અને તેના ઉપર મારા બાર ખલીફા થાશે, જે સદગા કુરૈશથી હશે. એ રીતે તે કિતાબમાં બીજી ઘણી જુદી જુદી હદીસો લખેલ છે, તે પછી લઘ્યું છે કે એવી ઘણી હદીસો ૧૨ ખલીફાના બારમાં છે એ સદગા હદીસોમાં જે ૧૨ ખલીફા જણાવવામાં આવેલ છે તે બેશક અઈમ્મએ ઈસ્નાઅશર (બાર ઈમામો) છે. બનવાજોગ નથી કે તે બાર ખલીફા બનું ઉમયાના ખલીફા કહી શકાય કેમકે તેઓની સંખ્યા બારથી વધે છે એટલું જ નહીં પણ ઉમર ઈબ્ને અખુલ અગીઝ સિવાયના સદગા જાલિમો હતા અને તે બનું ઉમયાના ખુલફા બની હાશમમાંથી ન હતા કેમકે પયગમ્બરની ઘણી હદીસોમાં ૧૨ ખુલફા બની હાશમમાંથી હોવાનું જણાવેલ છે. વળી તે ૧૨ ખલીફા બની અખાસીમાં ન હોઈ શકે, કેમકે તેઓની સંખ્યા બારથી ઘણી વધી જવા પામી છે. અને તેઓ જાલિમ અને આદે રસૂલના દુષ્મન હતા.

તેથી બેશક હઝરત રસૂલ (સ. અ. વ.) ના જણાવેલા ૧૨ ખુલફા એજ ૧૨ ઈમામો છે, જેઓ આદે રસૂલમાં અને પોતાના જમાનામાં ઈલ્મ, ઈબાદત, પરહેંગારી, શુજાઅત, સખાવત અને વિવેકમાં સર્વશ્રેષ્ઠ તેમજ પયગમ્બરના પવિત્ર વંશમાં હતા. તેઓ ૧૨ ઈમામો સિવાય પયગમ્બરની આએ મશહૂર હદીસ મુજબના ૧૨ ખલીફા બીજા નહીં થઈ શકે.

વળી એ જ કિતાબના ૭૮ બાબ પેજ ૭૭ માં લઘ્યું છે કે કિતાબ 'ફરાઈદુસ્સિતૈન'માં લઘ્યું છે કે હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ ફરમાવ્યું કે :

'જે માણસ હઝરત મહદી અલઘિસ્સલામના ઝહુર થવાનું માન્ય નહીં રાખે, તે કાફીર છે.

અને જે માણસ હઝરત ઈસા (અ. સ.) ના આસ્માનથી જમીન ઉપર આવવાના બારામાં માન્યતા નહીં રાખે, તે પણ કાફર છે.

અને જે માણસ કાણા દજ્જાલનું નિકળવું માન્ય નહીં રાખે, તો તે પણ કાફર છે."

તે પછી એજ કિતાબમાં લખ્યું છે કે ઈબ્ને અભબાસથી રિવાયત છે કે હિન્દુ રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)એ ફરમાવ્યું કે, મારા વસી અને ખુલફા જેઓ મળ્યુક ઉપર મારી હ્યાતી બાદ ખુદાની અને મારી હુજુરત છે, તેઓ મારા ૧૨ ખલીફા છે. તેઓમાં પ્રથમ હિન્દુ અલ્લીસ્સલામ અને છેલ્લા બારમા હિન્દુ મહદી અલ્લીસ્સલામ છે. હિન્દુ મહદી અલ્લીસ્સલામના સુહુર પછી હિન્દુ ઈસા રહુલ્લાહ આસમાથી જમીન ઉપર આવશે અને હિન્દુ મહદી (અ. સ.)ની પાછળ નમાઝ પડશે. તે વખતે બેશક જમીન પ્રકાશિત થશે અને પૂર્વ-પશ્ચિમ તમામ જગ્યાએ તેમની સલ્તનત ફેલાઈ જશે.

બાર ખલીફાની માન્યતામાં શીઆ અને સુન્નત જમાઅતના મુસલમાનો સર્વ એકમત છે. જેમાં શીઆ ઈસનાઅશરી મજહબના મુસલમાનોના ૧૨ ઈમામો, જેમાં પહેલા ખલીફા અને ઈમામ હિન્દુ અલ્લીસ્સલામ અને બારમા ઈમામ હિન્દુ મહદી અલ્લીસ્સલામને માને છે તે વિષે આ કિતાબમાં અન્ય સ્થળે ઘણી મશહૂર હદીસો વડે સ્પષ્ટ કરેલ છે.

એહલે સુન્નત જમાઅતના મુસલમાનોમાં એ ૧૨ ખલીફાના નામોના બારામાં તેઓની કિતાબોમાંથી બે રિવાયતો લખીએ છીએ જેથી સિધ્ય થાશે કે તેઓની માન્યતા મુજબના બાર ખલીફામાં બનુ ઉમધા જેઓમાં માન્યતા અને તેનો દિકરો યજીદ વિગેરેનો સમાવેશ થાય છે. જેઓ બેશક પયગમ્બરના ખલીફા (પ્રતિનિધિ) કહી શકાય નહિં.

૧. મુલ્લા અલીકારી શારેહ મિશકાત, શર્હ અકબરમાં એહલેસુન્નતના ૧૨ ખુલફાના નામો લખે છે:

સધળા બાર ખુલફામાંથી પ્રથમ ૪ ખુલફાએ રાશીદન (૧) અબુબકર (૨) ઉમર (૩) ઉસમાન (૪) હિન્દુ અલ્લીસ્સલામ છે. (૫) મુઆવીયહ (૬) અને તેનો દિકરો યજીદ (૭) અબ્દુલ મલિક બિન મરવાન અને ચાર દિકરાઓમાં (૮) વલીદ (૯) સુલેમાન (૧૦) હશશામ (૧૧) યજીદ (૧૨) અને તેઓમાં ઉમર ઈબ્ને અબ્દુલ અગ્રીજ છે.

૨. તારીખુલ ખુલફા સુયુતીએ શેખુલ ઈસ્લામ ઈબ્ને હજરની કિતાબ શર્હ બુખારીથી નકલ કરે છે કે 'સહીહ હદીસો મુજબના ચાર ખલીફાઓ જેઓના બારામાં ઉમત (મુસલમાનો) એકમત છે અને તેઓની બયઅત કરવામાં આવી તેઓમાં (૧) પેહલા અબુબકર તે પછી (૨) ઉમર તે પછી (૩) ઉસમાન તે પછી (૪) હ. અલી અલ્લીસ્સલામ અને તેમના પછી હ. ઈમામ હસન ઉપર ઈજમાઅ (એકમત) નહી થવાથી સુલેહ કરવામાં આવી તેથી (૫) માન્યતા ઉપર ઈજમાઅ થઈ અને (માન્યતા) પછી હ. ઈમામ હુસયનને ખિલાફત નહી મળી અને શહીદ થયા તેથી (૬) યજીદ (મલઉન) ઉપર ઈજમાઅ થઈ (તેની બયઅત કરવામાં આવી..) યજીદ મલઉન મરી ગયો ત્યારે મતભેદ થયો અને અબ્દુલ મલિક ઉપર ઈજમાઅ થઈ પણ તે ઈબ્ને જુબેરા કતલ થયા કેડે (યજીદ પછી મરવાન હ મહીના અને તેનો દિકરો અબ્દુલ મલિક બિન મરવાન ૨૧ વરસ ખલીફા તરીકે બાદશાહત કરી છતાં એ

બંને બાપ દીકરાને ખુલફાની ગણતરીમાંથી કાઢી બાતલ કર્યો જ્યારે કે પ્રથમ ઉપર લખેલી મુલ્લા અલીકારીની શર્ટે અકબરની રિવાયત મુજબ અખુલ મલીકને ૭ મા ખલીફા ગણવામાં આવેલ છે. છતાં બીજી રિવાયતમાં અખુલ મલિક બિન મરવાનને ગણતરીમાં નહી લેતા લખે છે કે તે પછી અખુલ મલિકના ચાર દિકરાઓ (૭) વલીદ તે પછી (૮) સુલેમાન તે પછી (૯) યજીદ તે પછી (૧૦) હશશામ ઉપર ઈજમાઅ થઈ તે પછી (૧૧) ઉમર ઈબ્નો અખુલ અગીજ (જે ઉપર જણાવેલી પહેલી રિવાયતમાં બારમો ખલીફો ગણવામાં આવ્યો છે.) તે પછી (૧૨) વલીદ ઈબ્ને યગીદ ઈબ્ને અખુલ મલિક બિન મરવાન (આએ બારમો ખલીફો પહેલી રિવાયતની ગણતરીથી તેરમો ખલીફો થાય છે.)

જ્યારે કે સધળા મુસલમાનોની મશહૂર કિતાબો અને સહીહ હદીસો મુજબ અઈમ્મએ અત્હાર બાર ઈમામોના મુખારક નામો આએ કિતાબમાં સાબિત કરેલ છે, જેઓમાં પેહલા ઈમામ હઝરત અલી અલખિસ્સલામ અને છેલ્લા બારમા ઈમામ હઝરત મહદી અલખિસ્સલામ છે.

૫. ઈમામ મહદી (અ. સ.) સંબંધિત હદીસો

ઈમામે જમાના હઝરત મહદી અલખિસ્સલામ વિષે એહલેસુન્નત જમાઅતના ઘણા મહાન અને મશહૂર આલિમોએ પોતાની કિતાબોમાં લખ્યું છે, તેમાંથી અહિં ૧૭ આલિમોના નામો લખવામાં આવે છે :

૧. શેખ કામિલ અખુલ વહાબ શઅરાની (મશહૂર લેખક)
૨. મુલ્લા અલી અકબર બિન અસદુલ્લાહ મવહુદી
૩. મુલ્લાં નુરુદ્ડીન, અખુર રહમાન બિન અહમદ જામી
૪. ખાજહ મહમદ પારસા, અહમદ બિન મુહમ્મદ, બિન મહમુદ અલ હાફીજી
૫. શેખ અખુલ હક મુહદ્ડિસે દેહલવી
૬. અલ્લામા શેખ જમાલુદ્ડીન મુહદ્ડિસ
૭. અબુ અભિલ્લાહ, મુહમ્મદ બિન યુસુફ કનજ શાફીઈ
૮. મુફતી કમાલુદ્ડીન બિન તલહા શાફીઈ
૯. અલ્લામા શેખ નુરુદ્ડીન બિન સબાગ માલકી
૧૦. શાહ વલિયુલ્લાહ મુહદ્ડિસ દેહલવી
૧૧. અલ્લામા હમવયની શાફીઈ (કિતાબ ‘ફસાઈદુસ્સભત્યન’ના લેખક)
૧૨. શેખ અતા નયશાપુરી.

૧૩. શેખ કબીર શામ્સુદ્ડીન તબરીજી
૧૪. શેખ નેઅમકિલ્વાહ અલ વલી
૧૫. શેખ કામિલ આરીફ ઈંજે મઅતુક મિસરી
૧૬. શેખ સઅદ બિન હમવી
૧૭. શેખ સુલેમાન બિન ઈબ્રાહીમ બલખી કન્દુગી (ઈસ્તંબુલના શેખુલ ઈસ્લામ અને કિતાબ ‘યનાબીઉલ મવદૂહ’ના લેખક)

ઉપર લખેલા સંઘળા ઉલમાએ પોતાની કિતાબોમાં માન્ય રાખ્યું છે કે હઝરત ઈમામ હસન અસ્કરી અલાયિસ્સલામના ફરજિંદ હઝરત મહદી સાહેબુગુમાન અલાયિસ્સલામ આજ પર્યત જીવંત અને ગાયબ છે. એ સિવાય બીજા ઘણાં ઉલમાએ પોતાની કિતાબોમાં માન્ય રાખ્યું છે.

૧. કિતાબ ‘જામેઉલ ઉસુલ’માં બુખારીથી મુસ્લીમ, અબુ દાવુદ અને તીરમીગીથી અબુ હુરેરરાની રિવાયતના આધારે નકલ કરે છે કે હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)એ ફરમાવ્યું : મારી ઉમ્મતમાંનું એક ટોળું હક ઉપર જેહાદ (લડાઈ) કરશે અને સદા વિજય પામશે. પછી હઝરત ઈસા આસમાનથી જમીન ઉપર આવશે અને તે હક ટોળાના સરદાર હઝરત મહદીએ મવઉદ હઝરત ઈસાને કહેશે કે હું તમારી સાથે નમાજે જમાઅત પડીશ. હઝરત ઈસા કહેશે કે આપ ‘સાહેબે અપ્ર’ છો, તમોને એહલેબૈતે રસૂલ થકી આખર જમાનાની ઉમ્મત ઉપર પરવરદિગારે ઈઝાત અને શરફ બક્ષી છે.

આ રિવાયત કન્જ શાફીએ, નકલ કરી ઉમેર્યું છે કે આ હદીસ સહી છે.

૨. હાફીજ અબુ નઈમ અને તીબરાનીએ, ‘મોઅગુમે અકબર’માં લાખ્યું છે કે હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)એ ફરમાવ્યું : મારી હયાતી બાદ ખલીફા થશે, અને તેઓમાં અમીરો અને જાલિમ બાદશાહો થશે. તે પછી મારી એહલેબૈતયમાં મહદીએ મવઉદ જાહેર થશે અને દુનિયાને અદલ ઈન્સાફથી ભરપુર કરશે.

૩. હિન્દુસ્તાનના એહલે સુન્તત જમાઅતના મહાન આલિમ ઉબેદુલ્લાહ અપ્રતસરી, પોતાની કિતાબ ‘અરજહુલ મતાલીબ’ (સવાનેહ હઝરત અલી અલાયિસ્સલામ ના પેજ ૪૭૨ માં) લખે છે કે શેખ અબુ અબુલ્લાહે, અને મોહમ્મદ ઈંજે યુસુફ ગંજ શાફીઈએ પોતાની કિતાબ ‘અલ બયાન ઝી અખબારે સાહેબુગુમાન’ માં લાખ્યું છે કે હઝરત મહદી અલાયિસ્સલામ જીવતા અને ગાયબ છે. તેના માટે ઘણી દલીલો છે. જેમકે હઝરત ઈસા, હઝરત ખીજર, હઝરત ઈદરીસ અને હઝરત ઈલ્યાસ પગમ્બરો હજારો વરસ થયા જીવતા છે, તેમજ ખુદાના દુઃખનોમાં દજજાલ અને ઈલ્લીસ પણ લાંબી મુદૃત થઈ, છતાં જીવતા છે. તેથી હઝરત મહદી અલાયિસ્સલામ ૧૧૦૦ વરસો સુધી જીવતા હોય તેમાં કશી નવાઈ નથી..

૪. ઈંબે હજર હનફી મક્કી પોતાની કિતાબ 'સવાએક મુહર્રેકા'ના પેજ ૪૮૧ માં લખે છે કે હજરત મહદીનું નામ 'મોહમ્મદ' અને લકબ 'અબુલ કાસિમ' છે. તેમના જિતાઓ હુજુજત, મહદી, સાલેહ, કાઓમે મુન્તજર અને સાહેબુગ્ગમાન છે. તેમના પિદરે બુગુર્વાર હજરત ઈમામ હસન અસ્કરી અલઘિસ્સલામની વર્ણાત સમયે તેમની ઉપર પાંચ વરસાની હતી. ખુદાએ બાળપણમાં તેમને ઈલ્મ અને હિક્મત આપી. તેમનું નામ કાઓમ એટલા માટે છે કે તેઓ જીવતા અને ગાએબ છે અને કયાં રહે છે તેની કોઈને ખબર નથી.

૫. વળી એજ કિતાબના પેજ ૧૦૨ માં લખે છે કે હજરત મહદી અલઘિસ્સલામ હજરત ઈસા પયગમ્બરના આવ્યા અગાઉ જાહેર થશે. અને ઘણી હદીસોમાં હજરત રસૂલે ખુદા સલ્લાલ્હાહો અલઘે વ આલેહી વસ્તુભે ફરમાવ્યું છે : હજરત મહદી મારી એહલેબૈતમાંથી છે. જાહેર થઈ સાત વરસ સુધી રાજ્ય કરશે અને જમીન ઉપર ઈન્સાફ ફેલાવશે અને તે હજરત ઈસા સાથે જાહેર થશે અને દજજાલને મારી નાખશે.

એવી બીજી ઘણી હદીસો એહલેસુન્નત જમાઅતની મશહૂર કિતાબોમાં છે, છતાં એહલે સુન્નત જમાઅતના અમુક ઉલમાની એવી માન્યતા છે કે હજરત મહદી પેદા થયા નથી, હવે પછી પેદા થશે અને જાહેર થઈ દુનિયાની સપાઠી ઉપર અદલ ઈન્સાફ ફેલાવશે. પરંતુ જ્યારે હજરત મહદીનો જન્મ સને રપપ હિજરીની ૧૫મી શાઅબાનમાં થવાની બેશુમાર હદીસો, દલીલો અને ઈતિહાસથી સાબિત હોવા છતાં હવે પછી પેદા થવાની વાત બિલ્કુલ અર્થ વગરની કહી શકાય.

૬. મશહૂર સુન્ની આલિમ મહમદ ઈંબે યઝીએ હાફીજ ઈંબે માજહ (જે હીજરી સન ૨૭૩માં મરણ પાંચાં) પોતાની કિતાબ સુનને ઈંબે માજહ (મીસરની છાપના પેજ ૫૧૮-૫૧૯) માં લખે છે કે હજરત રસૂલેખુદા સલ્લાલ્હાહો અલઘે વ આલેહી વસ્તુભે હજરત મહદી મારી એહલેબૈતમાંથી અને મારી દીકરી જનાબે ફાતેમાની અવલાદમાંથી છે અને તે ખુદાની હુજુજત અને ખલીફા છે. અથ મુસલમાનો ! જો તેની મુલાકાત કરો, તો તેમની તાબેદારી કરશો. વળી ફરમાવ્યું કે, હઝા, જઅફર, અલી, હસન, હુસૈન અને મહદી અ. બેહિશતના મહાન પુરુષો (સરદારો) છે.

૭. એહલે સુન્નત જમાઅતના ઈમામ અહમદ ઈંબે હમ્મલ (મરણ સને ૨૪૦ હીજરી) પોતાની કિતાબ મુસનદ, ભાગ પહેલાના પેજ ૮૮ માં હજરત રસૂલે અકરમ (સ. અ. વ.)થી રિવાયત કરે છે કે હજરતે ફરમાવ્યું : કયામતને એક દિવસ બાકી હોય, તો પણ પરવરદિગાર મારી અવલાદમાંથી હજરત મહદી અલઘિસ્સલામને જાહેર ફરમાવશે અને તે જમીન ઉપર જુલ્મ દુર કરી અદલ-ઈન્સાફ ફેલાવશે.

૮. ઈસ્તંબુલના શેખુલ ઈસ્લામ, શેખ સુલેમાન નકશબંદી હનફી પોતાની કિતાબ 'ધનાબીઉલ મવદૂહ', પેજ ૪૮૪ માં જનાબે જાબિર બિન અબુલ્હલ્લાહ અન્સારીથી રિવાયત કરે છે કે હજરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.) એ ફરમાવ્યું કે મારા પછી બાર ઈમામો થશે, તેમાં પહેલા ઈમામ હજરત અલી, પછી હસન, પછી હુસૈન, પછી અલી

ઈંબલ હુસૈન, તે પછી મોહમ્મદ બિન અલી (બાકીર) છે. અય જાબીર ! તું હજરત બાકીરની મુલાકાત કરીશ, તેમને મારા સલામ પહોંચાડ્યે, તે પછી હજરત જાફર બિન મોહમ્મદ (સાદીક) પછી હજરત મુસા ઈબ્ને જાફર, તે પછી હજરત અલી બિન મુસા, પછી હજરત મોહમ્મદ ઈબ્ને અલી, પછી હજરત અલી ઈબ્ને મોહમ્મદ, પછી હજરત હસન ઈબ્ને અલી, પછી કાઓમ મુનત્જર મહદી અલઘિસ્સલામ, છેલ્લા બારમા ખલીફા છે. તેમનું નામ મારું નામ છે, લકબ મારો લકબ (અબુલ કાસીમ) છે, અને તે હસન ઈબ્ને અલીના દીકરા છે.

૬. હજરત મહદી (અ.સ.) બારમા ઈમામ છે

‘ઈમામે જમાના હજરત મહદી અલઘિસ્સલામ બારમા ઈમામ છે’ તે વિષે શીઆ ઈસ્લાઅશરીની માન્યતાની રિવાયતો, હદીસો ધાર્ણી છે. આ પ્રકરણમાં સુન્તત જમાઅતના આલિમોની કિતાબો અને આગાખાની ઈસ્માઈલીની માન્ય રાખેલી કિતાબો, રિવાયતોમાંથી ટુંકમાં લખેલ છે, તેથી સાબિત થશે કે ઈમામે જમાન હજરત મહદી અલઘિસ્સલામ બારમા ઈમામ છે. જે વિષે બાર ખલીફાની હજરત રસૂલે ખુદા સલ્લાહુલ્લાહો અલથે વઆલેહી વસ્તુભાની હદીસ મુસલમાનોમાં સર્વ માન્ય છે.

૧. શેખે કામિલ, અબુલ વહાબ શાઅરાની પોતાની કિતાબ ‘યવાકીત વ જવાહીર’ માં લખે છે : ‘જ્યારે દુનિયામાં ગુલ્ભનો અંધકાર અને બેદીની ફેલાઈ જશે, ત્યારે હજરત મહદી અલઘિસ્સલામ જાહેર થાશે, અને તે બુરુજવાર હજરત ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.)ના ફરાંદ છે તેમની વિલાદત ૧૫મી શાબાન, હીજરી સન ૨૫૫ માં થઈ છે, અને દુનિયાની સપાઠી ઉપર જીવતા અને બાકી છે. જ્યારે આસમાનથી હજરત ઈસા પયગંબર જમીન ઉપર ઉત્તરશે, ત્યારે જાહેર થઈ તેમની સાથે રહેશે. આ સમયે (મજુકુર કિતાબ લખતી વખતે) તેમની વય ૮૫૮ વર્ષોની થઈ છે.

૨. અબુ અબુલ્લાહ મુહમ્મદ બિન મુહમ્મદ કનજી શાફી, પોતાની કિતાબ ‘કિફાયતુત તાલિબ’ માં લખે છે : હજરત મહદી અલઘિસ્સલામના આજપર્યત જીવંત રેહવાની દલીલોમાં, હજરત ઈસા પયગંબરનું આસમાન ઉપર હોવું, અને હજરત ખીજર તેમજ હજરત ઈલ્યાસ પયગંબરોનું જમીન ઉપર હજારો વરસોથી જીવતા હોવાની ખાત્રી, જેઓ ખુદાના અવલિયામાંથી છે. તેમજ કાણો દજજાલ અને ઈજીસે લઈન, જેઓ ખુદાના દુશ્મનો છે. તેઓના જમીન ઉપર જીવતા હોવાની ખબર, પરવરદિગારે કુરાનમાં જણાવ્યું છે. તેથી હજરત મહદી અલઘિસ્સલામનું આજપર્યત જીવંત અને બાકી રહેવા વિશે ઈન્કાર નહીં થઈ શકે.

૩. સુન્તત જમાઅતની કિતાબ, અબુલ વહાબ કૃત ‘અલ યવાકીત વલ જવાહીર’ માં લખે છે :

‘અલ મહદી મિન વુલ્દીલ ઈમામ હસન અલ અસ્કરી અલાય્હિસ્સલામ વ મવલીદુહુલ્યલતુન્નિઝ્ મિન શઅબાન ખમ્સા વ ખમ્સીન વ મીઅતંવ વ હુવ બાકીયુન ઈલા અંયજમઉ બિઈસબ્ની મરયમ.’

(તરજુમો) અલ મહદી ઈમામ હસન અસ્કરી અલાય્હિસ્સલામના ફરગંદ છે. સને ૨૫૫ હીજરીમાં શઅબાનની પંદરમી રાત્રે તેમનો જન્મ થયો અને હજરત ઈસા પયગમ્બર સાથે તેમનો મેલાપ થાય ત્યાં સુધી બાકી રહેશે.

૪. શેખુલ ઈસ્લામ, સુન્નત જમાઅતના આલિમ અહમદ જામી, પોતાની ફારસીમાં લખેલી કિતાબ ‘નક્સાતુલ અનસ’ માં હજરત મહદી અલાય્હિસ્સલામ વિષે પોતાના અશઆરમાં લંબાણથી બાર ઈમામોના એકએકના નામો લઈ બારમાં ઈમામ હજરત મહદી અલાય્હિસ્સલામ વિષે જણાવે છે :

અસ્કરી નુરે દો ચશ્મે આલમસ્તો આદમસ્ત

હમયુ યક મેહદીએ હાઈ દરજહાં પયદા કુજાસત

અર્થ : હજરત ઈમામ હસન અસ્કરી દુનિયાની તેમજ ઈન્સાનોની બે આંખોના નૂર છે અને તેમના ફરગંદ હજરત મહદી અલાય્હિસ્સલામ માફક દુનિયામાં કોઈ પેદા થયો નથી.

૫. મૌલવી જલાલુદ્ડીન રૂમી (મૌલવી રૂમી) પોતાના દીવાનમાં લખે છે (તે અશઆરમાંથી અમુક કરી લખેલ છે.) તે જણાવે છે :

અય સરવરે મર્દા અલી – મસતાન સલામત મીકુનંદ

શબ્દીર બા શબ્દીર બુગુ – મસતાન સલામત મીકુનંદ

બા મીરે દી હાઈ બુગુ – બા અસ્કરી હાઈ બુગુ

બા ઉન વલી મેહદી બુગુ – મસતાન સલામત મીકુનંદ

છેલ્લી કરીમાં હજરત મહદી (અ.સ.)નું નામ સ્પષ્ટ લખેલ છે.

૬. કિતાબ ‘તજકેરતુલ કિરામ’માં મૌલવી શાહ મોહમ્મદ કબીર સાહેબે હજરત ઈમામ હસન અલાય્હિસ્સલામના વર્ણનમાં પેજ ૨૭૦ માં લખે છે, મુહક્કેકીનકા કૌલ હ્ય કે ખિલાફત દો કિસમકી હ્ય, જાહેરી વ બાતેની, હજરત ઈમામ હસન તક દોનું મુજતમેઅ થી, લયકીન યહીસે શીઓકે બારા ઈમામ હુવે.

૭. શાહ અબ્દુલ અગીજ દેહલવી, તથા ઈમામ ગાજાલી ‘અહ્યાઉલ ઉલુમ’માં તથા મુલ્લા મુર્દીન, ‘દીરાસતુલ લબીબ’ માં અને ઈબે હજર ઈસકલાની ‘કુતુહુલ બારી’માં (જે સધણા એહલે સુન્નતના મહાન ઉલમા છે.) લખે છે કે : બાર ઈમામોનું ઈલ્મ – વહબી અને લદુન્ની (ખુદા તરફથી) હતું. તે બાર ઈમામો હજરત રસૂલ સલ્લાલ્હાલો અલય્હે વ આલેહી વસ્ત્વમ અને જનાબે ફાતેમા સલામુલ્લાહે અલય્હા સાથે ૧૪ માસુમીન કહેવાય છે

અને તે ૧૪ મઅસુમીનના બારામાં સદળા મુસલમાનો માન્ય રાજે છે કે જન્મથી વજાત સુધી તેઓથી કોઈ પણ પ્રકારના ગુનાહ, ખતા (ભુલ) થઈ નથી. (તારીખે ઈસ્લામ, પેહલી જીલ્દ, પેજ : ૨૮)

૮. પહેલા આગાખાન નામદાર હસનઅલી શાહ સાહેબે છપાવેલી ‘કન્ગુલ મસાઈબ’ના પેજ : ૮, ૧૦ તથા પેજ : ૨૨, ૨૩ માં બાર ઈમામોની માન્યતા જણાવેલ છે. જેની વધુ સાબિતી ‘મહુવા કમિશન કેસ’ના રિપોર્ટના પેજ પછી વિદ્વાન પારસી ન્યાયધીશ લખે છે કે :

‘કન્ગુલ મસાઈબ’ નામની ફારસી કિતાબ છે, જેના પાના ૨૦૮ ઉપરે લખ્યું છે કે તે (ધણાં લાંબા લાંબા છ સાત લીટીમાં અને ભપ્કા ભરેલા વિશેષણો વાળા) ખુદાવંદ, મહમદ હસન અલ હુસૈનીના દરજા ભરેલા હુકમથી અને મદદથી લખાયું છે. જેનો લખનાર પાના ૨૧માં કોઈ ઈશ્વરીય ઈસ્ફહાની છે અને તે ૧૨૭૪ હીજરીમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. તેના પાના ૨૨-૨૩ માં ચોખ્યે ચોખ્યા ઉપલા બાર ઈમામોના નામ લખ્યા છે.

૯. નામદાર પહેલા આગાખાન સાહેબની બાયોગ્રાફી ‘ઈબ્રતે અફ્ગા’ કે જે તેઓ નામદારે ખુદ પોતાના હાથે લખીને છપાવેલ છે. તે ફારસી કિતાબનું ગુજરાતી ભાષાંતર બાવા કરીમ દાદજીએ ઇ.સ. ૧૮૬૫ માં મુંબઈમાં ઓરેન્ટલ પ્રેસમાં છપાવેલ છે તેના પેજ ૧૮ માં લખેલ છે :

“મીસરના મુલકમાં મારા બાપ દાદાઓ મધેથી કેટલી પહેડીઓ (પેઢીઓ) સુધી બાદશાહી વ ખિલાફતના કાંરફરમાં હતા. અને જાફરે મગજબને બાર ઈમામીના કાનુન ઉપર તેઓએ રીવાજ આપેલો છે. વિ. વિ.”

૧૦. નામદાર પહેલા આગાખાન સાહેબના ફરજંદ આગા જહાંગીરશાહે રિસાલો ફારસીમાં લખેલ છે, જે મુંબઈમાં હીજરી સન ૧૩૧૩ માં દત પ્રસાદ છાપખાનામાં છપાએલી તેમાં જણાયું છે કે :

“હું એ પણ ગવાહી આપું દું કે હિન્દુ અલી મુરતુજા અલાયિસ્સલામ અને તેમના અગ્યાર ફરજંદો હિન્દુ મહમદ (સ. અ. વ.)ના એક પઢી એક ખલીફા છે અને તે સદળા ઈમામે બરહક છે. વિ. વિ.”

તે રિસાલા વિશે મહુવા કમિશન કેસના રિપોર્ટના પેજ ૫૭ માં લખેલ છે જે હાલના નામદાર આગાખાન સાહેબે કોર્ટમાં કબુલ રાખેલ છે. વળી નામદાર આગા કેસમાં એ પણ જબાની પડી છે કે તેઓ નામદારના માતૃશ્રી લેડી અલીશાહ અને નામદાર આગાખાનના બીબી સાહેબા પણ બાર ઈમામોને જ માને છે.

૧૧. બીજા આગાખાન નામદાર આગા અલીશાહ સાહેબે, સીધીમાં એક રિસાલો નમાજ તથા રમજાનના અમલ કરવાની તરતીબ લખી છે તે વિશે ‘મહુવા કમિશન કેસ’ના રિપોર્ટમાં તેના પેજ ૧૫ ની ૧૭ મી લીટીમાં બારમા ઈમામ હિન્દુ રાખેલ સાહેબુઝાનની જીયારતની રીત લખી છે, તેજ પ્રમાણે પેજ ૩૪ ની ૧૭ મી લીટીમાં ઈમામ હુસૈનની જીયારત પડવાને ફરમાયું છે. તેજ પ્રમાણે પાને ૩૫ માં દીઠી લીટીમાં સાહેબુઝાનની જીયારતની રીત લખી છે. તેજ પાને લીટી ૧૦ માં “યા મુહમ્મદ, યા અલી, યા ફાતેમા, યા હસન, યા હુસૈન પંજેતન પાક દુવાજદે ઈમામ ચહારદા માસુમ” વગેરે લખ્યું છે એથી વિશેષ પુરાવો શું જોઈએ.

૧૨. જુનાગઢના વારસ કાસમભાઈ ઈસ્માઈલે સંવંત ૧૯૫૬ ની સાલમાં જામનગરના કામડીયા કાસમભાઈ દેવજીને પત્ર લખેલ તેથી પણ સાબિત થાય છે કે અગાઉ ખોજાઓમાં ૧૨ ઈમામો ૧૪ માસુમીનની માન્યતા, અને આઠમા ઈમામ તથા બારમા ઈમામની જિયારતો પડતી હતી. તે કાગળની નકલ નીચે મુજબ છે.

જી. ન. ૮૨૭ – પ૫ કામડીયા કાસમ દેવજીને શ્રી શાહ પીર સુખી વ સુહાગી રાખે, મું જામનગરમાં – શ્રી જુનાગઢથી લી. વારસ કાસમ વારસ ઈસ્માઈલના ઈઆ આલી વાંચવા. દીગર લખવાનું કે ખુદાવીદ ઘણી સલામત દાતાર હજુર પુરનુરમાંથી શ્રી જંગબાર મુકામથી શ્રાવણ તા. ૧૯ ની મીતીનું લખાએલ ખત આવ્યું, જેમાં સપ્ટેમ્બર તા. ૨૦ મીએ ખાવીદ જંગબારથી મુંબાસા તરફ સીધાવશે, બાદ શમાં દેપધારવું ફરમાવે છે, શિવાએ સરવે જમાથ તથા કામડીયા વગેરેને જાણવા સારુ ફરમાવે છે જે :

૧. કીશો બયાન હંમેશા નહી પડવું, ફક્ત મોહરમમાં દશ દિવસ પડવું, ને હજરત ઈમામ હુસેનની જારથ, કિસો પડીને પડાએ છે તે પડવી તે પછી બીજી બે જારથ ઈમામ રજા તથા મામદ મેદીની પડાએ છે તે નહી પડવી.

૨. મજલીસ થઈ રહે કે પશ્ચિમ તરફ ઉભી એક જારથ પડવી.

૩. જમાથુમાં દફતર પરઠે છે. અથવા સરકારી દફતર કામડીઆઓના જમાતના હીસાબના પરઠે છે, અથવા લગન લખે છે તેમાં દુવાજદા ઈમામ ચારદે માસુમીનના નામ લખે છે તે નહી લખવા.

શા. ૧૯૫૬ ના ભાદરવા તારીખ : ૧૭, શાન્નિ, કાસમ ઈસ્માઈલ

૧૩. અલાઈન ગુલામહુસેન નામના આગાખાની ચુસ્ત મુરીદે સંવંત ૧૯૪૧ ની સાલમાં પોતાના ગુલામહુસેન પ્રેસમાં સીધી લીપી અને સીધી ભાષામાં એક (મોટી સાઈઝ) ની કિતાબ બાહેર પાડેલ છે (જે કિતાબ હાલ ગુપ્ત રાખવામાં આવે છે) તેમાં લખે છે :

૧. તાં હજરત રસૂલ કરીમ તથા હજરત અમીરુલ મુઅમીનીન – મોલા મુરતજા અલી તથા દોઆજદે ઈમામ તથા મેતર જબરાઈલ તે વખત વહીઉ તથા મેતર અજરાઈલ તથા જે રૂહ મોમનેજાં સભેઈ, અચી હાજર થીધા, (પેજ ૧૮-૧૯)

૧૪. બેહેશતજી રોશની ઘણી આહે, જે કે શહાદતજો કલ્યુ પરંધો બા ઈમાનસે, અને દુનીઆમે, અઅલેબાએતસે ઘોસ્તી રખંધો સિધક ઈમાનસે, બારે ઈમામેખે સુંજાણીધો તેજો ઘરજો વદો આએ (રિસાલો ઈમામ જાફર સાદેકજો – પેજ ૪૪)

આએ ઉપર જણાવેલ રિસાલો સંવંત ૧૯૪૧ માં અલાઈન ગુલામહુસેન નામના આગાખાની ચુસ્ત મુરીદે, પોતાના ગુલામહુસેન પ્રેસમાં સીધી લીપી, અને સીધી ભાષામાં એક કિતાબ મોટી સાઈઝની બાહેર પાડેલ છે જે કિતાબ હાલમાં ગુપ્ત રાખવામાં આવેલ છે તેમાં જુદા જુદા વિષયો છે.

જુનાગઢથી લખાયેલા કાગળમાં વારસ કાસમ ભાઈ ઈસ્માઈલે જામનગરના કામડીયાને લખે છે :

“શ્રી શાહ પીર સુખી વ સુહાગી રાખે, વળી લખે છે ખુદાવીદ ઘણી સલામત દાતાર હજુર પુરનુર તેથી સિધ્યા થાય છે, કે હાજર ઈમામ અથવા ઈમામે જમાન લખેલું ન હોવાથી, ઈમામતની માન્યતા તે વખતમાં ન હતી. માત્ર ખોજા કોમના દાતાર પીર, શાહ પીર. ઘણી સલામત ગણાતા હતા.”

૭. પીરોના ગીનાનમાં હજરત મહદી (અ.સ.)નું વર્ણન

૧. “એજુ આવેંગો નકલંક પાત્ર મેહદી

શાહા કરે દુલદુલ અસવારીયા”

(સો ગીનાનની ચોપડી, ભાગ પહેલો, પેજ : ૭૮, પીર શમસનું ગીનાન)

સાર : નકલંક પાત્રના મેહદી આવશે અને દુલદુલ ઘોડા ઉપર અસ્વારી કરશે.

૨. એજુ જેણો મેહદી શાહના મરમ ન જાણ્યાં

એને કહાવે લોગો ગમાર

તેણે કમાઈ ખોઈ જુગ ચારની

તેનો ભઠ પડ્યા અવતાર

એજુ તે ઈમામ મેહદી આવશે

તે મુકરીને કતલ કરાએ

તે જાહેર થઈ વેદ ભણાવશે

ત્યારે મુકરા દુર થઈ જાએ.

(સો ગીનાનની ચોપડી, ભાગ : ૨, પેજ : ૩, પીર ઈસ્માઈલશાહનું ગીનાન)

સાર : જે કોઈ મેહદી શાહને નહી ઓળખશે. તે ગમાર (જંગલી અભણ) કહેવાશે, જે પોતાની ચાર જુગની કમાઈ (અમલ) ખોઈ નાખશે. તેનો અવાતાર (શુંદગી) બરબાદ થશે. મેહદી આવશે ત્યારે બેદીનોને કતલ કરશે. તે જાહેર થઈ વેદ (અરબીમાં કુરઆન જે ચોથા નંબરમાં સ્પષ્ટ થયલા છે.) ભણાવશે ત્યારે જેહાલત દુર થશે.

૩. એજુ આખર મેહદી હોઈને આવશે,

અને મેહદી જીવ અશુમુલ

ભાગ ઉનકે પુરે પુરે હુવે જીનેથે

હોગે જાહેર કીયા કબુલ

એજ અવલ અલીને આખર મેહદી

એ આખર કેરા છે મરદ

ઉનથી ચીત જે ફેરવીયા, તેની કમાઈ પડશે રદ.

(સો ગીનાનની ચોપડી, ભાગ : ૬, પીર હસન કબીરદીનનું ગીનાન)

સાર : છેલ્લા (ઈમામ) મહદી આવશે જે મહાપુરુષ છે, ખુશ નસીબ હશે તે તેમને માન્ય રાખશે. અવલ અલી, છેલ્લા મેહદી, અને તે (મેહદી) છેલ્લા મહા પુરુષ (ઈમામ) છે. જે તેમનાથી ચીત ધ્યાન ફેરવશે (માન્ય નહીં રાખે) તેની કમાઈ નેક અમલ રદ બાતલ થશે.

૪. હોજુ રે વીરા અરબી ભાષા શાહ ભણાવશે

અને મેહદી શાહ ધરાવશે રે નામ

દઈત કાળીગાને શાહ મારશે

નવે ખડોમાં હોશે તે જાણ

(પીર હસન કબીરદીનનું ગીનાન)

સાર : તે વીર પુરુષ શાહ (મેહદી) અરબી ભાષા ભણાવશે અને તેનું નામ મેહદીશાહ છે. તે વીરપુરુષ દઈત કાળીગા (ઈબ્લીસ શૈતાન અથવા દજજાલ) ને મારી નાખશે, અને દુન્યાના નવ ખડોમાં તેની સત્તા રહેશે.

નોટ : આજ પર્યંત થઈ ગયેલા મેહદી હોવાના દાવેદારો દઈત કાળીગાને મારી શક્યા નથી. અને દુન્યાના નવ ખડોના બદલે એક નાના ગામડા ઉપર સત્તા ચલાવી શક્યા નથી, જેથી ઉપરોક્ત ગીનાનના ચારે પાઠો થકી ઈમામે જમાન હજરત મહદી (અ.સ.)ની ગયબત અને જુહુર જાહેર થઈ આખી દુન્યા ઉપર સત્તા ભોગવી અદલ ઈન્સાફ ફેલાવવાની હકીકત સ્પષ્ટ અને સિદ્ધ થાય છે.

૮. ઈમામ મહદી (અ.સ.)નો જન્મ

અહ્લાદ સુભાનહુ વ તઆલા પોતાની કિતાબ કુરઆનમાં ફરમાવે છે :

યુરીહુન લેયુલ્કેઉ નુરહ્લાહે બિઅફવાહેહીમ

તેઓ (દુશ્મનો / બેદીનો) ચાહે છે કે નુરે ખુદાને પોતાના મોઢાથી બુજ્જવી નાખે, પરંતુ ખુદાએ એજ ચાહ્યું છે કે સદા તેનું નૂર સંપૂર્ણ અને પ્રકાશિત રહે.

ખુદાના નુર, પયગમ્બર (સ. અ. વ.) અને તેમની પવિત્ર એહ્લેબૈતના નુરને બુજાવી નાખવા દુશ્મનોએ પુરી કોશિશ કરી. એક પછી એક પયગમ્બરની અવલાદ ઈમામોને સત્તાવી – જેર આપી અને તલવારથી શહીદ કર્યા, પરંતુ નૂરે ખુદા સદા પ્રકાશિત રહ્યું છે, અને કયામત સુધી રહેશે.

બની અભ્યાસીના મુઅતમીદ ખલીફાએ અગિયારમા ઈમામ હઝરત હસન અસકરી અલાયિસ્સલામને વરસો સુધી પોતાના કેદખાનામાં બંદીવાન રાખ્યા. તે હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ની હદીસથી ખુબ વાકેફ હતો કે અગિયારમા ઈમામના ફરજાંદ હઝરત મહદી પેદા થશે અને તેમના થકી આલે રસૂલની હુક્મત આખા જગત ઉપર કાયમ થશે અને તેમના સઘળા વિરોધીઓ—દુશ્મનોનો નાશ કરશે. તેણે ઈમામ હસન અસકરી અલાયિસ્સલામને લાંબા વખત સુધી એજ હેતુથી બંદીવાન રાખ્યા કે તેમની કોઈ અવલાદ નહી થાય.

ફીરઓને ખુદાનો દાવો કર્યો, તેને નજુમીઓએ ખબર કરી કે બની ઈસરાઈલમાં એક બાળક જન્મ પામશે. તેના થકી તારું રાજ્ય નાશ પામશે અને તને તેમજ તારા સઘળા સાથીઓને હલાક કરશે. તેથી ફીરઓને બની ઈસરાઈલની ઓરતો ઉપર ચોકી પહેરો રાખી મુક્યો. જે બાળક જન્મતો હતો તેને મારી નાખતા હતા. એજ ઘ્યાલથી કે હઝરત મુસા પયગમ્બર પેદા ન થાય, પરંતુ પરવરદિગારે તેના જ ઘરમાં હઝરત મુસાના આગમન માટે સબબ કરી આપ્યું, એટલું જ નહી પણ જન્મ પછી હઝરત મુસાની પરવરિશ ફીરઓનના ઘરમાં થઈ, એજ મુજબ ફીરઓને સાની મુઅતમિદ બાદશાહે ચાહ્યું કે હઝરત મહદી અલાયિસ્સલામ પેદા ન થાય, પરંતુ ખુદાની મરજીની વિરુદ્ધતા કોઈ કરી શકે નહિં.

હઝરત ઈમામ હસન અસકરી અલાયિસ્સલામ કેદખાનામાં હતા. તે સમયમાં સામર્દ્દિંબાં સખત દુકાળ પડ્યો, અને લાંબી મુદૃતથી વરસાદનું ટીપું ન પડ્યું. મુસલમાનોએ વરસાદ માટે ‘નમાજે ઈસ્તીસ્કા’ પડી અને ઘણી દુઆઓ કરી, પરંતુ પાણીનું ટીપું ન વરસ્યું. એક વખત સઘળા મુસલમાનો શહેરની બહાર વરસાદ માટે દોઆ કરવા ગયા, તે વખતે એક નસરાની આલિમે પોતાના હાથો ઉંચા કરી વરસાદ માટે દોઆ કરી. તરત જ વાદળા દેરાઈ ગયા અને થોડો વરસાદ પડ્યો. મુસલમાનો આ બનાવથી ઘણી ચિંતામાં પડ્યા, લોકોને ઈસાઈ મજહબની સચ્ચાઈ વિષે શંકા ઉપજી. ખલીફાને તેની જાણ થતા કચેરી ભરી અને ઉલમા, અમીરો તથા વગીરોને તે સંબંધીત સલાહ પૂછી. તેઓ સઘળા દિગ્મૂઢ બની ચુપ રહ્યા. એક દરબારીએ અરજ કરી કે આએ આફતથી છુટકારો અપાવનાર તમારા કેદી ઈમામ હસન અસકરી અલાયિસ્સલામ સિવાય કોઈ નથી, માટે તેમને તેડાવીને સહાયતા માંગો. ખલીફાને હઝરતનું ઈલ્મ, સચ્ચાઈ, ખિલાફત અને ઈમામતના ખરા હક્કદાર હોવાની પૂર્ણ ખાતરી હતી. તેથી કેદખાનામાંથી હઝરતને કચેરીમાં હાજર કરવાનો હુકમ કર્યો.

હઝરત કચેરીમાં પદ્ધાર્યા, ત્યારે ખલીફાએ ઉભા થઈ આવકાર આપ્યો, પોતાની બાજુમાં તખ્ત ઉપર બેસાડ્યા અને સઘળી હકીકત કહી સંભળાવી. હઝરતે ફરમાવ્યું : ચિંતા ન કરો, કોઈ મોટી વાત નથી. હુકમ કરો કે

આવતી કાલે સધળા મુસલમાનો ગામની બહાર મેદાનમાં વરસાદની દોઆ કરવા માટે હાજર થાય, તે સાથે તે નસરાની આલિમને પણ હાજર થવાનો હુકમ કરો.

બીજે દિવસે મેદાનમાં સધળા મુસલમાનો અને નસારા આલિમ હાજર થયા. હઝરત ઈમામ હસન અસકરી અલિછિસ્સલામ ખલીફાની સાથે હાજર થયા. પ્રથમ હજરતે મુસલમાનોને દુઆ કરવા માટે ફરમાવ્યું. તેઓએ દુઆ કરી પરંતુ વાદળ જોવામાં ન આવ્યા. તે પછી હજરતે તે નસરાની આલિમને કહ્યું : ‘તમે દુઆ કરો.’ તેણે હાથ ઉંચા કરી દોઆ કરી, તરત જ વાદળ એકઠા થતા જણાયા. હજરતે ખલીફાને ફરમાવ્યું : ‘કોઈને મોકલી તે આલિમના હાથમાં જે વસ્તુ છે તે લાવી હાજર કરો.’ ખલીફાના હુકમથી એક દરખારીએ તે આલિમની આંગળીઓ વચ્ચે એક હડકું હતું તે લાવીને ખલીફાને આપ્યું. ખલીફાએ તે હડકું હજરતને આપ્યું. હજરતે રૂમાલમાં તે હડકું છુપાવી પોતાના ખીસામાં રાખી મુક્યું, તાત્કાલિક સધળા વાદળ વિભેરાઈ ગયા. ઈમામ અલિછિસ્સલામે નસરાની આલિમને ફરમાવ્યું : ‘હવે દોઆ કરો’, તેણે હાથ ઉંચા કરી ખુબ દોઆઓ માંગી, પરંતુ તેની કોઈ અસર જણાઈ નહીં.

ઈમામ અલિછિસ્સલામે ખલીફાને જણાવ્યું કે આએ હડકું એક પયગમ્બરનું છે અને તે આસમાનની નીચે ખુલ્લું કરવામાં આવે તો તરત જ રહેમતના વાદળો દેરાઈ જાય છે. પછી પોતે આગળ આવી મુસલમાનો સાથે નમાજે ઈસ્તીસ્કા પઢી, દુઆ માટે પોતાના મુખારક હાથો ઉંચા કર્યા. પળવારમાં ચોમેરથી ઘનધોર વાદળા આસમાન ઉપર દેરાઈ ગયા. હજરતે તે સધળા લોકોને પોતાના ઘરો તરફ જવા ફરમાવ્યું. તે પછી જોશભેર વરસાદ પડવો શરૂ થયો. ઈમામ અલિછિસ્સલામ ખલીફા સાથે કચેરીમાં ગયા. કચેરીમાં લોકો એજ ચર્ચા કરતા હતા, ખલીફા બેહદ ખુશ થયો કે ઈસ્લામ ઉપરથી ભારે આફત ટળી ગઈ. કચેરીમાં ઘણી ગુફગતું થઈ, વિરોધીઓએ બખાળા કાઢ્યા, પરંતુ ખલીફાને તેમજ શહેરના લોકોને હજરતની દોઆની બરકત અને સર્યાઈની ખાત્રી થઈ ચૂકી હતી. થોડી વાર પછી હજરત ઉઠ્યા. ખલીફાએ પુછ્યું : કયાં જાઓ છો ? ફરમાવ્યું : ‘જ્યાં તમોએ મને રાખેલ છે ત્યાં (કેદખાનામાં) જાઉં છું.’ ખલીફા શરમાઈ ગયો અને કહ્યું : યબ્ન રસુલિલ્હાહ ! આપ પોતાના ઘર તરફ સિધારો. તેથી હજરત પોતાના ઘરે કુટુંબીજનો પાસે ગયા. તે અરસામાં બારમા ઈમામનું હમલ બીબી નરજિસ ખાતુનમાં રહ્યું. “વલ્લાહ મુતિમ્મુ નુરેહી વલવ કરિહલ મુશરીકુન”

ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.)ની વાલેદા (માતૃશ્રી)નું મશહૂર નામ બીબી નરજિસ ખાતુન છે, તે સિવાયના બીજા નામો ખલીફા, સોસન, રયહાના છે, અને તે પવિત્ર બીબી કયસરે રૂમ (રૂમના શહેનશાહ)ની પૌત્રી હતા. તેમનો સાર્વર્ણ પહોંચવાનો કિસ્સો ઈતિહાસથી ટુંકમાં લખીએ છીએ :

બશીર બિન સુલેમાન બયાન કરે છે કે એક વખત ઈમામ અલીયુન્કી (અ.સ.) (૧૦ માં ઈમામ) એ મને તેડાવી ફરમાવ્યું, ‘તમે અન્સારના વંશમાં અને અમારા દોસ્તોમાં હોવાથી તમોને એક કામ સોંપું છું, કેમકે મને તમારા ઉપર પૂર્ણ ભરોસો છે.’

મેં અરજ કરી : ‘ફરમાવો, દરેક પ્રકારની સેવા માટે હાજર છું.’

હારતે ફરમાવ્યું : એક કનીજ ખરીદ કરવાની મારી મરજ છે. તેના માટે તમે બગાદાદ જાઓ, ત્યાં પહોંચા કેદે બીજે દિવસે સવારના પહોરમાં નદી કિનારે જાઓ, ત્યાં કેટલાક વહાઙ્ગોમાં, કેદી કનીજો વેચાણ માટે આવશે, તેઓમાંથી ઉમર બિન યારીદ, નામના કનીજો વેચનાર પાસે પહોંચો, તેની પાસે એક કનીજ જેના શરીર ઉપર બે રેશમી કપડાં હશે અને જે કોઈ તેને ખરીદ કરવા ઈરાદો ઘરાવશે તે પ્રત્યે અણગમો જાહેર કરશે અને રૂમી ભાષામાં વાત કરતી હતી. તેની ખરીદી માટે હું તમોને આ થેલીમાં એક સો વીસ દીનાર આપું છું. એટલી જ રકમમાં વેચનાર રાજી થશે. તેમજ હું તમોને એક કાગળ રૂમી ભાષામાં લખીને આપું છું તે કનીજને આપશો.

બશીર કહે છે, હું બગાદાદ રવાના થયો અને હારતે ફરમાવેલી નિશાનીઓ મુજબ તે કનીજને ઓળખી તેને કાગળ આપ્યો, જે વાંચીને કનીજ રડવા લાગી અને પોતાના માલિકને કહ્યું : આ માણસ સાથે મારુ વેચાણ નક્કી કરો, તે સિવાય હું કોઈને કબુલ કરીશ નહીં.

ટૂંકમાં તે કનીજને ખરીદ કરી મારા ઉતારાની જગ્યાએ લાવ્યો, તે ઓરત કાગળ ખોલી પોતાની આંખો ઉપર રાખી ખુબ રડી.

મેં કહ્યું : તમે રૂમના પરદેશી છો, કાગળ લખનારને ઓળખ્યા જોયા વગર કાગળને બોસો આપી કેમ રડો છો ?

તેણીએ કહ્યું : સાંભળો, હું રૂમના શહેનશાહ કયસરની પૌત્રી છું અને મારુ નામ મલીકા છે. મારા પિતાનું નામ શાહજાદા યશુઆ અને મારી માનું નામ શમઉનુસ્સફા છે. મારા દાદાએ મારી શાદી પોતાના ભત્રીજા સાથે નક્કી કરી. એક દિવસે પોતાના મહેલમાં સઘળા નસરાની ઉલમા – સરદારો – દરબારીઓને તેડાવી વચ્ચમાં એક હીરા જડિત તખ્ત રાખી પોતાના ભત્રીજાને બેસાડ્યા અને પાદરીઓને મારા નિકાઠ પડવાનો હુકમ આપ્યો. પાદરીઓએ ઈન્જલ ખોલીને પડવાનું શરૂ કર્યું. એટલી વારમાં દીવાલો ઉપરની મુર્તિઓ જમીનદોસ્ત થઈ. અને તખ્ત ઉપરથી શાહજાદો જમીન ઉપર પટકાઈ ગયો. તખ્તના પાયા તુટી ગયા. પાદરીઓ દુંજવા લાગ્યા અને મારા દાદા, શહેનશાહને વિનવત્તા બોલ્યા : અમોને માફ કરો, શા કારણથી આ હોનારત થઈ તે સમજી શકતા નથી.

રૂમના શહેનશાહને સખત આઘાત થયો અને તે શાદી મુલતવી રાખવી અપશુકન સમજ્યો, તેથી તરત જ બીજો હીરા જડિત તખ્ત તે ઠેકાણે રાખવા અને મુર્તિઓ તેના ઠેકાણે ગોઠવવાનો હુકમ કર્યો. સઘળું ઠીકઠાક થતા એક બીજા શાહજાદાને (તેના ભાઈને) તખ્ત ઉપર બેસાડ્યા. પાદરીઓએ પડવાનું શરૂ કર્યું. પલવારમાં એજ હોનારત

થઈ. સધળા ડરી ગયા અને વધુ નહી રોકતા ત્યાંથી વિભેરાઈ ગયા. મારા દાદાને ઘણી શરમીદગી ઉપજ તેથી કેટલાક દિવસો સુધી પોતાના મહેલથી બહાર ન આવ્યા.

એજ રાતના મેં સ્વખામાં હજરત ઈસા પયગભરને તેમના અમુક સાથીઓ સાથે એજ શાદીના મંડપમાં જ્યાં શાહઝાદા માટે તખ્ત રાખવામાં આવ્યું હતું ત્યાં હાજર થયેલા જોયા અને એજ જગ્યાએ એક ઊંચુ તખ્ત હતું. તેની ઉપર એક નુરાની ચેહરાના બુગુર્ગવાર બેઠેલા જોયા, થોડીવારમાં બીજા પ્રકાશિત નુરાની ચેહરાના બુગુર્ગો આવ્યા તેમને જોઈ હજરત ઈસા ઉઠી ઉભા થયા. તેમને આવકાર આપી પોતાની બાજુમાં તખ્ત ઉપર બેસાડ્યાં.

મેં સ્વખામાં જ એકને પુછ્યું : તેઓ કોણ છે ?

તેણે કહ્યું : તેઓમાંના એક ઈસ્લામના મહાન પયગભર અને તેમના વસી હજરત અલી અલાય્હિસ્સલામ અને તેમના વંશના અગિયાર ઈમામો છે.

હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)એ હજરત ઈસા પયગભરને ફરમાવ્યું, હું એટલા માટે આવ્યો છું કે મલીકા શમઉનુસ્સફાની દીકરીની માંગણી મારા આએ ફરજંદ માટે કરું અને તે નુરાની બુગુર્ગોમાંથી એક નવજવાન બુગુર્ગ (ઈમામ હસન અસકરી અલાય્હિસ્સલામ) તરફ ઈશારો કર્યો (કેમકે મલીકા હજરત શમઉન હજરત ઈસાના વસીની અવલાદમાંથી હતી.) હજરત ઈસા અલાય્હિસ્સલામે શમઉનને કહ્યું, હજરત રસૂલ (સ. અ. વ.)ની વાત તમોએ સાંભળી, તે બારામાં શું કહો છો ?

હજરત શમઉને અરજ કરી : હું રાજી ખુશીથી સઆદત સમજ કબુલ કરું છું. તે પછી હજરત રસૂલ (સ. અ. વ.)એ ઈમામ હસન અસકરી અલાય્હિસ્સલામ સાથે મારા નિકાહનો ખુલ્બો પડ્યા.

મારી આંખો ખુલી ગઈ અને સ્વખનું યાદ આવતા હું બેહદ ખુશી થઈ. પણ બીકના લીધે કોઈને મેં વાત ન કરી. પરંતુ તે રાતથી મારી તબીયત લથડવા લાગી. અને ઈમામ હસન અસકરી અલાય્હિસ્સલામની મોહબ્બતથી બેચેન રહ્યા કરતી.. એક વખત મેં સ્વખામાં રસૂલ (સ. અ. વ.)ની દીકરી જનાબે ફાતેમા જહેરા સલામુલ્લાહે અલખાને જોયા, હું તમજીમ માટે ઉભી થઈ, અને મારી સ્થિતિના અને હજરતના જુદાઈની શિકાયત કરી. બીબીએ ફરમાવ્યું : પ્રથમ તમે કલમો પડી ઈસ્લામમાં દાખલ થાઓ, તો મારા ફરજંદ ઈમામ હસન અસકરીને હુકમ કરીશ કે દરરોજ રાતના સ્વખામાં તમોને મળવા આવે. હું સ્વખામાં કલમો પડી ઈસ્લામમાં દાખલ થઈ, ત્યાર બાદ દરરોજ રાતના હજરત તશરીફ લાવી દીલાસો આપતા હતા. એક વખત મને ફરમાવ્યું કે, તમારા દાદા ઈસ્લામના અમુક મુલ્ક ઉપર લશ્કર મોકલી હુમલો કરશો, તમે લિબાસ બદલી તે ફોજની સાથે બિદમતગારો માફક રવાના થાઓ અને મુસલમાનોની ફિલે થતાં કેદીઓને પકડી લઈ જશો. તે કેદીઓ સાથે તમે આવશો. તેથી હું કેદીઓમાં ભળી અહી આવી છું.

બશીર આ હકીકત સાંભળી બેહદ ખુશ થયો અને બીબી નરજીસ ખાતુનને સામર્દ્દ લાવી દસમા ઈમામ હિન્દુ અધીકરણ અને પદોચારી સંબંધાની જિદમતમાં પહોંચાડી સંબંધાની હકીકત કહી સંભળાવી. હિન્દુ મલીકા બીબીને આવકાર આપી પોતાની બહેન બીબી હકીમા ખાતુનને તેડાવી તેમને ઘણી ભલામણો કરી સોંપી આપી.

ત્યાર બાદ પોતાના ફરજિંદ ઈમામ હસન અસકરી અલાય્છિસ્સલામ (૧૧ મા ઈમામ) સાથે બીબી નરજીસખાતુનના નિકાષ પઢી તેમને સુપુર્દ કર્યા, અને ફરમાવ્યું : નરજીસ ખાતુનની હુરમત અને સંભાળ રાખશો. તેમના થકી પરવરદિગાર તમોને ફરજિંદ અતા કરશો, જે જમીન ઉપર ખુદાની હુજુજત થશે, અને જ્યારે દુનિયા ઉપર ઝુલ્ભ, બદકારી, બેઈમાનીના ઘનધોર વાદળો દેરાઈ જશે, ત્યારે જાહેર થઈ અદલ ઈન્સાફ અને દીનદારી ફેલાવશે.

ઈમામે જમાના હિન્દુ અધીકરણ અલાય્છિસ્સલામની વિલાદત (જન્મ) સને ૨૫૫ હીજરી, તારીખ પંદરમી શાઅબાનમાં સામર્દ્દમાં તેમના પિદરે બુજુર્ગવારના પવિત્ર મકાનમાં જુમ્માના દિવસે સવારના પહોરમાં થઈ. પાક પાકીઝા ખતના થએલા પેદા થયા. તે વખતે એક પ્રકાશિત નૂર તેમના મુખારક ચેહરા ઉપર પ્રકટયું, અને ઘરની છત પાર કરી આસમાન સુધી પ્રસર્યું.

જન્મ પામતાં, પ્રથમ સજદામાં જુકી ગયા અને જમણા હાથની અંગુઠા પછીની શહાદતની આંગળી આકાશ ભણી ઉચ્ચી કરી કલમએ શરીફ, ‘અશહદો અન લા ઈલાહ ઈલ્હલ્લાહ, મુહમ્મદુર રસૂલુલ્લાહ’ પઢ્યા. તે પછી હિન્દુ અધીકરણ અલાય્છિસ્સલામ અને બીજા દસ ઈમામોના પવિત્ર નામો લઈને પોતાના માટે દુઆ કરી :

યા અલ્લાહ ! મારા માટે તારો વાયદો પુરો કરી આપ, અને મારા દરેક કાર્યોને સફળતા સાથે સંપૂર્ણ બનાવ મને સાબિત કદમ નસીબ કર, અને મારા થકી જમીન ઉપર ઈન્સાફ—અદાલત ફેલાવી આપ. (આમીન)

તેમના જમણા હાથ ઉપર કુદરતી અક્ષરે લખેલું હતું : ‘‘જાઅલ હક્ક વ જહકલ બાતિલ, ઈન્નલ બાતેલ કાન જહુકા’’ – ‘‘હક જાહેર થયું અને બાતિલ નાખુદ થયું, બેશક બાતિલ નાખુદ થવા માટે છે.’’

ઈમામ હસન અસકરી અલાય્છિસ્સલામના હુઈ બીબી હકીમા ખાતુને (નવમા ઈમામ હિન્દુ અધીકરણ તકી અલાય્છિસ્સલામના દીકરીએ) હિન્દુ અધીકરણ પોતાની ગોદમાં ઉપાડી તેમના પિદરે બુજુર્ગવાર ઈમામ હસન અસકરી અલાય્છિસ્સલામ (અગ્યારમા ઈમામ)ની જિદમતમાં લાવ્યા. ઈમામ હસન અસકરી અલાય્છિસ્સલામે પોતાના ઘારા અને પવિત્ર ફરજિંદને પોતાની ગોદમાં રાખ્યા. ઈમામે જમાના અલાય્છિસ્સલામે પ્રથમ પોતાના પિદરે બુજુર્ગવારને સલામ કર્યા. હિન્દુ અધીકરણ જવાબ આપ્યો. હિન્દુ અધીકરણ ફરમાવ્યું : ‘બેટા, ખુદાના હુકમથી કલામ કરો.’ ઈમામે જમાના અલાય્છિસ્સલામે પ્રથમ કલેમા પડી, અગ્યાર ઈમામોના નામ લઈ કુરાઓની આયતો પઢ્યા :

‘બિસ્મિલ્હારી રહીમાનિ રહીમ.. વ નુરીદો અન્ન મુન્ અલલ્લાહીન સ્તુજીર્દું ફીલ અર્જ, વ નજઅલહુમ અઈમતન, વ નજઅલહુમુલ વારીસીન (પૃથ્વી ઉપર નિર્બણ થયેલાઓ ઉપર ઉપકાર કરવાનો અમોએ ઈરાદો કરેલ છે. અમે તેઓને સરદાર અને પૃથ્વીની બાદશાહતના વારસ બનાવીશું.)

તે પછી હજરતે પોતાના ફરજંદને બીબી હકીમા ખાતુનને આપી ફરમાવ્યું કે, તેમની માદરે ગીરામી બીબી નરજીસ ખાતનને આપી આવો. બીબી નરજીસ ખાતુને પોતાના ફરજંદને ગોદમાં ઉઠાવ્યા, તે બાળકે સલામ કરી, બીબીએ તેનો જવાબ આપી પોતાની ગોદમાં લઈ બોસો આપ્યો.

હજરતો ઈમામ હસન અસ્કરી અલખિસ્સલામે અકીકા માટે દસ હજાર બકરાનું ગોશત અને દસ હજાર રોટી ગરીબોને આપવા માટે પોતાના વકીલ ઉસ્માન ઈબ્ને સઈન ઉમરીને ફરમાન કર્યું.

ઈમામે ઝમાન હજરત હુજ્જત (અ.સ.)ની વિલાદત વિષે એહલે સુન્નત જમાઅતની કિતાબોમાંથી ટુંકસાર અને સાબિતીઓ :

1. સુન્નત જમાઅતના મોલવી ઓબયદુલ્લાહ અગ્રતસરી, પોતાની કિતાબ 'સવાનેહે ઉમરી હજરત અલી અલખિસ્સલામ' ના પેજ : ૪૩૩ માં ઈમામ હસન અસ્કરી અલખિસ્સલામના એહવાલમાં લખે છે :
‘આપકે પીછે આપકે ફરજંદ અરજુમંદ અખુલ કાસિમ—મોહમ્મદ—અલ હુજ્જતકે સિવા આપકી કોઈ અવલાદ નહીં રહી.’
2. ‘તારીખુલ ઈસ્લામ’માં ઝહબીએ, બારમા ઈમામની પૈદાઈશ હીજરી સન ર૫૯માં જણાવેલ છે.
3. ‘ધનાબીઉલ મવદ્દહ’માં ઈસતંબુલના શેખુલ ઈસ્લામ શેખ સુલેમાન બલખી કન્દુગીએ બારમા ઈમામની વિલાદતનું વર્ણિન કરેલ છે. તેમાં જન્મતારીખ શઅબાનની પંદરમી અને હીજરી સન ૨૫૦ લખેલ છે.
(વિલાદત અને તારીખ ઈસ્નાઅશરી ઈતિહાસ મુજબ છે. હીજરી સનમાં જે ફેર છે તે કદાચ લખાણની અને છપાઈની ભુલ હશે.)
4. ‘તારીખે ઈબ્ને ખલદુન’ (સુન્નત જમાઅતની) જીલ્દ બીજી પેજ : ૨૪ માં લખે છે :
‘મહદી અલખિસ્સલામ જે જાહેર થનાર છે તે સને ર૫૫ હીજરીમાં શઅબાન મહીનાની પંદરમી તારીખે જુમ્માના દિવસે પેદા થયા છે. તેમના પિતાનું નામ હજરત હસન અસ્કરી અલખિસ્સલામ છે.’
5. ‘શવાહેદુન્નબુવ્વત’માં મુલ્લા અબ્દુર રહમાન જામી પેજ : ૨૪૭ માં લખે છે :
ઈમામ રગાના ફરજંદ મોહમ્મદ, તેમના ફરજંદ અલી, તેમના ફરજંદ હસન, તેમના ફરજંદ મોહમ્મદ મહદી છે. તેઓ સુરરે મન રાખામાં સને ર૫૫ હીજરીમાં પેદા થયા છે.

‘ઈંડ્ર બરાત’ એટલે કે ૧૫ મી શાબાનનો દિવસ અને તેની આગલી રાત ‘શબે બરાત’ સઘળા મુસલમાનો માટે બહુ મોટો ઈંડનો મુખારક અવસર છે. તેમજ તે પવિત્ર રાતના ઘણા અભિમાલો નમાઝો, દુઆઓ અને ખાસ કરીને દોઆએ કુમૈલ તેમજ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની જિયારતે મખ્સુસી હોય છે. કરબલામાં તે રાતના લાખોની સંઘામાં જવ્યારો ભેગા થાય છે.

તે પવિત્ર ‘શબે બરાત’ના પ્રસંગે સઘળા મુસલમાનો ખુબ રોશની કરે છે, તે થકી બારમા ઈમામની વિલાદતની યાદગીરી અને શાન તાજી રહે છે. તે ‘શબે બરાત’ અને ‘ઈંડ્ર બરાત’ના બારામાં ઘણી સર્વસામાન્ય મશહૂર હંડીસો શીઆ તેમજ એહલે સુન્નત કિતાબોમાં છે, જે હવે પછી લખવામાં આવશે.

પ્રથમ બરાત (અસલ અરબી શબ્દ બરાઅત) નો અર્થ નજીત, છુટકારો થાય છે. તેથી તે પવિત્ર રાતના જે કોઈ શખ્સ અમલ, નમાઝ, દોઆ વગેરે બજાવી લાવે, તેના માટે પરવરદિગાર છુટકારા (નજીત)ની સનદ આપે છે.

૧. હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ફરમાવે છે :

ફીહા તુકસિમુલ અરગાક, વ ફીહા તુકબતુલ આજાલ, વ ફીહા યુકતબુ વહુદુલ હાજ

તે પવિત્ર રાતના (ખુદા તરફથી) રોજીની વહેંચણી થાય છે, અને અજલ (મૌત અને હૃયાત) નિર્માણ થાય છે અને તે રાતના હજ માટે જનારાના નામો લખાય છે.

૨. ઈન્નલ્લાહ લગયફિરુ ફી હાજીહીલ્લયલતિ મિન ખલકીહી, અક્સરુ મિન અદ્ડી શાઅરતી – મીઅજા કલબીન

તે રાતના કલબ કબીલાના મેઠાના બાલોની સંઘાથી વિશેષ (માફી ચાહનાર મોઅમ્મીનોને) બક્ષી આપે છે.

૩. વયગ ફિરુલ્લાહુ (૧) ઈલ્લા મુશરીક (૨) અવ મુશારીદન (૩) અવ કાતીઈ રહમીન (૪) વ મુસિર્રિન અલા જનબિન

અને પરવરદિગાર દરેક મોઅમ્મીન દોઆ કરનારને બક્ષી આપે છે, સિવાય કે તે મુશરીક (ખુદાની તવહીદ માનતો ન હોય) અથવા દીનમાં બીદઅત (પોતાની મરજ મુજબ – ખુદા અને રસૂલના – તેમજ કુરાઅનના ફરમાનો વિરુદ્ધ સુધારો વધારે ફેરફાર કરતો હોય.) અથવા પોતાના સગા–કુટુંબીજનોને તજ દીઘેલ હોય (અથવા તેઓની અવડાઈ બુરાઈ કરનાર) અથવા જે અટક્યા વગર (તૌબા પસ્તાવો કર્યા વગર) ચાલુ ગુનાહો કરતો હોય, તેને બક્ષી આપતો નથી.

૪. હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ફરમાવે છે :

૧૫ મી શાબાનની રાતના ઈબાદત કરો, અને ૧૫ મી શાબાનના રોજા રાખો, કેમકે પરવરદિગારે આલમ તરફથી શબે બરાતની આખી રાત નીદા થાય છે કે, છે કોઈ જે પોતાના ગુનાહોને યાદ અને પસ્તાવો કરી મારી પાસેથી માઝી ચાહે, જેને હું તેના ગુનાહો માફ કરી બક્ષી આપું ? છે કોઈ આ પવિત્ર રાતના મારી પાસેથી રોજી માટે દુઅા કરે તેની રોજીમાં બરકત કરી વધારો કરી આપું ?

૫. ઈમામ જઅફરે સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે :

૧૫મી શાઅબાનની રાતના ગુસ્લ કરો, જેથી ગુનાહોનો બોજ હલકો થાય, અને ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ની જિયારત પઢો, જેથી ગુનાહો બક્ષાઈ જાય.

૬. ઈમામ જ્યાનુલ આબેદીન (અ.સ.) ફરમાવે છે :

જે કોઈ ચાહે કે એક લાખ ચોવીસ હજાર પયગંબરો તેની સાથે મુસાફેહો કરે (હાથ મલાવે), તો તે ૧૫ મી શાબાનની રાતના ઈમામ હુસૈન અલખિસ્સલામની જિયારત કરે, કેમકે તે પયગંબરો અને આસમાનના ફરીશ્તા પરવરદિગારની રજા મેળવી ઈમામ હુસૈન અલખિસ્સલામની કબરે મુતહહરની જિયારત માટે આવે છે. બેશક જે કોઈ તે રાતના જિયારત માટે કરબલામાં હાજર થાય, તે ખુશનસીબ હોય છે.

૭. ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર અલખિસ્સલામ ફરમાવે છે :

માહે મુખારકે રમજાનની શબે કદ્ર પછી ૧૫ મી શાબાનની રાત (શબે બરાત) સર્વોત્તમ મુખારક રાત છે. પરવરદિગારે આલમે પોતાની પાક જાતના સોગંદથી ફરમાવ્યું છે, કે જે કોઈ મોઅમ્મીન તે પવિત્ર રાતના મારી પાસે પોતાની હાજત માંગશે, તે હું કબુલ કરીશ અને કોઈને નાઉમેદ પાછો નહીં ફેરવીશ. સિવાય કે ગુનાહના મનાઈ કરેલા હરામ કામ માટે માંગશે, તો તે રદ થાશે. તે પવિત્ર રાતના જે કોઈ ૧૦૦ વખત ‘સુખાનલ્લાહ, અલ હમ્દો લિલ્લાહ, લા ઈલાહ ઈલ્લાહ, અલ્લાહો અકબર (તસ્બીહાતે અરબઅહ) કેહશે તો બેશક પરવરદિગાર તેના ગુનાહો બક્ષી આપશે અને તેની હાજતો પુરી કરશે.

૮. ‘શબે બરાત’ના ઉત્તમ અમલો નીચે મુજબ છે :

૧. દુઆએ કુમૈલ, જે જુમેરાતના હંમેશા પડાય છે.
૨. ચાર રકાત નમાજ (બે રકાત પછી સલામ કહે જેથી બે સુખુની નમાજ માફક થાય.) દરેક રકાતમાં હમણા સુરા પછી ૧૦૦ વખત કુલ્હુવલ્લાહ પડે (૪ રકાતોમાં ૪૦૦ કુલ્હુવલ્લાહનો સુરો પડે.)
૩. એ સિવાયની બીજી ધાર્ષી નમાજો – દુઆઓ – છે જે અભ્યાસની દોઓની કિતાબોમાં છે.
૪. ૨૧ વખત, સલામતી માટે અને અચાનક મૌતથી બચવા માટેની દુઅા પડે, જે અહીં નીચે લખેલી છે:

બિસ્મિલ્હાહિ રહમાનિ રહીમ

અલ્હાહુમ્મ ઈન્નક હલીમુન ગુ એનાતિન વલા તાકત લના બિહુકમિક, યા અલ્હાહો, યા અલ્હાહો, યા અલ્હાહ, અલ અમાન, અલ અમાન, અલ અમાન, મેનત્તાઉને વલ વબાઈ વ મવતીલ ફુજઅતી વ સૂઈલ કગાઅ વ શમાતતિલ અઅદાઅ, રષ્ભનક શિફ અનાલ અગાબ, ઈના મુઅમેનુન બે રહમતોક યા અરહતર રાહેમીન.

એવી જ રીતે ઈદે બરાત ૧૫ મી શઅબાનનો પવિત્ર દિવસ બહુ મોટી ઈદ છે, જેમાં ઈબાદત, દુઆ, નમાઝો અને ઈમામ હુસૈન અલઘિસ્સલામની તેમજ બારમા ઈમામ અલઘિસ્સલામની જિયારતો છે. જે દુઆની કિતાબોમાં જોઈ અમલ કરવામાં ભારે સવાબ છે.

૧૦. ઈમામ મહદી (અ.સ.)નું બાળપણ

પરવરદિગારે ઈમામે જમાના હજરત મહદી અલઘિસ્સલામને બાળપણથી જ ઈલ્મ અને દરેક પ્રકારની ખુબીઓથી નવાજ્યા. હજરત ઈસા પયગમ્બર અને હજરત યહ્યા પયગમ્બરની જેમ ઈલ્મ અને હિકમતની સાથે-સાથે ઈમામત, મોઅજિજા અને પારણામાં બોલવાની, કુરાનની આયતો પડવાની પૂર્ણ ફળીલતો બક્ષી આપી છે.

તે બુગુર્ગવારના જન્મના બીજે દિવસે ધારની એક ખાદીમા કનીજ નસીબ ખાતુન હજરતના પારણા આગળ આવી. તેને છીક આવી, હજરતે પારણામાં ફરમાવ્યું : 'યરહમકિલ્હાહ' 'તમારા ઉપર પરવરદિગારની રહેમત થાય' અને ઉમર્યું કે જેને છીક આવે તેને ત્રણ દિવસ સુધી મૌતની આમાન મળે છે.

બીજુ એક ખાદીમા (નોકર) નસર, જુલા આગળ આવી. હજરતે ફરમાવ્યું : જાઓ લાલ સુખડ હાજર કરો. તે ખાદીમાએ લાવી આપી, ત્યારે ફરમાવ્યું : તું મને ઓળખે છે ? તે ખાદીમાએ અરજ કરી : હા, તમે મારા આકા અને મારા આકાના ફરજંદ છો. ફરમાવ્યું : હું તે પુછતો નથી. હું ખાતેમુલ અવસીયા (પયગમ્બરના છેલ્લા વસી) બારમા ઈમામ છું. પરવરદિગાર મારા થકી અમારી એહદેબૈત અને અમારા શીઆઓને ફરજ અતા ફરમાવશે, અને દુઃખ બલા દંડે કરશે.

વિલાદતના ચાલીસ દિવસો પછી બીબી હકીમા ખાતુન ઈમામ હસન અસ્કરી અલઘિસ્સલામની મુલાકાત માટે આવ્યા, તો હજરત મહદી અલઘિસ્સલામને બે વરસના બાળક જેવા જોઈને અચરજ પામ્યા. હજરતે ફરમાવ્યું કે ઈમામની અવલાદ બીજાના બાળકોથી વેહલાસર વધવા પામે છે.

બચપણના સમયમાં હજરત મહદી અલઘિસ્સલામના ધાણા મોઅજિજા જાહેર થયા, તેમાંથી એક મોઅજિજો લખેલ છે :

અહમદ બિન ઈસ્હાક બિન સઅહુલ અશરી નકલ કરે છે કે એક વખત હું ઈમામ હસન અસકરી અલય્ઝિસ્સલામની ખિદમતમાં હાજર થયો. મારો ઈરાદો હતો કે હજરતને સવાલ કરું કે આપની વફાત પછી ખુદાની હુજ્જત (ઈમામ) કોણ હશે. મારો સવાલ બયાન કરું તે અગાઉ હજરતે ફરમાવ્યું : અય અહમદ ! પરવરદિગાર જમીનને પોતાની હુજ્જત વગર રાખતો નથી. કયામત સુધી તેની હુજ્જત કાયમ રહેશે, જે થકી જમીન ઉપર બરકત નાળિલ થાય, બલા દક્કે થાય.

મેં અરજ કરી : મવલા ! આપની વફાત પછી ખલીફા અને ઈમામ કોણ છે ?

હજરત ઉઠ્યા અને ઘરની અંદરથી પોતાના હાથોમાં એક ગ્રણ વરસના નુરાની ચેહરાના બાળકને બહાર લાવ્યા અને ફરમાવ્યું : અય અહમદ ! તું મારો ખરો મુહીબ છે, તેથી તને મારા ફરજંદ દેખાંદ છું, જે ખુદાની હુજ્જત, ઈમામ અને મારા જ્ઞાનશીન છે, અને તે દુનિયામાં અદલ ઈન્સાફ ફેલાવશે.

હું વિચારમાં હતો, કે તે બાળકે ફરમાવ્યું : અય અહમદ ! જમીન ઉપર અઈભમે તાહેરીનનો હું વારિસ છું. દુનિયા મારા વુજુદથી કાયમ છે. હું દીનના દુશ્મનો પાસેથી બદલો લઈ તેઓને સજા કરીશ. જ્યારે દુનિયા ગુલ્મ-બેઇન્સાફી અને બુરાઈઓથી ભરપુર થાશે, ત્યારે ખુદાના હુકમથી જાહેર થઈ અદલ અને ઈન્સાફથી ભરપુર કરીશ.

ઈમામ હસન અસકરી અલય્ઝિસ્સલામની વફાતથી સામર્દમાં માતમની સફો ચોમેર થવા લાગી. મુસલમાનો સિવાયના યહુદી, નસારા ઈમામની વફાતના ગમમાં ભાગ લેતા થયા. બજારોની દુકાનો બંધ થઈ, અને આખા ગામમાં ગમગીની ફેલાઈ ગઈ.

ઈમામ અસકરી અલય્ઝિસ્સલામની વફાત તારીખ ૮ મી રજ્જીઉલ અવ્વલ, સને ૨૬૦ હીજરીમાં થઈ. તે વખતે તેમની ઉંમર ૨૮-૨૯ વર્ષની હતી. હજરતના વકીલ ઉસ્માન બિન સઈદ, ઈમામની દફનક્રિયા માટે બંદોબસ્ત કર્યો. જનાઓ તૈયાર થયા પછી શહેરના શીઆ અને અન્ય મુસલમાનો તેમજ લશ્કરના સરદારો સધળા રોતા કકળતા ઈમામના મકાન ઉપર હાજર થયા.

ઈમામના ભાઈ જઅફરે કગજાબ (બારમા ઈમામના કાકા) હાજર થયા અને નમાજે મય્યત પડવાનો ઈરાદો કરી જનાગાની નજીદીક ઉભા રહ્યા. સધળા લોકો તેની પછવાડે નમાજ માટે સર્ફ બાંધી ઉભા રહ્યા. નમાજે મય્યત શરૂ થઈ ન હતી. એટલામાં નાની વયના ચંદ્ર સમાન ચેહરાના બાળક હાજર થયા. જઅફરના કપડાનો છેડો પકડી ફરમાવ્યું : કાકા, હટી જાઓ, મારા પિદરે બુજુર્ગવાર ઉપર નમાજ પડવાને હું વધુ હક્કાર છું. જાફરે હજરત મહદી અલય્ઝિસ્સલામને જોયા ન હતા, તેથી આખો જ બની ગયા અને પાછળ હટીને ઉભા રહ્યા. હજરત મહદી અલય્ઝિસ્સલામ નમાજ પડાવી ચાલ્યા ગયા. તેમને પુછવાની કે વાતચીત કરવાની કોઈએ હિમત ન કરી.

નમાજે મથ્યત પદ્ધતી હજરત મહદી અલખિસ્સલામે પોતાના પિંડરે બુઝુર્ગવારના નોકર અધ્યાન પાસે આવીને ફરમાવ્યું : અય અબુલ અધ્યાન, તારી પાસે જે કાગળ છે, તે મને આપી દે. તેણે તે કાગળ હજરતને આપ્યો. ઈમામ હસન અસ્કરી અલખિસ્સલામે પોતાની વફાત અગાઉ પોતાના મજકુર નોકરને એક કાગળ આપી બગદાદ રવાના કરી ફરમાવ્યું, જ્યારે તું જવાબ લઈને પાણો ફરીશ તે વખતે મારી વફાત થવાથી તારી મુલાકાત નહીં થાય, તેથી જે મારા જનાગાની નમાજ પડાવે, અને તારી પાસેથી જવાબ લેવા આવે તેમને આ કાગળનો જવાબ આપજે, તે મારા વારસ, ખલીફા અને ઈમામે જમાન છે.

ઈમામે જમાનાના કાકા જઅફરે કઝજાબે પોતાના ભાઈની મિલ્કત અને ઈમામતની પદવી મેળવવાને ઘણી કોશિશ કરી. છેવટે ખલીફા પાસે પહોંચી તેની મદદ ચાહી. ખલીફાએ પરખાવ્યું કે ઈમામતની પદવી મારા હાથમાં નથી. તમારા ભાઈના શીઆઓ તમોને માન્ય રાખી તમોને ઈમામતની પદવી માટે કબુલ કરે તો જ થઈ શકે.

ઈમામના બાળપણના બીજા ઘણા બનાવો બન્યા, જે લંબાણની બીકથી લખ્યા નથી..

૧૧. ઈમામે જમાના મોઅતમીદ અખ્બાસી ખલીફાની કચેરીમાં

ઈમામ હસન અસ્કરી અલખિસ્સલામના ખાદિમ (નોકર) અલી બિન જમહ્યાર બ્યાન કરે છે કે, હું ઈમામના ખિદમતગારોમાં હતો અને હજરત મહદી અલખિસ્સલામને સરદાબમાંથી તેમની મા બીબી નરજીસ ખાતુન પાસેથી ઈમામની ખિદમતમાં લાવતો હતો, અને ફરી સરદાબમાં પહોંચાડતો હતો. ઈમામ પોતાના ફરજંદ સાથે વાતો કરતા હતા અને તે બાળક જવાબ આપતા હતા જે હું સમજું શકતો ન હતો.

એક વેળા મેં જોયું કે ઈમામની ખિદમતમાં મુઅતમીદ અખ્બાસી ખલીફાના માણસો આવ્યા, અને કહ્યું : ખલીફાએ તમોને સલામ સાથે કહેવરાવ્યું છે કે, મેં સાંભળ્યું છે કે પરવરદિગારે તમોને ફરજંદની બક્ષીસ ફરમાવી છે, છતાં અમોને તેની ખબર નહીં કરી જેથી તમારી ખુશહાલીમાં અમે ભાગ લઈ શકીએ. હવે હું તે બાળકની જીયારત કરવા બહુ આતુર છું. મારા દરબારમાં તેને મોકલો.

ઈમામે મને ફરમાવ્યું : ‘જાઓ મારા ફરજંદને હાજર કરો અને ખલીફાની કચેરીમાં લઈ જાઓ.’ ઈમામનું ફરમાન સાંભળી મને ઘણી અચરજ સાથે બીક ઉપજી, કેમ કે મને ખાતી હતી કે ખલીફા તે બાળકને કત્લ કરશે. ઈમામ અલખિસ્સલામે બીકની નિશાની મારા ચેહરા ઉપર જોઈ મો મલકાવી ફરમાવ્યું : ‘હુંજીતે ખુદાને ખલીફા પાસે લઈ જાઓ, અને ડરો નહિં. અલ્લાહ તાદ્વાલા પોતાની હુજુરતની સંભાળ રાખશે.’

હું સરદાબમાં દાખલ થયો. મેં જોયું કે તે બાળકના ચેહરાથી એવું પ્રકાશિત નુર જાહેર થાય છે જે મેં કોઈ વેળા જોયું ન હતું. તેમના જમણા ગાલ ઉપર જે તલની નિશાની હતી તે સીતારા માફક ચમકાટ મારતી હતી. તેમને મારા

ખજા ઉપર ઉપાડી ઘરથી બાહર લાવ્યો. મેં જોયું કે તેમના પવિત્ર ચેહરાના પ્રકાશિત નુરથી આખું સામર્દ્દ શહેર આસમાન સુધી નુરાની અને પ્રકાશિત થયું. લોકો પોતાના કામકાજ મુકી તે બુરુજવાર તરફ જોઈ રહ્યા હતા. ઘરોમાંથી ઓરતો, બાળકો, તમામ ઘરની બારીઓ અને કોડા ઉપરથી હજરતના નુરાની ચેહરાની જિયારત કરતા હતા. બજારના રસ્તામાં એટલી ગીર્દી જાખી હતી કે મારા માટે પસાર થવું મુશ્કીલ થયું. ખલીફાના માણસો લોકોને હટાવી રસ્તો કરી આપતા હતા.

ખલીફાની કચેરીમાં દાખલ થતાં ખલીફા અને તેના સદગા સિપાહીઓ હજરતના નુરાની ચેહરા તરફ જોઈ દિગ્ભુદ્દ બની પોતાની જગ્યાએ ચુપચાપ બેસી રહ્યા, કોઈમાં હિલચાલ અને બોલવાની શક્તિ બાકી ન રહી. હું દરબારની વચ્ચમાં ખલીફાના તખ્તની સામે ઉભો રહ્યો અને તે બાળક એમ જ મારી કાંધ ઉપર સવાર હતા. થોડીવાર પછી પ્રથમ ખલીફાનો વળીર ખલીફાની બાજુમાં ઉભો રહી ગુફતગુ કરવા લાગ્યો. મને ખાત્રી થઈ કે તે બાળકને કત્લ કરવાની મશવેરત હશે, તેથી મને કંપારી છુટી. ખલીફાએ પોતાના સિપાહીઓને હુકમ કર્યો કે તાત્કાલિક આ બાળકને તલવારથી કત્લ કરી નાખો. સિપાહીઓએ પોતાની તલવારો ભ્યાનમાંથી કાઢવાની વર્થ કોશિશ કરી. પરંતુ તેઓ તલવાર બાહર કાઢી ન શક્યા. ખલીફાએ કહ્યું : બની હાશીમના જાહુના કારણે તલવાર મીયાનમાં અટકી ગઈ છે, છતાં ખજાનામાંથી તલવાર લઈ આવો. મને ખાત્રી છે કે તે તલવાર ઉપર જાહુ અસર નહીં કરશે. ખજાનામાંથી તલવાર લાવ્યા અને તે બાહર કાઢવાની ખુબ કોશિશ કરી, છતાં તલવાર બાહર કાઢી ન શક્યા. ખલીફા અને સદગા દરબારીઓ ખુબ અચરજ પાખ્યા. તે પછી ખલીફાએ હુકમ કર્યો : તાત્કાલિક જાઓ અને ફાડી ખાનારા જાનવરોના પાંજરામાંથી વિક્રાણ સિંહોને હાજર કરો. સિપાહીઓએ થોડીવારમાં ત્રણ વિક્રાણ સિંહોને દરબારમાં હાજર કર્યા.

તે વખતે બાળક હજી મારી કાંધ ઉપર સવાર હતા. ખલીફાએ મને હુકમ કર્યો કે, તે બાળકને ઉતારી સિંહો આગળ છોડી આપો. આ ઘાતકી હુકમ સાંભળી હું થરથર દુંજવા લાગ્યો. એટલી વારમાં તે બાળકે મને મારા કાનમાં ઘીમેથી ફરમાવ્યું : ડરો નહીં, મને તે સિંહો આગળ મુકો, તેથી મેં હજરતને ઉતારીને સિંહો આગળ રાખ્યા. ત્રણેય સિંહોએ પોતાના હાથો ઉંચા કર્યા. હજરત તેઓના હાથ પકડીને નીચે લાવ્યા. તે સિંહો ઈમામે જમાનની સામે મોહું નીચે નમાવી શાંત ઉભા રહ્યા. તે પછી એક ઘરડા સિંહને પરવરદિગારે વાચા આપી. પ્રથમ ફસીહ અરબીમાં કલેમો પડી અગ્યાર ઈમામોના નામો એક પછી એક લઈ ઈમામે જમાનાને સલામ કરી ઉમેર્યું કે આપ જમીન ઉપર ખુદાની હુજજત છો. પછી તે ઘરડા સિંહે અરજ કરી : આકા ! મારી એક શિકાયત પેશ કરું છું. મારા ઉપર દયા ફરમાવો. આ બે સિંહો મારા સાથીઓ જવાન છે તેઓ મારા ઉપર જુલ્દુમ કરે છે. અમારી ખોરાકી લાવવામાં આવે છે ત્યારે ઝડપથી તેઓ હડપ કરી જાય છે અને મારો ભાગ મને મળતો નથી, જેથી મારે ભુખ્યા રહેવું પડે છે. તે બાળકે (ઈમામે) ફરમાવ્યું : તારા સાથીઓના જુલ્દુના માટે તેઓની એ સજ્જા છે કે તે બંને ઘરડા થાશે અને તારી જવાની પાછી આવતા તું તંદુરસ્ત રહીશ. હજરતના કલામ પુરા થયા તેજ વખતે બે સિંહો ઝઈફ અને ઘરડા થયા અને તે

ધરડો સિંહ રૂષપુષ્ટ જવાન થયો. આ મહાન મોઅજીઓ જોઈ ખલીફાના સદ્ગાના દરબારી બેહદ અચરજ પામ્યા અને મોટા અવાજે તકબીર બુલંદ કરી જેથી આખો મહેલ ગુંજી રહ્યો. ખલીફાએ આ બનાવ જોઈ મને કહ્યું : ઉઠો આ બાળકને તેના પિદરે બુગુર્વાર પાસે લઈ જાઓ.

મેં ખુદાનો શુફ્ર કર્યો અને મારા આકાને મારી કાંધ ઉપર સવાર કરી ઈમામના મકાન તરફ રવાના થયો. બજારો ખીચોખીય હતી. સદ્ગાના દિગ્ભુઢ બની અચરજની સાથે હજરતના નુરાની ચેહરા તરફ જોઈ રહ્યા હતા. ધરમાં દાખલ થઈ ઈમામની ખિદમતમાં મારા શાહીદાને લાવી મેં સદ્ગાની હકીકત કહી સંભળાવી. ઈમામ ઘણા ખુશ થયા અને પરવરદિગારનો શુફ્ર બજાવી લાવ્યા.

૧૨. ગયબતે સુગરા

ઈમામે જમાના હજરત મહદી અલાયિસ્સલામ પોતાના પીદરે બુગુર્વારના ફરમાનુસાર તેમની વફાત બાદ લોકોની નજરથી છુપા રહ્યા અને તારીખ ૧૦ મી શવ્વાલ સને ૨૬૦ માં પાંચ વરસથી વયે ગાયબ થયા, જેને ‘ગયબતે સુગરા’ કહે છે. પરંતુ આપ પોતાના અમુક અસહાબો, વકીલોને મળતા હતા. તેમજ પોતાના તરફથી ફરમાનો આપતા હતા અને મોઅમીનોના સવાલોના જવાબો તેમના નાયબો મારફતે લખીને મોકલતા હતા. ગયબતે સુગરામાં લગભગ ૭૦ વરસ સુધી રહ્યા અને તે પછી ‘ગયબતે કુબરા’ની શરૂઆત થઈ. તે પછી નાયબની નિમણુક ન ફરમાવી. કાગળો, સવાલોના જવાબ આપવાનું બંધ કર્યું, તે ‘ગયબતે કુબરા’નો જમાનો આજ સુધી ચાલુ છે. જ્યારે પરવરદિગારનો હુકમ થશે, ત્યારે જાહેર થશે અને તે ઝહુર થવા વિશે અન્ય સ્થળે ખુલાસાવાર હકીકતો આએ કિતાબમાં લખી છે.

ગયબતે સુગરાના સમયમાં ઘણા બનાવો બન્યા અને ઘણાં સવાલોના જવાબો આપ્યા, પરંતુ આ પુસ્તકમાં તે લંબાણથી લખ્યા નથી. માત્ર હજરતની ગયબતે સુગરાના સમયના તેમના ચાર નાયબોના નામો લખવામાં આવે છે :

૧. પહેલા નાયબ : ઉસ્માન ઈબ્ને સર્હિદ :

દસમા ઈમામ અને અગ્યારમા ઈમામના અસહાબ અને વકીલ હતા. મોટી વયના મહાન બુગુર્ગ અને આલિમ હતા. લગભગ દોઢ વરસના ટુંક સમય સુધી ઈમામના નાયબ રહ્યા. ઈમામે જમાના અલાયિસ્સલામે તેમને લખી જણાવ્યું કે તમારું મૌત નજીક હોવાથી તમારી જગ્યાએ મારા નાયબ તરીકે, તમારા દીકરા મોહમ્મદને જાહેર કરો. જનાબ ઉસ્માન ઈબ્ને સર્હિદ બગાદાદમાં વફાત પામ્યા અને ત્યાં જ દફન થયા. બગાદાદમાં આજે પણ મોઅમીનો તેમની કબર ઉપર ફાતેહા પડવા જાય છે.

૨. બીજા નાયબ : મોહમ્મદ ઈબ્ને ઉસ્માન :

ઈમામે જમાનાના ફરમાનુસાર જનાબ મોહમ્મદ ઈબ્ને ઉસ્માન સર્ઈદ ઈમામના નાયબ થયા. ઈમામે જમાના અલખિસ્સલામે તેમને એક કાગળમાં લખી જણાવ્યું કે : “અય મોહમ્મદ બિન ઉસ્માન! તમારો બાપ ધણો ખુશનસીબ છે, કેમ કે તેને તમારા જેવા નેક પુત્રની પ્રાપ્તિ થઈ, તમો સદા તેના માટે રહમતની દુઆ કરતા રહો, પરવરાહિગાર તમારી મદદ ફરમાવે.” જનાબ મોહમ્મદ ઈબ્ને ઉસ્માન ધણાં દીનદાર અને આલિમ હતા. ઈમામના શીઆઓની મદદ કરતા હતા અને ઈમામના ફરમાનુસાર દરેક કામની વ્યવસ્થા કરતા રહ્યા. જ્યારે તેમની વફાતનો વખત આવ્યો, ત્યારે ઈમામનું ફરમાન મળ્યું કે તમારી જગ્યાએ મારા નાયબ તરીકે દુસ્યનને ઈબ્ને રવહની નિમણુક કરો. લગભગ ૫૦ (પચાસ) વરસ ઈમામની નિયાબતની બિદમત કરી સને ત૦૫ હીજરીમાં બગાદમાં વફાત પામ્યા અને ત્યાં દર્શન થયા. આજે પણ બગાદમાં તેમની કબર ઉપર મોઅમ્મીનો ફાતેહા પડે છે.

૩. ગ્રીજા નાયબ : દુસ્યન ઈબ્ને રવહ ‘અબુલ કાસિમ’ :

શેખ જલીલુલ કદ્ર અબુલ કાસિમ દુસ્યન ઈબ્ને રવહ ધણાં દીનદાર અને મહાન આલિમ હતા. તેમનો સ્વભાવ ધણો મીઠો અને હસમુખો હોવાથી ધણાં સુન્ની મુસલમાનો તેમને ચાહતા અને માન આપતા હતાં. ઈમામે જમાનાની અને શીઆ મોઅમ્મીનોની ધણી સારી બિદમત બજાવી લાવતા હતા. તેમની ધણી ફરીલતો અને કરામતોનું વર્ણન કિતાબોમાં લંબાણથી કરવામાં આવ્યું છે, જે આએ પુસ્તકમાં સ્થળ સંકોચને કારણે લખી શક્યા નથી. આપ સને તરફ હિજરીના શાબાન મહીનામાં વફાત પામ્યા.

૪. ચોથા નાયબ : અલી ઈબ્ને મોહમ્મદ સમરી :

ઈમામે જમાના અલખિસ્સલામના ગયબતે સુગરાના સમયના ચોથા અને છેલ્લા નાયબ, જનાબે શેખે જલીલ અલી ઈબ્ને મોહમ્મદ સમરી હતા. ત્રણ વરસ સુધી નાયબ રહ્યા. તેમની વફાત અગાઉ ઈમામે જમાના અલખિસ્સલામનું ફરમાન તેમને મળ્યું :

બિસ્મીલ્હાહિ રહમાનિ રહીમ

અય અલી સમરી ! પરવરાહિગાર તમારા દીની ભાઈઓને તમારી મુસીબતમાં સબર અને અજર અતા ફરમાવે. છ દિવસ પછી તમારી વફાત થશે. તેથી નિયાબતનું કામ જે રહ્યું હોય તે પુરું કરો. હવે પછી તમારી જગ્યાએ મારો કોઈ નાયબ નહિં થઈ શકે, કેમકે મને ગયબતે કુબરાનો હુકમ થયો છે. તેથી હું જાહેર નહીં થઈશ. તેમજ કોઈપણ મને જોઈ નહીં શકશે. હું લાંબી મુદૃત સુધી ગાયબ (છુપો) રહીશ, મારી લાંબી ગયબતના જમાનામાં લોકોના દિલો સખત કઠણ થશે. આફત, મુસીબત અને ઝુલ્ભ વધી જશે, ધણાં લોકો ખોટો દાવો કરશે.

મારા માટે જાહેર થવાની મુખ્ય બે નિશાનીઓ છે :

સુફ્યાની શામથી ભાગી જશે, અને જમીન આસમાન વચ્ચે એક ભારે અવાજ થશે, દરેક કોમ અને જબાનના લોકો તે અવાજ સાંભળી અને સમજ શકશે.

ઇમામનીઆગમચેતી મુજબ જનાબ શેખ અલી ૧૫ મી માહે શાબાનમાં વફાત પામ્યા અને બગદાદમાં દર્શન થયા. આજે પણ મોઅમીનો બગદાદમાં તેમની કબર ઉપર ફાતેહા પડવા જાય છે.

૧૩. ગયબતે કુબરા, તેના રહસ્યો અને એઅતેરાજના જવાબો

ગયબતે સુગરા (નાની ટુંકી ગયબત) ૭૦ વરસની મુદૃત સુધી રહી. તેમાં ઈમામે ઝમાનાના ચાર નાયબો થયા. તે પછી પરવરદિગારનો ‘ગયબતે કુબરા’ માટેનો હુકમ થયો. તે મુજબ આપણા ઈમામે ઝમાના આજ પર્યત ગાયબ છે.

ગયબતે સુગરામાં નાયબોને તેમજ દીનદાર મોઅમીનોની અરજીનો જવાબ ઈમામ આપતા હતા. જ્યારે ગયબતે કુબરામાં જાહેર એવી મુલકાત કે જેથી ઈમામને ઓળખી શકે અને કોઈ નાયબનો દાવો કરી શકે અથવા પત્ર વ્યવહાર કરી શકે તેવું બનતું ન હતું. તેથી ગયબતે સુગરામાં ખાસ નીમાયેલા ચાર નાયબો હતા. પરંતુ ગયબતે કુબરામાં જાહેર નીમાયેલા નાયબોના બદલે આમ (સામાન્ય) નિયાબત માટે દીનદાર ઉલમા, ઈમામના નાયબો ગણાય છે. તેના બારામાં ઈમામ તરફથી જે ફરમાન થયું તેમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે :

‘જે લોકો આલિમ છે તેઓ મજહબના રખેવાળ (રક્ષણ કરનાર) છે, તેઓ પોતાના નફસની બુરી ઈચ્છાઓને વશમાં રાખે છે. અને પોતાના ઈમામની તાબેદારી કરે છે, તેથી મોઅમીનો ઉપર વાજિબ છે કે તેઓની તાબેદારી કરે.’

‘તે આલિમો અમારા તરફથી તમારા ઉપર હુજુજત છે, અને તે આલિમો ઉપર ખુદાના તરફથી હું હુજુજત છું. જે લોકો તે ઉલમાની વિરુદ્ધતા કરશે તે અમારી વિરુદ્ધતા કરેલ ગણશે અને જે અમારી વિરુદ્ધતા કરશે, તેણે ખચિત ખુદાની નાફરમાની કરેલી ગણાશે.’

ગયબતે સુગરા અને ગયબતે કુબરામાં હજરતે હુજુજત અલિલિસ્સલામ ગાયબ અને છુપા રહ્યા તે વિષે વિરોધીઓ ખુબ ટીકા કરે છે, જેમ કે : તમારા ઈમામ બીકથી સરદાબમાં છુપા રહ્યા છે, તેથી તેમની ઈમામતનો કશો લાભ પહોંચતો નથી. જ્યારે કે તેઓના ઈમામ જાહેર છે, વગેરે વગેરે. પ્રથમ ઈમામની સચ્ચાઈની સાબિતીની જરૂર છે, તે સિવાય જાહેર હોવાનો કશો અર્થ નથી. તે વિષે આએ પુસ્તકમાં અન્ય સ્થળે પૂર્ણ ખુલાસો લખી કુરાઅન અને હદ્દીસો વડે સિદ્ધ કરી આપ્યું છે કે ઈમામે ઝમાના હજરતે મહદી અલિલિસ્સલામ બારમા ઈમામ બરહક છે.

આએ પ્રકરણમાં ગયબતના કારણો, લાભો તેમજ બીક અથવા ડરના કારણો ગાયબ રહ્યા નથી, માત્ર પરવરદિગારની ભરલેહત અને હુકમને તાબે થઈ છુપા રહ્યા તેનો ખુલાસો અને જવાબો ટુંકમાં લખેલ છે.

સુર્ય વાદળા પાછળ છુપાય છે, છતાં તેમાંથી અજવાણું અને ગરમીનો લાભ દુનિયાને પહોંચા કરે છે. એજ મુજબ ઈમામ ખુદાના હુકમથી જાહેર ન હોય છતાં મખ્લુકાતે ખુદાને તેમનાથી જાહેર ઈમામ માફક દરેક પ્રકારના લાભો પહોંચે છે. જે ઈમામની હસ્તિ હયાતી સિધ્ય થતાં કોઈ પણ સમજુ મુસલમાન ઈન્કાર નહીં કરી શકે.

હજરત મુસા પયગમ્બર હતા. પરવરદિગાર સર્વ શક્તિમાન હોવા છતાં પ્રથમ શરૂઆતમાં હજરત મુસાને ફિરઓનથી ભાગવું પડ્યું, તેનું વર્ણન પરવરદિગારે કુરઆનમાં લંબાણથી કર્યું છે. જેમકે ફરમાવે છે :

ફખરજ મિનહા ખાએકુન યતરકકબ (સૂરે કસસ, આયત : ૩૦)

(અને મુસા) મિસરથી બીક અને સાવચેતીથી બાહર નિકળ્યા (નાસી છુટ્યા)

પરવરદિગારે હજરત મુસાને તે વખતે લાકડી વગેરેના મોઅજ્જા આપી શા માટે ફિરઓન પાસે ન મોકલ્યા? જેથી પ્રથમ તેમને બીકથી નાસી છુટવું પડ્યું, અને ૧૦-૧૫ વરસો સુધી બની ઈસ્રાઈલની નજરથી ગાયબ છુપા રહ્યા. જે મુદૃત દરમ્યાન બની ઈસ્રાઈલ ફિરઓનના સંજીમાં પીડાતા રહ્યા. શુ પરવરદિગાર તે વખતે અશક્ત હતો ? એમ કોઈ ઈન્સાન નહિ કરી શકે. માત્ર તે વખતે પરવરદિગારની એવી જ ઈચ્છા, મરલેહત હતી. તે થકી ફિરઓન અને મુશ્રીક, જાલિમ, ગુનેહગાર કોમ માટે ઢીલ અને પરીક્ષા હતી. કેમ કે અલ્લાહ તથાલા સજા કરવામાં ઉતાવળ કરતો નથી. તે સાથે બની ઈસ્રાઈલ કોમ માટે ઈમાન, ધીરજ અને સબ્રની પરીક્ષા હતી.

આ એક જ દલીલથી મોઅમીનોને ખાત્રી થશે કે ઈમામે જમાન હજરત મહદી અલાયિસ્સલામની ગયબત જગતના લોકો માટે ઢીલ અને પરીક્ષા છે. તેથી હજરતે મહદી અલાયિસ્સલામ ખુદાના હુકમથી પરવરદિગારની મરજ મુજબ તેની હરાવેલી મુદૃત સુધી ગાયબ છુપા રહ્યા છે.

અગ્યારમા ઈમામ હજરત હસન અસ્કરી અલાયિસ્સલામની વફાત પછી જાલિમો, બેદીનો, બદકારોને તાત્કાલિક સજા કરવા માટે જાહેર થતે જેના માટે પરવરદિગારે બેશક તેમને દરેક પ્રકારની શક્તિ આપી હતી. કેમકે જમીન અને આસમાનની સઘળી મખ્લુકાત ઈમામના હુકમને તાબે હોય છે. પરિણામે જો ઈમામ તે વખતે જાહેર થઈ દુશ્મનો બેદીનોને સજા કરી મારી નાખતે, તો તે વખતના મોઅમીનો ઘણા થોડા હતા. બાકી લાખો કરોડો મુસલમાનો (બની ઉમયા, બની અબ્બાસીના તાબેદારો – ચાહકો – દુન્યાદાર અને બેદીનો)ને તેમજ ઈસ્લામ સિવાયના – કાઝીરો, મુશ્રીકોને સજા કરી કત્લ કરતે, તો બેશક ટુંક સમયમાં આખી દુનિયા વસ્તીથી સાવ ખાલી થવા પામતે અને દુનિયામાં જેટલા ઈન્સાનોને પરીક્ષા માટે પરવરદિગારને પૈદા કરવું હતું જો આજ પર્યત બલકે જુહુરની મુદૃત સુધી જગતમાં પરીક્ષા આપવા આવ્યા અને આવવાના હોય તેઓ કયાંથી આવતે ?

એટલું જ નહીં પણ જે લાખો કરોડો મોઅમીનો એ ૧૧૦૦ વરસમાં પયદા થયા અને થવાના હોય તેઓ પરીક્ષા આપી સફળતા પામી બેહિશ્તમાં દાખલ થવા માટે દુનિયામાં કેવી રીતે આવવા પામતે ? બેશક તે મખ્લુકની

સંખ્યા અને સમયનું ઈલ્બ ખુદા સિવાય કોઈ નહી સમજી શકે. તેથી ગયબત અને ઝુહુરનો વખત અલ્લાહ તથાલાએ પોતાની મરજ અને મરણ ઉપર રાખેલ છે. અલ્લાહને કોઈ ભાગીદાર, સલાહકાર અને મદદગાર ન હોઈ શકે.

પરવરદિગારે આ સૃષ્ટિનું સર્જન પરિક્ષા અને પોતાની કુદરત તેમજ તેપ, નેઅમત માટે કરેલ છે. તે વિષે કુરઆનમાં ફરમાવે છે.

'અલિફ—લામ—મીમ, અહસેબન્નાસો અંધ્યકૂલો આમના વહુમ લા યુફ્તનુન.

શું લોકો એવું સમજ રહ્યા છે કે તેઓ માત્ર કહેશે અમે ઈમાન લાવ્યા તે પછી તેઓની (ખરા ખોટાની) પરિક્ષા નહી લેવામાં આવે? (સૂરે અન્કબુત, આયત: ૧)

હઝરત નુહ પયગમ્બરની ઉમતની આકરી પરીક્ષા લેવામાં આવી હતી તે વિશે કુરઆને મજદ, હદીસો અને ઈતિહાસમાં વિગતવાર વર્ણિં છે.

હઝરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.)ને કુરેશના કાફરોથી મકાના પહાડની ગુફામાં ત્રણ વરસ સુધી જુખ વગેરેના મહાભારે કષ્ટો સહન કરવા પડ્યા અને ત્યાર બાદ જ્યારે મુશ્રીકોએ તેમના મકાન ઉપર ઘેરો ઘાલી તેમને કત્લ કરવાનો ઈરાદો કર્યો, ત્યારે ખુદાના હુકમથી હઝરત અમીરુલ મોઅમેનીનને પોતાના બીછાના ઉપર સુવરાવી રાતના સમયે એકલા ધરથી હિજરત માટે રવાના થયા. શું હઝરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.)માં પરવરદિગારે એવી શક્તિ રાખી ન હતી જે વડે દુશ્મનોનો નાશ કરી દીનનો ફેલાવો કરતે? એવું કશુ ન હતું. માત્ર અલ્લાહની મરજ અને વિજયનો વખત આવ્યો ન હતો. તેથી ખુદાના ફરમાનુસાર હઝરતને હિજરત કરવી પડી. ફક્ત તેમને પોતાના અને પોતાના પિત્રાઈ ભાઈ હઝરત અમીરુલ મોઅમેનીન અને મુઠીભર અસ્થાબો સાથે તલવાર ઉપાડી જેહાદ કરવાનો હુકમ ન હતો.

વળી હઝરત સુલયમાન, હઝરત ઈબ્રાહીમ વગેરે અનેક પયગમ્બરોને સમયાનુસાર ખુદાના હુકમથી દુપાઈ જવાની અને ગયબતમાં રહેવાની ફરજ પડી. તેનું વર્ણિં કુરઆનમાં તેમજ હદીસો અને ઈતિહાસમાં કરવામાં આવ્યું છે જે લંબાણની બીકથી મુકી આપ્યું છે.

ઇમામે જમાના ગાયબ હોવા છતાં જમીન ઉપર તેમની હસ્તી ખુદાની રહેમત અને ભારે નેઅમત છે. બેશક અગર એ ખુદાના નુર અને પવિત્ર માઅસુમ બુજુર્ગવાર, ખુદાની હુજુરત, પયગમ્બરના વસી, જાનશીન હુન્યાની સપાઈ ઉપર ન હોત, તો જગત ઉપર ગુનાહ અને ઝુલ્ભનો અંધકાર ફેલાઈ જવાથી એક પળવાર પણ દુનિયા બાકી રહેવા પામેત નહિં અને ખુદાનો ગાયબ અને અગ્રાબ નાઝિલ થતાં વાર ન લાગેત. આસમાનથી વરસાદ અને જમીનમાંથી અનાજનો દેખાવ નહિં રહેતે, જે કુરઆનની આયતો અને હદીસો વડે સિદ્ધ થાય છે. જેઓ ખુદા તેના રસૂલ અને કુરઆન ઉપર ઇમાન રાખતા ન હોય એવા હુન્યાદારોના માટે એની માન્યતા ન હોય તેઓ પોતાના વિચારોના ઘમંડમાં જે ધારતા હોય તે પ્રત્યે મોઅમીનોને કશો સંબંધ હોતો નથી.

વળી ઈમામે જમાના થકી દીન અને દીનદારોને ધાણી હિદાયત અને સહાયતા મળે છે. તેના અમુક દાખલા મોઅમીનોના ઈમાન અને યકીનમાં વધારો કરવા માટે લઘ્યા છે.

નજીફ અશરફથી લગભગ એકસો માઈલ આગળ શીઆ ઉલમાનું સ્થાન હીલ્લા શહેરમાં જનાબ આગા શેખ અલ્લમાંએ હીલ્લી શીઆના મહાન મુજાતહેદ હતા. એક વેળા કેટલાક માણસોએ આવીને સવાલ પુછ્યો કે એક ઓરત મરણ પામી છે, તેના પેટમાં બાળક જીવતું છે. તે ઓરતને તેની એજ હાલતમાં દફન કરીએ, અથવા તેનું પેટ ચીરી તે બાળકને કાઢી, પછી દફન કરીએ. તે વખતે અલ્લામા હીલ્લીએ ફરમાવ્યું, તે ઔરતને તેની એજ હાલતમાં (તેના બાળક સાથે) દફન કરો. લોકો ચાલ્યા ગયા, તે ઔરતને ગુસ્લ કર્ફન આપી જનાઓ કબ્રસ્તાન તરફ લઈ ચાલ્યા. રસ્તામાં એક ઘોડા ઉપર સવાર માણસે આવીને કહ્યું : અલ્લામા સાહેબે ફરમાવ્યું છે કે મય્યતના પેટને ચીરી જીવતા બાળકને દુર કર્યા પછી દફન કરો. તેથી તેઓ કબ્રસ્તાનમાં જનાઓ લઈ ગયા, અને તે ઔરતનું પેટ ચીરી, બાળકને જીવતો સહી સલામત બહાર કાઢી મય્યતને દફન કર્યું.

બે ત્રણ વરસ પછી એક વેળા અલ્લામા સાહેબ બેઠા હતા. ત્યાં એક માણસે તે બાળકને લાવીને પુછ્યું : આપ આ બાળકને ઓળખો છો ? આ બાળક માના પેટમાં હતો, અને તેની મા મરણ પામી તે વખતે આપને પુછ્યતાં જણાવ્યું કે તે ઓરતને તેના બાળક સાથે દફન કરો. અમે જનાઓ દફન કરવા લઈ ગયા, પરંતુ રસ્તામાં આપના તરફથી એક ઘોડેસવારે આવીને કહ્યું કે તે ઔરતનું પેટ ચીરી બાળકને કાઢ્યા પછી દફન કરો. તે મુજબ અમોએ કર્યું, અને તે એજ બાળક છે.

જનાબ અલ્લામા, આ હકીકિત સાંભળી વિસ્મય પામ્યા, તેમના ચેહરાનો રંગ ફીકકો પડ્યો, અને ધાણાં દિલગીર થયા. કેમકે તેમણે કોઈને મોકલ્યા ન હતા. તેમને ખાત્રી થઈ કે ઈમામે જમાના(અ.)એ સમયસર મદદ ફરમાવી, નહિં તો આ બાળકનું ખુન મારી ગરદન ઉપર બાકી રહેતે. તે પછી ઘરમાં બેસી રહ્યા અને મસાઈલના ફિતવા આપવાનું બંધ કર્યું, એજ વિચારથી કે ફરી કોઈ વખત એવી ભુલ થાય.

ટુંક સમયમાં ઈમામે જમાના તરફથી તેમને કાગળ મળ્યો, તેમા જણાવેલ હતું કે, તમે ચિંતા ન કરો, મસાઈલ બયાન કરો, તમારી સમજ મુજબ ફિતવા આપતા રહો. કોઈ વખત તમારી ભુલ જણાશો, તો અમે તેને સમય ઉપર સુધારી આપશું.

આ બનાવથી સાબિત થાય છે કે ઈમામે જમાન હજરત મહદી (અ.સ.)ને દરેક બાબતની ખબર હોય છે. અને પોતાના શીઆ માનનારાઓની સહાયતા કરે છે. તેથી ગાયબ હોવા છતાં, સદા તેમના થકી દીન અને હિદાયતનો લાભ પહોંચે છે. એટલું જ નહીં, પણ આફિત, દુઃખના સમયમાં મદદ ફરમાવે છે.

બેહારૂલ અનવારમાં વર્ણન છે કે, જ્યારે બહરૈન ઉપર અંગ્રેજોએ કઞ્જો કર્યો, ત્યારે ત્યાંની સધળી પ્રજા મુસલમાન હોવાથી, એહલે સુન્નત જમાઅતના એક કુશળ મુસલમાનને તે મુલકના ગવર્નર (હાકીમ)ની પદવી

આપી. બહરૈનમાં શીઆ લોકો મોટી સંખ્યામાં વસતા હતા, પરંતુ તે હાકિમ અને તેનો વગીર શીઆ લોકો પ્રત્યે સખત અણગમો અને દુશમનાવટ રાખતા હતા.

એક વખત વગીર હાકિમ પાસે આવ્યો, અને તેને એક મોટું દાડમ આપતાં કહ્યું, જુઓ, અલ્લાહની કુદરતથી ઈસ્લામના ચાર ખુલફાએ રાશેદીનના નાભો દાડમ ઉપર કુદરતી અક્ષરોથી લખાએલા છે. જે થકી સુન્નત જમાઅતના મજાહબ અને ચાર ખુલફાએ રાશેદીન હક હોવાની માન્યતા પુરવાર થાય છે. હવે તમે શીઆ કૌમના આલિમોને બોલાવીને દેખાડો, અને તેઓને કહો કે પોતાના બાતિલ શીઆ મજાહબને છોડીને સુન્નત જમાઅતના હક મજાહબમાં દાખલ થઈ ખરા મુસલમાન બને. જો તેઓ ના પાડે, તો તેઓ મુસલમાન નહી રહી શકે તેથી તેઓને કંતલ કરી નાખો, અથવા તેઓને કાફીરો માફક ગણો અને તેઓ પાસેથી જગીયો (ટેક્સની રકમ) વસુલ કરો. તેઓ કોઈ ખરો જવાબ ન આપે, અને જગીયો આપવાનો ઈન્કાર કરે, તો તેઓને કંતલ કરો.

હાકિમે દાડમ ઉપાડીને જોયું. તેમાં કુદરતી અક્ષરોમાં લખેલું હતું : ‘લા એલાહ ઈલ્હલ્લાહ, મોહમ્મદુર રસૂલુલ્લાહ, અબૂ બકર, ઉમર, ઉસ્માન, અલી ખુલફાઉ રસૂલુલ્લાહ.’

હાકિમ ઘણો ખુશ થયો અને વગીરની સુચના મુજબ શીઆના આલિમોને બોલાવી સધળી હકીકત કહી સંભળાવી.

શીઆના આલિમોના હોશકોશ ઉડી ગયા અને ચેહરો ફીકકો પડ્યો. છતાં હિન્મત રાખી હાકિમને ત્રણ દિવસની મોહલત આપવા કહ્યું. હાકિમે ત્રણ દિવસ પછી હાજર થઈ જવાબ આપવાનો હુકમ કરી તે આલિમોને રૂખ્સત કર્યો.

શીઆના આલિમો ત્યાંથી પાછા ફરી હાકિમની અવડાઈના બારમાં વિચાર કરી છેવટે, ભારે બલાથી છુટવા માટે ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.)ની સહાયતા મેળવવાના મત ઉપર આવ્યા. ત્રણ પરહેજગાર મહાન આલિમોની પસંદગી થઈ. દરેકને જુદી જુદી રાતે ગામની બહાર જંગલમાં ઈબાદત કરી ઈમામ પાસેથી મદદની દોઆ કરવાનો ઠરાવ કર્યો.

પ્રથમ બે રાતોમાં બે આલિમો ગયા. આખી રાત જંગલમાં દોઆ કરી, રડી રડીને ઈમામને મદદ માટે પુકાર્યા. પરંતુ સવાર સુધી તેઓને જવાબ નહિં મળતાં શહેરમાં પાછા ફર્યા. ત્રીજી (છેલ્લી) રાત્રે ત્રીજા આલિમ ગયા અને ખુબ રડીને અને કાકલુદીથી ઈમામને પુકારતા રહ્યા. ફરજના સમયે તેમણે જોયું કે એક બુજુર્ગવાર તેમની નજીક આવ્યા, અને સલામ કરીને પુછ્યું : ‘શું છે, શા માટે કકળાટ કરો છો ?’

તે આલિમે અરજ કરી : હું મારા ઈમામને સહાયતા માટે પુકારું છું.

તે બુજુર્ગવારે ફરમાવ્યું : હું તમારો ઈમામ છું, કહો શું હકીકત છે.

તે આલિમે કહ્યું : જો તમે મારા ઈમામ છો તો બેશક તમે અમારા દુઃખની હકીકતથી વાકેફ છો, તેથી તેનું વર્ણન કરવાની જરૂર નથી.

તેમણે ફરમાવ્યું : ખરી વાત છે. તમારા ઉપર હકીમ તરફથી જે બલા આવી છે તેનાથી હું વાકેફ છું. તમો લેશ માત્ર ચિંતા ન કરો અને હું કહું તે મુજબ અમલ કરો.

આવતી કાલે તમે અને તમારા સાથી આલિમો હાકિમની કચેરીમાં હાજર થઈ તેને કહો કે, અમે તમારા વર્ઝીરના મકાનમાં જવાબ આપશું. વર્ઝીર આનાકાની કરશે, છતાં તમે તમારી વાત ઉપર મક્કમ રહો અને ખુબ સંભાળ રાખો કે વર્ઝીર તમારાથી અગાઉ પોતાના ધરે જવા પામે નહીં. હકીમ અને વર્ઝીર સાથે તમે વર્ઝીરના ધરે જાઓ. ત્યાં પહોંચીને વર્ઝીરને કહો કે ધરના કોઈ ઉપર જઈએ. વર્ઝીરનો ચેહરો ફીકકો પડશે અને પોતે પ્રથમ કોઈ ઉપર જવા માંગશો, પરંતુ તેને રોકી રાખશો.

પછી કોઈ ઉપર પહોંચી, તાક બારીમાં એક થેલી રાખેલી છે, તે ઉપાડી થેલી ખોલી તેમાંની વસ્તુઓ હીકમને દેખાડો, તેમાં બે ટુકડા માટીના કાલબુદ્ધ હશે, જેમાં તે લખાણના અક્ષરો કોતરેલા જણાશે, જે વર્ઝીરે દાડમ ઉપર બાંધી રાખેલ હોવાથી દાડમ મોટું થયું તે સાથે તે અક્ષરો તેમાં કોતરાઈ ગયા. તેથી હકીમને ખાત્રી થશે કે દાડમનું લખાણ માત્ર વર્ઝીરની બનાવટનું છે.

તે પછી તમે હકીમને કહો કે દાડમ ઉપરનું લખાણ બનાવટી હોવાની એક બીજી નિશાની છે. તમે વર્ઝીરને હુકમ કરો કે તે દાડમ પોતે તમારી સામે ભાંગો, જે થકી તમોને અલ્લાહની કુદરત અને વર્ઝીરની ઠગાઈ અને મકરબાળની પુર્ણ ખાત્રી થશે.

સવારના તે આલિમ (મોહમ્મદ ઈબ્ને અલી) પોતાના સાથીઓને લઈને હાકિમની કચેરીમાં ગયા. વર્ઝીરને સાથે લઈને તેમના (વર્ઝીરના) ધરે જવા હાકિમને અરજ કરી. તે મુજબ તેઓ વર્ઝીરના ધરે પહોંચ્યા. ઈમામ (અ.સ.) એ તેમને આપેલ સમજણ મુજબ અમલ કર્યો, અને દાડમને તોડવા માટે આલિમે હકીમ મારફત વર્ઝીરને હુકમ કરાવ્યો.

હકીમે વર્ઝીરને દાડમ તોડવાનો હુકમ કર્યો. વર્ઝીરે દાડમ ભાંગતાંની સાથે તેમાંથી કાળી રાખ ઉડી તેની આંખો અને દાઢીમાં ભરાઈ ગઈ, સઘળા હસવા મંડી પડ્યા. હાકિમને વર્ઝીરને બદમાશીની ખાત્રી થઈ, તેથી તેને કતલ કરવાનો હુકમ આપ્યો અને શીઆના આલિમોને માન સહીત રવાના કર્યા.

ઉપલી હકીકત જગમશહુર છે જે આલિમને ઈમામની લિયારત નસીબ થઈ તેની કબર ઉપર આજ પર્યત બહરૈનના મુસલમાનો ફાતેહા પડવા જાય છે. આએ હીકાયતથી સિદ્ધ થાય છે કે ઈમામે જમાના (અ.સ.) હયાત અને ગાયબ છે, અને સમયાનુસાર જરૂરતના વખતે પોતાના દુઃખી હાજતમંદ શીઆઓની સહાયતા ફરમાવે છે. જેની વધુ હીકાયતો અન્ય સ્થળે લખેલ છે.

ઇમામે જમાના હઝરત મહદી (અ.સ.) સામર્દ્ભાં જન્મ પામ્યા, અને ત્યાંથી ગાયબ થયા અને જે સરદાબમાં રહેતા હતા તે સરદાબ ૧૦માં અને ૧૧માં ઇમામના હરમની જોડમાં છે. સામર્દ્ભાં એહલે સુન્નત જમાઅતના આરબોની વસતી સદા ૮૦-૮૫ ટકાની રહે છે. જેઓ સદ્ગાને હઝરત મહદી (અ.સ.) ની હસ્તીની ખાત્રી હોય છે. કેમકે અવારનવાર ત્યાં મોઅજિઝ થતા રહે છે. એટલું જ નહીં, પણ જ્યારે હઝરત મહદી (અ.સ.) તે પવિત્ર સ્થળે પોતાના પિદરે બુગુર્ગવાર અને દાદા (૧૦માં અને ૧૧ માં ઇમામો) નાં હરમની જિયારત માટે પધારે છે, તે સમયે આખા સામર્દ્ભાં નુર પ્રકાશિત થાય છે. જે સામર્દ્ભાના દરેક ઘરોને નુરાની કરે છે. તે વખતે નુરનો ફેલાવો થતાં સદ્ગાના આરબો ખુશીના પુકાર કરે છે. તેઓની ઓરતો ઘરના કોઠા ઉપર ચઢી ખુબ લલકારી ખુશહાલી જાહેર કરે છે અને કહે છે કે ‘સાહેબુઝામાન’ પધાર્યા છે.

એ સિવાય જ્યારે હઝરતની પદ્ધરામણી થાય છે, તે રાત અંધારી હોય છતાં આખું શહેર પ્રકાશિત બને છે. હાથની આંગળીઓ ઉંચી કરે અથવા ખીસામાં ચાવી હોય તે બહાર કાઢી હાથમાં પકડે, તો મીણબત્તી માફક તેમાંથી નુરાની રોશની જાહેર થાય છે. તે આરબો અને તેઓની ઓરતો પોતાની આંગળી પોતાના ચેહરાની આગળ રાખે તો તે આંગળીમાં નુર જાહેર થાય છે. એવી અનેક નિશાનીઓ અને મોઅજિઝ સામર્દ્ભાં જાહેર થાય છે, છતાં સામર્દ્ભાના તે આરબો શીઆ જવ્વારોની સત્તામણી તજ દેતા નથી.

ખુદાની હુજુજત સદા પુરી થતી રહે છે. ખુદાના પવિત્ર બંદાઓ ઇમામોની સર્વ્યાઈ હઝરત મહદી (અ.સ.) ની હ્યાતી વગેરેની સાબિતી માટે મોઅજિઝા, અલામતો જાહેર થયા કરે છે, તે થકી ઇમાનદાર મોઅમીનોનું ઇમાન પુખ્ત બને છે, અને જેઓ હઠ ઉપર રહે છે તેઓ ઉપર ખુદાની હુજુજત પુરી થાય છે.

ઇમામે જમાના હઝરત મહદી (અ.સ.) ગાયબ હોવાના કારણો અને ખુબીઓ તેમજ લાભોનું ટૂંક વર્ણન ઉપર લખી ચુક્યા, છતાં અમુક શંકાઓનો ટૂંક ખુલાસો સંવાદના રૂપમાં લખવામાં આવે છે.

સવાલ : ઇમામે જમાના જાહેર થાય, તો બેશક દુન્યા ઉપરથી વહેલાસર બદકારી, ઝુલ્ભ, ફસાદ અને બેદીની દૂર થાય અને અમન, અમાન, રાહત અને ખુદાની તાબેદારી ચારેકોર ફેલાઈ જાય. મોઅમીનો શંકામાં રહેવા પામે નહીં.

જવાબ : દુનિયા પરિક્ષા માટે છે. પરવરદિગારે પોતાની હુજુજત દરેક ઉપર પુરી કરી છે, છતાં ઇમામનો ઝુહુર પરવરદિગારની મરજી – મશીયત ઉપર છે. તે વિશે ટીકા – અટકળ, ઉતાવળ કરવાનો કોઈને હક નથી. વળી, ઇમામના ઝુહુર થવા છતાં, જેઓના દિલો ઉંઘા વળેલા હશે. તેઓ કોઈ કાળે ઠેકાણો નહીં આવે. આપણા પયંગંબર અને ઇમામોને અને તેઓના મોઅજિઝાને જેઓએ જોયા, હિદાયતના કલામો સાંભળ્યા છતાં મોટો ભાગ બેઈમાન રહી દુન્યાના સુખવૈભવ તરફ વલાશ રાખી દુન્યાદાર બાદશાહો (બની ઉમદ્યા, બની અભ્યાસી)ની તાબેદારી કરી ઇમામોની વિરુદ્ધ દુશ્મનાવટ કરી તેઓને શહીદ કર્યા,

તેથી સિદ્ધ થશે કે અલ્લાહ તઆતા પોતાની મસ્કેહત મુજબ કરે છે તેમાં કોઈ મુસ્લિમાન, મોઅમ્રિન વાંઘો નહીં લઈ શકે.

સવાલ : એ ખરુ છે છતાં ધણા મોઅમ્રિનો દુશ્મનોના સકંજામાં પીડાય છે, જલીલ અને દુઃખી હોય છે, હાજતમંદ મોઅમ્રિનો પોતાના ઈમામે જમાનને પુકારી રહ્યા છે. મદદ માટે દુઆઓ કરે છે, છતાં તેઓની મદદ કરી દુઃખો ટાળતા નથી. તેથી ઈમામની હ્યાતી, ગયબત વગેરે પ્રત્યે શંકા ઉત્પન્ન થાય અથવા નિરાશા થાય તે ઈચ્છવા જોગ નહીં કહી શકાય.

જવાબ : એક વેળા એક ઓરતનું બાળક સખત બીમાર થયું, અને તેની જીવવાની આશા ન રહી. તેથી તે ઓરતે કહ્યું કે, જો ખુદા હોય અને તે સર્વ શક્તિમાન દ્યાળું હોય તો મારા બાળકની જાન બચાવશે, નહીં તો સમજુશ કે ખુદાની માન્યતા અર્થ વગરની છે. તે બાળક મરણ પામ્યું. શું તેથી ખુદાનું સર્વ શક્તિમાન અને દ્યાળું હોવું ભટી જશે?

ઈમામની મદદ વગર માંગનાર બેનમાજી, બેદીન જાલિમ હોય તો બેશક તે મદદ માંગી નહીં શકે. મદદ કરે તોજ તેમની ઈમામત સાબિત થાય તેવું કશું નથી અને ઈમામને પોતાની ઈમામત, ગયબત કોઈ માને કે ન માને તેની લેશ માત્ર દરકાર નથી. કેમકે ધણી નિશાનીઓ, દલીલો, આયતો, હદીસોથી તેમની ઈમામત, ગયબત, પુરવાર થઈ ચુકી હોય તે ઉપર કોઈ ઈમાન લાવે તો તે પોતાની જ ભલાઈ અને નજીત માટે છે. 'લા ઈકરાહ ફીદ્વીન' દીનના બારામાં જબરદસ્તી અણગમો ન હોઈ શકે.

પરવરદિગારે પોતાના એક પણી એક અગ્યાર પ્રતિનિધિઓ (પોતાના પયગંબરના વસી ખલીફા અને ઈમામો) ને દુન્યાની સપાઠી ઉપર હિદાયત અર્થે રાખ્યા. જેઓને યજીદ બનું ઉમદ્યા અને બનું અભ્યાસીના જાલિમ બાદશાહોએ તલવારથી અને ઝેર આપી શહીદ કર્યા. તેમજ તે ઈમામો જાહેર હતા, મોઅજીજા દેખાડતા રહ્યા. મુસ્લિમાનોને હિદાયત ફરમાવતા રહ્યા. છતાં થોડા ઈમાનદારો સિવાયના દુન્યાદાર નામના મુસ્લિમાનોએ તેઓને તજ દીઘા. જેથી બારમા ઈમામ જાહેર હોય તો તેમના બારામાં એજ વર્તશુંક થાય જેથી તેના સમય સુધી પરવરદિગારે તેમને ગાયબ રાખ્યા.

ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.) સન ૨૫૫ હીજરીમાં જન્મ પામ્યા. તેમને ચાલુ ૧૩૭૭ હીજરીમાં ૧૧૨૨ વરસો થયા. તેથી તેમની લાંબી જુંદગી અને હ્યાતી પ્રત્યે લોકો શંકા જાહેર કરે છે કે એક ઈન્સાનને ૧૦૦ વરસ થાય, તો તે નબળો, દૂબળો અને ખોડખાંપણવાળો થઈ જાય છે. તેથી ઈમામ ૧૧૦૦ વરસો સુધી કઈ રીતે તંદુરસ્ત અને જીવંત રહી શકે? આ શંકાના ઘણા જવાબો કુરઆનની આયતો, હદીસો અને અકલી તેમજ નકલી દલીલોથી આપી શકાય છે, જે ટૂંકમાં લખી સાબિત કરશું:

પ્રથમ તો એ કે ઈન્સાનોમાંથ ઘણા બધા લોકો હજારો વરસો સુધી લાંબી જુંદગી ભોગવનારા થઈ ગયા, તેમાં મોઅમ્મીનો તેમજ કાફરો પણ હતાં. એટલુંજ નહી પણ આજ (પર્યત) હજારો વરસોથી જીવતા રહ્યા છે, તેની વિગત આએ પ્રકરણમાં લાખેલ છે.

પરવરદિગાર કુરઆનમાં હજરત યુનુસ પયગમ્બરના બારામાં ફરમાવે છે 'વ લવ લા અન્નહુ કાન મેનલ મુસબેહીન લલબિસ ફી બતોહી ઈલા યવમે યુબઅસુન' (અર્થ) 'અગર જો હજરત યુનુસ માછલીના પેટમાં મારી તસબીહ પડતા ન હોત, તો બેશક અમે તેને ક્યામતના દીવસ સુધી માછલીના પેટમાં બાકી રાખત.' (સુરે સાફફાત, આયત : ૧૪૩, ૧૪૪)

હજરત યુનુસ પયગમ્બર ઈન્સાન હતા. જ્યાં અજવાણું, હવા, ખોરાક, પાણીનું નામ ન હોય, ત્યાં માછલીના પેટમાં, અંધકારમા ક્યામતના દીવસ (હજારો લાખો વરસો) સુધી અલ્લાહ જેને જીવતા રાખી શકે, તે સર્વ શક્તિમાન અલ્લાહ પોતાના એક પવિત્ર બંદા અને પોતાની હુજુરતને હજાર, બે હજાર વરસો સુધી તંદુરસ્તી સાથે શા માટે જીવંત ન રાખી શકે? અલ્લાહની અપાર કુદરત પ્રત્યે કોઈ ઈન્સાન શંકા નહી કરી શકે. માત્ર સવાલ એ ઉત્પન્ન થાય છે કે હજરત મહદી (અ.સ.) પેદા થયા છે કે નહિં? અને જીવંત છે કે નહિં? આપ શા માટે લાંબી મુદૃત સુધી ગાયબ રહ્યા છે? તેની ખાત્રી કરવી જોઈએ. જે આએ પુસ્તકમાં જુદા જુદા પ્રકરણમાં સ્પષ્ટ કરેલ છે.

હજરત મહદી (અ.સ.)ની લાંબી જુંદગી વિષે એહલે સુન્નતની કિતાબોમાં લખવામાં આવેલ છે. જે અન્ય સ્થળે આએ કિતાબમાં લખ્યું છે.

લાંબી જુંદગી ભોગવનાર ઈન્સાનોમાં પયગમ્બરો, અવલીયા તેમજ મુશરીક, કાફીર બાદશાહો વિગેરે થઈ ગયા છે, તેની ટુંક વિગત નીચે મુજબ છે :

પયગમ્બરો અને મોઅમ્મીનોમાંથી કેટલાક ઉદાહરણો :

નામ

વરસ

હજરત નૂહ પયગમ્બર

૨૫૦૦

હાજરત લુકમાને હકીમ	૩૮૦૦
હાજરત સુલૈમાન પયગમ્બર	૭૦૦
હાજરત હુદ પયગમ્બર	૪૬૪
હાજરત આદમ પયગમ્બર જે ચાલીસ હજારનું	
કુટુંબ મુકી વફાત પાખ્યા.	૬૩૦
હાજરત શીશ પયગમ્બર	૬૦૦
બીબી હવ્યા	૬૩૦

ચાર પયગમ્બરો હજારો વરસોથી જીવંત છે :

આસમાન ઉપર : ૧. હાજરત ઈદરીસ પયગમ્બર, જે ૮૯૦ વરસની વિશે આસમાન ઉપર ગયા, તેને પણ હજારો વરસ થયા.

૨. હાજરત ઈસા પયગમ્બરને ૨૦૦૦ વરસો લગભગ થયા, આસમાન ઉપર જીવંત છે.

જમીન ઉપર : ૧. હાજરત ખીજર પયગમ્બર ૪૦૦૦ વરસોથી જીવતા છે અને દરેક દિશાએ પહોંચે છે.

૨. હાજરત ઈલ્યાસ પયગમ્બર ૪૦૦૦—૫૦૦૦ વરસ થવા હજુ જમીનની સપાટી ઉપર જીવતા ફરે છે.

કાફીરો અને મુશ્રિકોમાંથી કેટલાક ઉદાહરણો :

નામો	વરસ
ઈબ્લીસ	અગણિત હજારો વરસ
અનાક (હાજરત આદમના દિકરી)	૩૦૦
ઔજ બિન અનાક	૩૬૦૦
જમશેદ બાદશાહ	૧૦૦૦
ઝહાક તાજી (જમશેદનો ભત્રીજો)	૧૨૦૦
આદ બિન ઔસ બિન ઈરમ બિન સામ બિન હાજરત નૂહ	૧૨૦૦
શદ્વાદ	૬૦૦
કયુમરસ બિન સામ (ઈરાનનો બાદશાહ)	૧૦૦૦
દજજાલ (કાશો દજજાલ મલઊન)	૧૩૭૫

અંતમાં એક જ અકલી દલીલ પૂરતી થશે. કોઈ શહેરમાં એક માણસ આવીને કહે હું પાણી ઉપર ચાલી શકું છું. તો બેશક સઘળા માણસો અચરજ પામી તેને જોવા ભેગા થશે. અને જ્યારે તે પાણી ઉપર ચાલવા માંડશે, ત્યારે સઘળા જોનારા બેહદ અચરજ પામી તેના તરફ માનની નજરે જોશે, અને તેને વલી અથવા મહાત્મા સમજશે. પરંતુ

થોડા વખત પછી બીજો કોઈ આવી પાણી ઉપર ચાલવાનો ચમત્કાર દેખાડવાનું કહેશે તો લોકોની અચરજ અને જોશમાં ઘણો ઘટાડો થાશે. તેને જોવા માટે પહેલાની જેમ ભીડ નહી થાય. તેઓ સમજશે કે એક વખત જોઈ ચુક્યા છીએ, હવે તેમાં કોઈ નવાઈ નથી. જો ત્રીજી વખત કોઈ આવીને પાણી ઉપર ચાલવાનો ચમત્કાર દેખાડવાનું કહેશે, તો કોઈ પણ તેની દરકાર નહી કરે, અને તેનો ચમત્કાર જોવાની કોઈને આતુરતા નહી રહે.

એજ પ્રમાણે જ્યારે પરવરદિગારની ભખ્યુકાત ઈન્સાનોમાં ઘણા ઈન્સાનો હજારો વરસની લાંબી જુંદગી ભોગવી ચુક્યા હોય. બલ્કે હજરત ખીજર પયગમ્બર અને હજરત ઈલ્યાસ પયગમ્બર ચાર-પાંચ હજાર વરસોથી જીવતા અને તંદુરસ્ત જમીન ઉપર ચોમેર ફરતા હોવાની ખાત્રી થઈ હોય, બલ્કે ઈલ્લીસ મલઉન, કાણો કાફર દજજાલ અને યાજુજ માજુમ (AGOG MAGOG) ની કોમ હજરત જુલકરનૈનના જમાનાથી હજારો વરસોથી જમીન ઉપર જીવતી હોય (જેને નસારા - ફ્રીસ્થીયન કૌમ પણ માન્ય રાખે છે) તેનું હોવું સધળા મુસલમાનો માન્ય રાખતા હોય, તો ઈમામે ઝમાના, આપણા બારમા ઈમામ, હજરતે હુજજત. (અ.સ.) ૧૧૦૦-૧૨૦૦ વરસોથી જમીન ઉપર જીવતા અને તંદુરસ્ત હોય, તે પ્રત્યે નવાઈ અને અચરજ પામવા જેવું કશું ન હોઈ શકે.

પરવરદિગારે પોતાની હુજજત, પયગમ્બરના છેલ્લા બારમા ખલીફા, ઈમામે ઝમાના, હજરત મહદી (અ.સ.) ની લાંબી જુંદગીના પુરાવાની સાબિતી માટે પોતાના બે પયગમ્બરો હજરત ખીજર અને હજરત ઈલ્યાસને લાંબી જુંદગી અતા કરી અને નમુના તરીકે જમીન ઉપર બાકી રાખ્યા છે. જ્યારે કે તે બંને પયગમ્બરોની નબુવ્યત અને લિદાયતનો સમય પૂર્ણ થઈ ચૂક્યો છે. કેમકે હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) છેલ્લા પયગમ્બર છે અને પવિત્ર ઈસ્લામ મજહબની શરીઅત ક્યામત સુધીની શરીઅત છે અને પવિત્ર કુરાઅન ક્યામત સુધીની કિતાબ છે. માત્ર પોતાનીહુજજતની હયાતી અને લાંબી જુંદગીના પુરાવા તરીકે તેઓને નમુના બનાવ્યા છે.

એહલે સુન્નત જમાઅતના ઘણા મહાન આલિમોએ હજરત મહદી (અ.સ.) ની વિલાદત ર૫૫ હીજરીમાં થઈ હોવાનું, અને આજ પર્યત ગાયબ અને જીવંત હોવાનું, અને ઘણા લોકોએ તેમની મુલાકાત કરેલ હોવાની હકીકત માન્ય રાખી છે અને પોતાની કિતાબોમાં લખેલ પણ છે. જેનું વર્ણન આ કિતાબમાં અન્ય સ્થળે વિગતવાર લખેલ છે. છતાં તેઓના મોટા ભાગના લોકોની માન્યતા એ છે કે હજરત મહદી (અ.સ.) પેદા થયા નથી, આખર ઝમાનામાં પેદા થાશે અને તે પછી જાહેર થઈ જમીન ઉપર અદલ અને ઈન્સાફનો ફેલાવો કરશે. આ પ્રકારની માન્યતા રાખવાના ઘણા ઉંડા બેદ અને કારણો છે. જો તેઓ હજરત મહદી (અ.સ.) ની વિલાદત અને તેમની ગયબતની માન્યતા રાખે, તો તેઓની બિલાફાત સંબંધી માન્યતા ખોટી પડે અને તેઓને પયગમ્બરના ફક્ત ૧૨ ખલીફા હોવાની અને તેમાના છેલ્લા બારમા ખલીફા હજરત મહદી (અ.સ.) હોવાની માન્યતા રાખવાની ફરજ પડે.

વળી, હજરત મહદી અલિખિસ્સલામ જીવંત અને ગાયબ છે. તેમજ દરેક ઠેકાણો હાજર થઈ શકે છે. દરેક હજની મોસ્સસમાં મક્કા - મદીનામાં હાજર થાય છે. અને ઘણા લોકોએ હજરતની મુલાકાતનો લાભ મેળવ્યો છે.

છતાં તેમના રહેવાના સ્થળો, નોકર ચાકરો અને સાથીઓ તેમજ જરૂરામાં તેમના ફરજિદોની બાદશાહત વગેરેને અસંભવિત અને કલ્પિત જણાવી ટીકા કરી રહ્યા છે. તે સ્થળો દુન્યાના નકશામાં નથી. અને તે સ્થળોની કોઈ સાબિતી ન હોવાની શંકાઓ મુકે છે. તેના જવાબમાં એહલે સુન્નતની મશહૂર કિતાબોમાં એવા અનેક ગુમનામ અજાણ પુરુષો અને તેઓના રહેવાના સ્થળો, તેઓની કરામતો અને લોકોની મુલાકાતનું વર્ણન કર્યું છે. જેની કોઈ સાબિતી હોતી નથી. છતાં એવી બાબતો અને એવા પુરુષો હોવાની માન્યતા રાખે છે. જ્યારે કે ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.)ના બારમાં જે કાંઈ જણાવવામાં આવ્યું છે, એ સધળું એહલે સુન્નતની મશહૂર કિતાબોમાં તેઓના મહાન ઉલમાએ માન્ય રાખી લખ્યું છે.

અહીં એક જ હકીકત લખવામાં આવે છે, જે થકી સિદ્ધ થશે કે એહલે સુન્નત જમાઅતમાં એવા ગાયબ (અદ્રશ્ય) પુરુષો છે, જેઓનું નામ અથવા સ્થળોની સાબિતી હોતી નથી. છતાં તેઓ તેમની ઘણી કરામતોને માન્ય રાખે છે.

કિતાબ ‘રેહલએ ઈબ્ને બત્તુતા’માં તેણે પોતાની મુસાફરીનું વર્ણન કર્યું છે. ઈબ્ને બત્તુતા, જે સને ૭૭૮ હીજરીમાં મરણ પામ્યો, તેણે અરબસ્તાન, ઈરાક (નજ્ફ, કરબલા, બગદાદ વગેરે) એશીયા અને ચીન સુધીની ઘણી લાંબી મુસાફરી કરી તેનું વર્ણન લખ્યું છે, જે એહલેસુન્નતની મોઅતબર કિતાબ છે. તેની બીજી જીલ્દના પેજ ૧૬૪ માં લખે છે કે, ‘મારી મુસાફરી દરમ્યાન ચીનમાં પહોંચ્યો. ત્યાં એક ઘણી અચરજ પમાડનાર વાત સાંભળી કે અહીં એક મોટી ઉમરનો શૈખ છે. જેની લગભગ ૨૦૦ વરસોની ઉમર થઈ છે. તેને ખાતા પીતા કોઈએ જોએલ નથી. કોઈ સાથે વાત કરતો નથી. તેમજ તંદુરસ્ત હોવા છતાં તેણે શાદી કરી નથી. તે પછાડની એક ગુફામાં રહે છે અને તે ગુફાની બહારના ભાગમાં ઈબાદત કરે છે. તેથી હું મારા સાથીઓ સાથે તે ગુફા તરફ તેને મળવા ગયો. અમે ત્યાં પહોંચ્યા તે વખતે તે શૈખ ગુફાની બહાર ઉભા હતા. અમોએ સલામ કરી. તેણે જવાબ આપ્યો અને ઘણીવાર સુધી તેણે મારો હાથ પકડી રાખ્યો. તે પછી પોતાના દુભાશ્યા (તરજુમાન) મારફતે મને કહ્યું કે, તમે દુન્યાની બીજી બાજુએ (પશ્ચિમ) તરફ રહો છો અને અમે આ બાજુ (પુર્વ) તરફ રહીએ છીએ. તમોએ તમારી મુસાફરીમાં ઘણી બધી અજાયબીઓ જોઈ છે. તમોને યાદ છે કે તમો એક ટાપુમાં પહોંચ્યા. ત્યાં એક ટેવળ હતું. તમે અંદર દાખલ થયા. ત્યાં એક માણસને તમોએ જોયું કે મૂર્તિઓ આગળ બેઠો હતો. તેણે તમોને દસ અશરફી (સોનાના સિક્કા) આપ્યા.

મેં કહ્યું : તે મને બરાબર યાદ છે. તેણે કહ્યું : તે માણસ હું પોતે હતો. તે વખતે મેં તેના હાથને બોસો આપ્યો. તે ઘણીવાર ચુપ રહ્યા પછી કંઈ બોલ્યા વગર ગુફાની અંદર ચાલ્યા ગયા અને ઘણીવાર સુધી બહાર ન નિકળ્યા. તેથી હું અને મારા સાથી તે ગુફામાં દાખલ થયા, તે શૈખ ત્યાં ન હતા. મેં તે શયખ વિશે પુછ્યું : ક્યાં છે? તેઓએ મને કહ્યું : હવે તમે ફરીવાર તેને જોઈ નહીં શકો. એકના હાથમાં કાગળો લખેલા હતા, મને આપીને કહ્યું

: આ કાગળો તમારી મહેમાની તરીકે શૈખ મૂકી ગયા છે, તે લઈને ચાલ્યા જાઓ. મેં કહ્યું : અહી તેના માટે થોભીશ. તેણે કહ્યું : દસ વરસ સુધી થોભશો, તો પણ તમો તેને જોઈ નહી શકો, કેમ કે તેની આદત છે કે જે કોઈને તેના બેદની ખબર પડે છે તેની એક વખત મુલાકાત કરે છે, ફરીવાર મળતા નથી. તમે એમ ન સમજો કે તે તમારાથી દૂર છે, તમારી સાથે (અહી) હાજર છે, પરંતુ તમે તેને જોઈ નહિં શકો. અમે ઘણા અચરજ પામ્યા અને ત્યાંથી રવાના થયા. કિતાબ લખનાર ઈંબે બત્તુતા કહે છે તે શૈખના બારામાં મેં કાગી અને શૈખુલ ઈસ્લામ અને અવહૃદદીન બુખારીને વાત કરી, તેઓએ કહ્યું કે, ખરીવાત છે. જે કોઈ તેને મળવા જાય, તો ફરીવાર તેની નજરે પડતો નથી અને ગુફામાં જે તેના સાથીએ તમોને કાગળો આપ્યા તે પોતે જ હતો (શીકલ બદલાવી હતી) તેના બીજા સાથીઓનું કહેવું છે કે તે પચાસ વરસો સુધી ગાયબ છુપા રહ્યા અને તે પછી ફરીવાર દેખાવ આપ્યો. તેની ગુફામાં કોઈ ચીજ નથી, છતાં જે ગરીબો આવે છે તેઓને નાણું આપે છે. તે માણસ ભુતકાળની વાતો અને હજરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.) વિષે લોકોને ઘણી હીકાયતો કહી સંભળાવે છે અને તે કહે છે કે જો હું હજરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.)ના સમયમાં હોતે, તો બેશક તેમની સહાયતા કરેત. તે મુઆવીયા અને યજીદને ભુંડી રીતે (ઘણી) લાનતો કરે છે.

વળી તેણે પોતાની મુસાફરીની કિતાબમાં એ પણ લખ્યું છે કે મને અવહૃદદીન બુખારીએ કહ્યું કે, એક વખત હું તે ગુફામાં દાખલ થયો, તો શૈખે મારા હાથ પકડી રાખ્યા. મેં જોયું કે તે વખતે હું એક મોટા શાંગારેલા મહેલમાં છું અને એક તખત ઉપર તે શૈખ બેઠા છે, તેના માથા ઉપર તાજ છે અને ત્યાં ઘણી ખુબસુરત ઓરતો તેના તખતની આસપાસ હતી અને પાણીની નહેરો વહે છે. અને ત્યાં ઘણા ઉમદા ફળોના જાડો હતા, તેમાંથી ફળો ટપકી રહ્યા હતા. મેં તેમાંથી એક ફળ હાથમાં લઈ ખાવાનો ઈરાદો કર્યો એટલી વારમાં મેં જોયું કે હું તે ગુફાની બહાર એકલો ઉભો હું, અને તે દેખાવ નજરથી અદ્રશ્ય થયો, તેથી હું ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો.

તે શૈખ સંબંધી બીજુ એવી ઘણી અચરજ પમાડનારી બાબતો લખેલ છે. તેથી સિદ્ધ થશે કે મુસલમાનો એવા એક અજાણ ગુમનામ માણસના બારામાં તેની ગયબત અને અચરજ પમાડનારી કરામતોને માન્ય રાખે છે, છતાં ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ. સ.)ના બારામાં તેઓ શંકામાં રહે છે, જ્યારે કે કુરાન, હદીસો અને ઈતિહાસમાં ઈમામની ગયબત, મોઅઞ્જિઝ વગેરેની પૂર્ણ સાબીતી મુસલમાનોની કિતાબોમાં મૌજૂદ છે.

શેખ અબુ જાફર મુહમ્મદ ઈબ્ને અલી બાબવયહ, જે ‘શેખ સુદુક’ના લકબથી મશહૂર છે. તેમણે કહ્યું કે, એક વખત મને શેખ નજીમુદ્ડીન અબુ સહીદ મોહમ્મદ ઈબ્ને હસને, ઈમામે જમાના હિન્દુ મહારાજા (અ.સ.)ની ગયબતના બારામાં એક કિતાબ લખવા કહ્યું. મેં કહ્યું : જ્યારે હું મારા વતન તેહરાન (ઈરાન) પહોંચીશ, ત્યારે લખીશ.

હું મારા વતન તેહરાન પહોંચ્યો, પરંતુ મારા બચ્ચાઓની અને બીજી બાબતોની ચિંતામાં હતો. તેથી તે કિતાબ લખી ન શક્યો. એક વખત રાતના સ્વખભમાં જોયું કે, હું મકકાએ મુઅઝીઝમાં પહોંચ્યો છું, અને ખાનએ કા’બાનો તવાફ કરતો હતો, સાતમા તવાફમાં હતો અને હજરે અસવદને બોસો આપી, ‘અમાનતી અદદ્યતુહા’ કહ્યું. એટલી વારમાં ખાનએ કાઅબાના દરવાજા આગળ મેં એક બુજુર્ગવાર નુરાની ચેહરાને જોયા. મારા દિલમાં થયું કે તે બુજુર્ગવાર મારા ઈમામ છે. મેં સલામ કરી. તેમણે જવાબ આપીને ફરમાવ્યું : તમે શા માટે ગયબતની કિતાબ લખતા નથી ?

મેં અરજ કરી : ગયબતના બારામાં મેં ઘણું લખ્યું છે.

ઈમામે ફરમાવ્યું : હવે એક કિતાબ લખો અને તેમાં થઈ ગયેલા પયગભરોની ગયબતનું બયાન લખો.

હું સ્વખભમાંથી જાગ્યો. સ્વખન યાદ આવતા હું ઘણું રહ્યો અને દોઆ માંગતો રહ્યો. પછી ફજરની નમાજ પડ્યો, અને તેજ દિવસે ઈમામે જમાના હિન્દુ મહારાજા (અ.સ.)ની ગયબત વિષે કિતાબ લખવાની શરૂઆત કરી.

ઈમામે જમાનાની ગયબત વિષે ઘણી દલીલો આએ કિતાબમાં અન્ય સ્થળે લખેલ છે. આએ પ્રકરણમાં અમુક પયગભરોની ગયબતનું વર્ણન ટુંકમાં લખેલ છે :

હિન્દુ મુસા પયગભરની ગયબત

શૈખે સદ્દુક હિન્દુ ઈમામ જૈનુલ આબેદીન (અ.સ.)થી રિવાયત લખે છે કે, હિન્દુ યુસુફ પયગભરે પોતાની વજાત અગાઉ, પોતાના કુટુંબીજનો અને શીઆઓને એકઠા કરી પોતાના મૃત્યુ સમયે જે બનશે તેની તેઓને ખબર આપતાં ફરમાવ્યું કે, તમોને ઘણી મુસીબતો ફીરઔનના સમયમાં સહન કરવી પડશે. તમારા મરદોને ગુલામ બનાવી કંત્લ કરવામાં આવશે. તમારી ઔરતોના પેટ ચીરવામાં આવશે અને પેટમાં બાળક હશે તેને જબ્જ કરાશે. તે પછી પરવરદિગાર લાવી બિન યઅફુબના ફરજિદ હિન્દુ મુસા (અ.સ.)ને જાહેર કરશે. જે ઘઉંવર્ણા અને લાંબા કદના હશે.

બની ઈસ્રાઇલે ચારસો વરસ ફીરઔનના જમાનામાં આઝ્ઞતો – મુસીબતો ઉપર સબર કરી. તે સમયના અંબીયા, અવસીયા ગાયબ રહ્યા. લોકો હંમેશા ફરજ અને હિન્દુ મુસાના ગુહ્યર માટે રાહ જોઈ દોઆ કરતા રહ્યા.

તે લાંબી મુદૃત પછી તેઓને હજરત મુસાના પેદા થવાની ખુશ ખબરી મળી. તેથી તેઓ આશાવંત બન્યા. તેઓમાં એક આલિમ પરહેઝગાર હતા. તે હંમેશા પોતાની કૌમને જુહુર અને ફરજની હકીકતો સંભળાવી દીલાસો આપતા હતા. પણ ફીરઔનની સખત સતામણી અને જુલમના કારણે તે આલિમ જંગલ તરફ પહડોમાં આશરો લઈ છુપાઈ ગયા. જ્યારે ફીરઔને બની ઈસરાઈલ ઉપર સખત જુલ્મ કરતો હતો અને તેઓ પાસેથી ભારે લાકડા અને પથર ઉપડાવતો હતો, ત્યારે તેઓએ તે આલિમને પયગામ મોકલ્યા કે હવે અમારી મુસીબતોની હદ આવી ગઈ છે. તમે હતા ત્યારે તમારી વાતોથી અમોને સધ્યારો અને દીલાસો મળતો હતો, હવે આવો અને અમારા દુઃખોમાં ભાગ લઈ ફરજ ક્યારે મળશે તેની હકીકત જણાવો.

તે આલિમ તેઓને જંગલ-બીયાબાનમાં, જ્યાં પોતે રહેતા હતા, ત્યાં તેડાવ્યા. બની ઈસરાઈલમાંથી અમુક માણસો તેને મળવા ગયા. તેઓ તે આલિમ સાથે ફરજની વાતો કરતા હતા, અજવાણી રાતનો સમય હતો. તે આલિમે તેઓને બશારત આપી કે, હવે ફરજ બહુ નજીક છે. તેઓ ગુફગતુમાં હતા, એટલી વારમાં તેઓએ જોયું કે એક નુરાની ચેહરાના લાંબા કદના જવાન તેઓની સામે હાજર થયા. તે આલિમ હજરત મુસાની નિશાઅનીઓથી વાકેફ હતા. તેથી તેણે તેમને ઓળખી લીધા અને શુકરે ખુદા માટે સજદામાં જુકી પડ્યા. તે સાથે સધળા બની ઈસરાઈલ તેની સાથે શુકરના સજદામાં જુકી પડ્યા. સજદામાંથી ઉઠીને હજરત મુસાના પગોના બોસા લઈ પોતાના દુઃખોનું વર્ણન કરી ખુબ રડ્યા. હજરતે તેઓને દીલાસો અને ફરજની વધામણી આપી કે, હવે નજીકમાં જ ફરજ મળશે. તે પછી નજરથી ગાયબ થયા, અને મદાયન તરફ હજરત શુઅયબના મકાન તરફ ગયા અને તેમની દીકરી સાથે દસ વરસની ખિદમત કરવાની શરતે નિકાલ કર્યો. (તે વર્ણન લંબાણમાં હોવાથી લખ્યું નથી.)

હજરત મુસાની પહેલી ગયબત, ગયબતે સુગરા માફક હતી. હવે બીજી ગયબત થઈ. બની ઈસરાઈલની મુસીબતોમાં વધારો થતો રહ્યો, અને તેઓની ધીરજ ખુટી ગઈ. અમુક મુદૃત (દસ વરસો) પછી ફરી તેઓ તે આલિમના રહેઠાણ તરફ ગયા. તેઓ તે આલિમ સાથે બેસી પોતાના દુઃખો અને ફરજની વાતો કરતા હતા. તે આલિમે કહ્યું, મને પરવરદિગાર તરફથી પ્રેરણ થઈ (જણાવવામાં આવ્યું) છે કે હવે ચાલીસ વરસ પછી ફરજ થશે. તેઓએ કહ્યું : ‘અલ્હમ્દો લિલ્હાહ’ પરવરદિગારે તેઓના શુકરના કારણે વીસ વરસ મુદૃતમાં ઘટાડો કર્યો. તેની ખબર ખુદાના તરફથી તે આલિમને તેજ વખતે કરવામાં આવી. તે આલિમે તેઓને કહ્યું, તમારા શુકર અને સબરથી અલ્હાહ તાલાલાએ વીસ વરસો ઘટાડ્યા. તેઓએ કહ્યું : ‘દરેક પ્રકારની નેઅમતો ખુદાના તરફથી છે.’ તેથી ફરીવાર તે આલિમને પ્રેરણ થતાં તેણે તેઓને જણાવ્યું કે, હવે પરવરદિગારે બીજા દસ વરસ ઘટાડ્યા છે. તેઓએ કહ્યું કે, દરેક પ્રકારની બલા, મુસીબત ખુદા સ્થિવાય કોઈ ટાળી શકતું નથી.

એટલીવારમાં તેઓએ જોયું કે હજરત મુસા પયગમ્બર તેઓની પાસે હાજર થયા. સૌપ્રથમ સર્વો શુકરના સજદામાં જુકી પડ્યા. સીજદાથી માથું ઉંચુ કરી હજરત મુસાના પગોને બોસા આપ્યા. હજરતે તેઓને ખુશ ખબરી

આપી કે હવે મને જહેર થઈ ફીરઓન પાસે જવાનો હુકમ થયો છે. તમે સદ્ગા વીખરાઈ ચાલ્યા જાઓ. તે પછી હજરત મુસા પયગમ્બર ફીરઓનની કચેરીમાં ગયા, જાહુગરો હાજર થયા. તે પછી હજરત મુસા બની ઈસરાઈલના છ લાખ નાના મોટો, સ્ત્રી પુરુષો સાથે મીસરથી બહાર નીકળી ગયા અને દરિયામાં માર્ગ થવાથી તેઓ પસાર થયા. ફીરઓન અને તેના લાખો સાથીઓ તેઓની પાછળ આવી દરિયામાં ઢૂબી ગયા.

ઉપરની હકીકતથી જણાશે કે હજરત મુસા પયગમ્બરની ગયબત થઈ અને તેમની ઉભૂતની પરિક્ષા થઈ. એજ મુજબ આપણા પયગમ્બરની ઉભૂત માટે ગયબતની પરિક્ષા શા માટે ન હોય ?

હજરત સુલૈમાન પયગમ્બરની ગયબત

હજરત દાવુદ પયગમ્બર પછી હજરત સુલૈમાન પયગમ્બર બાદશાહ થયા. પછી ખુદાના હુકમથી પોતાની ઉભૂતથી ગાયબ થયા. તે ગયબતના સમયમાં તેમને બાદશાહતની વીટી મળી, જેનો રસપ્રદ કિસ્સો અહિં ટુંકમાં લખવામાં આવે છે :

હજરત દાવુદ પયગમ્બરને ખુદાનો હુકમ થયો કે, તમારા સૌથી નાના દીકરા હજરત સુલૈમાનને તમારા વસી તરીકે નિમણુંક કરો. હજરતે પોતાની અવલાદ અને પોતાની ઉભૂતને ખુદાના ફરમાનની જાણ કરી. બની ઈસરાઈલે વાંધો લીધો કે હજરત સુલૈમાન નાની વયના છે, તેમના ભાઈઓમાં મોટી વયના અને લાયક હાજર હોવા છતાં આ નિમણુંક ઈન્સાફી ન હોઈ શકે.

હજરતે ફરમાવ્યું : ખુદાની મરજીની વિરુદ્ધતા કોઈથી નહી થઈ શકે. આમછતાં તમે બધા તમારી લાકડી હાજર કરી નામ લખી આ ઓરડામાં રાખો. મારા તમામ દીકરાઓની લાકડીઓ અને હજરત સુલૈમાનની લાકડી તે ઓરડામાં રાખી મુકીશ. પછી આવતી કાલે સવારના હાજર થઈ જુઓ કે જેની લાકડી લીલીછમ થાય અને તેમાં પાંદડા અને ફળ ઉગેલા જણાય, તે મારો ખલીફા અને ગાદી વારસ થશે. તેઓએ આ વાતને માન્ય રાખી અને પોતાની લાકડીઓ હાજર કરી. બીજા દિવસે હાજર થઈ ઓરડાનો દરવાજો ખોલી બધાએ પોતાની લાકડી બહાર કાઢી. તેમાંથી ફક્ત હજરત સુલૈમાનની લાકડીમાં જ પાંદડા અને ફળ લાગ્યા હતા, તેથી તેઓએ માન્ય રાખ્યું.

હજરત દાવુદ પયગમ્બરે હજરત સુલૈમાનની લાયકાત સાબિત કરવા માટે, તેમના ઈલ્મ, સમજની પરીક્ષા લીધી, અને તેજ સમયે બની ઈસરાઈલ સામે હજરત સુલૈમાનને સવાલો કર્યા. હજરતે પોતાના ફરઝંદ અને ગાદીવારસ હજરત સુલૈમાનને પુછ્યું : કઈ ચીજ સૌથી વધુ રાહત આપનાર અને દિલને ઠંડક બક્ષનાર છે ? હજરત સુલૈમાનને અરજ કરી : ખુદાની માફી અને લોકો એક બીજાને દરગુજર કરે એ સૌથી મનરંજક અને દિલને રાહત પહોંચાડનાર હોય છે.

ફરી પુછ્યું : સર્વથી વધુ મીઠી સ્વાદિષ્ટ કઈ ચીજ છે ? અરજ કરી : મોહબ્બત અને ખરી મિત્રતા. એ મોહબ્બત અને મિત્રતા ખુદાના તરફથી પોતાના બંદાઓ માટે રહેમત અને ભલાઈ છે.

હજરત દાવુદ (અ.સ.) પોતાના દીકરાના ખરા અને ઉમદા જવાબોથી ખુશ થયા અને મોં મલકાવી બની ઈસરાઈલને ફરમાવ્યું : હવે તમે સંતોષ પાખ્યા કે મારી જિલાઝત માટે મારા દીકરા હજરત સુલયમાન દરેક રીતે લાયક છે.

હજરત દાવુદ પયગભરની વર્ણા પછી હજરત સુલયમાન (અ.સ.) ખુદાના હુકમથી ગાયબ થયાં અને પરવરદિગારે તેમની ગયબતના સમયમાં તેમના શીઆઓની પરીક્ષા લીધી. તેથી ગયબતની મુદૃત સુધી તેઓ દુઃખ અને આઝીતમાં રહ્યા. હજરત સુલયમાન ગાયબ થઈ એક નજીકના મુલકમાં રેહવા ગયા અને ત્યાં શાદી કરી પોતાના સસરાને ત્યાં રહ્યા. એક દિવસે હજરતની સ્ત્રીએ કહ્યું કે, તમારા રંગરૂપ, રીતભાત અને ખુબીઓ દરેક રીતે ઈચ્છવા જોગ છે. તેમજ દરેક પ્રકારની ભલાઈ અને ખુબીઓ તમારામાં છે. છતાં, તમો મારા પિતાના આધારે અને ખરચે રહો છો, જેથી મને બહુ જ શરમીદગી ઉપજે છે. જો તમે કામ કરી કાંઈ લાવશો, તો મારુ મોહું ઊંચુ થશે.

હજરત સુલૈમાન પયગભરે ફરમાવ્યું : દુનિયાનું કોઈ કામ હું જાણતો નથી. (શાહજાદા હતા) અને કોઈ વખતે રોજ મેળવવા માટે મને કામ કરવાની જરૂર નથી પડી. છતાં આવતી કાલે હું બજારમાં જઈશ. બીજે દિવસે બજારમાં ગયા, ખુબ ફર્યા, પરંતુ કાંઈ મેળવી ન શક્યા અને ખાલી હાથે ઘરે પાછા આવ્યા.

તેમની સ્ત્રીએ કહ્યું : તમે ચિંતા ન કરો, નિરાશ ન બનો. ફરીવાર આવતી કાલે કામની શોધમાં જાઓ. બીજે દિવસે ગયા, તે દિવસે પણ ખાલી હાથે પાછા ફર્યા. (અલ્લાહની પરિક્ષાની મહીમા હતી..)

તેમની સ્ત્રીએ કહ્યું : દિલગીર ન થાઓ, આવતીકાલે ફરી બહાર નિકળો, અલ્લાહ તાલાના કરમ અને બક્ષીસથી તમો ફિલેંદ થશો.

ત્રીજે દિવસે હજરત બહાર નિકળી દરીયા કિનારે પહોંચ્યા, ત્યાં એક માછીમારને જોયો. આપે તેમને ફરમાવ્યું કે, ‘હું તમોને તમારા કામમાં સહાય કરું, તેની મજૂરી જે ધ્યાનમાં આવે તે આપજો.’ માછીમારે કબૂલ કર્યું. હજરતે તેના કામમાં મદદ કરી. સાંજના માછીમારે હજરતને બે માછલીઓ આપી. હજરત ખુશી થઈ ખુદાનો શુકર બજાવી લાવ્યા. પ્રથમ દરીયા કિનારે તે માછલીઓના પેટ ચીરી સાફ કરવા મંડી પડ્યા. એક માછલીના પેટમાંથી એક વીટી મળી. (હજરત, પયગભર હોવાથી વીટીની ખૂબી પારખી શક્યા, જે રાજ્ય-મુલ્કની નિશાની હતી.) વીટી ઘોર રૂમાલમાં લપેટી ખીસામાં રાખી મુકી અને માછલીઓ લઈ ઘરે આવ્યા. તેમની સ્ત્રી માછલી જોઈ ધણી ખુશ થઈ. પોતાના પિતાને બોલાવી માછલીઓ દેખાડી. તે વખતે હજરતે પોતાના સસરાને કહ્યું કે, તમે મને ઓળખો છો, હું કોણ છું ? તેણે કહ્યું કે, તમે ધણા ભલા અને મારા દીકરા સમાન છો. પરંતુ હું તમોને ઓળખતો નથી. હજરતે ફરમાવ્યું : હું પયગભર અને બાદશાહ હજરત દાવુદનો ફરજંદ અને ગાદીવારસ છું. પછી તે વીટી બહાર કાઢી અને પોતાની આંગળીમાં મુકી. તેજ સમયે હજરતની આગળ ચોમેરથી જીન્નાત અને પંખીઓ આપની સેવામાં હાજર થઈ ગયા.

હજરત પોતાની સ્ત્રી અને તેના માતા—પિતાને લઈ પોતાની રાજધાની તરફ રવાના થયા. તેમની ઉભૂતના લોકો તેમને જોઈ ખુશ થયા અને ખુદાના શુકરના સજદામાં જુકી ગયા. હજરત સુલયમાનની બાદશાહીનો રસપ્રદ અહેવાલ આ કિતાબનો વિષય ન હોવાથી લખેલ નથી.

ઉપર જણાવેલા બે પયગમ્બરો હજરત મુસા અને હજરત સુલયમાનની ગયબતનું વર્ણન વાંચતી વખતો ખાત્રી થશે કે દરેક પયગમ્બરની ઉભૂત માટે એવી પરિક્ષાઓ હતી. હજરત યુનુસ, હજરત ઈશ્રાહીમ, હજરત ઈદરીસ વગેરે ઘણા પયગમ્બરોની ગયબતનું રસિક બયાન કિતાબોમાં છે. પરંતુ સ્થળ સંકોચના કારણે માત્ર બે પયગમ્બરોની હકીકત લખેલ છે.

૧૬. ઈમામ મહદી (અ. સ.) અને પરઘર્માઓ

અલ્લામા સથ્યદ ગુલામહસનૈન કંતુરી પોતાની કિતાબ ‘ઈન્નીસારુસ ઈસ્લામ’ (ઈ. સ. ૧૮૧૭) માં લખે છે કે, અમારા નજીકના કુટુંબી હકીમ સથ્યદ ઝફર મેહદી મરહુમ, જીયારતોની સફરથી લાહોર પાછા ફરી લાહોરની મેટી સત્ય (ઉતારાની જગ્યા) માં પોતાના સાથીઓ સાથે બેઠા હતા. એટલી વારમાં એક લિંદુ રમ્માલ (જ્યોતિષ) આવ્યો અને કહ્યું : ‘મને કોઈ સવાલ પુછો.’ સથ્યદ સાહેબે તેને કાંઈ આપવા ચાહ્યું. તેણે કહ્યું : ‘કોઈ સવાલનો જવાબ આપ્યા વગર કાંઈ લેવાનો મારો ધારો નથી.’ તેથી સથ્યદ સાહેબ ખુબ ખીજાઈ ગયા. કેમકે પોતે પણ રમ્મા જાણતા હતા. છતાં તેમણે પુછ્યું : તમે કોઈ ભૂતકાળ, ભવિષ્યકાળની વાત કહેશો અથવા દિલની છુપી વાત જણાવશો ? તેણે કહ્યું : દિલની છુપી વાત જે અધરું છે તે હું જણાવીશ.

સથ્યદ સાહેબે કહ્યું : મેં મારા દિલમાં એક માણસનો ઘ્યાલ કર્યો છે, તમે કહો કે તે કોણ છે ? જોશી મહારાજ કાગળ કલમ લઈ ખુબ લીસોટા કરવા લાગ્યા, પરંતુ તેનો છેડો ન જણાયો. તે માણસની રૂપરેખા, આચાર વિચાર, સિફતો, ખુબીઓ, એક પછી એક તેની નજરે પડ્યા. તે હેરાન થયો. તેથી સથ્યદ સાહેબને કહ્યું : ખરું કહો, જે માણસનો તમોએ દિલમાં ખ્યાલ કર્યો છે, તે દીન દુન્યાના કેવા મહાન બાદશાહ છે. મારું ઈલમ મને જણાવે છે કે જો મારી આખી જુંદગી તેમની સિફતો અને ખુબીઓની તપાસમાં પસાર કરું, તો પણ તેનો છેડો નહીં આવે. બેશક તે એક મહાપુરુષ, આકાશ—પાતાળના માલિક અને જગતની સપાટી ઉપર સર્વથી શ્રેષ્ઠ, દીન—દુન્યાના શહેનશાહ છે.

જોશી મહારાજનું કથન સાંભળી સથ્યદ સાહેબ ખુશીના આવેશમાં ડેલવા લાગ્યા, અને કહ્યું : મેં મારા દિલમાં અમારા ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ. સ.) નો ઘ્યાલ કર્યો હતો, જે તમો ખુબ પારખી શક્યા. પછી પોતાના નોકરને કહ્યું : મારી કિમતી શાલ લાવી જોશી મહારાજને ઓઢાડો. જોશી મહારાજે માથું ધુણાવતા અને આંખોમાંથી દળદળ આંસુ પાડતા ગદગદ કંઠે કહ્યું : નહિં, નહિં, મને શાલ અથવા લેટનો કોઈ જરૂરત નથી.

આખા જગતની બાદશાહત અને દોલતથી વિશેશ આજે તમોએ મને આપાવ્યું. મારા મવલા, મારા આકાની ઓળખાણ કરાવી હિદાયતના માર્ગે પહોંચાડ્યો, તેથી હવે મને દુન્યાની કોઈ પણ વસ્તુની હાજત રહી નથી. તે જોખી ખૂબ ધુનમાં આવી રડતો હતો. તેથી સથ્યદ સાહેબ અને તેમના સાથીઓ ખૂબ રડવા લાગ્યા. જોશી મહારાજ રડતા રડતા ત્યાંથી રવાના થયા.

આએ કિતાબના લેખકે મુંબાસામાં લગભગ પચીસ વરસ અગાઉ મુંબઈથી આવેલા એક જ્યોતિષને પુછ્યું હતું. તે અમારી દુકાને આવ્યો હતો. મોટી ઉમરવાળો ચેહરા ઉપર ભરાવદાર દાઢી અને પોતાને ‘હુસૈની બ્રાહ્મણ’ તરીકે ઓળખાવતા હતા. તેમણે કોઈ સવાલ પુછ્યાને કહ્યું, તો મેં તેને કહ્યું, હું કામમાં ગુંથાઈ ગયો છું, હમણા કાંઈ પુછી શકું તેમ નથી. છતાં તે જોશી મહારાજ ચીટકીને બેઠા. તેને ચાલ્યા જવા માટે કહેવાની જરૂરત ન હતી, થાકીને પોતે ચાલ્યા જશે એમ સમજી હું મારા લખવાના કામમાં ગુંથાઈ ગયો. થોડી મિનિટો પછી મહારાજ બોલવા મંડી પડ્યા. અને મારા ભૂતકાળ અને ભવિષ્યકાળ તેમજ મારા ધંધા રોજગાર અને કુટુંબી સુખ-દુઃખ તેમજ મારી સારી નરસી ટેવો, બિમારી વગેરેની વ્યાખ્યા શરૂ કરી. હું કલમ નીચે રાખી એક ચિત્તે તેને સાંભળતો રહ્યો. જેમાં ૮૮ ટકા ખરી હકીકત હતી. તેથી જ્યારે તેણે બોલવાનું ખતમ કર્યું, ત્યારે મેં કહ્યું : મહારાજ ! જો તમે મારા એક મિત્ર જેની હકીકત લાંબા સમયથી જાણવાને હું બહુજ આતુર છું, અને ચિંતામાં છું કે તે મારો મિત્ર કયાં, કેવી હાલતમાં છે, જીવતો છે કે મરણ પાખ્યો, સુખી છે કે દુઃખી અને કોઈ વખતે તેની મુલાકાત થશે કે નહીં, તે વિષે મને સંતોષકારક હકીકત જણાવશો, તો હું તમોને રૂપીયા પચીસ (તે વખતે ઈસ્ટ આફ્રિકામાં ઈન્ડીયાના રૂપિયાનું ચલાણ હતું.) ઈનામ આપીશ, નહિ તો કાંઈ આપવાનો ઈરાદો નથી.

મારો સવાલ સાંભળી જોશી મહારાજ કાગળ કલમ કાઢી ગણત્રી કરવા મંડી પડ્યા. અગાઉ તેમણે મારી સ્થિતિનું વર્ણન પુછ્યા કે લખ્યા વગર કર્યું હતું, તે સંબંધી પુછ્યતા તેમણે જણાવ્યું કે કપાળની રેખાઓ ઉપરથી હું એ સદ્ગુરુની જાણી શક્યો. પરંતુ હવે તમારા મિત્રના સવાલ માટે કાગળ કલમની સહાયતા લેવાની ફરજ પડી.

લગભગ દસ પંદર મિનિટ ગણતરી કરી અને કાળગ ઉપર લીસોટા અને આંગળીના ટેરવાં ગણવામાં અને વારંવાર ઊંચે જોવામાં પસાર થયા. પછી મને કહ્યું : બેશક તમારા મિત્ર જેનો તમોએ વિચાર કર્યો છે, એ મહાપુરુષ છે, જમીન અને આકાશ ઉપર તેમની હુકુમત અને સત્તા છે. તેમને કોઈ પ્રકારની ચિંતા અથવા દુઃખ નથી, માત્ર પોતાના દાદાના ધર્મની ચિંતામાં છે. બેશક જીવતા છે અને દરેક પ્રકારે સુખી છે. નજીકમાં બહાર આવી હિન્દ, એશિયા તેમજ આખા જગતના માલિક બની રાજ્ય કરશે. તેણે તેમની ઘણી સિફાતોનું વર્ણન કર્યું, તેથી હું હર્ષદીલો થયો. મારી ખુશીનો પાર ન રહ્યો, અને ઝડપથી તેને વચ્ચન મુજબના પચીસ રૂપિયા રોકડાની થડીની ભેટ કરી. તે પછી મેં પુછ્યું : મહારાજ ! એ તો જણાવો કે અમારા સરતાજ શહેનશાહ કયારે જાહેર થશે ? ત્યારે તેણે ગણતરી કરી

અમુક શબ્દોનું રટણ કર્યું પછી જણાવ્યું કે, નજીકના સમયમાં લગભગ પચીસ ત્રીસ વરસોના સમયમાં જાહેર થઈ જગતના માલિક બનશે.

એવી રીતે રમલ અને જ્યોતિષના ખરા હિસાબથી જગતના તારણહાર ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની હકીકત, તેમની હ્યાતી અને ગાબય હોવાની ખાત્રી ધાણાઓએ કરી છે.

મોહકીકે તૂસી (અ. ૨.) શીઆ ઈસ્નાઅશરી મજાહબના એક બહુ મોટા અને મહાન આલિમ થઈ ગયા છે. તેમને એક વખત તવહીદ સંબંધી દહરીઘ્યતની ભારે શંકાના જવાબ માટે ચિંતા થઈ. તેથી પોતાના ઈમામે જમાનાની મુલાકાત ક્યાં અને કેવી રીત થઈ શકે તે રમલના હિસાબમાં જોયું. તેમને જણાવ્યું કે અત્યારે ઈમામે જમાના (અ.સ.) મસ્ઝિદે કુફ્ફામાં છે. તેથી આપ જડપથી નજ્ફ રવાના થઈ મસ્ઝિદે કુફ્ફા પહોંચ્યા. (ખુદાને મંજુર હોવાથી તેમજ તે આલિમ ઈમામના પ્રતિનિધી હોવાથી) ઈમામની મુલાકાત થઈ. સવાલનો સંતોષકારક જવાબ મેળવી શક્યા.

ઈમામે પુછ્યું તમોને મારી ખબર કેમ મળી. અરજ કરી : રમલના હિસાબથી. હજરતે ફરમાવ્યું : ખબરદાર હવે પછી એવી હિંમત નહીં કરવી. મેં અરજ કરી : સવાલ બહુજ ભારે મુંજાવનારો હોવાથી લાચારીએ તમારી મુલાકાત માટે મને જોવું પડ્યું. પરંતુ હવે પછી આવી હિંમત હું નહિ કરીશ, મારા કસુરની માફી ચાહું છું.

ઈંડેના પાદરીઓએ હજરત દાનયાલ પયગમ્બરની કિતાબમાંથી આખેરું— જમાનમાં જે લડાઈઓ, દુકાળ અને બીજી નિશાનીઓ જાહેર થશે તેના બારામાં અંગ્રેજ ભાષામાં એક દળદાર પુસ્તક FORTY FUTURE WONDERS (ભવિષ્યની ચાલીસ અજાયબીઓ) લખી છે, જેની આજ સુધીમાં પચાસથી પણ વધારે આવૃત્તિઓ પ્રગટ થઈ ચૂકી છે. તેની ૧૬ મી આવૃત્તિ લગભગ ઈ.સ. ૧૯૨૫ માં છપોલી હતી. તે આએ કિતાબના લેખકે મેળવીને વાંચી છે. તેમાં લખ્યું છે કે, ‘ભવિષ્યમાં એક મહા ભારે લડાઈ થશે અને યુરોપના રાજ્યોમાં ફક્ત નવ રાજ્યો બાકી રહેશે અને દસમું નાનું રાજ્ય સીરીયા (અરબસ્તાન) માં રહેશે, અને તે રાજ્યના બાદશાહ ‘PROBABLE MAHOMEDAN MEHDI’ (ધાણું કરી ઈસ્લામના મેહદી) થશે. અને તે મેહદી પ્રિસ્ટીઓના કટર વેરી હશે. યુરોપ ઉપર ચઢાઈ કરી તેને કબજે કરશે અને આખા જગતના માલિક બનશે. પરંતુ તે ફક્ત સાત વરસ રાજ્ય કરશે. પછી હજરત ઈસા પયગમ્બર આવશે અને ઈસાઈ (નસારા, પ્રિસ્ટી ધર્મ) આખા જગતમાં ફેલાઈ જશે અને હજરત ઈસા પયગમ્બર એક હજાર વરસ સુધી જગત ઉપર રાજ્ય અમલ ચલાવશે.’

ઉપર મુજબનું લખાણ ૧૬ મી આવૃત્તિમાં અમે પોતે વાંચ્યું છે, જે ઈસ્લામ અને હજરત મહદી (અ.સ.)ની સર્વ્યાદીની સચ્ચોટ દલીલ હોવાથી પાદરીઓ ચેતી ગયા અને તે પછીની આવૃત્તિમાં હજરત મહદી (અ.સ.)નું નામ સમુણુ કાઢી નાખ્યું. જે તેઓની નબળાઈ કહી શકાય. સોળમી આવૃત્તિ જે મેળવી શકે, તે વાંચી ખાત્રી કરી શકશે.

પ્રથમ તો હજરત મહદી (અ.સ.) આખી દુનિયાના માલિક થશે. તેનો ઈકરાર હજરત મહદી (અ.સ.)ના જહુરની મજબુત દલીલ છે. તે પછી તેમનું સાત વરસ રાજ્ય અમલ રહે અને હજરત ઈસા આવીને દુનિયા ઉપર

પ્રિસ્તી ધર્મનો ફેલાવો કરી હજાર વરસો સુધી રાજ્ય કરે, તે વિષે ઈમામે જમાના હજરત મહદીને ઈમામે બરહક સમજનારા મોઅમીનોને લેશમાત્ર ચિંતા કરવાનું કારણ નથી, કેમ કે હજરત મહદી (આ.સ.)નો ઝડુર થતાં તેજ વખતે હજરત ઈસા આસ્માનથી આવશે અને એક જ હક મજહબ તવહીદનો, જે માત્ર ઈસ્લામ ધર્મ છે, તેનો ફેલાવો થશે. હજરત ઈસા પયગમ્બરે પોતાને ખુદાનો દીકરો માનવા માટે તેમજ TRINITY (તસ્લીસ) ત્રણ ખુદાનો એક અને એકના ત્રણ માનવાને કહ્યું નથી. ખુદાની જાતમાં શિર્ક કરવાનું અને એકથી વધુ ખુદા માનવાનું શિક્ષણ નહીં જ આપી શકે. એક ખુદા અને તેના પયગમ્બરને માનનાર, સઘળા મુસલમાનો ગણાય છે. હજરત આદમ અને તે પછીના પયગમ્બરો અને તેમની ઉભ્મતોમાં જે તેમના શિક્ષણો ઉપર કાયમ રહેનારા તેમજ શિર્ક કુફ્રથી દૂર રહેનારા મોઅમીનો સઘળા મુસલમાન હતા. જેમકે પરવરદિગારે કુરાનમાં હજરત ઈશ્રાહીમ પયગમ્બરના બારામાં ફરમાવે છે : ‘હુવા સમાકુમુલ મુસલીમીન’ અને તે (હજરત ઈશ્રાહીમ) એ છે કે જેમણે તમારું નામ મુસલીમીન રાખેલ છે.

હજરતે દાવુદ પયગમ્બરના ઝબુરમાં રથી આયત મુરમુજ પ્રકરણ હિન્માં નીચે મુજબ અસલ ઈબારત છે : ‘સબધ્યા વગાનાન વ અરાઝીલ સદકરૂ મીશયાત મખુન કબસઉ’ (તરજુમો) આખર જમાનામાં તે બુર્જુર્વાર જાહેર થશે, જેના માથા ઉપર વાધળા છતર (સાયો) કરશે, અને અદલ ઈન્સાફ ફેલાવશે.

હજરત સફ્યાય પયગમ્બરની કિતાબના તજી પ્રકરણ, આયત ૮ મા છે : ‘કઈ અગ અહ્યુખ અલ અમીમ સાઝાહ બરૂરાહ લબકરૂ કુલામ પશમ અદ્દુનાય લઅબદવાય સખમ અહાદ’ (તરજુમો) વાકેફ થાઓ, દુનિયાના તે આખર જમાનામાં એક બુર્જુર્વાર જાહેર થશે જેથી સઘળા લોકો ખુદાને યાદ કરી એક જ રીતથી ખુદાની ઈબાદત કરશે. (સઘળી મખલુકત એક જ તવહીદના મજહબ ઉપર આવશે.)

હિન્દુ ધર્મના પાતનકલ મુખ્ય પુસ્તકમાં છે : પ્રથમ દુનિયાની જુંદગીના ચાર પ્રકારો થશે, અને તે દરેક પ્રકારના ચાર કોર, અને દરેક કોરના ચાર દોર, અને દરેક દોરના ચાર હજાર વરસ થશે. જેથી દુન્યાના બે લાખ છૃપન હજાર વરસો છે. જ્યારે તે મુદૃત ખતમ થશે, ત્યારે એક મહાપુરુષ જાહેર થશે. જે દુન્યાના મહાન બે સરદારની ઔલાદમાંથી હશે. એક આખર જમાનાના પયગમ્બર અને બીજા તેમના વસી જેનું નામ બીશન હશે. તે જાહેર થનાર બાદશાહનું નામ રાહનુમા (રસ્તો દેખાડનાર હાઈ, મહદી) છે અને તે રામના (ખુદાના) ખલીફા છે. અને તે થઈ ગયેલા પયગમ્બરો માફક દુન્યા ઉપર હુકુમત કરશે. તેના ધણા મોઅજીજા જાહેર થશે. જે કોઈ તેની તાબેદારી કરશે, તે નજીત પામશે અને તેની જુંદગી ધણી લાંબી થશે અને આખી દુન્યાને તાબે કરશે. સોમનાથના બુતખાનાને ખરાબ કરશે અને મોટું બુત જગન્નાથને તેના હુકમથી વાચા આવશે અને બોલશે, તે પછી તે બુત જમીન ઉપર પડી જશે અને તેના હુકમથી તે બુત તોડી નાખવામાં આવશે તેમજ જ્યાં જ્યાં બુત (મુર્તિઓ) હશે તેઓને તોડી નાખવામાં આવશે.

હિન્દુ ધર્મગુરુના ‘નાસક’ નામના પુસ્તકમાં લખેલું છે કે જ્યારે આખર જમાનો આવશે, ત્યારે એક એવું રાજ્ય થશે કે જે હક અને સચ્ચાઈથી ભરપુર હશે અને જે કાંઈ દરીયા, પહાડો અને જમીનમાં ખગાનો હશે, તે બહાર લાવશે અને તે જમીન અને આસમાનની ખબરો આપશે.

આતશ પરસ્ત, મજુસ (ઈરાની) ની કિતાબ ‘ઝંદ વપાંંડ’માં, જે કિતાબને મજુસીઓ જરદોશ પયગમ્બરની આસમાની કિતાબ માને છે, તેમાં હિન્દુ મહારાજા (અ.સ.)નું બધાન છે, તેમજ કિતાબ ‘કોસબા અને અગ્રાવસ્ન’ તેમજ જામાસ્પ હકીમ પોતાની કિતાબમાં પયગમ્બરે આખેરું જમાન અને તેમના વસીના બારામાં લખેલ છે કે, તે પયગમ્બર અરબસ્તાનમાં પહાડોની વચ્ચેના મુલકમાં પેદા થશે, ઉંટ ઉપર સવાર થશે અને ગુલામો સાથે બેસીને જમણ લેશે. (તકજ્બુર નહિ કરે) મજકુર પયગમ્બર દરેક મજહબને મટાળી નાખશે, ઈરાનનો મુલક ફેલ કરશે અને મજુસી ધર્મ બાતલ કરશે. અને તે પયગમ્બરની દિકરી શાહે જનાનના દીકરાની અવલાદમાં, જે પયગમ્બરના છેલ્લા વારસ જાનશીન હશે, તે ખુદાના હુકમથી આખી દુન્યા ઉપર હુકમત કરશે અને તેની બાદશાહત મક્કાથી જાહેર થશે અને તે કયામત સુધી બાકી રહેશે. અને અહરમન (ઈલ્લીસ) જે ખુદાનો દુશ્મન છે તેને પકડી કેદ કરશે, તેમજ મરણ પામેલ નેક લોકો તેમજ જાલિમોને સજીવન કરશે. નેક લોકોને બક્ષીસ કરશે, બુરા અને જાલિમોને સજા કરશે. અને હિન્દુ રાજીના બાપને તેમજ હિન્દુ રાજીના બાપને, તેમજ મહરાસ, લઙ્ઘવાસ, અહસતાલાલીસના બાપને, આસફ બિન બરખીયા, સામ, હિન્દુ નૂહ, શમાસુન, સોલાન, શમુઈલને સજીવન કરશે. તેમજ નમરૂદ, ફીરઔંન, હામાનને સજીવન કરી તેઓને આગમાં બાળી નાખશે વગેરે હકીકતો લંબાણથી તેમાં લખેલ છે.

અગાઉના થઈ ગયેલા ઘણા પયગંબરોની કિતાબો—સહીફાઓમાં તેમજ તવરાત, ઈજ્જલ, જબુરમાં અને પરધર્મિઓ ધાર્મિક પુસ્તકોમાં આખર જમાનામાં આવનાર બાદશાહના બારામાં ઘણું લખાયેલું છે. વળી નસારા, યહુદી, મજુસ અને હિન્દુઓ સદળા એક રેહબરની રાહ જોઈ રહ્યા છે. નસારા હિન્દુ રાહ જોઈ રહી છે, જે જગત ઉપરથી ફીત્ના, ફસાદ, લડાઈ દુઃખો અને બેદીની દૂર કરી અદલ, ઈન્સાફ અને શાંતિ ફેલાવે. તેથી સાબિત થાય છે કે આજ પર્યત જે બનાવટી મેહદી થઈ ગયા અને હજી પણ મેહદીના દાવેદારો હોય, તેઓ કશું કરી શક્યા નથી તેથી તેઓ ખરા મેહદી તરીકે માની ન શકાય.

બાયાસજીએ એક કિતાબ ‘બોથીરામ સંધરામ’ લખી છે. અને ગોસાઈ તુલસીદાસજીએ તેનો તરજુમો ભાશા બોલીમાં કરેલ છે. તેના કાંડમંતર : ૧૨, પેજ ૨૧૨ માં તુલસીદાસજીએ લખ્યું છે :

ભાનમે કુછ બાત મંય રાખુ, વેદ પરાન સત્તસતભાગું
બરખ સીન દસ સંદરમ હુઈ, ન કે બઅદ, ન પણ કોઈ
દસ અરબમે ભરકથા માઈ, સોથલ ભુમ ગત સુનો કથક રાઈ

સુનો સમત સાગર હુઈ, સંદરમ દેસ થથ સુની
 સમત બકરમકે દો દવાંગા મહા, કરક, નસ, ચતર, તખાગા
 તખતક જો સંદરમ જપા કોઈ નયા મન મહમદ પાન હુઈ
 હું સંગલંગ અવતારા, મેહદી કહી સંગલ સંસારા
 ફીર સંદરમ તમામ ન હુઈ, તુલસી બચ સત ગેઈ.

તરજુમો : હું મારા તરફથી પોતાનું કાંઈ કહીશ નહિ. સિવાય જે કાંઈ વેદ અને પરાનોમાં લખેલું હોય એજ ખરેખરું કહીશ. દસ વરસ સુધીમાં વિલાયત (સત્તા) તમામ થશે. તે પછી કોઈ તે ભરતબો નહિ પામી શકશે, જે જગોએ તે સીતારો ઉગશે, તે ઘણી પવિત્ર ભૂમિ હશે. અશક્ય વાત (મોઅજિઝા) તેનાથી જાહેર થશે. જમીન ઉપર વલી કામિલ કરવામાં આવશે. સુભાત અકરમા જીતના સમદરો (સમુદ્રો) ની ગણતરી માફક થશે. જે ખુદા પાસે પહોંચવાનો ઈરાદો રાખશે તે મહમદ વગર તે સમુદ્રો પાર નહી કરી શકે. તે પછી એક ઈન્સાને કામિલ (સંપૂર્ણ ખુબીના એક માણસ) થશે. દુન્યાના માણસો તેને મેહદી કહેશે. તેમના પછી વિલાયત (સરદારી) નહિ થશે. તુલસીદાસ સાચેસાચું (ખરેખરું જ) કહે છે.

(એહલે સુન્તતનું માસિક, મોલવી – દેહલી, રીસાલા નંબર સફર – રબીઉલ અવ્વલનો અંક સને ૧૩૫૨ હીજરી)

એજ મુજબ સત્યાર્થ પ્રકાશમાં એક રીફોરમર (સુધારક)નું ગાયબ (ધૃપું) રહેવું અને તેનું જાહેર થવું અને તેની બાદશાહતના સમયમાં ચોમેર ઈન્સાફ અદાલતનો ફેલાવો થવા વિષે જણાવવામાં આવ્યું છે.

૧૭. ફરજ, ઈન્ટેજાર અને પરિક્ષા સંબંધિત હાદીસો

૧. ઈમામ રજા (અ.સ.) ફરમાવે છે : ઈન્ટેજાર (ફરજની રાહ જોવા)ના બારામાં પરવરદિગારે કુરઆનમાં ફરમાવ્યું છે : ‘ફન્તાએરુ ઈન્ની મઅકુમ મેનલ મુન્તાજેરીન’ (તરજુમો) તમે રાહ જુઓ, હું પણ તમારી સાથે રાહ જોનારાઓમાંથી દું.

૨. અમીરુલ મોઅમેનીન હજરત અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે : ઈમામના જુહુરની રાહ જોતા રહો, નિરાશ ન થાઓ, કેમકે જે કોઈ અમારા હુકમની રાહ જોશે (ઈમાન રાખશે) તો પરવરદિગાર તેને તે શહીદની સવાબ આપશે, જે શહીદ થઈ પોતાના લોહીમાં આળોટયો હશે.

૩. ઈમામ જઅફરે સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : લોકો ઉપર એવો જમાનો આવશે કે તેઓના ઈમામ તેઓની નજરથી ધૂપા હશે અને તેઓને દુશમનોની બીકથી પોતાના ઈમામની ગયબતમાં સહન કરવું પડશે, તેથી

પવરવરદિગાર તેઓને બેહદ સવાબ આપશે. કયામતના દિવસે તેઓને કહેવામાં આવશે કે, મારા બંદાઓ ! તમો મારી હુજુર ઈમાન ગાબથ ઉપર ઈમાન લાવ્યા. તમોને વધામણી આપું છું કે તમારા ગુનાહો માફ કરી તમોને બક્ષી આખ્યા અને તમારી નેકીઓ કબુલ કરી, તમારા જેવાની હસ્તિ થકી હુન્યામાં વરસાદ, અનાજ વગેરે મારી બીજી મળ્યુંને આપતો હતો. જો તમારા જેવા ઈમાનદારો ન હોતા, તો બેશક મારા નાફરમાન બંદાઓ ઉપર અગાખ ઉતારી તેઓને તાત્કાલિક સજા કરતે.

૪. ઈમામ જાહેરે સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : જે મોઅમ્મિન પોતાના ઈમામે ઝમાના ઉપર ઈમાન રાખી તેમના જાહેર થવાની રાહ જોતો રહે અને તે મરણ પામે તો તેને હઝરત મહારી (અ.સ.) સાથે રહેવાનો સવાબ મળશે.

૫. અબ્દુલ હુમીદ વાસ્તીએ પાંચમા ઈમામ હઝરત મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.)ને અરજ કરી : ફરજના ઈન્ટેજારમાં રાત દિવસ પસાર કરીએ છીએ, જેથી કોઈ કામ સુજતું નથી. હઝરતે ફરમાવ્યું : જે કોઈ ખુદામાં ફરજ (છુટકારા) ની આશા રાખે તેને ખુદા ફરજ આપે છે. ખુદા રહેમ ફરમાવે તે મોઅમ્મિન ઉપર જે અમારા બારામાં સબર કરે. ખુદા રહેમ ફરમાવે તે મોઅમ્મિન ઉપર જે અમારી વાતો (હદીસો) મોઅમ્મિનો સુધી પહોંચાડે.

મેં અરજ કરી : જુહુરથી અગાઉ મારણ પામું તો શું થાય ? હઝરતે ફરમાવ્યું : જે કોઈ એવી નિયત રાખે કે મારા ઈમામ જુહુર ફરમાવશે, ત્યારે હું મારા મવલા સાથે રહી તેમની મદદ કરીશ, તો તેને ઈમામ સાથે રહી જેહાદ કરવાનો અને શહીદ થવાનો સવાબ મળશે.

૬. હઝરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)એ પોતાના અસહાબોને ફરમાવ્યું : તમારા પણી આખર ઝમાનામાં એવા મોઅમ્મિનો હશે જેઓમાંના એકની નેકીનો સવાબ તમારા જેવા પચાસ માણસોથી વધુ હશે.

અસહાબોએ અરજ કરી : અમે આપના અસહાબ છીએ અને જેહાદમાં ભાગ લેનારા છીએ.

આપ (સ. અ. વ.)એ ફરમાવ્યું : બેશક તે ઝમાનાના મોઅમ્મિનો દુશ્મનો વચ્ચે દેરાયેલા, સખત આફતો – મુસીબતો ઉપર એવી રીતે સબર કરી ઈમાન ઉપર મક્કમ રહેશે, કે તમે લોકો તે મુજબ સબર નહિ કરી શકો. (તેઓના માટે સખત પરિક્ષા હશે.)

૭. ઈમામ મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.) ફરમાવે છે : અય આલે મોહમ્મદના શીઆ અને દોસ્તો, યાદ રાખો, જરૂર તમારી પરિક્ષા લેવામાં આવશે, જેવી રીતે આંખમાં સુરમો લગાડનાર જાણો છે કે, કયારે સુરમો પડ્યો. પરંતુ સુરમો કયારે નિકળી જાય છે તેની તેને ખબર પડતી નથી. અને તમારા બારામાં પણ એવું જ થશે. તમારામાં અમુક એવા થશે કે સવારના તે મોઅમ્મિન હશે અને રાતના વખતે ઈમાનથી ખસી જશે. (બેઈમાન થશે) તેની તેને ખબર નહિ પડે.

૮. ઈમામ જાહેર સાઈક (અ.સ.) ફરમાવે છે : જ્યારે દરેક શકી (બદબજ્જ - બેઈમાન) પોતાની શકાવત - બેઈમાની જાહેર કરશે અને નેક લોકો પોતાના ઈમાન અને સઆદત જાહેર કરશે, (દીનદારો બેદીનોથી જુદા થાય) મોઅમીનો કાફરથી જુદા ઓળખાઈ જાય તેમજ તમારા ઈમામે જમાનાથી નાઉમ્બેદ, નિરાશ થશો તે પછી જુહુર થશે.

સાર : ધારી સખત પરીક્ષા થશે. ઢચુપચુ બેદીનો, બેઈમાનો, જેઓ નમાઝ, રોજા વગેરે દીનના એહકામો પ્રત્યે બેદરકાર, દુન્યાની મોજશોખમાં દુબેલા, સ્વાર્થી અને જાલિમો હશે, તેઓ બેઈમાન બેદીન જાહેર થશે. અને જેઓ ખુદાથી ઉરી નમાઝ, રોજા અને દીનના અહકામોમાં મક્કમ રહેશે, નેક અમલ, તવભા અને મોહબ્બત, ભલાઈ, એહસાનના કાર્યોમાં મક્કમ રહેશે, તેઓ પરીક્ષામાં સફળતા પામશે અને દીન ઉપર બાકી રહેશે.

૯. વળી એજ બુજુર્ગવારે અબુ બસીરને ફરમાવ્યું : જેઓ જાહેરમાં હિન્ડુનાર હિજુફત (અ.સ.) ઉપર ઈમાન રાખનાર હશે, તેઓમાંથી ૨/૩ ભાગ (૬૬ ટકા લગભગ) (ગુનાહો, બેદરકારી થકી) દીનથી ખસી જશે, બેઈમાન થશે. (તેઓ નિરાશ થઈ કહેશે કે ઈમામ ગયબ છે, તો શા માટે જાહેર થતા નથી ? આ રીતે તેઓનું ઈમામ ઉપર ઈમાન બાકી નહીં રહે.)

૧૦. ઈમામ મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.) ફરમાવે છે : તમે આખર જમાનાની નિશાનીઓ અને ઈમામે જમાનાની ગયબત અને જુહુરની હદીસો વધુ બયાન કરો. જેઓ ઈમાન રાખનાર, કબુલ કરનાર હોય અને સાંભળવાને આતુર હોય તેઓને સંભળાવો. પણ જેઓ ઈન્કાર કરનારા હોય તેઓને છોડી આપો.

૧૧. અમીરુલ મોઅમેનીન હિન્ડુનાર અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે : તમો મોઅમીનો મધમાખી માફક થશો. દુન્યાદારો તમોને નબળા, હલકા, જલીલ અને તુચ્છ સમજશે. પણ તેઓ જાણતા નથી કે તમારામાં શું ખુબીઓ છે. યાદ રાખો, ઈમામનો જુહુર નહીં થાય, ત્યાં સુધી કે મતભેદના કારણે એક બીજા ઉપર થૂકવા મંડી પડશો. એક બીજાને જુઠા કહેશો. એવા સખત પરિક્ષાના સમયમાં આંખમાં સુરમો અને ખોરાકમાં નિમક માફક થોડા દીન ઉપર સાબિત કદમ (મક્કમ અને ઈમાનદાર) રહેશો.

૧૮. આખર જમાનાની નિશાનીઓ

વર્તમાનકાળ કાળજુગા, આખર જમાનો, બેદીની, બેઈન્સાઝી, ફસાદ અને જુલ્મનો જમાનો છે. ચોમેર જુલ્મ, ફીતના, ફસાદ, લડાઈ, બળજબરી અને બેદીની ફેલાઈ ગઈ છે. છતાં તે સાથે વિદ્યા, શોધખોળ, અક્કલ, ડહાપણનો સુધરેલો (MODERN CIVILIZATION) નો જમાનો કહેવાય છે. પરકોમ સુધારા કેળવણી અને તરકીના માર્ગે ખુબ જરૂરી આગેકુચ્ચ કરી રહી છે. તેને અનુસરી આપણાને તરકીના માર્ગ આગેકુચ્ચ કરવાની અને પીછેહઠ

કરી પછાત ન રહેવાના આપણા લીડરો ભાષણો અને લખાણો આપી રહ્યા છે. પરંતુ ઉપર જણાવ્યા મુજબ વર્તમાન સમય કાળજુગમાં, ફીટ્રના, ફ્સાદ, લડાઈ અને ઝુલ્ભના અંધકારના વાદળમાં એ સદ્ગ્રા સુધારા અને કેળવણી વગેરે છુપાઈને ગુમ થતાં જણાય છે.

અમીરુલ મોઅમેનીન હિન્દુ અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે : આખર જમાનાના લોકોની અક્કલ ઊંઘી વળી જશે. તે સમયમાં દરેક સારી બાબતો ખરાબ અને બુરાઈ, બિદાત તથા નિર્બજ બાબતો સારી ગણાશે.

આખર જમાનાની અલામતોની પુષ્ટા હદ્દીસો છે. તેમાંથી અમુક હદ્દીસો લખીએ છીએ. જેમાંથી લગભગ ઘણી નિશાનીઓ જાહેર થઈ છે અને થતી રહી છે. બીજી અમુક મોટી નિશાનીઓ ઈમામે જમાના હિન્દુ મહદી (અ.સ.) ના ઝુહુરની નજીકમાં જાહેર થશે, તે પણ લખવામાં આવશે.

૧. હિન્દુ રસૂલ ખુદા (સ. અ. વ.) ફરમાવે છે : એક એવો જમાનો આવશે કે લોકો આદિમોને સારા કૃપાથી ઓળખી માન આપશે. (જાહેર દેખાવ ઉપર અમલ કરશે. ખાસ આદિમો ગરીબ હશે, તે તરફ નજર નહિ નાખે.)

૨. કુરાનને મીઠા સરોદથી સાંભળવા આતુર થશે. (ગ્રામોઝોન, રેડીયોમાં સારા અવાજથી કુરાન સાંભળવામાં આવે છે.)

૩. ખુદાની ઈબાદત ફક્ત માહે મુખારકે રમજાનમાં થશે. (તે પછી કુરાન, રોજા, દોઆ સદ્ગ્રા વિસરાઈ જશે.)

૪. જ્યારે તે સમય આવશે, તો મખ્લુકાત જાલિમ બાદશાહના ઝુલ્ભમાં ફસાઈ જશે.

૫. હિન્દુ અમીરુલ મોઅમેનીન અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે : આખર જમાનામાં અજમનો બાદશાહ (અહમદશાહ) પદબ્રષ્ટ થશે. (રાજ્યગાદી ઉપરથી ઉઠાડી લેવામાં આવશે.) અને તે કાફરનો આસરો લેશે. તે બાદશાહની પગની પિંડલી બારીક હશે (તે શરીરમાં જાડો માતેલો હશે.) તેનું નામ અહમદ હશે. (તે ઈરાનના કાજાર વંશનો છેલ્લો બાદશાહ હતો, પદબ્રષ્ટ થવાથી પેરીસમાં રહેવાનું થયું અને ત્યાં મરણ પાય્યો, જેનું નામ સુધ્યાં હિન્દરતે તેરસો વરસ અગાઉ બયાન ફરમાવ્યું, જે બયાન સેંકડો વરસો અગાઉની કિતાબોમાં લખેલું છે.)

૬. વળી એજ હિન્દરતે ફરમાવ્યું : આખર જમાનામાં મુસલમાનો ગરદન ઉપર રંગીન ગુલુબંધ (નેકટાઈ) બાંધશે.

૭. વળી ફરમાવ્યું : તેહરાન (ઈરાનની રાજ્યાની) મોઅમીનો માટે કેદખાનું અને દોઝખ માફક થશે. જ્યારે કે બીજાઓ માટે બેહિશ્ત સમાન ગણાશે. ત્યાં ઈસ્લામનું નામ નહી રહે. મરદોમાં ઔરતોના રંગઢંગ અને ઔરતોમાં પડદો નહી રહે. બજારમાં છુટથી ફરશે. તે ઔરતોથી બજારના રસ્તા ઉભરાઈ જશે. વટાવવંનું મુશ્કીલ બનશે.

૮. મદરેસાના લોકો બે પ્રકારના થશે : (૧) ફલસફા શીખનારા (૨) એહલે કુફરની ભાષા (ઈંગ્લીશ, ફ્રેચ, રશીયન)નું શિક્ષણ લેવા માટે આતુર જોવામાં આવશે.

૯. ઈમામ સાદિક અલઘિસ્સલામે ફરમાવ્યું : જ્યારે મુલ્કો ઉપર બલા, ફીતના, ફસાદ બરપા થાય ત્યારે (ઈરાનના) કુમ શહેરમાં રહ્યો, જે બલાથી અમાનમાં રહેશે. નજીફથી ઈલ્મ નિકળી કુમમાં જાહેર થશે. અને કુમમાં ઈલ્મની ચર્ચા વધી થશે. અને તે શહેર ઈલ્મનું કેન્દ્ર સ્થળ બનશે, જે ઈમામના ગુહુરના સમયની નજીદીકમાં હશે.

૧૦. વર્તમાન કાળમાં ઔરતોની બેપદ્દગી, બેહયાઈ, શાશ્વત વગેરે નજરે પડે છે, તે આખર જમાનાની મુખ્ય નિશાનીઓ છે. અને તે આખર જમાનાની નિશાની હોવાની ઘણી હદ્દીસો છે.

૧૧. અમીરુલ મોઅમેનીન હજરત અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે : ઔરતોમાં હયા શરમ નહિં રહે. પરાયા પુરુષો તરફ વલણ રાખશે, પોતાના માથાના બાલો એવી રીતે બાંધશે, જેવી રીતે ઊંટની પીઠ ઉપર ચરબીનું (કોહાન) ઉપસેલું દેખાશે. એવી ઔરતો બેહિશ્તમાં દાખલ નહીં થાય. (તેરસો વરસની અગાઉ પયગભર અને ઈમામોએ આપેલી ખબરો પ્રત્યક્ષ નજરે પડે છે, જે હદ્દીસો અને ઈસ્લામની સચ્ચાઈની દલીલ છે.)

૧૨. વળી ફરમાવ્યું : આખર જમાનામાં ઔરતો ઠાઠમાઠથી પરદા વગર બજારોમાં ફરશે અને પરાયા પુરુષોને પોતાના શાશ્વત અને ખુબસુરતીનું પ્રદર્શન કરાવશે. બેશક એવી ઔરતો દીનથી વિમુખ (બહાર), ફીતના, મોજશોખમાં હુબેલી, હરામને હલાલ સમજનાર અને હંમેશા દોગ્ખમાં રહેનાર હોય છે.

૧૩. વળી ફરમાવ્યું : શું તમોને શરમ આવતી નથી ? તમારી ગયબત (સ્વમાન) ક્યાં ગઈ ? કે તમારી ઔરતો ખુલે મોઢે બજારમાં ફરતી હોય.

૧૪. વળી પોતાના ફરાંદ ઈમામ હસન (અ.સ.)ને ફરમાવ્યું : બેટા, ઔરતોની સલાહ ન લો, અને પડદામાં રાખો, બહાર જવાની રજા ન આપો, તમારા સિવાય કોઈ પરાયો પુરુષ તેનાથી વાકેફ ન થાય, તેની તાબેદારી ન કરો.

ઉપરોક્ત હદ્દીસો ધ્યાનમાં લઈ આએ સુધરેલા જમાનાની ફેશનની ફીશ્યારી, આજાદી તરફ નજર કરીએ. એક શાઅરે પ્રસંગોપાત કહ્યું છે :

‘આવાજ આ રહી હ્ય જમાનેકે બેન્ડસે, વાઈફકા ઈન્ટ્રોડ્યુસ કરાઓ ફ્રેઝસે.’

૧૫. હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)એ ફરમાવ્યું : આખર જમાનામાં લોકો સુરતથી ઈન્સાન, દિલથી શયતાન, લોહી વહેવરાવવા, ખુનરેજ, કત્લ કરવામાં, શુરા, બુરાઈ ગુનાહોમાં હુબેલા, તેઓની નજરમાં સુન્તત તે બીદઅત, અને બીદઅત તે સુન્તત. (હરામને હલાલને હરામ) સમજશે. મોઅમીન ઝઈફ (ઝલીલ) અને બુરો-બેદીન ભલો ગણાશે. અમૃ બિલ મઅરુફ (નેક કાર્યોની ભલામણ) કોઈ નહિં કરી શકે. બેશક તે વખતે દુકાણ, બલા, ઝાલિમોના ગુલ્મ વધવા પામશે.

૧૬. વળી હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ફરમાવે છે : આખર જમાનામાં પેટની પુજા થશે. (દોલત અને પેટ ભરવાની ચિંતા સિવાય ખુદા યાદ નહિ આવે.) ઔરતોને પોતાનો કિબ્લો (સિજદો કરવાનું સ્થળ) બનાવશે. પૈસા, દોલતને દીનદારી – ઈજાત, શરાફત ગણાશે. ઈમાન નામ માટે રહેશે (જીભનું ઈમાન રહેશે.) ઈસ્લામ માત્ર રસમ અદા કરવા માટે રહેશે. (સદ્ગી ક્રિયાઓ આદત અને રસમ અદા કરવા માટે રહેશે.) કુરઆન ફક્ત પડવા માટે હશે (અમલ માટે નહીં), મસ્જિદો લોકોથી ભરપુર રહેશે, છતાં દિલો એક બીજાથી દુટા, નિઝાક, વેરવૃત્તિ, હસદથી ભરપુર હશે. તે વખતના આલિમો (મોટે ભાગે) સધણા લોકોથી ખરાબ (લાલચું તુમાખી) હશે. તે વખતે દુકાણ, આફન્ત, બલા, જુલ્દથી દુન્યા ભરાઈ જશે.

૧૭. ઈમામ જઅફરે સાદિક (અ. સ.)એ પોતાના અસહાબોને આખર જમાનાની નિશાનીઓ કહી સંભળાવી:

- જ્યારે તમે જુઓ કે હક (સચ્ચાઈ) અને સાચા લોકો મરણ પામે અને જોર, જુલ્મ (આલિમો) ફેલાઈ જાય.
- કુરઆનના મનગમતા અર્થ કરવામાં આવે.
- કુર્ઝ, બાતીલનું જોર વધવા પામે.
- બુરાઈ, ગુનાહો વધારે પ્રમાણમાં જાહેર થાય અને રોકનાર કોઈ ન હોય.
- મરદો મરદો સાથે અને ઔરતો ઔરતો થકી પોતાની મોજની ઈચ્છાઓ પાર પાડતા હોય. (એવી બદફેલી, સૂચિ વિરુદ્ધ હરામ ખોરી વધી પડે.)
- લોકોના ખોટા વખાણો વધી પડે.
- નાનાઓ મોટાઓનું અપમાન કરે.
- લોકો પોતાની દોલત બુરા કામોમાં વાપરે અને વખાણ માટે આપે છતાં કોઈ રોકનાર ન હોય.
- મોઅમ્મિનોની ઈબાદત, નેક કાર્યો પ્રત્યે તિરસ્કારની નજરથી જોવામાં આવે, અને તેઓથી દુર ભાગતા રહે.
- શરાબ, બદફેલી, જાહેરમાં છદેચોક થાય અને તેવા બદકારોના વખાણ થાય.
- અગ્ર બિલ માઅરુફ ન થઈ શકે, ભલાઈના રસ્તા બંધ અને શર્ટ, બુરાઈના રસ્તા ખુલ્લા થાય.
- ઔરતોની મિટીંગો (કમિટી, મંડળી, કલબો) થાય.
- પૈસાદાર બેદીન હોવા છતાં તેને ખરા મોઅમ્મિનથી વધુ માન આપવામાં આવે.
- વ્યાજ જાહેરમાં લેવામાં આવે. જીના, બદફેલીના વખાણ કરવામાં આવે.

- કુરાન અને હદ્દીસથી વિરુદ્ધ પોતાની અકલ મુજબ વર્તન થાય.
- ફંડફાળામાં માત્ર નામવારી (વખાશ માટે) મોટી મોટી રકમો ખુદાના હુકમની વિરુદ્ધના કાર્યોમાં વાપરવામાં આવે, ખુદાના હુકમ મુજબના વાળબ કાર્યોમાં ન આપવામાં આવે. (ગરીબ સગા સ્નેહીઓ અને મુખ્યમીનોને ખુભ્સ, ઝકાત ન આપવામાં આવે.)
- ઔરતોની સત્તા મરદો ઉપર વધી જાય.
- કુરાન, હદ્દીસો, ખુદાના અહેકામનું બયાન (મજલિસો) સાંભળવા ભારે પડે. અને બાતિલ વાતો (નાટક, સીનેમા, રેડીયો, ભાષણો) સાંભળવા લોકો આતુર રહે.
- લોકો પાસે દૌલત ઘણી વધશે, પરંતુ ખુદાનો હક અદા કરવામાં નહીં આવે.
- જ્યારે કોઈ ખુદાનો હુકમ સંભળવાશે, તો ઝટ કહેશો, મારી અકલમાં આ વાત આવતી નથી.
- મા-બાપની નાફરમાની વધી પડે. દીકરો બાપની નીદા કરે, પોતાના બાપ ઉપર તોહમત મુકે, બાપના મરવાની રાહ જુએ, તેના મરણથી ખુશ થાય.
- કોઈ દિવસ ગુનાહ, (હરામ) વગર પસાર થાય, તો અફસોસ કરશે કે આજનો દિવસ ફોકટ ગયો.
- સદકો, ખૈરાત, સખાવત ભલામણથી કરવામાં આવે (ખુદાની ખુશી માટે અને કોઈની ભલામણ વગર ગરીબ હાજતમંદ જોઈને કોઈ નહિં આપે.)
- લોકોનું વલણ દુન્યા અને તેના વૈભવ, સુખ, દૌલત તરફ વધુ રહે, અને તેઓને ઘણી દૌલત મળે. (લખપતી, તવંગરો અને નાણાની રેલછેલ ચાલે.)

જ્યારે આ સદ્ગી બાબતો થતી જુઓ, તો ખુદાની પનાહ માંગતા રહો, તેની સજા / અજાબથી ડરતા રહો, અચાનક મૌત, સજા, બલાઓ ઉત્તરશે. (અલ્લાહ તારી પનાહ)

૧૮. હિન્દુરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ફરમાવે છે : બહુ નજીક છે કે મારી ઉમ્મત પાંચ બાબતો પસંદ કરશે અને પાંચ ભુલી જશે.

- દુન્યાની લિંદગી પસંદ કરશે અને આખેરતને ભુલી જશે.
- માલ દૌલત પસંદ કરશે અને કયામતનો હિસાબ ભુલી જશે.
- ઔરતો પસંદ કરશે અને બેહિશ્તની હુરો ભુલી જશે.
- ઉંચી હવેલીઓ પસંદ કરશે, કબરોને ભુલી જશે.
- પોતાને પસંદ કરશે, ખુદાને ભુલી જશે.

૧૯. હિન્દુ મોહમ્મદ હનફીયાહે પોતાના પિંડરે બુજુર્ગવાર અમીરુલ મુઅમેનીન (અ.સ.)ને પુછ્યું : જુહુરે હિન્દુરે હુજુરત ક્યારે થશે ?

હિન્દુરે ફરમાવ્યું : જ્યાં સુધી દુન્યા ઉપર હુઃખ, તકલીફ નહિં આવે, ભાઈ ભાઈ ઉપર સીતમ નહિં કરી ચુકે, કઝવીન ઈરાનમાંથી એક બેદીન રાજ કરી ઓરતોના માથા ઉપરથી પડદો અને ચાદર દૂર કરી બેપરદા નહિં બનાવે, જે કોઈ તે બાદશાહનો વિરોધ કરશે, તેને કતલ કરવામાં આવશે અને જે તેની તાબેદારી કરશે તે કાફર થશે, એ સદ્ગણા બનાવો નહિં થાય, ત્યાં સુધી જુહુરે હિન્દુરે હુજુરત હુજુરત નહિં થાય.

૨૦. એક વખત કુફ્ફાની મસ્લિદમાં ભિભર ઉપર અમીરુલ મુઅમેનીન હિન્દુરે અલી (અ.સ.)એ ખુત્બામાં ફરમાવ્યું તેનો ટુંકસાર નીચે મુજબ છે :

હિન્દુરે ફરમાવ્યું : ‘અના અખુલ કાઅમેમુલ મહદી’ હું હિન્દુરે હુજુરતે કાઅમ મહદી (અ.સ.)નો બાપ છું. (હિન્દુરે મહદી અ.સ. મારી અવલાદમાં છે.)

તે વખતે માલિકે અશતરે અરજ કરી : મૌલા ! હિન્દુરે મહદી ક્યારે જાહેર થશે ?

હિન્દુરે ફરમાવ્યું : સાંભળો, જ્યારે હલાક થનારા હલાક થશે, ખરી હકીકત જાહેર થશે, લોકોની પીઠ ગુનાહોથી ભારે થશે. (હદ ઉપરાંત ગુનાહો ધૂટથી થશે) દુન્યાના કારભારમાં ખલલ પડશે. (ફીતના, ફસાદ, લડાઈ અને બલાથી અંધાધુંધી ફેલાઈ જશે) ખુદાના (શરીરાતના) એહકામો ધુપાવવામાં આવશે. (બેદીનો દોલતમંદોની સતામણીની બીકના લીધે કોઈ પણ હક વાત નહિં કહી શકે) નેક, ભલી, ખાનદાની ઔરતો ઉપર સિતમ, જુલ્દ થશે. અવનવી બિદઅત કાઢવામાં આવશે (નવી રીતો, નવા રંગઢંગ શરીરાત વિરુદ્ધના થશે.) ખુરાસાન ખરાબ કરશે, કીલ્લાઓ તોડી પાડશે, દટાયેલો ખજાનો બહાર કાઢશે, ઈરાક ફેટે કરશે. સખત જુલ્દ કરાશે, લોહી વરસાવશે. (ઘણી ખુનરેઝી થશે.)

તો પછી ઈમામ સાહેબુઝામાન હિન્દુરે મહદી (અ.સ.)ના જાહેર થવાની રાહ જોતા રહો. તે પછી હિન્દુરે લોકો તરફ નજર કરી એક ઠંડો નિસાસો ભર્યો.

તે સ્થળે ખવારીજ (હિન્દુરેના દુશ્મનો) નો સરદાર સુવેદ બીન નવજીલ (મલાઉન જે ત્યાં હાજર હતો.) ઉભો થયો અને ટીકા કરતાં કટાક્ષમાં કહ્યું, જે તમો હમણાં બોલ્યા, શું તે બધું જોઈ ચુક્યા ? હિન્દુરે તેના તરફ ગાંબની નજર કરી. તેણે મોટી રાડ પાડી. અને જમીન ઉપર પટકાઈ મરણ પામ્યો. તેના શરીરના ટુકડે ટુકડા થયા. મસ્લિદમાં હાજર થયેલા સદ્ગણા મુસલમાનો આ બનાવ જોઈ બીકથી ધ્વજવા લાગ્યા.

હિન્દુરે ફરમાવ્યું : શું મારા જેવાની મશકરી કરવામાં આવે અને મારા ઉપર ટીકા થાય ?

લોકો ઉભા થઈ હિન્દુરેના કદમે મુખારક ઉપર બોસો આપી, કરગરીને માફી ચાહી અને ખુત્બો ચાલુ રાખવાને અરજ ગુજારી તેથી હિન્દુરે ખુત્બો ચાલુ રાખી, બીજી ઘણી નિશાનીઓનું વર્ણન કર્યું.

પંજાબના કાદ્યાન ગામમાં ગુલામ અહમદ કાદ્યાનીએ લગભગ ૭૫ વરસ અગાઉ નબુવ્યત અને મહદીનો દાવો કર્યો, અને તે અહમદી કાદ્યાની ફીરકો હજુ સુધી હિન્ડુસ્તાનમાં છે. ગુલામ અહમદના મરણ પછી તેના બે જુદા જુદા કાદ્યાની અને મિરજાઈ ટોળા થયા. મહદી હોવાના સેંકડો દાવેદારોમાં ગુલામ અહમદે વધારો કર્યો. તેની રદમાં શીઆ અને સુન્નત જમાઅતના આલિમોએ ઘણા પુસ્તકો લખ્યા, વાદ વિવાદો કર્યા અને તેની પોકળતા બલ્કે બેદીની જાહેર કરી આપી.

આએ પુસ્તકમાં કાદ્યાની વિષે લંબાણથી લખી શક્યા નથી. માત્ર ઈમામે જમાના હિન્ડરત મહદીની ઈમામત સાબિત કરવાના હેતુથી ટૂંકમાં કાદ્યાની ટોળાની પોકળ અને બનાવટી માન્યતા તેમજ ઉલમાના ફતવા વગેરે લખેલ છે.

ગુલામ અહમદ બિન ગુલામ મુરતજા બિન અતા મોહમ્મદ કાદ્યાનમાં ૧૮૦૮ માં ૬૫ વરસની જુંદગી ભોગવી મરણ પામ્યો. તે જાતે મુગલ હતો અને તેની માતૃભૂમિ સમરકંદ ઈરાન હતી. તેણે ઘણા દાવા કર્યા. તે પોતાને મુજફ્ફદીએ દીન, ધર્મ સુધારક, મસીહ અને મહદીએ મવઉદ કહેતો હતો. છેવટે તેણે નબુવ્યતનો દાવો કર્યો હતો. કાદ્યાની ફીરકો ઈસ્લામના ફીરકામાં ગણાતો નથી, કેમકે સધણા મુસલમાનો હિન્ડરત રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.)ને ‘ખત્રમુલ મુરસલીન’ છેલ્લા પયગંબર માને છે. મીરજા સાહેબે ઈ.સન ૧૮૮૮ માં સુન્નત જમાઅતના આલિમોને સવાલ લખી જવાબ માંગેલ તે સવાલ જવાબ લખીએ છીએ. જેથી ઈમામે જમાન હિન્ડરત મહદી (અ.સ.)ની ઈમામત, ગયબત, ઝુહુર સાબિત થાય છે. છતાં પોતે મીરજા સાહેબે મહદી, ઈસા, કૃષ્ણ અને નબીનો દાવો કરવાની હિભ્મત કરી.

લાહોરમાં જનાબ મુનશી મોહમ્મદ અબદલ્લા સાહેબે પોતાના ‘શહાદતે કુરઆની’ નામના રિસાલામાં મીરજા ગુલામ અહમદ કાદ્યાનીનો સવાલ અને સુન્નત જમાઅતના ઉલમાનો જવાબ લખેલ છે.

સવાલ : હું સવાલ કરું કે સુન્નત જમાઅત હદ્દીસોની રૂએ ખાત્રી પૂર્વક એઅતેકાદ રાખે છે કે આખર જમાનામાં જનાબે ફાતેમા (સ.અ.)ની અવલાદમાંથી એક શખ્સ જાહેર થશે, જેને ‘મહદી’ કહેવામાં આવે છે, તે જાહેર તેમજ બાતિનની રૂએ બરહક ખલીફા હશે.

તમામ સુન્નત જમાઅતની એ માન્યતા હોવા છતાં, તેઓમાંથી કોઈ કહે કે એવો એઅતેકાદ ખોટો, બેહુદો અને ગુમરાહી છે, તો એવા શખ્સ માટે શું હુકમ છે ? તેને સુન્નત જમાઅતમાં ગણવો કે નહિં ? તેને જુઠો, તમામ ઈસ્લામીઓથી વેગળો થનારો, દજજાલ અને મુલહીદ (બેદીન) કહી શકાય કે કેમ ? આનો જવાબ દીનના આલિમોએ અને શરાના મુફ્તિઓએ આપવો જોઈએ.

તારીખ ૨૮ ડિસેમ્બર, ઈ.સ. ૧૯૯૮, ઈસ્લામી તારીખ ૧૫ મી શાબાન, હીજરી સન ૧૩૧૬, સવાલ કરનાર મીરજા ગુલામ અહમદ.

જવાબ : તમામ સુન્નત જમાતનો એઅતેકાદ છે અને સઘળા એકમત છે કે આખર જમાનામાં જનાબે ફાતેમા (સ. અ.)ની અવલાદમાંથી હિન્દુ ભારત મહદી (અ. સ.) જાહેર થશે, અને તેઓ આખી દુન્યા ઉપર દીને ઈસ્લામ ફેલાવશે અને જાહેરી તથા બાતેની (દીન દુન્યાની) બિલાફત-બાદશાહત કરશે. તો જે શખ્સ આ એઅતેકાદ ન રાખે, તો ખુદાએ કુરઆનમાં ફરમાવેલી આયત : ‘વ મંય યોશાકિકિ રસૂલ...’ અર્થ ‘જે ખુદા અને તેના રસુલની વિરુદ્ધતા કરશે તે દોજખી છે.’

તે (આયત) મુજબ સજાને પાત્ર થશે. તેમાં કશો શક નથી કે તે ગુમરાહ થયો, બલ્કે સખત ગુમરાહીમાં પડ્યો.

સહી : અધ્યુલ હક ગરૂનવી. સુન્નત જમાતના આદિમ. અને તે પછી ૧૮ ઉલમાએ તેનો જવાબ લખેલ છે જેમાંથી કેટલાકોએ ચોકખુ લખ્યું છે કે એવો એઅતેકાદ રાખનાર જહન્નમી છે.

આ સવાલ જવાબ ઉપર લાડોરના શીઆ મુજતહેદ જનાબ મોલવી સયદઅલી હાઈરીએ લખ્યું કે, સુન્નત જમાઅતના ઉલમાએ જે લખ્યું છે તે બરાબર છે. એવો (ખોટો) એઅતેકાદ રાખનાર કાફર, ગુમરાહ અને બેદીન છે. તેમાં કોઈ શક નથી.

પ્રથમ મીરજા ગુલામ અહમદ એહલે સુન્નત જમાઅતમાં હતા. અને હિન્દુ રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)ને છેલ્લા પયગંબર માનતા હતા. હિન્દુ ઈસા (અ. સ.) આસમાન ઉપર જીવતા હોવાની તમામ મુસલમાનોની માન્યતા મુજબ મીરજા સાહેબ માનતા હતા. અને પોતાની કિતાબ ‘બરાહીને અહમદીયા’માં મહદીનો દાવો કર્યા પછી પણ લખ્યું છે. એ વિષે લંબાણથી લખવાના જરૂરત ન હોવાથી ફક્ત મીરજા સાહેબે, ઈસ્લામ, કુરઆન, ઈસ્લામની માન્યતા અને ઈમામો વિષે જે ગલીચ વાણી કાઢી લખી છપાવ્યું છે, તેનો ટૂંક સાર અને તેની ભવિષ્ય વાણી જે સાવ ખોટી પડી તે લખીએ છીએ. જેથી ખાત્રી થશે કે તેમનો મહદી હોવાનો દાવો ખરો ન હોઈ શકે.

મીરજા ગુલામ અહમદની માન્યતાઓ

૧. મીરજા સાહેબે મહદી થયા પછી એક કિતાબ ‘બરાહીને અહમદીયા’ લખી છપાવી, તેમાં પેજ : ૪૯૮ ના હાશીયામાં લખે છે ‘આ આયત હિન્દુ ઈસા માટે છે, તેઓ આ દુન્યામાં બીજી વખત આવશે.’

વળી મીરજાના દીકરા અને ખલીફા મીરજા મહમુદે ર૭ મી જૂન, ઈ.સ. ૧૮૧૬ ના ‘અફ્ગાલ ઉર્દુ માસિક’માં લખ્યું છે કે, (તરજુમો) પાછલી સદીઓમાં દુન્યાના સઘળા મુસલમાનોનું ઈમાન એજ હતું કે હિન્દુ ઈસા જીવતા છે અને મોટા મોટા બુઝુર્ગો પણ એજ અકીદો રાખતા હતા કે હિન્દુ ઈસા જીવતા છે. એટલું જ નહી પણ હિન્દુ મસીહ (એટલે કે) લેખકના બાપ મુરજા ગુલામ અહમદ ‘મહદી’ ગયા તેઓ પણ એમજ માનતા હતા કે

હજરત ઈસા જીવંત છે. એટલે સુધી કે તેઓ ‘મહદી’ થયા પછી દસ વરસ સુધી એજ માન્યતા ઉપર કાયમ રહ્યા કે હજરત ઈસા હ્યાત છે અને આસમાન ઉપર છે.

૧૩૦૦ વરસોથી સધળા ઈસ્લામીઓ બલ્કે હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.), ઈમામો, ખુલફા, ઉલમાની એજ માન્યતા છે કે હજરત ઈસા જીવતા છે. મીરજા કાદયાનીના ‘મહદી’ બન્યા પછી દસ વરસો સુધી એજ માન્યતા હતી, પણ તે પછી તેમને થયેલી પ્રેરણા (વહ્ય) થકી જણાવ્યું કે હજરત ઈસા મરણ પામ્યા અને હવે તે પોતે ઈસા (અવતાર ?) છે. ખુદાએ તેમને ફરમાવ્યું : ‘આગલા ઈસા વજાત પામ્યા છે, કદી આવનાર નથી, અને ઈસા જે મરયમના દીકરા આવનાર છે તે તુંજ છો.’

૧. મીરજા સાહેબ આલિમ હતા, કુરઆન અને હદીસો જાણતા હતા અને ૧૩૦૦ વરસોથી ઈસ્લામીઓની એ પ્રચલિત માન્યતા અને પોતાની વરસોની એજ માન્યતા હોવા છતાં ૧૩૦૦ વરસો પછી કુરઆન અને હદીસોની વિરુદ્ધતા કોઈપણ આધાર વગર માત્ર પોતાના શેતાની વસવસાથી હજરત ઈસાને જીવતા હોવાની માન્યતા ઘરાવનારને કાફિર મુશરીક કહેવું એ અક્કલથી વિરુદ્ધ અને પોતાની પોકળતા હોવાની સાબિતી છે.

૨. મીરજા સાહેબ ‘બદર’ પેપર (છાપા) માં ૦૫-૦૩-૧૯૦૮ ના અંકના લેખમાં લખે છે ‘હમારા દઅવા હે કે હમ ‘રસૂલ’ ઔર ‘નબી’ હ્ય, ખુદા તાદાલા જુસ્કે સાથ અયસા મુકાલિમા ઔર મુખાતબા કરે, જો બલેહાજ કુભીયત વ કયફીયત દુસરોસે બડહકર હોઝ ઔર ઉસમે બહોત પેશીનગોઈયાં ભી કસરતસે હો.’ ઔર યેહ તઅરીઝ હમપર સીદ્ધ આતી હ્ય.’

૩. લાહોરમાં ઈસ્લામીયહ સ્ટીમ પ્રેસમાં ‘શહાદતે કુરઆની અલા કિઝબે દ્રિષ્ણા કાદયાની’માં નીચે મુજબ મીરજાના વિચિત્ર ઘ્યાલોનો ગુજરાતી તરજુમો ટૂંકમાં લખીએ છીએ :

- મીરજા સાહેબ પોતાની ‘ઈજાલએ અવહામ’ના પેજ : ૬૮૮ માં લખે છે : ‘હજરત રસૂલે ખુદા (સ. અ. વ.) ઈલહામ (વહ્ય) બયાન કરતા હતા તે પણ ગલત (ખોટા) નીકળતા હતા..’ (માજાલ્લાહ)
- ‘બરાહીને અહમદીયા’, પેજ : ૫૫૯ માં લખે છે : ‘હજરત મોહમ્મદ (સ. અ. વ.) ને ખુદાએ મારા તાબામાં કર્યા છે. તેઓ થકી મને ઈલહામ કરે છે.’ (માજાલ્લાહ)
- ‘ઈજાલા’ બુકના પેજ : ૨૫ માં લખે છે : ‘ખુદાએ કુરઆન તો મોકલ્યું, પણ તેમાં કેટલીક આયતોમાં સભ્યતાથી ઉલ્ટી બાબતો છે, જે સાંભળે તો સમજી શકે તે કેવા ખરાબ કલામ છે. તેમાં ખુદાએ કાફરો ઉપર લાનત કરી છે. વલીદ બિન મુગેરા માટે ન છાજતા અને ગંદી ગાળોના શબ્દો વાપર્યા છે.’
- ‘અંજામે અથમ’ ના પેજ ૫૧ માં લખે છે ‘કશલીયા’ (રાજા રામચંદ્રના માતાજી) કરતાં મરયમ અને તેનો દીકરો ઈસા વધે તેમ નથી..’

- ‘અંજામે આથમ’ પેજ : ૮૦ માં લખે છે : ‘હિન્દુ ઈસા આવશે એમ મુસલમાનો કહે છે, પણ ખુદાએ મને ખબર આપી કે તે તો મરી ગયા, અને ઈસા તો હું પોતે જ છું.’
- ‘ઈજાલએ અવહામ’ના પેજ : ૬૮૧ માં લખે છે : ‘ઈસા બિન મરયમ હું પોતે જ છું અને દજજાલ તે પ્રિસ્તીઓ છે અને દજજાલનો ગઘેડો તે રેલ્વે છે.’
- ‘અલ હક્કમ’ માસિકના પુસ્તક : ૪, તારીખ : ૧૭-૦૬-૧૯૦૦ ના અંકમાં લખે છે : ‘તમારામાં એક જીવતો’ અલીં તો હું પોતેજ છું, છતાં તમો મુદદા અલીને માનો છો.’ (માર્ગલિલાહ)
- ‘આઈનાએ કમાલાતે ઈસ્લામ’ પેજ : ૫૬૪-૫૮ માં લખે છે : મેં મારા કશફમાં જોયું કે હું પોતે જ ખુદા છું, અલ્લાહની રૂહે મને ધેરી લઈને પોતામાં સમાવી દીધો. શું કહું ખુદા મારામાં દાખલ થયો, ત્યારે જમીન આસમાનને મેં પયદા કર્યા.’ (માર્ગલિલાહ)
- ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ના બારામાં (ગુસ્તાખી કરતા) લખે છે કે, ‘એવા હજારો હુસ્યન મારા ઝીસામાં છે.’ (માર્ગલિલાહ)

મીરજા કાદયાની સાહેબની ખોટી પડેલી વાણી

મીરજા સાહેબે ‘ઈલહામાતે મીરજા’ છપાવી ઘણી ભવિષ્ય વાણી લખી છે, જે મોટા ભાગે ખોટી ઠરી. તેમાંથી ટુંકમાં ખોટી ઠરેલી ભવિષ્ય વાણી લખીએ છીએ :

૧. મારી સચ્ચાઈ માટે ભવિષ્ય વાણી કહું છું કે ખુદાએ મને ખબર આપી છે કે, મીરજા અહમદ બેગની મોટી ઢોકરી સાથે મારી શાદી થશે. જે વાત ખરી પડવાથી ઘણાં બેદીનો ઈસ્લામમાં દાખલ થશે અને ગુમરાહો હિદાયત પામશે. (મજુકુર અહમદ બેગ મીરજા સાહેબના મામના ઢીકરા હતા..)

પછી શાદીની માંગણી કરી તે સાથે ઘમકીઓ આપી કે, જો શાદી નહીં કરી આપીશ, તો છોકરીનો અંજામ બહુ ખરાબ થશે. અને તે છોકરીની શાદી બીજે ઠેકાણો કરીશ તો અઢી વરસમાં તેણીનો ઘણી મરણ પામશે. અને ત્રણ વરસમાં છોકરીનો બાપ મરણ પામશે. તે સાથે તેના ઘર ઉપર મોટી આફત આવશે, વગેરે ઘણી ઘમકીઓ આપી, છતાં અહમદ બેગ તેની કશી પરવા કરી નહીં અને પોતાની ઢીકરીની શાદી બીજા સાથે કરી આપી.

મીરજા સાહેબે પોતાની ભવિષ્યવાણી ખોટી પડેલી જોઈને બીજી ભવિષ્યવાણી કરી કે, અલ્લાહે મને જણાવ્યું છે કે છેવટે તે છોકરી તને મળશે. ખુદાની વાતને કોઈ ટાળી નહીં શકે, જેથી તારા દુશ્મનો જે હાલ મશ્કરી કરે છે તેઓ શરમીદા થશે અને તારા વખાણ કરશે. વગેરે.

લી. ખાકસાર ગુલામ અહમદ કાદયાની, જીલ્લો : ગોરદાસપુર, તારીખ : ૧૦ જુલાઈ, ઈ.સ. ૧૮૮૮

એ સંબંધી બીજી ઘણી ભવિષ્યવાણી પ્રગટ કરતા રહ્યા, અને છેવટે કિતાબે 'શહાદતુલ કુરઆન' પેજ : ૪ માં છાયું કે અહમદ બેગ તથા તેનો જમાઈ ૨૧ ઓગષ્ટ, ઈ.સ. ૧૮૮૪ પછી દુન્યામાં જીવતા નહિ રહેવા પામે.

મીરજા સાહેબ તે છોકરીના બારામાં વીસ વીસ વરસ સુધી ખુબ ઘમકીઓના ઈલ્હામો આપતા રહ્યા. છેવટે ઈ.સ. ૧૯૦૮ માં મીરજા સાહેબ પોતો મરણ પામ્યા. અને તે છોકરી તેને મળી નહીં. એટલું જ નહીં પણ મીરજા સાહેબ મરણ પામ્યા તે વખતે તે છોકરી અને તેણીનો ઘણી અને બાપ સદ્ગાંધીના ચંગાભલા જીવતા રહ્યા.

૨. બીજી ભવિષ્યવાણી 'જંગે મુક્દૂસ'ના રિસાલામાં લાયું કે, 'આથહમ શાખ્સ' પંદર મહીનામાં મરીને હાવીયા (જહન્નમ) માં નહિ જાય, તો હું દરેક જાતની સજ્ઞા ભોગવવા તૈયાર છું. મને બેઈજાત જલીલ કરી, મારા ગળામાં દોરી બાંધી, મારું મોહું કાળું કરી અને શયતાનોથી વધુ મારા ઉપર લાનતો કરવી.' પરંતુ તે મુદૃત પસાર થઈ અને આથહમ પાદરી મરણ પામ્યો નહીં.

૩. મીરજા સાહેબ 'દાઝેઉલ બલા' નામના રિસાલામાં છાયું કે, 'કાદ્યાનમાં ખેગ દાખલ નહિ થશે, કેમકે ખુદાનો રસુલ મીરજા કાદ્યાનમાં રહે છે.' પરંતુ દુંક સમયમાં કાદ્યાનમાં જોરશોરથી ખેગ દાખલ થયો અને હજારો માણસો મરણ પામ્યા. જેમાં મીરજાના મુરીદો પણ ઘણા મરણ પામ્યા.

૪. મીરજા સાહેબે ૧૫ મી એપ્રિલ, ઈ.સ. ૧૯૦૭ માં લંબાણથી પત્રિકા છાપી જણાવ્યું કે, મારી સચ્ચાઈ માટે જહેર કરું છું કે જો હું હક ઉપર હોઈશ તો મારી હ્યાતીમાં મીરજા સેનાઉલ્વાહ (અમૃતસરી) ઉપર ખુદાનો ગંગબ ઉત્તરશે. અને તે ખેગ વગેરેને કોઈ બલામાં મરણ પામશે. તે થકી મારી સચ્ચાઈ ખુદા જહેર કરશે. પરંતુ મીરજા સાહેબ પોતે ૧૨ મહીનાના દુંક સમયમાં ૧૯૦૮ ની ૨૬ મી એપ્રિલના મરણ પામ્યા. જ્યારે કે મોટ્ટી સનાઉલ્વાહ ચંગાભલા જીવતા રહ્યા, એટલું જ નહિં પણ બીમાર ન થયા.

મીરજા સાહેબની એવી અનેક ભવિષ્યવાણી ગપના ગોળા માફક ખોટી પડી, જે સ્થળ સંકોચના કારણે લાખી નથી.

મીરજા કાદ્યાની ખુદા, ખુદાની ઓરત અને ખુદાનો દિકરો (માગાલ્વાહ)

૧. બાબુ ઈલાહી બક્ષ ચાહતા હ્ય કે તેરા હ્યઝ (ઓરતોની માસિક બીમારીનું લોહી) દેખે યા કિસી પલીદી ઔર નાપાકી પર ઈત્તીલાઅ પાએ. મગર ખુદાએ તાંત્રાલા તુજે અપની ઈત્તીલાઅાત દીખાયગા. જો મુતવાતીર હોગે. ઔર તુજમે હ્યઝ નહિ બલ્કે બચ્યા (બાળક) હો ગયા હે જો બમન્જીલએ અત્શાલ અલ્વાહ કે હંય. (હકીકતુલ વહ્ય, પેજ : ૧૪૭ અને અરબાઈન, પેજ : ૧૨)

૨. મીરજા સાહેબના એક મુરીદેખાસ, કાજી, યારમહમદ સાહેબ બી.એ.એલ. લીડર પોતાના એક ટ્રેકટ નંબર ૨૪, 'ઇસ્લામી કુરબાની' (રીયાજ હિંદ પ્રેસ, અમૃતસર) માં લખે છે :

‘જ્યસા કે એક મવકા પર હજરતે મસીહ મવઉદને અપની યેહ હાલત જાહેર ફરમાઈ કે કશફકી હાલત આપ પર ઈસ તરહ તારી હુઈ કે ગોયા આપ ઔરત હ્ય. અલ્લાહ તઆલાને રૂજુલીથ્યત કી તાકતકા ઈજહાર ફરમાયા.’ (સાર : મીરજા સાહેબે કશફમાં જોયું કે તે પોતે ઔરત છે. અને ખુદાએ (મઆજલ્લાહ) તેના ઉપર અથવા તેની સાથે મરદાનગીની કુચ્ચત જાહેર કરી. (ઔરત ઉપર કોઈ મરદ પોતાની મરદાનગીની તાકતનો દેખાવ કેવી રીતે કરે છે તે સહેલાઈથી હરકોઈ સમજી શકે છે.)

૩. મરયમકી તરફ ઈસાકી રૂહ મુજમે નફખ કી ગઈ (હુંકવામાં આવી) ઔર ઈસતઆરા કે રંગમેં મુજે હામેલા (ગર્ભવતી) ઠેહરાયા ગયા. ઔર આખર કંઈ મહીનોંકે બાઅદ જો દસ મહીનોસે જીયાદા નહી બજરીએ ઈસ ઈલહામ કે મુજે મરયમસે ઈસા બનાયા ગયા. (કીશ્તીએ નુહ, પેજ : ૪૭)

૪. ‘અનતા, મિન માઈના’ અય મીરજા ! તું હમારે પાની (નુત્ખા) સે હંય ઔર દુસરે લોગ ખુશ્કિસે હંય.’ (કિતાબ અરબઈન, બીજી આવૃત્તિ, પેજ : ૩૮)

૫. ‘ફીર મરયમકો, મુરાદ ઈસ આજીઝસે દરદે જહ (સુરની તકલીફ) દરખ્તે ખજુરકી તરફ લે આઈ.’ (કીશ્તીએ નુહ, પેજ : ૪૭)

૬. ‘નુજુલે વહ્ય કે વકત વોહ ખાલિક મુજે યું મુખાતિબ કરતા હ્ય : ‘ઈસ્માઝુ વલદી’ ‘અય મેરે બેટે સુન’ (અય મારા પુત્ર, સાંભળ) (હકીકતુલ વહ્ય, પેજ : ૭૮ અને અરબઈન, પેજ : ૨૨)

૭. ‘વરઅતની નફસી ફીલ મનામ અનલ્લાહ, વ તયકકન્તુ ઈન્ની હુવ’ મયને ખાબમેં દેખા કે હુબહુ અલ્લાહ હું, ઔર યકીન કીયા કે વાકેઅન વોહી હું. (મને ખાત્રી થઈ હું એજ (ખુદા) હું.) (કમાલાતે ઈસ્લામ, પેજ : ૬૪)

૮. ‘અન્ત મિન્ની વ અના મિન્ક’ ફરમાતા હ્ય : અય મીરજા ! તુ મુજસે હ્ય ઔર મંય તુજસે હું. (હકીકતુલ વહ્ય, પેજ : ૭૪)

મીરજા સાહેબને ઓરત – મરયમ – થઈ હમલ રહ્યું, ખુદાની ઔરત થયા, પછી પોતે ખુદાના દીકરા, ખુદાના બાપ અને છેવટે ખુદા થયા. અક્કલ હૈરાન છે કે શું સમજતું ?!!

જેવી રીતે પંજાબમાં કાદયાની મીરજાએ નબી, મહદી વિગેરેનો દાવો કર્યો, તેવી રીતે ઈરાનમાં લગભગ એકસો વરસ પુર્વે બાબી, અજલી અને બહાઈના નામથી નવા પંથો કુટ્યા. પંજાબ અને ઈરાનના એ નવા પંથોમાં માનનારા વેરવિભેર ઈરાન અને હિંદુસ્તાન વગેરે મુલકોમાં બાકી રહ્યા છે.

આએ નાનકડા રિસાલામાં બાબી, અજલી અને બહાઈ પંથનું વૃત્તાંત અને રદ લખી નહીં શકાય, તેથી ટુંકમાં તેનો ઈતિહાસ અને પોકળતાનું વર્ણિન કરીશું.

‘બાબી’ પંથનો સ્થાપક મીરજા અલી મોહમ્મદ મીરજા રજા શીરાજી હતો. તેના બાબી મજાહબમાંથી ‘અજલી’ અને ‘બહાઈ’ પંથ કુટી નિકળ્યા. મીરજા અલીમોહમ્મદ બાબે મીરજા યધ્યા સુબ્હે અજલ અને તેના ભાઈ મીરજા હુસેનઅલી બહા (એ બંને ભાઈઓ)ની બીશારત આપી. તેઓ ‘બાબ’ને પયગમ્બર અને બીશારત આપનાર કહે છે.

‘બહાઈ’ લોકોમાં બાબને કાયમે આલે મુહમ્મદ, અને મીરજા હુસેનઅલી (બહા)ને ‘મસીહે મવઉદ સાની’ કહે છે.

મીરજા અલી મોહમ્મદ બાબના મરણ પછી ‘બાબી’ લોકો મીરજા યહ્યા સુબ્હે અજલ અને મીરજા હુસેનઅલી બહાને માન્ય ન રાખ્યા, બલ્કે તેઓને જુઠા ઠરાવ્યા. મીરજા યહ્યાએ કહ્યું કે, બાબે મારા જાહેર થવાની ખબર આપી છે. મીરજા હુસેનઅલી બહા પ્રથમ પોતાના ભાઈ યહ્યાની તાબેદારીમાં અને પોતાના ભાઈના તરફથી ધર્મપ્રચાર (તબ્લીગ) કરતા હતા, પરંતુ તે પછી પોતાના ભાઈથી ફરી જઈ તેને જુઠો, ખોટો દાવો કરનાર જાહેર કરી પોતાના બહાઈ પંથનો પ્રચાર કરવા લાગ્યા.

આ બંને ભાઈઓની એક બીજાની વિરુદ્ધતાના કારણે આપસમાં ઘણી ખુનરેજ થઈ. મીરજા યહ્યાના ચેલાઓ ‘અજલી’ તરીકે ઓળખાયા અને મીરજા હુસેનઅલીને માનનાર ‘બહાઈ’ના નામથી ઓળખાતા થયાં.

વર્તમાન કાળમાં બહાઈ પંથના મિશનરીઓ એશીયા, યુરોપ અને આફ્રિકામાં ફેલાઈ ગયા છે. બહાઈ પંથના સ્થાપક મીરજા હુસેનઅલીએ ત્રણ ત્રણ વખત ધર્મ પલટો કર્યો પછી પોતાનો ઈલહામી પંથ હોવાનો દાવો કેમ કરી શકે !! તે પ્રથમ શીઆ ઈસ્નાઅશરી મજાહબમાંથી હતો. પછી બાબી પંથમાં દાખલ થયા. ત્યાર બાદ પોતાના ભાઈ મીરજા યહ્યાના અજલી પંથના પ્રચારક બન્યા. અને છેવટે પોતે બહાઈ પંથના સ્થાપક બની પોતાને ‘મહદીએ મવઉદ’ જાહેર કરી, ‘મહદી’ હોવાનો દાવો કર્યો. જે માત્ર બાબી પંથની શાખા કહી શકાય.

‘બાબી’ પંથના સ્થાપકની ઈલહામી કિતાબ ‘અલ બયાન’ વગેરેના આઘારે બાબીઓની નવી શરીઅતનો ટુંકસાર લખવામાં આવે છે, જે ઈસ્લામી શરીઅત અને કુરાન – હદીસોથી બિલ્કુલ વિમુખ અને વિરુદ્ધ સિદ્ધ થશે:

૧. નમાજે જમાઅત હરામ છે.
૨. દૈનિક પાંચ નમાજોની ૧૭ રકાતોના બદલે ૮ રકાતો રાખી છે, તે સા�ે નમાજના અરકાનમાં ઘણા ફેરફાર કરવામાં આવ્યા છે.
૩. માહે મુલાકના રોજા હરામ ઠરાવી તેના બદલામાં બુર્જે હમલથી પેહલે (માર્ગની શરૂઆતમાં) ૧૮ રોજા રાખ્યા છે. (અસ્રારૂલ અકાઈદ, પેજ : ૮૩)
૪. ગુર્લે જનાબત જરૂરી નથી.
૫. જણેતી માં સિવાય કોઈ પણ ઓરત હલાલ છે.

મુળ અસલ બાબી પંથના સ્થાપક મીરજા મોહમ્મદઅલી બાબ ‘શીઆ ઈસ્નાઅશરી’ મજહબમાં હતો. ઈરાક, નજફમાં તાલિબે ઈલ્મ હતો. પછી ઈરાન આવીને પ્રથમ તપાસ કરવા લાગ્યા. ઉદ્યાડા માથે સુર્યની સામે લાંબો વખત સુધી ઉભા રહેતો હતો, તેથી ભેજું સુકાઈ જવાથી ચકબ્રમ થયો અને પ્રકાર પ્રકારના જુઠા દાવા કરવા લાગ્યો.

ઇ.સ. ૧૮૪૪ માં મીરજા અલી મોહમ્મદે જાહેરમાં પોતાના નવા પંથનો પ્રચાર શરૂ કર્યો. પોતાને બાબુલ્લાહ, શજરાએ તુર, મહદીએ મવઉદ કહેવા લાગ્યો, અને છેવટે પોતાની નબુવ્વત જાહેર કરી નબી થયો.

શીરાજના શીઆ ઉલમા સાથેના વિવાદમાં ખુલ્લી રીતે ઉલમાને કહ્યું : ‘મારા કલામ તમારા કુરઆનથી વધું છટાદાર અને બેહતર છે. મારો પંથ તમારા પયગંબરના (ઈસ્લામ) મજહબને બાતિલ કરનાર પંથ છે. તમે સદ્ગારી જીંદગીની ચિંતા કરો. હું સદ્ગારી મારા વિરોધીઓનું ખુન રેડીશ.’

તેણે પોતાના ચેલાઓને અજાનમાં, ‘અશહદો અન્ન અલી મોહમ્મદ બિક્રિયતુલ્લાહ, અશહદો અન્ન અલી મોહમ્મદ બાબુલ્લાહ’ વધારવાનો હુકમ કર્યો હતો.

‘બાબી’ પંથના મુખ્ય સહાયકો અને પ્રચારકોમાં ‘કુર્તુલ અયૂન’ એક આલિમની દીકરી, અને એક બીજા આલિમની પરણેતર હતી. તે ઓરત ચાલાક અને ઈલ્મ હાસલ કરેલી તેમજ છટાદાર વક્તા અને બાબી પંથની મુખ્ય અને મશહૂર પ્રચારક હતી. તેણીનું અસલ નામ ‘જર્રિન તાજ’ હતું. ઈલ્મ, સમજશક્તિ અને છટાદાર વક્તા હોવાની સાથે તે એક અતિ રૂપસુંદરી હતી. પોતાના આલિમ શૌહર સાથે અણબનાવ થવાથી, માત્ર પોતાના ઘણીથી વેર વસુલ કરવાના હેતુથી ‘બાબી’ પંથમાં દાખલ થઈ અને પોતાના ચેહરા ઉપરનો નિકાબ ઉલટ પલટ કરી, બાબી પંથના ચેલાઓની સામે પોતાની જવાની અને ખુબસુરતીનું પ્રદર્શન કરવાનું ચુક્તી ન હતી.

એક વખત લોકોની ઠઠ મેદની સામે કુર્તુલ અયન બાબી પંથના પ્રચારક મિમ્બર પર ચડી અને પ્રથમ પોતાના ચેહરા ઉપરથી ઓઢણી હટાવી ફડ્ફડાટ ગર્જના કરતી બોલી :

‘મિત્રો અને વિરોધીઓ ! બાબના જહેર થવાથી શરીરાટે મોહમ્મદી (ઈસ્લામ) રદ થઈ ચુકી. હવે તમારા માટે નમાજ, રોજા, ઝકાત વગેરે સંઘળાં એહુકમ નિરૂપયોગી, અર્થ વગરના થયા. યાદ રાખો હજરતે બાબ તાત્કાલિક આખુ જગત સર કરશે, દુન્યામાં ‘બાબી’ પંથ સિવાય બીજો કોઈ મજહબ નહિં રહે. આપણી ફરજ છે કે આપણી સંખ્યામાં ખુબ વધારો કરીએ.

પરદો જે તમારી અને તમારી ઓરતો વચ્ચે જુદાઈ કરાવે છે, તે હટાવી દુર ફેરી દીઓ. યાદ રાખો, ઔરત જગતના બગીચાનું સુગંધી ફુલ છે, તે ફુલ તમે ચુંટી લીઓ. તેથી મગન રહો. ફુલ ચુંટી લેવામાં આવે છે અને તે ભેટ તરીકે મિત્રોને આપવામાં આવે છે. ધન એકહું કરવું એ તમામ ખરાબીઓનું મુળ છે. તમારી સ્ત્રીઓને તમારા મિત્રોને અર્પણ કરતા અચકાવું ન જોઈએ, કેમકે (બાબી પંથમાં) તે સંબંધી સંઘળા અટકાવ દુર કરવામાં આવ્યા છે. (દરેક પ્રકારની છુટ આપવામાં આવી છે.) દુન્યાની દરેક પ્રકારની લીજાત ખુબ લેતા રહો, કેમ કે મરણ પછી કશુંએ નથી.’

ઉપર મુજબના ટુંકા ખુલાસાથી ‘બાબી’ પંથની પોકળતા અને બેદીનીની ખાત્રી થાય છે. તેથી વિશેષ સ્થળ સંકોચનાં કારણથી લખી શકતા નથી.

બહાઈ

‘બાબી’ પંથમાંથી ફુટી નિકળેલ બહાઈ પંથના યોજક હુસેનઅલી, લક્ખ ‘બહાઉલ્લાહ’, માર્જિન્ડરાન (ઈરાન) ના રહીશ હતા. તેણે ઈ.સ. ૧૮૫૭ માં ‘બાબીયત’નું સ્વરૂપ બદલી ‘બહાઈ’ પંથની સ્થાપના કરી. તે થકી ઈરાનમાં ઘણી ખુનામરકી થઈ. છેવટે ઈરાનના શાહ નાસીરુદ્દીન શાહના હુકમથી તેને કેદમાં પુરવામાં આવ્યો. અને ઈ.સ. ૧૮૬૮ માં કેદખાનામાં મરણ પામ્યો. તેના મરણ વખતે તેનો દીકરો અખ્બાસ અફંદી પેલેસ્ટ્રાઈનના અક્કા શહેરમાં તેનો જાનશીન થયો, અને વર્તમાન કાળમાં ‘બહાઉલ્લાહ’નો નવાસો શવકી અફંદીએ ‘બહાઈ’ કોમની સરદારી લીધી છે.

પ્રોફેસર બ્રાઉન લખે છે કે, ‘બહાઈયત’ એ ‘બાબીયત’ની એક નવી શીકલ છે. ‘બાબી’ લોકો અલી મોહમ્મદ (બાબ)ને જેવી રીતે મહાયુર્ધ માને છે. એજ મુજબ ‘બહાઈ’ લોકો મીરજા હુસેનઅલી બહાઉદ્ડીનને સર્વશ્રેષ્ઠ માને છે.

‘બહાઈ’ની માન્યતા એ છે કે અલી મોહમ્મદ બાબ ખુદાના જુહુરે કામિલની બિશારત આપવા આવ્યા અને તે બિશારત ‘બહાઉલ્લાહ’ થકી પૂરી થઈ. કેમકે મીરજા હુસેનઅલી બહાઉદ્ડીન અલ્લાહની પવિત્ર જાતનું સ્વરૂપ બલ્કે ખુદાની જાત છે. જે પોતે બહાઉલ્લાહના કેદીની હાલતમાં ઉચ્ચારેલા શબ્દો થકી સિદ્ધ થાય છે. તેણે કેદીની હાલતમાં કહ્યું : લા ઈલાહ ઈલ્લા અનલ મસ્જુનુલ મગ્લુમ’ ‘મુજ કેદી અને મજલુમ સિવાય કોઈ મઅબુદ નથી.’

(માઝાનું અલ્લાહ) અલ્લાહ અને માઝાનું, કેદી અને માઝાનું હોય તો તેની સધળી રચના માટે શું સમજવું? અને એ પંથને ઈસ્લામ સાથે શો સંબંધ હોઈ શકે?

‘બહાઈ’ની કિતાબ પ્રથમ ‘અયકાન’ અને ખુદાઈનો દાવો કર્યા પછી કિતાબે ‘અકદસ’ પેશ કરી, જેને તેઓ સધળી આસમાની કિતાબોને બાતલ કરનાર સમજી રહ્યા છે. મજફુર કિતાબે ‘અકદસ’માં છે કે ‘હુર્રિમત અલયકુમ અગવાજુ આબાઅકુમ, ઈન્ના નસ્તાહયી અન નગુરુ હુક્મુલ ગિલમાન’ (અર્થ) ‘ફકત તમારી માઓ તમારા પર હરામ છે, અને ગીલમાન (ગબરુ જવાન છોકરાઓ)ના હુકમના બારામાં સ્પષ્ટ કરવાને શરમના લીધે અચકાઈએ છીએ.’ સાર : મા સ્થિવાય સધળી ઓરતો બહેન-દીકરી વગેરે હલાલ છે અને સાથે સૂછિ વિરુદ્ધના કોમે લુતના કાર્યને પણ હલાલ જણાવેલ છે.

‘બાબી’ અને ‘બહાઈ’ના ફસાદ થકી ઈરાનમાં ઘણી ખુનરેણુ થઈ. ઉલમા, વરીરો અને છેવટે ઈરાનના શાહ નાસિરુદ્દીન શાહનું ખુન થયું. છતાં ઈરાનમાં જે ‘બાબી’ અને ‘બહાઈ’ લોકો નજરે પડે છે, તેમાં મોટો ભાગ હમદાન, કાશાન અને યજદના યહુદીઓ હોય છે, જેઓ ‘બાબી’ – ‘બહાઈ’ પંથમાં દાખલ થયા હતા, તેમજ ઈરાન અને હિંદુસ્તાનના પારસીઓ એ પંથમાં વધુ જોવા મળે છે. મુસલમાનોમાંથી ઘણાં થોડાં લોકો તે પંથમાં દાખલ થયા હશે.

‘બહાઈ’ પંથના મુખ્ય મુખ્યલીગ (ધર્મપ્રચારક) મીરજા હસન નીકુ, જે બહાઉલ્લાહના દીકરા અખ્ભાસ અફંદીના નાયેબ (પ્રતિનિધિ) હતા, તેણે અને અન્ય એક પ્રચારક આવારહ જેને બહાઈ લોકોએ ‘જિબ્રિલે વહ્ય’નો માનવંતો ખિતાબ આપ્યો હતો, જેનું ઈસ્લામી નામ ‘અખુલ હુસૈન આયની’ હતું, તેમજ બીજા ઘણાં બહાઈના મુખ્ય પ્રચારકોએ તૌબા કરી અને ‘બહાઈ’ મજહબની વિરુદ્ધમાં કિતાબો લખી અને તેઓની પોકળતા જાહેર કરી આપી.

આવારાએ ‘કશ્ફુલ હીયલ’ નામની કિતાબ પાંચ ભાગમાં પ્રગટ કરી અને તેમાં ફોટાના બ્લોક વિગેરે પ્રગટ કરી બહાઈ મજહબની પોકળતા અને પોલીટીકલ હીલચાલના ભેદો જાહેર કર્યા. માત્ર ઈરાન દેશ અને ઈસ્લામ મજહબની દુશ્મની અને તેની વિરુદ્ધતામાં સહાય કરવાના હેતુથી યહુદી અને પારસીઓએ તેમાં ભાગ લીધો હતો.

વર્તમાનકાળમાં તેરમી અને ચૌદમી સદીમાં ‘મેહદીયત’નો દાવો કરવામાં મીરજા કાદયાની પ્રથમ એહલેસુન્નતના આલિમ અને ધર્મ પ્રચારક હતા, પછી ધીમે ધીમે ‘મેહદી’, ‘નબી’ અને છેવટે ‘ખુદા’ બની બેઠા. એજ મુજબ ‘બાબી’ પંથના મીરજા મોહમ્મદઅલી બાબ, અને ‘બહાઈ’ પંથના હુસૈનઅલી બહાઉલ્લાહ પ્રથમ શીઆ મજહબમાં હતા, અને તેઓએ પણ નવો પંથ જારી કર્યો અને એક પછી એક દાવા કર્યા, જેમ કે, ‘મેહદીના પ્રતિનિધિ’, ‘બાબના પ્રતિનિધિ’, અને પછીથી ‘મહદી’, ‘નબી’ અને ‘ખુદા’ હોવાનો દાવો કરી ચુક્યા.

નામદાર આગાખાનના બાપદાદા ઈરાનથી શીઆ ઈસ્નાઅશરી મજહબના એઅતેકાદની માન્યતા સાથે હિંદુસ્તાન આવ્યા. અને બાર ઈમામ, ચૌદ મઅસુમીન તેમજ નમાઝ, રોજા વગેરે શીઆ મજહબના સદળા એહ્કામો ઉપર અમલ કરતા હતા. હાલના નામદાર આગાખાન સાહેબના શરૂઆતના સમયમાં તેઓ સાહેબ પીર તરીકે ઓળખતા હતા. અને જમાતખાનામાં નમાઝ, રોજા, કુરાનાન અને બાર ઈમામોની માન્યતા વગેરે પ્રચલિત હતી. તે પછી લગભગ પચાસ સાઠ વર્ષો થયા, ધીમે ધીમે એક પછી એક ઈમામત, મહદીયત અને તે સાથે અવતાર વગેરેની માન્યતાઓ જાહેરે કરતા રહ્યા. પ્રથમ આગાખાની ભાઈઓ ‘ભગત’ના નામની અને શીઆ ઈસ્નાઅશરી મસ્તિષ્ણ પાર્ટીના ભાઈઓ ‘સુભાન્યા’ના નામથી ઓળખાતા હતા, તે પછી ‘ભગત’ ભાઈઓ ‘ઈસ્માઈલી’ના નામથી અને હવે થોડા વર્ષો થયા ‘શીઆ ઈમામી ઈસ્માઈલી’ના નામથી ઓળખાવા લાગ્યા છે.

જ્યારે કે કુરાન, બાર ઈમામો અને હજરત મહદી (અ.સ.)ની વિલાદત, ગયબત, ઝુહૂર વગેરેની માન્યતા શીઆ ઈસ્નાઅશરી મજહબ મુજબ ઈસ્લામના આરંભથી પ્રચતિલ છે, જે કુરાન, હદીસો અને ઈતિહાસ થકી સિદ્ધ થાય છે અને તેની સચોટ દલીલો અને સંપૂર્ણ ખુલાસો આએ પુસ્તકમાં વિગતવાર સ્પષ્ટ કરેલ છે.

એક પછી એક ‘મહદી’ હોવાના દાવેદારો થતા રહ્યા છે. જેઓ પ્રથમ ઈસ્લામના મુખ્ય સિદ્ધાંતોમાં કુરાન અને હદીસો ઉપર પ્રધારો કરી ઈસ્લામથી વિરુદ્ધ મનઘડત બાબતો જગત સમક્ષ પેશ કરી રહ્યા છે. બેશક એ સદળા બની બેઠેલા મેહદીઓ ખરા ન હોઈ શકે. કેમ કે ફક્ત એક જ ‘મહદી’ની ખબર આપવામાં આવેલ હોવાથી એકથી વધુ ખરા ‘મહદી’ ન હોઈ શકે, જે આએ કિતાબમાં સચોટ દલીલો વડે સ્પષ્ટ કરવામાં આવેલ છે.

હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)ના ખલીફા બાર છે, અને છેલ્લા બારમા ખલીફા (ઈમામ) હજરત મહદી અલાયિસ્સલામ છે. હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)ની મશ્હૂર હદીસ છે કે, ‘મારા બાર ખલીફા થશે...’ આ હદીસ નીચેની કિતાબોમાં જોવા મળે છે :

૧. કન્જુલ ઉભાલ, જીલ્દ : ૬, પેજ : ૧૮૮
૨. સુનને અબી દાઉદ, પેજ : ૫૮૮
૩. જામેએ તીરમીજી, પેજ : ૨૬૮
૪. સહીહ મુસ્લીમ, જીલ્દ : ૨, પેજ : ૧૧૮
૫. સહીહ બુખારી, કિતાબુલ ફીતન, બાબુલ ઈસ્તિખ્લાફ, પારો (ભાગ) : ૨૮, પેજ : ૬૨૮

ઉપરોક્ત સદળી એહ્લેસુન્નતની સહીહ કિતાબોમાં બાર ખલીફાની હદીસ મૌજુદ છે. તે સિવાય બીજી દાણી કિતાબોમાં આ મશ્હૂર હદીસ લખવામાં આવેલ છે.

બેશક હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)એ ફરમાવેલી બાર ખલીફાની હદીસ તેમજે ખુદાના હુકમથી જ પોતાની ઉભતને જણાવી છે. પોતાની મરજી મુજબ નથી ફરમાવી. જેથી પયગભરના ખલીફા બાર જ હોઈ શકે, ન

તો બારથી વધારે હોઈ શકે, અને ન તો બારથી ઓછા હોઈ શકે. તેથી સિદ્ધ થાય છે કે જેઓ ખલીફા (ઈમામ)ની સંઘ્યા બારથી વધારે હોવાની માન્યતા રાખે છે, તેઓની માન્યતા ખુદા અને તેના સુલની મરજ અને ફરમાન મુજબ ન હોઈ શકે.

પચગમ્ભરના ખલીફા અથવા ઈમામની સંઘ્યાનું વર્ણન ફિરકા પ્રમાણે નીચે મુજબ છે :

૧. પહેલો સિલસિલો : ખુલફાએ રાશેદીન, જે પ્રથમ ચાર ખલીફાનો છે, જે ૧૨ ની સંઘ્યા મુજબ નથી.
૨. બીજો સિલસિલો : બની ઉમયાના થઈ ગયેલા ખલીફા, જેની સંઘ્યા ૧૪ હતી, જે ૧૨ થી વધુ છે.
૩. ત્રીજો સિલસિલો : બની અખ્બાસીના ખલીફા, જેઓની સંઘ્યા ૩૭ ની થઈ, તે પણ હદીસ મુજબ ૧૨ ખલીફાની સંઘ્યાથી વિશેષ છે.
૪. ચોથો સિલસિલો : મીસરના બની અખ્બાસી ખુલફાનો છે. જેઓની સંઘ્યા ૧૮ ની થઈ, હલાકુખાને બગદાદના બની અખ્બાસીની ખિલાફતનો અંત લાવવાથી મીસરના બાદશાહોએ બની અખ્બાસીના ખાનદાનમાંથી એક શાહજાદાને ખલીફો જાહેર કર્યો, જેની સંઘ્યા ૧૮ ની થઈ.
૫. પાંચમો સિલસિલો : તુરકી ખુલફાનો છે. તુરકીનાં પહેલા ખલીફા સુલતાન સલીમે મીસરને સર કરી ત્યાંની ખિલાફતનો અંત લાવી પોતે ખલીફા થયા. જેઓની સંઘ્યા ૩૦ થી વધી ગઈ. મુસ્તફા કમાલ પાશાએ તે ખિલાફતના સિલસિલાનો અંત લાવવાથી એહલે સુન્તત જમાઅતના એ પાંચમા સિલસિલએ ખિલાફતનો અંત આવ્યો. અને હાલમાં જગતની સપાટી ઉપર ખિલાફત બાકી રહી નથી.

એ સિવાયના અન્ય ફિરકાઓમાં

૧. બાબી, અગલી અને બહાઈના સ્થાપકો, જેઓ ઈરાની અને પ્રથમ શીઆ ઈસ્નાઅશરી મજહબમાં હતા. તેઓએ મેહદીયત અને નબુવ્યતનો દાવો કરી નવા પંથો રચ્યા. તેઓને ૧૨ ઈમામની હજરત સુલેખુદા (સ. અ. વ.)ની હદીસ અથવા ખિલાફતની માન્યતા સાથે કશો સંબંધ રહ્યો નથી. તેઓનો એઅતેકાદ કુરઆન અને ઈસ્લામી શરીઅતથી વિરુદ્ધ હોવાથી તેઓ ઈસ્લામમાં ન ગણી શકાય.
૨. પંજાબના મીરજા ગુલામ અહમદ કાદયાની, તે પણ ઈરાની હતા. પ્રથમ એહલે સુન્તત જમાઅતના મુસલમાન હતા, બલ્કે પ્રચારક હતા. પરંતુ તે પછી પોતે ‘નબુવ્યત’ અને ‘મહેદીયત’નો દાવો કરી બેઠા. તેઓને ઈસ્લામી શરીઅત અને ખિલાફત (ઈમામત) સાથે કશો સંબંધ ન હોવાથી તેઓ ઈસ્લામમાં ન ગણી શકાય.
૩. વોહરા ઈસ્માઈલી કોમ ઈસ્લામના ફિરકામાં છે અને તેઓની માન્યતા મુજબ આજ પર્યત તેઓના ૨૧ ઈમામો થયા અને તેઓ પોતાના છેલ્લા ઈમામ ‘તથ્યબ’ ગાયબ હોવાની માન્યતા રાખે છે. તેથી તેઓના

ઇમામોની સંખ્યા પણ ૧૨ થી વધારે છે. જ્યારે કે અસલ હદ્દીસમાં પયગંબરના ૧૨ ખલીફા અને ઇમામો જણાવવામાં આવેલ છે.

૪. આગાખાની ઈસ્માઈલી કૌમની માન્યતા મુજબ હાલના નામદાર આગાખાન સાહેબ ૪૮ માં ઇમામ છે, જે ૧૨ ની સંખ્યાથી વધારે છે.

૫. શીઆ ઈસ્નાઅશરી મજહબની માન્યતા હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ની હદ્દીસ અને ફરમાનુસાર ૧૨ ખલીફા (ઇમામો)ની છે. પહેલા ખલીફા (ઇમામ) અમીરુલ મોઅમેનીન હજરત અલી ઇબ્ને અબી તાલીબ (અ. સ.) છે અને ૧૨ માં ઇમામ હજરત મહદી (અ. સ.) છે. જે ઉપર લખ્યા મુજબ એહલે સુન્નતની પાંચ મશહૂર સહીહ કિતાબોમાં અને એ સિવાય એહલેસુન્નતની બીજી ઘણી કિતાબોમાં છે, અને ઈતિહાસમાં પણ ઇમામોના નામો હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ સ્પષ્ટ કરી જણાવ્યા છે.

બાર ઇમામોના પવિત્ર નામો નીચે દર્શાવેલી એહલેસુન્નતની મશહૂર કિતાબોમાં સ્પષ્ટ લખવામાં આવ્યા છે :

૧. અલ્લામા સથ્યદાલી હમદાની, પોતાની કિતાબ ‘મવદદતુલ કુરબા’, મુંબઈ છાપ, પેજ : ૩૪ માં

૨. ‘અરજહુલ મતાલીબ’, લાહોર છાપ, પેજ : ૪૦૨ માં

૩. અલ્લામા શેખ સુલેમાન કંદુગી, જે ઈસ્તાનુલના ‘શેખુલ ઈસ્લામ’ હતા, તેમની કિતાબ ‘યનાબીઉલ મવદદહ’, ઈસ્તાનુલ (તુરકી) છાપ, પેજ ૪૪૫ માં

૪. અલ્લામા મુહદ્દીસ જમાલુદ્ડીન, ‘તારીખે રવજતુલ અહ્બાબ’ જીલ્દ : ૩, પેજ : ૨૭ માં

એ સિવાય બીજી ઘણી કિતાબોમાં ૧૨ ઇમામોની ઓળખ અને નામો લખવામાં આવ્યા છે.

૫. નામદાર આગાખાનના બાપદાદાઓની માન્યતા ૧૨ ઇમામોની હતી. જે તેઓની કિતાબોમાં છે, જેનો ખુલાસો આએ કિતાબમાં અન્ય સ્થળે લખવામાં આવેલ છે.

૨૧. ઇમામ મહદી (અ. સ.)નું રહેઠાણ

આએ જગતની સપાટી ઉપર ઇમામે જમાના હજરત મહદી અલઘિસ્સલામ હયાત છે. અને દરેક મુલકમાં જે કોઈ તેમને મદદ માટે પુકારે છે, તેની મદદ માટે હાજર થાય છે. તે સંબંધી ઘણી હિકાયતો છે, જેમાંથી થોડી અન્ય પ્રકરણમાં લખેલ છે. છતાં ઇમામના રહેઠાણની ઘણી જગ્યાઓ છે. તેમાં યમનમાં ‘રબવા’, ‘જીતુવા’ વગેરે સ્થળો વિષે ઇમામની દોઆઓમાં ઈશારો થયેલ છે.

તદુપરાંત ‘જરીરએ ખજરા’નું ‘મહોન્દુ’ પ્રદેશ ઇમામના રાજ અમલમાં છે. અને તેમાં ઘણાં મોટા શહેરો છે. અને ત્યાંની વસ્તી ઘણી મોટી છે અને સઘળા શીઆઓ રહે છે. તે મુલકો ઉપર ઇમામના દીકરાઓ હુકુમત ચલાવે

છે. તે ‘જરીરાએ ખજરા’ ઉત્તર આદ્રિકાથી મેડિટ્રેનીયન સમુદ્ર પાર કરી યુરોપ-ઇંગ્લેન્ડની પશ્ચિમ દિશા તરફ ‘બહરે અભયઝ’ (સફેદ સમુદ્ર)ના નામથી મશહૂર દરિયાની વચ્ચે તે ટાપુઓ છે, જ્યાં ઘણા માણસો ખુદાના હુકમ અને મરજીથી પહોંચી જોઈ આવ્યા છે. તે સમુદ્રનું પાણી ચક્કર ફરતું હોવાથી તે ટાપુઓ તરફ કોઈ સ્ટીમર અથવા વહાણ પહોંચી શકતું નથી. તેનું વર્ણન લંબાણથી ઈતિહાસ અને ઉલમાની કિતાબોમાં છે. જે આએ કિતાબમાં સ્થળ સંકોચના લીધે વિસ્તારીને લખી શકતા નથી.

એવી મોટી વસ્તીના ટાપુઓ હોય, તે સાથે એરોપ્લેન, સ્ટીમરો વગેરેની સંપૂર્ણ સગવડો હોવા છતાં, તે ટાપુઓ શોધી નકશામાં દાખલ કરવામાં આવ્યા નથી. જેથી તે ટાપુઓની હસ્તી માની શકાય નહિં, એવા આક્ષેપો અને શંકાનો જવાબ પ્રથમ લખીને તે પછી તે સ્થળોનું દુંકમાં વર્ણન કરીશું.

૧. અમેરીકાની શોધ ૧૮ મી સદીમાં થઈ. એવા મોટા પ્રદેશની શોધ તે અગાઉ કેમ ન થઈ શકી, જે લગભગ અર્ધ દુન્યા (નવી દુન્યા) કહેવાય છે?

૨. ઉત્તર દ્વારા બરફથી ઢંકાયેલા પ્રદેશોની શોધ માટે આજ પર્યત કોશિષો ચાલુ છે.

૩. વળી જુની દુન્યા અને નવી દુન્યાના મહાસાગરોમાં ઘણા ટાપુઓ હોય છે. જેમાંથી અમુક ટાપુઓ સિવાય બીજા ટાપુઓ આપણી નજરથી વિમુખ છે.

૪. ઉત્તર આદ્રિકન જંગલોમાં ઈતિહાસના આધારે ‘સદદે સિકંદરી’, જ્યાં યાજુજ માજુજ રહે છે (જેને યુરોપીયનો AGOG MAGOG ના નામથી માન્ય રાખે છે)

હજરત સુલયમાન પયગભરે ઉત્તર આદ્રિકામાં એક કિલ્લો બાંધી તેમાં અખુટ ખજાનો ભરીને રાખેલ છે, જેનું વર્ણન ઈતિહાસમાં છે.

અસહાયે કહેફનું રહેઠાણ, બાગે ઈરમ, શદ્વાદની બનાવેલી બેહિશ્લ, જે સદ્યણા માન્ય રાખેલ છે, તે સ્થળો આજ પર્યત જમીનની સપાટી ઉપર હોવા છતાં કોઈએ જોયેલ નથી. સિવાય કે મુઆવિયા બાદશાહના વખતમાં એક મુસલમાન ત્યાં પહોંચ્યો હતો, જેનું વર્ણન ઈસ્લામી ઈતિહાસમાં છે.

યુરોપીયનો પોતાના એરોપ્લેન થકી આજ પર્યત જે સ્થળોને શોધી શક્યા નથી, એવા ઘણાં સ્થળોનું વર્ણન ઈતિહાસમાં હોવા છતાં, તેની શોધ થઈ શકી નથી.

૫. થોડા વરસો અગાઉ કોરીયાની લડાઈ ચાલુ હતી. તે સમયે રૂટર મારફતે નીચે મુજબના સમાચાર જગતને આપવામાં આવ્યા, તેનાથી સિદ્ધ થાય છે કે દુન્યાની સપાટી ઉપર એવા ઘણાં ટાપુઓ તથા પ્રદેશો છે, જેની શોધ થઈ શકી નથી. તેમાં જો ઈમામે જમાન અલાહિસ્સલામના મુલ્કો – ‘જરીરાએ ખજરા’ના ટાપુઓ હોય, તો તેમાં નવાઈ પામવા જેવું કશું નથી. જ્યારે કે ઈતિહાસમાં તે ટાપુઓનું વર્ણન સેંકડો વરસો અગાઉ લખાએલું છે. અને તે ટાપુઓ ઘણાં જોઈને આવ્યા છે. તેઓના નામો અને હિજરી સનની તારીખો કિતાબોમાં છે.

ઉપર જણાવેલ રૂટરની ખબર નીચે મુજબ છે :

"SOUTH POLE VENTURE AFTER KOREN WAR"

"Read –admiral byrd, who is 64, announced yesterday that, he will lead another expedition to the south pole, as soon as the Korean war is over"

He said :- "There is a land area in the antarctic, as large as the united states which so far, as is known has never been seen by the human eye."

"It was imperative that this reservoir of natural resources did not fall into hands of a potential enemy, he spoke of the possibility of using a hydrogen bomb or other nuclear devices to melt great of ice and snow so as to tap deposits." (Reuter)

તરજુમો : રીઅર એડમીરલ બર્ડ, જે ૬૪ વરસની વયના છે, તેમણે ગઈકાલે જાહેર કર્યું છે કે, તે કોરિયાની લડાઈ ખતમ થતાં, તાત્કાલિક તે એક ટોળા સાથે સાઉથ પોલ (દક્ષિણ ધૂવ) તરફ જશે.

તેણે કહ્યું કે, 'મને ખાત્રી છે કે એન્ટાર્ટિક મહાસાગરમાં યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ ઓફ અમેરિકા જેટલો પ્રદેશ (જમીન) છે, જે આજ પર્યત કોઈ ઈન્સાનની આંખે ચડયો નથી.' (કોઈએ જોયો નથી.)

'બેશક એ બહુ જરૂરી અને અગત્યની બાબત છે કે, એ ખનીજ પદાર્થોથી ભરપુર અમુલ્ય પ્રદેશ કોઈ દુશ્મનના હાથમાં ન જઈ પડે.' વળી તેણે (રીઅર એડમીરલે) કહ્યું કે, 'કદાચ તે જમીન ઉપરથી બરફના ઢંકાવને સાઝ કરી – માર્ગ કરવા માટે હાઈડ્રોજન બોમ્બનો ઉપયોગ કરવો પડે.' (રૂટર)

હરમાને મીસર

મજલિસી અલયહિ રહેમહ અને બીજા ઘણાં આલિમોએ લખ્યું છે કે, અબુલ હસન હમ્માદ બિન અહમદ બિન તવલુનને મીસરમાં એક મોટો ખજાનો હાથ આવ્યો, તે અગાઉ કોઈને એવો ખજાનો મળ્યો ન હતો, તેથી તેની તમા (લાલચ) વધી થઈ અને તેણે 'મીસરના હરમાન'ને તોડી તેમાંથી ખજાનો કાઢવાનો ઈરાદો કર્યો. તેના સાથી સલાહકારોએ તેને અટકાવ્યો અને કહ્યું કે, જે કોઈ હરમાનને તોડી નાખશે, તેની જુંદગી ટુંકી થાય છે. પરંતુ તેણે તે પ્રત્યે દરકાર ન કરી અને એક હજાર માણસોને રોકી તે જગ્યા તોડવાનો હુકમ કર્યો. એક વરસ સુધી ખોદકામ ચાલુ રહ્યા છતાં કાંઈ જણાયું નહીં. તેથી તેણે તે કામ પડતુ મુકી દેવાનો ઈરાદો કર્યો. છેલ્લા દિવસે તેઓને એક ભોયરૂ જણાયું. તેમાં દાખલ થયા. નીચે પહોંચતી વખતે તેઓએ આરસપહાણની મોટી લાદી જમીન ઉપર જોઈ. તેઓ તેને ઉખેડીને બહાર લાવ્યા, તેમાં એક લખાણ યુનાની ભાષામાં લખાયેલું જોયું. મીસરના આલિમોને તે વાંચવા કહ્યું. પરંતુ કોઈ વાંચી સમજ ન શક્યા. છેવટે એક માણસ જેનું નામ 'અબી અબ્ડીલ્લાહ મદીની' હતું. તેણે કહ્યું : હું એક માણસને ઓળખું છું, જે હબશના મુલકમાં છે, જેની ઉભર ઉદ્દો વરસની થઈ છે, તે આ અક્ષરો ઉકેલી શકશે. તેથી હાડિમે હબશના બાદશાહને તે માણસને મીસર રવાના કરવા લખ્યું. હબશના બાદશાહે જવાબમાં જણાયું કે, હું તેને મોકલી શકતો નથી, તેની ઉભર ઉદ્દો વરસની થઈ છે. મુસાફરીની તકલીફથી તે જીવતો નહિં રહે. માટે જે કાંઈ પુછવું હોય તે લખી મોકલો. તેથી તેણે આરસપહાણની લાદી કેટલાક માણસો સાથે હબશના મુલકમાં રવાના

કરી આપી. તેઓ હબશમાં પહોંચ્યા અને તે માણસને લખાણ દેખાડ્યું. તેણે તે લખાણ વાંચી તેનો તરજુમો હબશની જ્બાનમાં કરી આપ્યો, અને તે ઉપરથી અરબીમાં તેનો તરજુમો થયો, જેનો ટુંકસાર નીચે મુજબ છે :

‘હું રચ્યાન બિન દોમગ અગીઝે મીસર છું. (તેના સમયમાં હિન્ડુરત યુસુફ અલઘિસ્સલામ પયગમ્બર હતા, અગીઝની ઉભર ૭૦૦ વરસની હતી, તેના બાપ રચ્યાન ૧૭૦૦ વરસની જુંદગી પસાર કરી અને તેના દાદા દોમગ ૩૦૦૦ વરસ સુધી જીવતા રહ્યા) તે લખાણમાં રચ્યાન (અગીઝના બાપે લખ્યું) નીલ નદીનો છેડો જોવાનો મે ઈરાદો કર્યો. એંસી વરસો સુધી મારા સાથીઓ સાથે ખૂબ મુસાફરીઓ કરી. છેવટે હું જુલમાત (અંધકાર) ની જગ્યાએ પહોંચ્યો. તે મુસાફરીમાં મારા સદ્ગા માણસો હલાક થયા. (નાશ પામ્યા.) ફક્ત ચાર હજાર માણસો બાકી રહ્યા, તેથી હું પાછો ફર્યો. અને મીસરમાં આવી મે બે હરમાનની ઈમારતો કરી, તેમાં મારો ખજાનો – જવાહીરાત વગેરે મુક્યા, અને તેની એવી હિફાજત બનાવી કે તે વરસો સુધી ખજાનો અને ઈલ્મની કિતાબો ખરાબ ન થાય.’

તે પછી તે લખાણમાં કેટલાક અશાદ હતા. જેનો સાર નીચે મુજબ છે :

મારા ઈલ્મ થકી હું કેટલીક બેદની વાતો જાણી શક્યો. છતાં ખુદા ગયબના ઈલ્મથી વધુ વાકેફ છે, એંસી વરસો સુધી મે ઘણી લાંબી મુસાફરી કરી, જુલમાત સુધી પહોંચ્યો, છેવટે મને ખાત્રી થઈ કે હવે હું આગળ વધી નહિં શકીશ. અને બીજો કોઈ પણ હવે પછી ત્યાં સુધી પહોંચવાની હિંમત નહીં કરી શકે. તેથી હું મારા વતન મીસર તરફ પાછો ફર્યો. અને મીસરમાં બે એહરામ બનાવ્યા, જેમાં મારા હાથની તાકાત અને મારી બુધ્ધિ તેમજ હિંમતનો નમુનો મુકી જાઉં છું. જે કોઈ કાળે જુનું અને ખરાબ નહિં થશે. જે એહરામમાં એ મારી અમાનતો અજાયબીના નમુના અને મારો ખજાનો રાખેલ છે. તેને મજબુત બનાવેલ છે. જે કોઈથી ખોલી નહિં શકશે. સિવાય કે આખર જમાનામાં એક ખુદાના વલી ખોલી શકશે અને મારી અજાયબીઓ જાહેર કરશે. જે બયતુલ્લાહ ખાનએ કઅબામાં જાહેર થશે. બેશક તેના દરેક કાર્યો સંપૂર્ણ થશે અને તે દરેક ઉપર સર્વોપરીતા ભોગવશ અને તેમનાથી તવહીદનો કલેમો – ખુદાનું નામ ચોમેર ફેલાઈ જશે. જ્યારે તે જાહેરે થશે તે વખતે ૩૧૩ તાઈફા તાબેદારી કરશે અને જેઓ વિરુદ્ધતા કરશે તે સદ્ગા માર્યા જશે. તે પછી ૮૮ તાઈફાના મરણ પામેલા લોકો સજીવન થશે અને મારી અમાનત ખજાનો બાહેર લાવી જેહાદના કામમાં વાપરશે. આ પત્થર ઉપર મે ઈશારામાં લખ્યું છે : બેશક સર્વકોઈ નાશ પામશે અને હું પણ નાશ પામીશ.’

આ લખાણ વાંચી હીકમ અબુલ હસન હમાદ બિન અહમદે કહ્યું કે, આ લખાણથી સાબિત થાય છે કે આ ખજાનો કોઈ પણ નહિં ખોલી શકે, સિવાય કે હિન્ડુરત મહદી અલઘિસ્સલામ ખોલશે, જેની ખબર રચ્યાને આપી છે. પછી તે આરસપહાણની લાદીને તેની જગ્યાએ રાખી દીઘી.

મજફુર હમાદ, જેણે તે ખજાનો કાઢવાનો હુકમ આપ્યો હતો, તે બાર મહીનાના ટુંક સમયમાં તાહર નામના તેના નોકરના હાથે રાતના વખતે જ્યારે શરાબના નશામાં બિછાના ઉપર મસ્ત પડ્યો હતો, કંતલ થયો.

હાજરત સુલૈમાન પયગંબરે સીસાથી બનાવેલ ‘મદ્દીનતુન્નહાસ’ના મજબુત કિલ્લામાં છુપાવી રાખેલ ખજાનો

હુન્યાની મહાન અજ્ઞાયબીઓમાં એક ‘મદ્દીનતુન્નહાસ’નો મજબુત કિલ્લો છે. હાજરત સુલૈમાન પયગંબરે પૂર્વ આદ્રિકાના અંદલુશીયાના જીલ્લામાં જીન્નાતની સહાયતાથી સીસું પીગળાવી ૧૨ ચોરસ માઈલ જમીનની ચારે તરફ પચાસ જરાઅ (૭૫ ફીટ) ઉંચી દિવાલનો એક મજબુત કિલ્લો બનાવ્યો હતો. તેમાં ભારે કિંમતી ખજાનો રાખેલ છે. તે વિષે પરવરદિગારે કુરઆનમાં ઈશારો ફરમાવેલ છે : ‘વઅસલની લહુ અયનલ કિતરી વ મિનલ જીન મંઘઅમલુ બયાન યદ્યણી બેઈજને રખ્યેહી’ (સુરે સબા, આયત : ૧૨)

તરજુમો : અને અમોએ સીસાનો ઝરો જારી કરી આય્યો, અને તેના ખુદાના હુકમથી તેના હાથ નીચે જીન્નાતનું ટોળું તેની સેવામાં કામ કરતા હતા.

પરવરદિગારે પીગળેલા સીસાનો ઝરો તે ઠેકાણે જાહેર કર્યો. અને તે સીસા થકી જીન્નાતની સહાયતાથી હાજરત સુલૈમાન પયગંબરે ઉપર લખ્યા મુજબ ‘મદ્દીનતુન્નહાસ’ બનાવ્યું. બની ઉમયા ખલીફા અખ્દુલ મલિક બિન મરવાનના રાજ્યશાસનમાં એક માણસ ત્યાં પહોંચ્યો હતો. (પરવરદિગારને મંજુર હતું કે પોતાની કુદરતની નિશાની અને ઈમામ મહદી અલઘિસ્સલામની શાન બની ઉમયા અને તે ઝમાનાના બલ્કે તે પછીના મુસલમાનો માટે જાહેર કરે.) તેણે ખલીફાને તે બાબતની ખબર આપી. તેથી ખલીફાએ પૂર્વ આદ્રિકાના અંદલસ (ANDOLUSIA) ના પોતાના ગવર્નર (હાકિમ) ને લખ્યું કે, તે ‘મદ્દીનતુન્નહાસ’ની શોધ કરી તેની હકીકત મને લખી મોકલે.

તે હાકિમ તેની શોધમાં રવાના થયો અને તે શહેરના કોટની દિવાલ આગળ પહોંચ્યો. પરંતુ દાખલ ન થઈ શક્યો. તે કિલ્લાની અંદરથી વિચિત્ર પ્રકારનો અવાજ આવતો હતો. અને તેની નજીકમાં એક તળાવ હતું, જેના પાણીમાં સદા મોજા ઉઠતા હતા. તેમજ ઉકળતું પાણી હોય તે માફક પરપોટા ઉભરતા હતા. હાકિમે કેટલાક તરવૈયાઓને મોકલ્યા. તેઓ તે પાણીમાં દાખલ થયા અને તેમાંથી કલર્છ અને સીસાના ગોળ ઠામ બહાર કાઢ્યા, જેના ઉપર મહોર લાગેલી હતી, જે હાકિમને લાવી આય્યા. હાકિમે તે ઠામ ભાંગવાનો હુકમ આય્યો, તેમાં ધોડેસવાર અને ઘાદા શીકલો બહાર આવ્યા. તેઓ પુકારતા હતા ‘યા નબીયલ્લાહ માઓવજી ઈલયક’ (અય ખુદાના નબી, અમે તમારી પનાહ (આશારો) માંગીએ છીએ.) મુસા હાકિમને ખાત્રી થઈ કે તે ઠામમાં હાજરત સુલૈમાન પયગંબરે નાફરમાન દેવોને પુરી રાખ્યા હતા.

એ સંઘળી હકીકતની વિગત હાકિમે ખલીફા અખ્દુલ મલિક બિન મરવાનને લખી વાકેફ કર્યો. અને તેમાં લખ્યું કે તમારા ફરમાનુસાર મેં તેની શોધમાં જવા માટે તૈયારી કરી. મને અમુક અનુભવી જાણકાર લોકોએ ત્યાં જવાની મનાઈ કરી, અને કહ્યું કે તે કિલ્લા સુધી કોઈ પહોંચ્યું નથી. સિકંદર બાદશાહ જે આખી હુન્યા ફર્યો, તેણે તે કિલ્લા સુધી પહોંચવાની કોશિષ કરી, અને પોતાના માણસોને તેની શોધ માટે રવાના કર્યા, તેઓ લાંબી મુદૃત સુધી તેની શોધમાં રહ્યા, છેવટે નિરાશ થઈ પાછા ફર્યા. તેથી સિકંદરે તે તરફ જવાનું માંડી વાળ્યું. છતાં હું મારા ધાણાં

સાથીઓને લઈ પુરતા અસબાબ સરંજામ સહિત રવાના થયો. ઘણાં કષ્ટો સહન કર્યા. ભાતું ખોરાકી તમામ થયા, છતાં હેરાન પરેશાનની હાલતમાં તે સ્થળે પહોંચ્યા, તે ગઢની ચારે બાજુ દિવાલો પચાસ ગજ (૭૫ ફીટ) લાંબી અને સીસાની બનાવેલી મજબુત દિવાલ હતી. અમે તેની અંદર દાખલ ન થઈ શક્યા. તે ગઢમાંથી ભારે ધોઘાટ શોરબકરોનો અવાજ આવતો હતો. અમોએ જોયું કે ગઢની દિવાલ ઉપર અરબીમાં એક લખાણ હતું. તે મેં પોતે વાંચ્યું અને તેની નકલ લખી લેવાને મારા માણસને હુકમ કર્યો. જે હું આ કાથળ સાથે તમોને મોકલું છું. તે લખાણમાં નીચે મુજબના અશઆર હતા. અસલ અરબી અશઆર ઘણાં છટાદાર, ખુબીદાર, ચાનક આપનાર હોવા છતાં લંબાણની બીકથી માત્ર તેનો સાર લખીએ છીએ :

‘જો કોઈ સત્તાવાન અને માનવંતો પુરુષ દુન્યામાં સદા રહી શકતો હોત, અને બેશક કોઈ જીવંત ઈન્સાન સદા માટે રહી શકતો નથી, તો બેશક સુલૈમાન પયગંબર લાંબી જુંદગી પામતે, પરવરદિગારે મારા માટે એક નહેર (નદી) જારી કરી, જેમાં સીસું વહેતું હતું. તેથી મેં જીનાતની કોમને ફરમાન આપ્યું કે તેમાંથી મારા માટે એક એવી નિશાની ગઢ બનાવી આપો કે જે કયામત સુધી બાકી રહેવા પામે. અને તે કોઈ વખત જુનું પુરાનું થઈ બગડીને નાશ ન પામે. તે ગઢની દિવાલો ઉંચી બનાવી તેમાં સીસું ઢળી લીએ. તે મજબુત ગઢમાં મારો અખુટ ખજાનો હિફાજતથી રાખો, જે લાંબા કાળના પસાર થવા છતાં તેમાં લેશમાત્ર ફેરફાર બગાડો ન થવા પામે. બેશક દુન્યામાં કોઈ બાદશાહની જાહો જલાલી સદા રહેતી નથી. દરેક બાદશાહનો એ અંજામ છે કે તે જમીનના પેટમાં એકલો અટુલો પડ્યો રહે. મારા માટે પણ એજ અંજામ છે. તેથી ઈન્સાન વાકેફ થાય કે માત્ર ખુદાની બાદશાહી સદા રહેનાર છે. તે સિવાય દરેકની બાદશાહી માટે અંત અને ફના છે. હવે મારી હ્યાતી પદ્ધી એક એવો જમાનો આવશે કે અદનાન અને હાશમની અવલાદમાંથી એક સર્વોત્તમ મવલુદ પૈદા થશે. પરવરદિગાર તે મવલુદને મુઅજ્જા – નિશાનીએ સાથે નબુવ્યત અતા ફરમાવશે. અને દુન્યાની સદ્યાની મખલુકાત – ધોળા અને કાળા ઉપર ખુદાની હુજુજત અને હિદાયત કરનાર થશે. આખી દુન્યા અને તેના ખજાનાની ચાવી તેની પાસે હશે અને તેમના અવસીયા જાનશીનો પણ આખી દુન્યાના માલીકો બનશે. તે અવસીયાની સંખ્યા બાર (૧૨) થશે અને તે સદ્યાં જમીન ઉપર ખુદાની હુજુજત હશે. તેમના છેલ્લા અને બારમાં વસી હુજુજતુલ્લાહ, ખુદાના હુકમથી જાહેર થશે અને આસમાનથી તે હુજુજતે ખુદાના નામની નીદા થશે. અને તે બુજુર્ગવાર મારો આએ ગઢ અને ખજાનો ખોલશે.’

અધુલ મહિક બિન મરવાન તે કાગળની હકીકત વાંચી વાકેફ થયો. ત્યારે તે કાગળ લાવનાર કાસીદ તાલીબ બિન મુદરકે અરજ કરી કે, હું હાકિમની સાથે હતો અને તે લખાણ ગઢની દિવાલ ઉપર લખેલું મેં પોતે વાંચ્યું છે. તે વખતે કચેરીમાં મોહમ્મદ ઈબ્ને શહાદ ઝોહરી (ચોથા ઈમામના અસહાબ અને એહલેબૈતના મુહીબ) હાજર હતા. તેમને ખલીફાએ પુછ્યું : તમે આ બારામાં શું કહો છો ? ઝોહરીએ કહ્યું કે, ગઢ ઉપર જીનાતનો કબજો છે. કોઈને જવા દેતા નથી. જે તે ગઢ ઉપર જવા ચાહે તેને અટકાવે છે. ખલીફાએ પુછ્યું કે, તે અશઆરમાં જે મહદીના

નામની આસમાનથી નિદા થશે તે કોણ છે? તેણે અરજ કરી: તે બારામાં મને ન પુછો. ખલીફાએ કહ્યું: હું શા માટે ન પુછું? તે એક મહા ભારે બનાવ છે અને મારા માટે તે અગત્યની વાત છે. તમો ડરો નહિં. મારી મરજની વિરુદ્ધ કોઈ વાત હોય, તો પણ કહો, હું તે જાણવા આતુર છું.

ઝોહરીએ કહ્યું કે, મને હજરત અલી ઈબ્નુલ હુસૈન અધિકારીન (ચોથા ઈમામ) અલખિસ્સલામે જણાવ્યું છે કે, જેના નામની નિદા આસમાનથી થશે તે જનાબે ફાતેમા ઝહેરા (સ. અ.)ના ફરગંડમાંથી હજરત મહદી અલખિસ્સલામ છે. અબ્દુલ મલિકે કહ્યું: તમો બંને જુઠા છો. અને તે વખતે તેની જીબ લથડતી હતી. પછી કહ્યું કે તે મહદી, બની ઉમય્યામાંથી છે. ઝોહરીએ કહ્યું: ખાત્રી કરવા માટે તમે પોતે અલી ઈબ્નુલ હુસૈનને પુછી જુઓ. ખલીફાએ કહ્યું: મને તેમને પુછવાનું કશું કારણ નથી. પછી ધીમા અવાજે ઝોહરીને કહ્યું: ખબરદાર, આ ગઢ અને તેના લખાણની વાતથી કોઈ વાકેફ ન થાય. ઝોહરીએ કહ્યું: હું વચન આપું છું કે કોઈ આગળ આએ હકીકત બયાન નહિં કરીશ.

અંદલસ (ANDOLUSIA) આઙ્લિકાના નકશામાં છે અને તે મુલકમાં અંગ્રેજો પહોંચી ગયા છે. છતાં તે ગઢ સુધી નથી પહોંચી શક્યા. જો તે અંગ્રેજો ત્યાં પહોંચે, તો તે ખાત્રીનો મેળવવા માટે હજારો જાન કુરબાન કરવાને નહિં અચકાય. આમ, સાબિત થાય છે કે ‘જરીરએ ખજરા’ અને ઈમામના બીજા સ્થળો લોકોની નજરથી દુપા રહે તેમાં કશી નવાઈ નથી.

ઈમામે જમાના હજરત હુજાત (અ. સ.)ના રહેવાના ઘણાં સ્થળો છે. છતાં હજરત પોતાના અમુક ખિદમતગારો અને એહલેબૈત (ધરના માણસો) સિવાય બીજા કોઈની નજરે પડતા નથી. અલબત્ત, ઘણાંઓની મદદ કરે છે, તેઓ જુએ છે, છતાં તે વખતે તેમને ઓળખી શકતા નથી. જ્યારે તેઓની મદદ ફરમાવી નજરથી દુર થાય છે, ત્યારે સંજોગો અને બનેલા બનાવો અને મુઅજ્જાની નિશાનીઓથી તેઓને ખાત્રી થાય છે કે મારા ઈમામ હતા. અને તેઓને તે વખતે નહિં ઓળખી શકવા માટે ખુબ પસ્તાવો થાય છે.

ઈમામે જમાના હજરત મહદી અલખિસ્સલામ માણે મુખારકના અન્યમાલ માટે કોઈ વખત મર્ઝિદે કુફામાં, કોઈ વખત નજરે અશરફ અને કરબલામાં હાજર થાય છે. દરેક હજની મોસમમાં મકા શરીફમાં હાજર થઈ હજ બજાવી લાવે છે. છતાં તેમના રહેવાના અમુક સ્થળો વિષે કિતાબોમાં ટુંકમાં ખુલાસો કરવામાં આવ્યો છે. જેમકે બહરે અબ્યાજ (સંકેદ સમુદ્ર)ના જરીરએ ખજરા નામના ટાપુઓમાં તેમના મોટા શહેરો છે, જે ઉત્તર પશ્ચિમ આઙ્લિકાના સમુદ્ર કાંઠથી, દરીયા માર્ગે પંદર વીસ દિવસના રસ્તાની મુસાફરી પછી તે ટાપુઓ આવે છે. તે શહેરોના નામો નીચે મુજબ છે:

૧. શહેર : મુખારકા, રાજઘાની : ઝહેરા, હાકિમ : ઈમામના ફરગંડ જનાબે તાહીર

૨. શહેર : રાએકા, હાકિમ : ઈમામના બીજા ફરગંડ જનાબે કાસીમ

૩. શહેર : સાફીયા, હાકિમ : હજરત ઈશ્વરાહીમ બિન હજરત સાહેબુલ અભ્ર હજરત મહદી (અ.સ.)

૪. શહેર : શેહરે જલુમ, હાકિમ : હજરત અબ્દર રહમાન ઈબ્ને હજરત મહદી (અ.સ.)

૫. શહેર : શેહરે પનાતીસ, હાકિમ : હજરત હાશમ બિન હજરત સાહેબુલ અભ્ર (અ.સ.)

આ પાંચ ટાપુઓ સિવાય, યમન અને ઈરાક તરફની એકાંત જગ્યાઓમાં હજરતના રહેઠાણના મકાનો છે, જે સ્થળોએ કેટલાક મોઅમ્બિનો પહોંચા છે, તેની હિકાયતો અન્ય સ્થળે લખેલ છે.

જરીર વિષેની હકીકત

૧. આગા સયદ મોહમ્મદ શફ્તી, રીશતીએ પોતાના રીસાલામાં બારમા ઈમામ (અ.સ.)ના બારામાં કેટલીક ભલામણો મોઅમ્બિનો માટે લખી છે, કે સદાય પોતાના ઈમામને, જે મુઅમ્મીનો માટે હેતાળ બાપથી વિશેષ છે તેમને યાદ કરતાં રહેવું અને આપણાથી રાજી થાય તેવા નેક અમલ કરવાનો પુરો ખ્યાલ રાખવો. પછી લખે છે હું સદાય મારા ઈમામની ખિદમતમાં અરજ ગુજરતો હતો કે, જરીરએ ખજરા, બહરે અબ્યા અને તે મુલકો મને દેખાડે, જ્યાં ઈમામના ફરજાંદોની હુકુમત છે.

એક વખત ઈદે ગદીરની રાતના, જે જુમેરાત પણ હતી, અઅમાલ અને દોઆથી પરવારી મારા તે મકાનમાં, જે ઈસ્ફહાનની મોટી બજાર બેદાબાદના મહોલ્લાથી ઓળખાય છે. પોણી રાત પસાર થયા પછી તે મારા મકાનના બગીચામાં વિચારોના વમળમાં ધીરે ધીરે ચાલતો હતો, એટલી વારમાં મારી સામે એક જલીલુલ કદર સયદને જોયા જે ઉલમાના લિબાસમાં હતા. પ્રથમ સલામ કરી, મને ફરમાવ્યું તમે ‘જરીરએ ખજરા’ પોતાની આંખે જોવા ચાહો છો, જેથી તમોને અને બીજાઓને ખાત્રી થાય. મેં અરજ કરી : હા મારા આકા, હું બહુજ આતુર છું.

તે બુજુર્ગ ફરમાવ્યું : તમારો હાથ મને આપો. તમારી બંને આંખો બંધ કરો અને સાત વખત સલવાત પઢો. મેં તેમ કર્યું, મારી આંખો બંધ હતી. છતાં હવાના ખુબ જપાટા લાગતા હતા. જાણો આસમાન તરફ ઉડીનો જતો હોઉં એવું મને જણાયું. થોડી વાર પછી મને ફરમાવ્યું : હવે તમારી આંખો ખોલીને નજર કરો અને ખુદાની કુદરતના નમુના નિહાળો. મેં આંખો ખોલીને જોયું તો એક એવા સુંદર શહેરમાં, જેના રસ્તા પહોળા, ઘરો એકબીજાની નજીક હતા. પાણીની નહેર જારી અને ચારે તરફ ઉમદા બગીચા અને તેમાં પ્રકાર પ્રકારના મેવાથી ભરપુર ઝડપ લાગેલા જોયા. ખરેખર તે બેહિશ્તનો નમુનો હતો. પછી તેમણે ફરમાવ્યું : સામેના બગીચા તરફ જાઓ, ત્યાં મસ્તિદ છે અને લોકો ફજરની નમાજ માટે ભેગા થયા છે, તે મસ્તિદમાં નમાજ પઢાવનાર પેશનમાઝ જે ‘સાહેબુલ અભ્ર’ ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની સાતમી પેઢીના ફરજાંદ છે અને તેમનું નામ અબ્દર રહમાન છે. તેમની પાછળ નમાજ પઢો. નમાજ પછી હું તમોને ત્યાં મળીશ. હું તે મસ્તિદ તરફ ગયો. એક આલીશાન મસ્તિદ હતી, તેમાં દાખલ થયો, મેહરાબમાં એક નુરાની પ્રકાશિત ચેહરાના બુજુર્ગ હતા. નમાજીઓની સફો લાગેલી હતી. હું આળગ વધ્યો, પેશનમાઝની ખિદમતમાં પહોંચી સલામ કરી, મુસાફેહો કર્યો. તેમણે મોહબ્બતથી આવકાર આપી ફરમાવ્યું :

પરવરણગારે તમારા ઉપર ભારે એહસાન કરી તમોનં અહિં પહોચાડ્યા છે. મારી નજરમાં જે ઘણા અધરા સવાલો હતા, તે તેમને પુછ્યા. તેમણે મને સંતોષકારક જવાબ આપ્યા. એટલી વારમાં ફજરની નમાઝનો સમય થયો. નમાઝ શરૂ થઈ, હું તેમની સાથે નમાજે જમાઅત પઢ્યો.

નમાઝ પછી મને ખ્યાલ થયો કે ઈસ્ફહાનમાં નમાજે ફજર હું પઢાનું છું, નમાજીઓ મારી રાહ જોતા હશે. તેઓ નિરાશ થશે કેમકે હવે નમાજે ફજર માટે નહિં પહોચી શકું. તે વખતે મેહરાબથી ઈમામગાદાએ ફરમાવ્યું : ચિંતા ન કરો, તમે ઈસ્ફહાનમાં નમાજે ફજરના માટે સમયસર પહોચી નમાઝ પડાવી શકશો. એટલીવારમાં જે સયદ મને ઈસ્ફહાનથી અહિં લાવ્યા હતા, તે મારી નજીક આવ્યા, ફરમાવ્યું : મારો હાથ પકડી ચાલો, હું તમને ઈમામે જમાના અલઘિસ્સલામની બરકતથી ઈસ્ફહાન પહોચાનું. મેં આંખો બંધ કરી, પળવારમાં આંખો ખોલતા પોતાને ઈસ્ફહાનની મસજદમાં જોયા. લોકો મારી રાહ જોઈને બેઠા હતા. મેહરાબમાં દાખલ થઈ તેઓને હુંમેશા માફિક મેં નમાજે જમાઅત પઢાવી, પણ ફરીવાર તે સયદ મને જોવામાં ન આવ્યા.

૨૨. ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના ગુહુરની હદીસો અને નિશાનીઓ

એહલે સુન્તત જમાઅતની ઘણી હદીસો જાહેર થવાના બારામાં છે. જે ઈમામે જમાના (અ.સ.)ના હથાત હોવાની દલીલો છે. જીવતા અને છુપા હોય તે જાહેર થાય છે. પરંતુ હવે પછી જન્મ પામનાર હોય, તો તેમના માટે જાહેર થવાનું ન કહી શકાય.

૧. ‘તારીખે ખમીસ’ની જીલ્દ બીજીમાં વર્ણન છે કે, મહદી તે મોહમ્મદ બિન હસને અસ્કરી છે, તે જાહેર થશે, ત્યારે ફરીશ્ટો અવાજ આપશે કે, મહદી જાહેર થયા. તે ખુદાના ખલીફા છે, તેઓના જમાનામાં વરુ અને બકરા સાથે ચરશે. ઈન્સાનના બચ્યાંઓ સાંપ તથા વીછને પકડી તેની સાથે રમત કરશે.’

૨. ‘અસાફુર રાગેબીન’ના પેજ ૧૪૦ માં શેખ મુહિયુદ્ડીન અરબીની કિતાબ ‘કુતુહાત’ની સનદથી વર્ણન છે કે, ઈમામ મહદી જાહેર થશે, તેમાં કશો શક નથી, પણ કયારે જાહેર થશે, કે જ્યારે દુન્યા ગુલ્બ, જબરદસ્તી, બેઇન્સાફી અને ગુનાહોથી હદ ઉપરાંત ભરપુર થશે, ત્યારે હજરત મહદી જાહેર થશે અને દુન્યામાંથી એ સધળી બુરાઈઓ દૂર કરી તેને અદલ અને ઈન્સાફથી ભરી દેશે. અને તે હજરત મહદી (અ.સ.) હજરત મોહમ્મદ મુસ્તિફા (સ. અ. વ.)ની ઈતરતથી તેમની દીકરી જનાબે ફાતેમા સલામુલ્લાહે અલઘાના ફરજાંદ ઈમામ હુસૈનની નસ્લમાં એવી રીતે છે કે, ઈમામ હુસૈનના ફરજાંદ અલી (અ.સ.), તેમના ફરજાંદ મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.), તેમના ફરજાંદ જાફર સાદિક (અ.સ.), તેમના ફરજાંદ મુસા (અ.સ.), તેમના ફરજાંદ અલી રજા (અ.સ.), તેમના ફરજાંદ

મોહમ્મદ તકી (અ.સ.), તેમના ફરજંદ અલીનકી (અ.સ.), તેમના ફરજંદ હસને અસ્કરી (અ.સ.), તેમના ફરજંદ હિન્ડરત મહદી (અ.સ.) છે. અને તેઓ મક્કામાં ખાનએ કાઅબામાં બયઅત લેવરાવશે. વગેરે.

૩. કિતાબ ‘ફરાઈદુસ્સીમતયન’માં ઈજને અભાસથી રિવાયત છે કે, હિન્ડરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ ફરમાવ્યું : ખુદાની હુજુજતો બાર છે. જેમાં પહેલા હિન્ડરત અલી (અ.સ.) છે, અને છેલ્લા મારા ફરજંદ મહદીએ મવઉદ છે. હિન્ડરતે ઈસા (અ.સ.) આસમાનથી નીચે ઉત્તરશે, અને મહદી (અ.સ.)ની પાછળ નમાજે જમાઅત પડશે, તે વખતે દુન્યા ખુદાના નુરથી પ્રકાશિત થશે, અને પૂર્વથી પણ્ણે સુધી હિન્ડરત મહદી (અ.સ.)નું રાજ્ય ફેલાઈ જશે. (ઉપલી ત્રણ હદીસો એહલે સુન્નત જમાઅતની કિતાબોની હદીસો છે.)

એવી ઘણી હદીસો એહલે સુન્નતની કિતાબોમાં છે, તેથી સાબિત થાય છે કે આખર જમાનામાં બારામા ઈમામ હિન્ડરત મહદી (અ.સ.) જુહુર ફરમાવી જગત ઉપર એકજ ઈસ્લામ મજહબ અને અદલ ઈન્સાફ ફેલાવશે, અને તે ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.)ના ફરજંદ છે. જેઓ મહદી હોવાનો દાવો કરી ચુક્યા. (કાદ્યાની ભીરજા અને બીજાઓ) તેમજ જેઓ પોતાને ઈમામે જમાના અને મહદી સમજે છે તેઓના જમાનામાં દુન્યા જુલ્મ અને ગુનાહોથી ભરપુર હોવા છતાં કાંઈ કરી શક્યા નથી. જ્યારે ઈમામે જમાના બારમા ઈમામ હિન્ડરત મહદી (અ.સ.) જુહુર ફરમાવશે, ત્યારે જગત ઉપરથી ફીતના, ફસાદ, જુલ્મ, બેદીની દૂર થશે અને અદલ, ઈન્સાફ, દીનદારીનો ફેલાવો થશે.

ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના જાહેર થવા પહેલાની ચોક્કસ નિશાનીઓ

ઈમામે જમાના (અ.સ.)ના જાહેર થવા પહેલા આખર જમાનાની નિશાનીઓ લખી ચુક્યા છીએ. હવે ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના જાહેર થવા પહેલા અમુક જરૂરી અટલ નિશાનીઓ જાહેર થશે, તે પછી ટૂંક સમયમાં હિન્ડરત જુહુર ફરમાવશે.

૧. અમીરુલ મોઅમેનીન ઈમામ અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે : જુહુર અગાઉ નવ અટળ (ચોક્કસ) બાબતો નિશાનીઓ તરીકે જાહેર થશે, તે પછી હિન્ડરત મહદી (અ.સ.) ટૂંક સમયમાં જાહેર થશે :

- દજજાલ નિકળશે
- આસમાનથી નિદા (અવાજ) સંભળાશે
- સુફ્યાની જાહેર થઈ ભારે લડાઈ કરશે
- સુફ્યાનીનું લશ્કર મક્કા અને મદીના વચ્ચે જમીનમાં ધસી ગરક થશે
- એક નફ્સે ઝકીયા સચ્ચદ મક્કામાં કતલ થશે
- એક સચ્ચદ હસની પોતાની ફોજ સાથે જાહેર થશે

- સુર્યની સામે આસમાન ઉપર એક ઈન્સાનની શક્લ દેખાશે
- માહે મુખારકે રમજાનમાં ચાલુ હિસાબ અને નિયમથી વિરુદ્ધ બે ગ્રહણ થશે. ૧૫ મી તારીખે સુર્યગ્રહણ અને છેલ્લી તારીખે ચંદ્રગ્રહણ થશે
- માહે મુખારકમાં ગ્રાણ વખત આસમાનથી અવાજ સંભળાશે
(આ જુદી જુદી નિશાનીઓની વધુ વિગત અને ખુલાસો અન્ય સ્થળે લખેલ છે.)

૨. ઈમામ જાફરે સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : નિયમ વિરુદ્ધ સુર્ય અને ચંદ્ર ગ્રહણ થશે. એ ભારે નિશાની જાહેર થયા અગાઉ મુસલમાનોનો ૨/૩ ભાગ દીનથી નિકળી મુરતદ થશે.

૩. અમીરુલ મોઅમેનીન હિન્દુ અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે : હિન્દુ મહિદી (અ.સ.) ના જુહુરની પહેલા દુન્યામાં લાલ અને સફેદ રંગના મૌત થશે, તેમજ બે વખત કીડીઓ દેખાવ આપશે. તે કીડીઓ લોહીના રંગની માફક લાલ રંગની હશે. ફરમાવ્યું : લાલ રંગના મૌતનો અર્થ ખુનરેજી, કતલ છે, અને સફેદ રંગના મૌતનો અર્થ ધ્યેગની બીમારી છે.

૨૩. કાણો કાફર દજજાલ

અમીરુલ મોઅમેનીન હિન્દુ અલી (અ.સ.) એક વખત કુફાની મસજદમાં ખુત્બો પઢી રહ્યા હતા. પછી ફરમાવ્યું : મને જે પુછવું હોય તે પુછી લો, એ પહેલા કે તમે મને નહી પાભી શકો. (મારા વફાતની અગાઉ)

તે વખતે સઅસાા બિન સવહાએ ઉભા થઈ અરજ કરી : યા અમીરુલ મુઅમેનીન ! હિન્દુ હુજજતુલ કાયમ ક્યારે જાહેર થશે ?

આપ (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું : બેસી જાઓ, હું તમોને તેનો ખુલાસો કહી સંભળાવું છું. પ્રથમ તે જુહુરના માટે કેટલીક નિશાનીઓ છે જે એક પછી એક જાહેર થશે. હવે ધ્યાન પુર્વક તે નિશાનીઓ સાંભળી યાદ રાખો.

જ્યારે લોકો નમાઝને બરબાદ કરશે, અમાનતમાં ખ્યાનત કરશે, જુઠને હલાલ સમજશે, વ્યાજ ખાશે, લાંચ રૂશવત લેશે, નફસની તાબેદારી કરશે, (ઈચ્છા મુજબ વર્તશે) સીલે રહમ છોડી દેશે, જુલ્મને ફખર સમજશે, કુરઆનને શાશગારશે, મસજદો ઉપર નક્શીકામ કરશે, મસજદના મીનાર ઉંચા કરશે, બુરા લોકો – જાલિમો માનવંતા સમજાશે, નમાઝની સફો ભરપુર હશે, પણ નમાજીઓના દિલ જુદા હશે, દુન્યાની દોલતની તમન્નાના કારણે પોતાની ઓરતોને વેપાર ધંધાના કામમાં ભાગીદાર બનાવશે, ગુનેહગારોની વાત માન્ય રાખશે, અને તેઓની તાબેદારી કરશે, હલકટ કમીના માણસો કોમના સરદાર બનશે, રમત ગમતની ચીજો (વાજુ, પીઆનો, તંબુરો વિ.) ધરમાં રાખશે. ઔરતો (ઘોઢા, સાઈકલ વિ.)ની સવારી કરશે. ઔરતો મરદોની શખાહત કરશે.

(મરદોના લિબાસ પહેરશે), દુન્યાના કામો ઈબાદતથી અગાઉ કરશે. (નમાજ વગેરેમાં ઢીલ કરશે), જાહેરમાં દેખાવ સારો (વાતો મીઠી કરશે) પણ તેઓના દિલો એડીયાથી વધુ કડવાશથી ભરપુર હશે.

અસબગ બિન નબાતાએ તે વખતે અરજ કરી : યા અમીરલ મોઅમેનીન ! દજજાલ કોણ છે ? ઈમામ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું : દજજાલનું નામ સાયદ બિન સેદ છે. તે બદબખ્ત હશે, જે તેને માનશે. અને તે નેકબખ્ત હશે, જે તેને જુઠલાવશે. ઈસ્ફહાન (ઈરાન)ના યહુદીઓ ગામથી બહાર આવશે. તેની જમણી આંખ અસલી નહીં હોય, તે કાણો હશે, તેની એક આંખ તેના કપાળ ઉપર હશે જે ખુબ ચમકતી હશે. તેની આંખમાં લોહીના રંગનું લાલ ગોશત હશે, અને તેની આંખની બાજુમાં ચોકખા અક્ષરે ‘કાફર’ શાબું એવી રીતે કપાળ ઉપર લખેલ હશે કે દરેક માણસ સહેલાઈથી તેને વાંચી શકશે. તેની સામેની બાજુથી ધુંવાડા (ગુબાર) નો ટેકરો હશે, અને તેની પાછળ એક સફેદ રંગનો ટેકરો હશે જે સખત દુકાળના વખતે જાહેર થશે. લોકો સમજશે કે તે ટેકરા ખોરાકીના છે, તેથી તે તરફ વલણ કરશે. તે દજજાલ એક વાની રંગના ગઘેડા ઉપર સવાર થશે, જેનું એક ડગલું એક માઈલનું અંતર હશે અને જમીન તેની નીચેથી ઝડપથી પસાર થશે.

જે પણ નદીનાળા આગળથી પસાર થશે, તેનું પાણી સુકાઈ જશે. તે કાફર મોટા અવાજે પુકારશે, જેને સદ્ગાન ઈન્સાન, જીનાત સાંભળી શકશે. તે બદબખ્ત કહેશે : મારા દોસ્તો ! જલ્દી મારી પાસે હાજર થાઓ, સદ્ગાની મખ્લુકતનો પેદા કરનાર હું છું, મેં તેઓને જુદા જુદા રંગરૂપમાં બનાવ્યા છે. તેઓની રોજ મેં પેદા કરી છે. અને મારી ખુદાઈ તરફ તેઓને બોલાવ્યા છે. હું પોતે ખુદા છું અને દરેક ચીજ ઉપર મારી સત્તા છે.

પછી હજરતે ફરમાવ્યું : યાદ રાખો ! તે દુશ્મને ખુદા જુઠો છે, તે પોતે ખાય પીવે છે. વળી તમારો પરવરદિગાર કાણો નથી, ખાતો પીતો નથી. અને એક સ્થળથી બીજી જગ્યા તરફ હટતો નથી. તેના માટે શરીર, હરકત, હીલચાલ નથી.

વાકેફ થાઓ કે, તે મલઉનની તાબેદારી કરનારા હરામજાદાઓ અને યહુદીઓ વગેરે હશે. શામના મુલ્કમાં એક ઊંચી ટેકરી ઉપર જેને ‘તલ્લુ – અફીક’ કહે છે, શુક્રવારના દિવસે ત્રણ કલાક પસાર થયા પછી તે માણસ તેને (દજજાલને) મારી નાખશે જેની પાછળ હજરત ઈસા નમાજ પડશે. (એટલે કે ઈમામ મહદી અ.સ.ના હાથે કાણો દજજાલ માર્યો જશે.)

તે પછી મહા ભારે બાબત જાહેર થશે. લોકોએ પુછ્યું : તે ભારે બાબત શું છે ? હજરતે ફરમાવ્યું : તે ‘દાખ્બતુલ અર્જ’ (જમીન ઉપર ચાલનાર) જેનું વર્ણન કુરઆનમાં છે. ‘વ અખરજૂના લહુમ દાખ્બતુલ અર્જ તુકલ્લીમુહુમ’ (તરજુમો) ‘અને અમોએ તેઓના માટે જમીન ઉપર ચાલનારને જાહેર કર્યો, જે તેઓ સાથે વાતચીત કરશે.’ તે માણસ મક્કાના સફા નામના ટેકરા આગળથી જાહેર થશે. તેની પાસે હજરત સુલૈમાન પયગમ્બરની વીટી અને હજરત મુસા પયગમ્બરની લાકરી હશે. તે માણસ મોઅમીનના કપાળ ઉપર તે વીટી રાખશે. જેથી તેના કપાળ

ઉપર ‘હાજી મોઅમ્મીન’ (આ મોઅમ્મીન છે.) લખાશે, અને જે કાફિર હશે તેના કપાળ ઉપર લાકડી રાખવાથી ‘હાજી કાફિર’ (આ કાફિર છે.) લખાશે. પછી જ્યારે સૂર્ય પણ્ણિમ દિશાથી નિકળશે, તે વખતે તે માણસ સૂર્ય આગળ પોતાનું માથું ઉચ્ચ કરશે અને પુર્વ પણ્ણિમની સઘળી મજબૂકત તેને જોઈ શકશે. તે વખતે તૌબાના દરવાજા બંધ થઈ જશે. કોઈની તૌબા, અમલ કબૂલ નહીં થાય. સિવાય જે તે નિશાનીઓથી અગાઉ ઈમાન લાવ્યો હોય. તેમજ એવા લોકોનું ઈમાન કબૂલ નહીં થાય જેઓએ તે નિશાનીઓ અગાઉ સારા અમલ નહિં કર્યા હોય. કેમકે અમલ વગરનું ઈમાન કબૂલ નહિં કરવામાં આવે.

કિતાબ કમાલુદ્વીનમાં અબુહુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર નકલ કરે છે કે, એક દિવસે હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) નમાજે સુષ્પ પછી, પોતાના અસહાબો સાથે મસજીદથી બહાર નિકળી મદ્દીનાની બજારોમાં પસાર થયા. અને એક ધર આગળ પહોંચી તેના દરવાજાની સાંકળ હલાવી. એક ઔરતે બહાર આવી, હજરતે રસૂલને ઓળખી અરજ કરી : યા અબલ કાસિમ (સ. અ. વ.)! આપને શું ખપે છે? શા માટે પધાર્યા?

હજરતે ફરમાવ્યું : અય અબુહુલ્લાહની મા, મને તમારા દિકરા અબુહુલ્લાહને મળવું છે. તેણીએ અરજ કરી : તેને મળીને શું કરશો? કસમ પરવરદિગારના, તેની અકકલ ઉપર આફત પડી છે. તે પોતાના કપડામાં પેશાબ પાખાનું કરી બગાડે છે. તે ઘણી મોટી મોટી વાતોની બકવાસ કરે છે. હજરતે ફરમાવ્યું : અમોને રજા આપ, ધરમાં દાખલ થઈ તેને જોઈએ. તે ઔરતે અરજ કરી : આપને રજા છે, પરંતુ જો તે દીવાનો તમારું અપમાન કરે, તો તેના માટે મને ઠપકાપાત્ર ન સમજશો.

હજરત પોતાના અસહાબો સાથે ધરમાં દાખલ થયા. તે મરદુદ એક જાડા કપડાથી પોતાને લપેડી લાંબો પડ્યો હતો અને ધીમા અવાજે ગણગણતો હતો. તેની માએ તેને કહ્યું : ચુપ રહે, આ બુગુર્વાર હજરત મુહમ્મદ (સ. અ. વ.) તને જોવા આવ્યા છે, તેથી તે ઉભો થઈ બેઠો થયો. હજરતે ફરમાવ્યું : ખુદા લાનત કરે તે ઔરત પર, શા માટે તેને મુંગો રહેવા કહ્યું, જો તે બોલવાનું ચાલું રાખતે, તો તમને તેની હાલતની ખબર પડતે, જે મેં તમોને જણાવ્યું હતું.

તે પછી હજરતે તેને પુછ્યું : તું શું જોઈ રહ્યો છે? તેણે કહ્યું : હું હક અને બાતિલ બેઉ જોઈ રહ્યો છું. અને પાણીની સપાટી ઉપર અર્શને જોઈ રહ્યો છું. હજરતે ફરમાવ્યું : ખુદાની તવહીદ ઉપર અને મારી નબુવ્વત ઉપર ઈમાન લાવ. તે મરદુદ બાળકે કહ્યું : હું પોતે ખુદાની વહદાનિયત ઉપર ઈમાન લાવું છું અને હું પોતે ખુદાનો પયગમ્બર છું, કેમકે તમે પયગંબરી માટે મારાથી વધુ લાયક નથી. તે પછી હજરત ત્યાંથી રવાના થયા.

બીજે દિવસે ફરીવાર પોતાના અસહાબો સાથે તેને જોવા ગયા. તે ઓરતની રજા લઈ ધરમાં દાખલ થયા, જોયું કે તે બાળક ખજુરીના ઝાડ ઉપર બેઠો ખુબ આવાજથી લલકારી રહ્યો છે. તેની માએ તેને ઘમકાવીને કહ્યું ચુપ થા, અને ઝાડથી નીચે આવ, હજરત મુહમ્મદ (સ. અ. વ.) આવ્યા છે. તે ચુપ રહી ઝાડથી નીચે ઉત્થો. હજરતે

નિરાશ થઈ ફરમાવ્યું, ખુદા લાનત કરે તેની મા ઉપર, શા માટે તેને ચુપ રહેવાને કહ્યું, જો તેને નહિં ઘમકાવતે તો તમોને ખાત્રી થાત કે એજ મરદુદ દજજાલ છે. જેની ખબર તમોને આપી ચુક્યો છું, અને ત્યાંથી રવાના થયા.

ફરી ગ્રીજે દિવસે અસહાબો સાથે તેને જોવા ગયા અને ઘરમાં દાખલ થતાં જોયું કે તે મરદુદ આગળ કેટલાક બકરા છે. અને તેની સાથે તે રમે છે. હજરતે ફરમાવ્યું : ખુદાની વહેદાનિયત અને મારી નભુવ્યત ઉપર ઈમાન લાવ. પછી હજરતે ફરમાવ્યું : મારા દિલમાં મેં એક વાત રાખેલ છે, તે તું જણાવ. તેણે કહ્યું : ‘અદ્દુખ અદ્દુખ’ (દુખનાનો અર્થ ધુંવાડો થાય છે. કેમકે હજરત ઉપર તે દિવસે સુરરો દુખાન નાઝિલ થયો હતો, અને તે નમાઝે સુષ્ઠુમાં પડ્યા હતા.) પછી હજરતે ફરમાવ્યું, જે ખુદાએ ચાહ્યું એજ થશે, તું તારી મુરાદ પામીશ નહીં.

પછી હજરતે પોતાના અસહાબોને ફરમાવ્યું : આ મરદુદ દજજાલ છે. જેની હકીકત મેં તમોને કહી સંભળાવી છે. તે આખર જમાનામાં બહાર આવશે અને તે મુદૃત દરમ્યાન પરવરદિગાર તેને એક ટાપુમાં કેદમાં રાખશે. આખર જમાનામાં તેના થકી ભારે ઈભેદાન થશે. જે પયગંબરો મારાથી અગાઉ આવ્યા તે સધળાઓએ પોતાની ઉભતને દજજાલના ફીતનાની ખબર આપી ચેતવણી આપી ચૂક્યા છે. અને હું તમોને તેની ચેવતણી કરું છું. તમો શંકામાં ન પડો, તમારો ખુદા કાણો નથી, તેમજ તેને શરીર જેવું કશું નથી, તે મરદુદ આખર જમાનામાં પોતાના ગઘેડા ઉપર સવાર થઈ જાહેર થશે, વગેરે.

દજજાલ આખર જમાનામાં જાહેર થશે અને દુન્યામાં ચાલીસ દિવસો સુધી દરેક ઠેકાણો પોતાના ગઘેડા ઉપર સવાર થઈ પહોંચશે, છેવટે ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.)ના હાથે શામના મુલકમાં માર્યો જશે.

એ સિવાય જુહુર થવા પહેલાની ઘણી નિશાનીઓ છે, જે આખર જમાનાની નિશાનીઓના પ્રકરણમાં લખેલ છે.

૨૪. ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના જુહુર સમયની હકીકત

ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.)ના જાહેર થવાનો વખત થાશે, ત્યારે તેમની તલવાર અવાજ કરશે : અય હુજુરે ખુદા ! જુહુરનો વખત થયો માટે હવે જાહેર થાઓ.

ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : ઈમામે જમાના હજરત મહદી અલિઝિસલામ પ્રથમ જાહેર થશે ત્યારે મક્કામાં દાખલ થશે. હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)નો લિબાસ શરીર ઉપર અને પીળા રંગની પાદ્યા તેમના માથા ઉપર અને હાથમાં પયગંબરની લાકડી, પગમાં રસૂલના પગરખાં હશે. થોડા દુખળા બકરા તેમની આગળ હશે. મક્કામાં તેમને ઓળખનાર કોઈ નહીં હોય. એવી હાલતમાં ખાનએ કાઅબામાં દાખલ થાશે. તે વખતે તેમનો દેખાવ અને શીકલ ઉગતી વયના યુવાનની માફક હશે. તે સમય રાતનો હશે. મધરાત પછી આસમાનથી જિબ્રીલ

અને મીકાઈલ ફરીશ્તાઓ મલાએકાના ટોળા સાથે ખાનએ કુઅબામાં ઈમામની બિદમતમાં હાજર થઈ સલામ કરશે. જનાબે જિબ્રિલ અરજ કરશે : ખુદાનો હુકમ છે કે જે કાંઈ આપ ચાહશો અને ફરમાવશો તે મુજબ થાશે. તે વખતે હિત પોતાનો મુખારક જમણો હાથ પોતાના ચહેરા ઉપર ફેરવીને કહેશે ‘અલહમ્દોલિલ્હાહીલ્હા’ સદકના વઅદહુ અવરસનલ અર્જ નતબવ્વાઉ મેનલ જન્તે હયસુ નશાઉ ફનિઅમ અજરુલ આમિલીન.’ (તરજુમો) ‘દરેક વખાગ રજ્ભુલ આલમીન માટે છે, જેણે અમારા બારામાં પોતાના વચનો પુરા કરી અમોને જમીનજા વારસ બનાવ્યા. જેથી અમારી મરજી મુજબ કોઈ પણ જગાએ પહોંચી શકાશે. ખચિત અમલ કરનારા માટે સર્વોત્તમ અજર (નેક બદલો) હોય છે.’

તે પછી હિન્દુ હાજર હુંજીત ખાનએ કઅબાના રૂકનો મકામ આગળ ઉભા રહી મોટા અવાજથી પુકારશે, અયનુકબાની જમાઅત અને ખુદાના ખાસ (ચુંટાયલા) બંદાઓ, જેઓને પરવરદિગારે મારી સહાયતા માટે રાખ્યા છે, મારી પાસે આવી હાજર થાઓ. તેમનો અવાજ દુન્યાના દરેક મુલકમાં પહોંચશે અને ત૧૩ ચુંટાયલા મુઅમ્બિનો એશિયા, આફ્રિકા અને ચીન વગેરેના મુલ્કોમાં જ્યાં પણ હશે, તે અવાજ સાંભળશે. તેઓમાં કેટલાક મુસલ્લા ઉપર ઈબાદત કરતા હશે, કેટલાક સુતા હશે. તેઓ સધળા મક્કા તરફ તરત જ રવાના થશે અને પળવારમાં હિન્દુ હાજર થઈ જશે.

તે વખતે પ્રથમ ઈમામે જીમાના હિન્દુત મહદી (અ.સ.)ના મુખ્યારક હાથ ઉપર જનાબે જિબ્રિલ બોસો આપશે અને બયઅત કરશે. તે પછી બીજા ફરીશતાઓ અને જીન્નાતના સરદારો બયતા કરશે. અને તેઓના પછી ૩૧૩ નુકબા મુખ્ય અસહાબો બયઅત કરશે.

મકકાના લોકો તેઓ તરફ નજર કરી અચરજ પામતા કહેશે કે, ‘આ લોકો કોણ છે ? કયાંથી આવ્યા ? અને આજે રતના જે નુરનો પ્રકાશ અને મોઅણિઝા જોવામાં આવ્યા તે શું છે ?’ તેઓ એક બીજાને પુછશે કે, ‘આ લોકોમાંથી તમે કોઈને ઓળખો છો ?’ તેઓમાંના કેટલાકો જવાબ આપશે કે, ‘અમો તેઓને ઓળખતા નથી. સિવાય કે તેઓની સાથે ચાર માણસો જેઓ મદ્દીનાના રહેવાસીઓ છે, તેઓને ઓળખીએ છીએ’ અને તેઓ કહેશે કે, ‘આ ટોળાના સરદાર પ્રકાશિત ચેહરાના બુગ્ગર્વાર હિન્દુત સાહેબુગ્ગમાન છે.’

સુર્ય નિકળ્યા પછી તેમાંથી અવાજ સંભળાશે કે કોઈ બોલનાર ચોકખી અરબી ભાષામાં મોટા અવાજથી પુકારશે જે આસમાન અને જમીનની સઘળી મખ્લુકત સાંભળી શકશે. તે કહેશે, ‘અય આસમાન અને જમીનની મખ્લુકત ! સાંભળો, કે આએ બુઝુર્ગ જે જહેર થયા છે તે મહદીએ આલે મોહમ્મદ (સ. અ. વ.) છે. અને તેમનું પુરું નામ તેમના બાપદાદા ઈમામ હુસૈન (અ. સ.) સુધીના નામ જણાવશે, અને કેહશે કે તમે સઘળાઓ આવી પોતાના ઈમામે જમાનાની બયઅત કરી, તાબેદારી કરો અને તેમની નાફરમાની કરી ગુમરાહ ન થાઓ.’ તે વખતે

ફરીશ્તાઓ જીન્નાત અને ઈન્સાનોમાં ૩૧૩ નુકબા અને બીજો મોઅમીનો કહેશે, ‘અમોએ માન્ય રાખ્યું અને તાબેદારી કરી.’

દુન્યાના દરેક મુલ્કોમાં, ગલો, પહાડોમાં તે અવાજ પહોંચશે અને સદ્ગાના નાના મોટા, સ્ત્રી પુરુષો તે અવાજ સાંભળી અચરજ પામશે. તે દિવસે સુર્ય અસ્ત પામવા સમયે (મગરીબ વખતો) એક બીજો અવાજ સાંભળાશે : ‘લોકો સાંભળો, તમારો ખુદા યાબીસના જંગલમાં (જે પેલેસ્ટાઈનમાં છે.) જાહેરે થયો છે અને તેનું નામ ઉસ્માન બિન અમ્બસહ ઉમવી છે, જે યજીદ બિન મઆવીયાની અવલાદમાંથી છે. તેની પાસે જાઓ અને તેની બયઅત કરો, જેથી હિદાયત પામશો.’ તે વખતે તેના જવાબમાં મલાએકા, જીન્નાત અને ઈન્સાનમાંથી સદ્ગાના મોઅમીનો કહેશે, ‘તારી વાત અમોએ સાંભળી અને તે માન્ય રાખતા નથી. તુ જુઠી છે.’ તે વખતે જેઓ કાફીર, મુનાફિક, બેદીન હશે તેઓ શકમાં પડી જશે અને ગુમરાહ રહેશે.

તે પછી ઈમામે જમાના (અ.સ.) ખાનએ કાઅબાને અઢેલીને (અડીને ઉભા હશે અને) ફરમાવશે : ખુદાની સદ્ગાની મળ્યુકાત, મારી વાત સાંભળો, સદ્ગાના પયગમ્બરો અને હઝરત રસુલેખુદા (સ.અ.વ.) અને ઈમામોની ખુબીઓ, નિશાનીઓ, ઈલમ અને મોઅજિઝ મારી પાસે છે. આસમાની કિતાબોનું ઈલમ પણ મારી પાસે છે’ તે વાત સદ્ગાના મુઅમીનો માન્ય રાખશે.

તે પછી રૂકન અને મકાન આગળથી ‘દાખ્બતુલ અર્જ’ એક ઈન્સાન જાહેર થશે, જેના હાથમાં વીટી અને લાકડી હશે. મોઅમીનોની પેશાની ઉપર ચોકખા અક્ષરે લખાશે ક ‘આ મોઅમીન છે’ અને કાફરોની પેશાની ઉપર લાકડી અડાડતાં તેઓના કપાળ ઉપર લખાશે, ‘આ કાફર છે.’

તે પછી હઝરતની બિદમતમાં એક માણસ હાજર થશે, જેનો ચહેરો પીઠ તરફ વળી ગયેલ હશે. તે હાજર થઈ અરજ કરશે : ‘મારા સરદાર, હું તમારા માટે એક વધામણી લાવ્યો છું. એક ફરીશ્તાએ મારો ચહેરો પીઠ તરફ ફેરવીને તમારી બિદમતમાં હાજર થઈ વધામણી આપવાનો હુકમ કર્યો છે, તેથી હું હાજર થયો છું.’ હઝરત ફરમાવશે : તારી અને તારા ભાઈની હક્કિકત કહી સંભળાવ. તે માણસ અરજ કરશે : મારા સરદાર હું અને મારો ભાઈ અમો બેઉ સુફ્યાની લશ્કરમાં હતા. અમારી ફોજ દમિશ્કતથી બગદાદ સુદ્ધી હુમલો લઈ જઈ તે મુલકોને વેરાન કરી, મદીના મક્કા તરફ આવવાને રવાના થયા. અમારી ફોજ ત્રણ લાખની હતી. અમારો ઈરાદો મક્કામાં ખાનએ કાબાને તોડી ત્યાંની વસ્તીને કતલ કરવાનો હતો.

મદીના અને મક્કાની વચ્ચે બયદાના રણમાં રાતના વખતે પહોંચા. મધરાત પછી અમોએ અવાજ સાંભળી કે, ‘અય બયદા ! આ સીતમગાર કાફીરોનો નાશ કર’, કસમ ખુદાની, જમીન ફાટી ગઈ અને ત્રણ લાખ સિપાહીઓ અને તેઓના સદ્ગાના જાનવરો અને સામાન સહીત જમીનમાં ઘસી ગયા. તેઓની નિશાની પણ ન રહી. ફક્ત હું અને મારો ભાઈ બચી ગયા. એક ફરીશ્તાએ આવી અમો બેઉને તમારો માર્યો, તેથી અમારા ચેહરા પીઠ તરફ ફરી

ગયા. પ્રથમ મને કહ્યું : ‘બશીર, તું મકકા તરફ જઈ હજરતે સાહેબુઝીમાનને સુફ્યાનના લશ્કરની હલાકતની બશારત (ખુશખબરી) આપ.’ અને મારા ભાઈને કહ્યું : ‘તેના લશ્કરની હલાકતની ખબર પહોંચાડી ઠરાવ અને સુફ્યાનીને જણાવ કે હજરત મહદી (અ. સ.) મકકામાં જાહેર થયા છે. તેમની ખિદમતમાં પહોંચી તવબા કરીશ, તો તારી તવબા કબુલ થશે.’ (પરંતુ તે મલઉન તવબા નહિં કરે અને છેવટે તે પણ વાસીલુનાર થશે) આએ હક્કિકત હજરત અને તેમના સાથીઓએ સાંભળી અને હજરતે પોતાના મુખારક હાથથી તે માણસનો ચેહરો સરખો કરી આપ્યો.

હજરત મેહદી અલાયિસ્સલામ મકકાથી કુફા તરફ આવશે. નજ્ફ અને કુફાની વચ્ચે જંગમાં ઉતારો રાખશે, તેમની સાથે ફરીશ્તા અને જીનાતોનું બહુ મોટું લશ્કર હશે. મસ્જદ કુફા તેમની રાજ્યાની અને મસ્જદ સહલામાં તેમનું રહેઠાણ થશે.

હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ફરમાવે છે : હજરત મહદી (અ. સ.) નું કાર્ય એકજ રાતમાં સફળ થશે.

‘મહદી’ અને ‘ઈમામત’ના જેઓ દાવેદારો થયા છે અને દાવો કરનારા હશે, તેઓની પોકળતા માટે એક ઉમદા નિશાની અને દલીલ છે.

ઈમામનું રાજ્યાની કુફા, મોટું શહેર થશે અને નજ્ફ સુધી તેના મકાનો પહોંચશે. તેથી નજ્ફ અશરફ કુફામાં ભળી જશે. એક વેંત જમીનની ઘણી કિમત થશે અને મોઅમીનો ચારે તરફથી ત્યાં એકઠા થશે. કુફા શહેર લગભગ ચોપન માઈલનું થશે, અને કરબલા સાથે ભળી જશે. તે વખતે મોઅમીનો જે કાંઈ ખુદા પાસે માંગશે તેઓની હાજર પુરી થશે.

હજરત હુજ્જત (અ. સ.) એક બહુ મોટું લશ્કર દમિશક તરફ મોકલશે અને સુફ્યાનીના લશ્કરને હરાવી સુફ્યાનીને કત્લ કરશે. એજ સમયમાં ઈમામ હુસૈન (અ. સ.) પોતાના ઉર અસ્થાબો શોહદાએ કરબલા અને દસ હજર સીદ્દીકીન મોઅમીનો સાથે રજાત ફરમાવશે, અને ઈમામ મહદી (અ. સ.) પાસે હાજર થશે. તેમજ અમીરુલ મોઅમેનીન અલી (અ. સ.) અને બીજા ઈમામો પણ પાછા ફરશે. હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) પોતાના અસ્થાબો અને તેમની સાથે જેહાદમાં શહીદ થયેલા સંઘળા પાછા ફરશે. તેમજ જેઓએ હજરતને જુઠલાવ્યા હતા, સતાવ્યા હતા અને તેમને જાદુગર વગેરેની ઉપમા આપી હતી, તેઓ પણ પાછા ફરશે, અને પોતાએ કરેલ જુલ્દુ, સીતમની સજી પામશે.

ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ. સ.) જાહેર થશે, તે સમયમાં હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) અને ઈમામો પાછા ફરશે, તેમજ હજરત ઈસા (અ. સ.) અને બીજા પયગંબરો અને મોઅમીનો વગેરે પાછા ફરશે. આખી દુન્યા ઉપર એક જ ઈસ્લામ મજહબ, અમન, ઈમાન, અદલ, ઈન્સાફ ફેલાઈ જશે. દરેક પ્રકારની નેઅમતો જાહેર થશે, વગેરેનું વર્ષન કિતાબોમાં વિગતવાર જોવા મળે છે. આ પ્રકરણમાં ફક્ત ટૂંકસાર લખેલ છે.

‘રજાત’ એટલે : ‘મરણ પામેલાઓનું ફરીવાર સજીવન થઈ દુન્યામાં આવવું. ઈમામે જમાના હિન્દુત્વ મહદી (અ. સ.) ના જાહેર થયા પછી, પરવરદિગારની મસ્લેહત અને મરજી મુજબ ઘણા નેક લોકો, પયગમ્બરો, અસ્થાબો, મોઅમીનો અને તે સાથે બુરા લોકોમાંથી જાલિમો, એહલેબૈતના દુશ્મનો વગેરે દુન્યામાં ફરીવાર સજીવન થશે.’

‘રજાત’ પ્રત્યે એઅતેકાદ (માન્યતા) રાખવાનો હુકમ છે, અને તે જરૂરી માન્યતા અને ઈમાનની નિશાની છે. તે વિષે કુરઆનની આયતો તેમજ શીઆ અને એહલે સુન્નત જમાઅતની કિતાબોમાં ઘણી હદીસો છે. એટલું જ નહી પણ નસારા, યહુદી, આતશપરસ્ત મજુસી અને હિંદુઓના પુસ્તકોમાં પણ તેનું વર્ણન મૌજુદ છે. આએ પ્રકરણમાં પ્રથમ તે વિષે કુરઆની આયતો અને તે પછી હદીસો વડે ‘રજાત’ની માન્યતાનું ટૂકમાં વર્ણન કરીશું.

૧. ‘વ યવ્ય નહશોરો મીન કુલ્લે ઉભતીન્ન ફવજેન ભિભ્મં યુક્ખુલેબો બેઆયાતેના ફહુકમ યુજુન.’

અને તે દિવસે અમે દરેક ઉભતમાં એક ટોળાના તે લોકોને લાવશું, જેઓ અમારી નિશાનીઓ જુઠલાવતા હતા. (આ આયત રજાત વિષે છે)

જ્યારે કે મહશરના કિયામતના દિવસ માટે પરવરદિગાર કુરઆનમાં ફરમાવે છે.

‘વ હશરના હુમ ફલમ નુગાદીર ભિન હુમ અહદા’ (સુરે કહફ, આયત : ૪૭)

અને અમે કયામતમાં તેઓને ઉભા રાખીશું અને તેઓમાં એક પણ બાકી રહેવા નહિ પામે. સદ્ગુરી મખ્લુકાત હાજર થશે. (આ આયત મહેશર વિષે છે)

આ બીજી આયતથી સાબિત થાય છે કે કયામતના દિવસે તમામ મખ્લુકાત સજીવન થશે. તેથી પ્રથમ આયત, જેમાં દરેક ઉભતમાંથી એક ટોળાને સજીવન કરવાના બારામાં વર્ણન છે, તે આએ દુન્યામાં અમુક લોકોની રજાત (સજીવન થવા) વિશે છે.

૨. ‘વ હરામુન અલા કરયતીન અહ્લાક્નાહા અન્નહુમ લા યરજેન’ (સુરે અંબીયા, આયત : ૮૫)

અને જે લોકોને અમોએ અગ્રાબ ઉતારી સજી કરેલ છે, તેઓ (રજાતમાં) પાછા નહી ફરે.

આ આયત ‘રજાત’ માટે હોવાનું સાબિત થાય છે, કેમ કે કયામતમાં હશ્રના મેદાનમાં સદ્ગુરી મખ્લુકાતને હાજર કરવામાં આવશે.

૩. કાલુ રજ્બના અમત્તનસનતયન, વ અહ્યયતનસ્તનસ્તયન ફહુલ એલા ખુરુજન મીન સબીલ (સુરે મોઅમીન, આયત : ૧૧)

કાફીરો ક્યામતના દિવસે કહેશે : ‘અય અમારા પાલનહાર ! અમોને તેં બે વખત મૌત આપી અને બે વખત સજીવન કર્યા.’

આ આયતમાં બે વખત મૌત અને બે વખત સજીવન થવાના બારામાં છે, તે પ્રથમનું સજીવન થતું ‘રજાત’ના જમાના માટે છે.

૪. ફઈગા જાઅ વઅદુ ઉલા હુમા બઅસના અલયકુમ ઈબાદન લના ઉલી બઅસીન શદીદીન. (સૂરે બની ઈસરાઈલ, આયત : ૫)

જ્યારે પ્રથમ વાયદાનો વખત આવ્યો, ત્યારે અમે અમારા એવા જોરાવર બંદાઓને જાહેર કરી તમારા ઉપર સત્તા આપી તેથી તેઓ તમારા ધરોમાં દાખલ થઈ તમોને કાપી નાખશે.

૫. ઈન્ની લનનસોરો રોસોલના વલ્લાજીના આમનું ફીલ હ્યાતુદુન્યા (સૂરે મોઅમીન, આયત : ૫૫) બશક અમે અમારા રસુલો અને મુઅમ્બિનોને આએ દુન્યામાં મદદ કરી.

એવી બીજી ઘણી આયતો કુરઆનમાં મરણ પામેલા લોકોના દુન્યામાં ફરીવાર સજીવન થવાના બારામાં છે. વળી અગાઉ થઈ ગયેલા પયગંબરોની ઉભ્રતમાં રજાત થઈ છે, અને મરણ પામેલા માણસો પાછા સજીવન થયા છે. જેથી મરણ પામ્યા પછી ક્યામત પહેલા આએ દુન્યામાં કોઈ સજીવન ફરીવાર નહીં થઈ શકે, એ માન્યતા ખોટી છે છે.

૧. હિન્દુ મુસા પયગંબર, મીકાત ઉપર મુનાજાત અને ખુદાના કલામ સાંભળવા માટે પોતાની લાખોની ઉભ્રતમાંથી ૭૦ ને ચુંટીને લઈ ગયા હતા. તેઓએ ખુદાને પ્રત્યક્ષ નજરે જોવાની માંગણી કરી, તેથી તેઓ હલાક થઈ મરણ પામ્યા. હિન્દુ મુસાની દોઆથી પરવરદિગારે તેઓને સજીવન કર્યા, જેની હકીકત કુરઆનમાં છે.

૨. પરવરદિગારે કુરઆનમાં ખેગની બીમારી અને મૌતથી પોતાનું ગામ છોડી ભાગી જનારા બધા ઉપર એકી વખતે મૌત મોકલી મારી નાખ્યા. અને ફરીવાર તેઓને તે જમાનાના પયગંબરની દોઆથી સજીવન કર્યા, જેના વર્ણનમાં અલ્લાહ ફરમાવે છે : ‘અલમ તર ઈલ્લાલ્લાજીન ખરજુ મિન્દીયારે હીમ વ હુમ ઉલુઝુન હિન્દુ મૌત ફકાલ લહુમુલ્લાહુ મૃતુ સુભુ અહ્યાહુમ’ (સૂરે બકરહ, આયત : ૨૪૩)

શું તમે જોતા નથી કે જે કોમ પોતાના રહેઠાણના મુલકથી મૌતથી ડરીને બાહેર નિકળી ગયા હતા. અને તેઓની હજારોની સંખ્યા હતી. તેઓને અલ્લાહે ફરમાવ્યું મરી જાઓ (તેઓ સદ્ગા તે વખતે મરણ પામ્યા) પછી તેઓને ફરી સજીવન કર્યા.

તેની હિકાયતમાં છે કે, તે કોમ હિન્દુ હીજકીલ પયગંબરના જમાનામાં હતી. તેઓના સીતેર હજાર કુટુંબો હતા. તેઓના શહેરમાં મરકી (ખેગ) ફેલાઈ જવાથી તેઓ સદ્ગા શહેરમાંથી બહાર નિકળી ગયા. હજુ ઠરીઠામ ન થયા હતા, કે પરવરદિગારનો હુકમ થયો કે, તમે સદ્ગા મરી જાઓ. તેઓ સદ્ગા મરણ પામ્યા અને તેઓનું શરીર

સડી જતાં ફક્ત હાડકાં જ રહી ગયા. એક વખત બની ઈસરાઈલના એક પયગંબર અરમીયા અથવા હીજકીલ ત્યાંથી પસાર થયા, આપે દોઆ કરી કે, ‘ખુદાવંદા તારી અપાર શક્તિથી તું આ કોમને ફરીવાર સજીવન કર. જેથી શહેર આબાદ થાય અને તેઓ તારી ઈબાદત કરે.’ ખુદાનો હુકમ થયો. પાણી લઈ તેઓના હાડકાં ઉપર છાંટો, તે નવરોજનો દિવસ હતો. પયગંબરે પાણી છાંટ્યું, તે સદળા ફરીવાર સજીવન થઈ પોતાના શહેરમાં દાખલ થયા. તે પયગંબરની હિદાયત માન્ય રાખી અને ખુદાની બંદગી અને તાબેદારી કરતા રહ્યા.

‘રજાત’માં જેઓ પાકા મોઅમીનો હશે અને જેઓ પુરા કાઝીરો હશે તેઓ સજીવન થશે. જ્યારે કે તે સિવાયના માટે રજાત નથી. તેમજ અગાઉ થઈ ગયેલા પયગંબરોમાંથી અમુક પયગંબરો અને આપણા પયગંબર કુલ ૧૧ ઈમામો, તેમના અસ્હાબોમાંથી અમુક અસ્હાબો અને સદળા શોહદાએ કરબલાના માટે રજાત થાશે. તેનું બયાન બહુજ લંબાણથી છે અને તેની ઘણી હદીસો છે, તેમાંથી થોડી હદીસો લખેલ છે.

૧. ઈમામ જાફર સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : રજાતમાં હઝરત મહદી (અ.સ.)ના જાહેર થયા પછી પ્રથમ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) પોતાના અસ્હાબો, જેઓ કરબલામાં શહીદ થયા હતા, તેઓની સાથે પાછા દુન્યામાં સજીવન થશે, અને ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) સાથે સીતેર પયગંબરો હશે. જ્યારે હઝરત મહદી (અ.સ.)ની વજાતનો સમય આવશે, ત્યારે પોતાની વીટી ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ને આપશે, ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ઈમામ મહદી(અ.સ.)ને દફન કરશે.

૨. ઈમામ જાફર સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : હઝરત મહદી (અ.સ.) જુહુર થયા પછી કુફામાં દાખલ થાશે, ત્યારે કુફાની પછવાડે નજફના વાદીયુસ્સલામમાંથી પરવરદિગાર સીતરે હજાર સીદ્દીકીન મોઅમીનોને સજીવન કરશે, જેઓ સદળા હઝરત મહદી (અ.સ.)ની સાથે તેમની મદદમાં રહેશે.

૩. ઈમામ જાફર સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : જ્યારે અમારા કાએમ હઝરત મહદી (અ.સ.) જુહુર ફરમાવશે, ત્યારે દરેક મોઅમીનની કબર આગળ એક ફરીશઠો આવી તેને કહેશે કે, તમારા ઈમામ જાહેર થયા છે, તેમની જિદમતમાં પહોંચવું હોય તો ઉઠો. તે વખતે જે મોઅમીનને હઝરતની જિદમતમાં હાજર થવું હશે, તે પોતાની કબરમાંથી ઉઠશે.

૪. ઈમામ જાફર સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : જે મોઅમીન ચાલીસ દિવસો સુધી દરરોજ સુષ્ણની નમાજ પછી અહદની દોઆ પઢશે, તે હઝરત મહદી (અ.સ.)ના અન્સારમાં થશે અને જો તે મરણ પાખ્યો હશે, તો તે સજીવન થઈ બહાર આવશે.

૫. ઈમામ જાફર સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે : જ્યારે જુહુરનો સમય આવશે તેની અગાઉ જમાદિઉલ આખરનો આખો મહીનો અને રજબના દસ દિવસો મળી ચાલીસ દિવસો સુધી એવો સખત વરસાદ પડશે, જે કોઈએ અગાઉ જોયો નહિં હોય. તે થકી પરવરદિગાર મરણ પામેલા મોઅમીનોના શરીરમાં હાડકા અને ગોશત પેદા કરશે,

અને મોઅમીનો માથાથી મારી સાંક કરતા, કબરમાંથી બહાર આવશે. (આ પ્રકારની ઘણી હદીસો છે જે સ્થળ સંકોચના કારણે લખી શક્યા નથી.)

૬. હરસ બિન અબ્ડુલ્લાહ રબઈ રિવાયત કરે છે કે, એક વેળા બગાદાના મોટા પુલ આગળ બની અભ્યાસીના મન્સુર ખલીફા સાથે હું બેઠો હતો. ત્યાં તેની બાજુમાં તેના વડા કાજી સવવાર મને સચ્ચદ હમયરી શાઅર હાજર હતા. સચ્ચદ હમયરી કેટલાક કાવ્યો રચી ખલીફાને સંભળાવતો હતો, જેમાં તેના વખાણ હતા. જે સાંભળી ખલીફા બેહદ ખુશ થતા હતા. સવવાર કાજીએ જોયું કે સચ્ચદ ઉપર ખલીફા બેહદ ખુશ થયા છે તેથી હસદના લીધે તેણે કહ્યું : યા અમીરલ મુઅમેનીન, આ સચ્ચદ ખોટું બોલે છે. તેના દિલમાં તમારા પ્રત્યે માન, મોહબ્બતની લાગણી નથી. તેણે પોતાના સરદારો એહલેબૈતે રસુલની મોહબ્બત દિલમાં છુપાવી રાખેલ છે. એટલું જ નહિં, પણ તે ખુલફા અને અસહાબોને બુરું બોલે છે, તેમજ તેના દિલમાં તમારી અદાવત ભરેલી છે.

સચ્ચદ અરજ કરી : તમારો કાજી હસદના લીધે મારી વિરુદ્ધતા કરે છે. આ કાજીનો આખો કબીલો કુઝરના જમાનામાં અને ઈસ્લામ લાવ્યા પછી પણ તમારા ખાનદાનના દુશ્મનો રહ્યા છે, એ લોકોના બારામાં ખુદાએ પોતાના પયગમ્બરને કુરઆનમાં ફરમાવ્યું છે કે, જે તમારા મકાનના ઓરડાની પાછળ ઉભા રહી તમોને પુકારી રહ્યા છે, તેઓમાંથી ઘણા ખરા અક્કલ વગરના જાહીલો છે, તેથી આ કાજી પણ તેઓમાંથી જ છે.

મન્સુર ખલીફાએ મો મલકાવતાં કહ્યું : ‘ખરી વાત છે.’ તેથી કાજી વધુ ભડક્યો અને કહ્યું કે આ સચ્ચદ રજાત ઉપર એઅતેકાદ રાખે છે. સચ્ચદ કહ્યું : અલબત રજાત ઉપર મારું ઈમાન છે, કેમકે ખુદાએ કુરઆનમાં ઘણે ઠેકાણે ફરમાવ્યું છે અને બે ત્રણ આયતો પડ્યા. (જે શરૂઆતમાં લખી ચુક્યા છીએ) તેમજ પયગમ્બરની ઘણી હદીસોમાં રજાત (મરણ પામેલા લોકો આએ દુન્યામાં ફરીવાર સજીવન થયા) વિષે ફરમાવ્યું છે.

બેશક હજરતે રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.)ની હદીસ છે કે કયામતના દિવસે મગરૂર લોકો કીડીની શક્લમાં આવશે. વળી ફરમાવ્યું : આખર જમાનામાં ઉભ્યતમાંથી કેટલાક લોકોને જમીન ઘસી લેશે અને કેટલાકોની શીકલ વાંદરાં, હુક્કર વગેરેમાં મરણ થશે. રજાતની મારી માન્યતા ખરી છે અને કુરઆન તેમજ હદીસો મુજબની છે. મને ખાત્રી છે કે આ સવવાર કાજી રજાતમાં ફરીવાર કુતરા, હુક્કર અથવા વાંદરાની શીકલમાં આવશે. કસમ પરવરદિગારની, આ કાજી જબ્બાર, મુતકબીર અને પુરો કાફર છે.

મન્સુર ખલીફા સચ્ચદની ટીકા સાંભળી ખુબ ખસ્યા અને કહ્યું : ‘તમારું કહેવું સહી છે.’

રજાતમાં ઈમામ મહદી (અ. સ.), ઈમામ હુસૈનના કાતિલો તેમજ ઈમામોને શહીદ કરનારા અને મોઅમીનોને કતલ કરનારા ઝાલિમો પાસેથી પુરો બદલો લેશે.

દુન્યામાં જેઓનું નાહક ખુન થયું હોય તેઓ પાછા ફરી પોતાની બાકીની જંદગી પુરી કરશે. તેઓના કાતિલો પાસેથી બદલો પામશે, અને તે ખુન કરનારાઓને કતલ કરવામાં આવશે.

તે વખતે હિન્દુ મહારાજા (અ.સ.) પોતાના ઈલથી હુકમ કરશે, સાક્ષી લેવાની જરૂરત નહીં પડે. એ જુહુર પછીના ઝમાનાને ‘ક્યામતે સુગરા’ (નાની ક્યામત) કહેવામાં આવે છે.

૭. ઈમામ મોહમ્મદ બાકીર (અ.સ.) ફરમાવે છે : આશુરાના દિવસે લડાઈથી અગાઉ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) એ પોતાના અસહાબોને ફરમાવ્યું હતું કે હિન્દુ રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ મને જણાવ્યું છે કે : ‘મારા ફરગંદ હુસૈન, મારી વજાત પછી દુશ્મનો તમોને ઈરાક (કુફા) તેડાવશે અને ત્યાં તમોને અને તમારા અસહાબોને શહીદ કરશે.’ પછી ઈમામ હુસૈન અલાય્હિસ્સલામે પોતાના અસહાબોને ફરમાવ્યું હું જોઈ રહ્યો છું કે આ કાફરો આપણને બધાને શહીદ કરશે. બેશક શહાદત પછી આપણે સદળા રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ની બિદમતમાં પહોંચીશું, અને તેમની સાથે અચોકકસ મુદૃત સુધી રહીશું. ત્યાર બાદ રજાતના ઝમાનામાં સર્વથી પહેલા હું મારી કબરમાંથી બહાર આવીશ, અને અમારા કાએમ (અ.સ.) સાથે રહી ખુદાના દુશ્મનો સામે જેહાદ કરીશું. આસમાનમાંથી તે ફરીશ્તાઓ ઉત્તરશે, જેઓ અગાઉ કોઈ વખત જમીન ઉપર આવ્યા નહીં હોય, તેઓ અમારી સાથે સહાયતામાં રહેશે. તેમજ જિબ્રિલ, મીકાઈલ, ઈસરાઝીલ જમીન ઉપર ફરીશ્તાઓ સાથે આવશે. તે સમયે રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.), હિન્દુ મુઅમેનીન અલી (અ.સ.) અને મારા ભાઈ ઈમામ હસન (અ.સ.) તેમજ મારી અવલાદના સદળા ઈમામો આવશે. તે વખતે હિન્દુ રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) પોતાનો અલમ ખોલી તલવાર સાથે અમારા કાએમ હિન્દુ મહારાજા (અ.સ.) ને આપશે. તમો મારા અસહાબો મારી સાથે રહેશો, અને ખુદાને મંજુર હશે એટલા લાંબા સમય સુધી આપણે દુન્યામાં રહીશું.

તે પછી અભીરુલ મુઅમેનીન અલી (અ.સ.), રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ની તલવાર મને આપશે અને મશરીકની જમીન (એશીયા) તરફ શોજ સાથે રવાના કરશે. હું ત્યાં પહોંચીશ અને જે ખુદાના દુશ્મનો, બેદીનો હશે, તેઓને કતલ કરીશ. હિંદુસ્તાન પહોંચી તે મુલક ફિટેહ કરીશ અને મુશરીકો, કાફીરોથી તે મુલકને પાક કરીશ. જમીનની સપાટી ઉપરથી હલાલ જનવરો સિવાય સદળા હરામ ગોશ્ઠ જનવરોનો નાશ કરીશ. નસારા, યહુદી અને સદળા મુશરીકો, કાફીરને હિંદાયત કરીશ. જેઓ પોતાના કુફર ઉપર બાકી રહેશે, તેઓને કતલ કરીશ. તે સમયે પરવરદિગાર મોઅભીનો ઉપરથી દરેક પ્રકારની બલા, બીમારીને દુર ફરમાવશે અને નેઅમતો, બરકતો તેઓ ઉપર ઉતારશે. જાડની ડાળીઓ ફળોથી ભરપુર જુકી જશે, ગરમીની મોસમના ફળ ફળાદી ઠંડીની મોસમમાં પણ તેઓને મળશે, તેમજ ઠંડીની મોસમના ફળો – મેવા ગરમીના દિવસમાં મેળવી શકાશે.

પછી ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) એ પોતાના અસહાબોને ફરમાવ્યું કે, પરવરદિગારે કુરાનમાં તે વિષે ફરમાવ્યું છે:

‘વ લવ અન્ન અહલ કિતાબ આમનુ વત્તકવ લફ્તહના અલયહીમ બરકાતિમ્મીનસ્સમાએ વલ અર્જ, વલાકીન કગુજબુ ફઅખગનાહુમ બેમા કાનુ યક્સેબુબ.’ (સૂરે અઅરાફ, આયત : ૮૪)

અગર જો એહલે કિતાબ ઈમાન લાવી અમારો ડર રાખતે, તો બેશક અમે આસમાન અને જમીનમાંથી તેઓના માટે બરકતના દરવાજા ખોલી આપતે, પણ તેઓએ અમારા રસુલોને જુઠલાવ્યા તેથી તેઓના બુરા કર્તવ્યોના લીધે અમોએ તેઓને સજા કરી.

૮. હિન્દુસે પયગભર વીસ વરસ સુધી ગાયબ રહ્યા. જ્યારે પાછા ફર્યા ત્યારે એક ઔરતના તરત મરણ પામેલા દીકરાને સજીવન કરી મોઅજ્જગો દેખાડ્યો. તે ઔરતે પોતાની કૌમને ખબર આપી, તેથી તેઓએ હિન્દુતની બિદમતમાં હાજર થઈ માઝી ચાહી, દુકાળ દફે થવા માટે દોઆ કરવાની રડી રડીને અરજ ગુજરી. હિન્દુત ઈન્દ્રીસે તેઓના માટે દોઆ કરી તેથી દુકાળ દફે થયો.

એવી રીતે દુન્યાની સપાટી ઉપર મરણ પામેલાઓના સજીવન થવાના ઘણા બનાવો બન્યા છે. જેઓમાં કેટલાક લોકોએ તો લાંબી મુદૃત સુધી દુન્યામાં રહી, શાદી કરી અને તેઓની ઔલાદ થઈ. જે આએ પુસ્તકમાં વિસ્તારીને લખી શકતા નથી. તેથી સિદ્ધ થાય છે કે ઘણાં મરણ પામેલા લોકો ખુદાના હુકમથી ફરી દુન્યામાં સજીવન થઈ પાછા ફર્યા છે. જેને રજાત (પાછા ફરવાનું) કહે છે. એજ મુજબ ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના શુહુર વખતે ‘રજાત’ થશે અને મરણ પામેલા પયગભરો, ઈમામો, મોઅમ્બિનો તેમજ અમુક જાલિમો, કાઝીરો સજીવન થશે. તે બાબત કોઈપણ રીતે અશક્ય અથવા ન બનવાજોગ કહી શકાય નહિં. જ્યારે કે કુરાનની આયતો અને હદીસોથી તે પુરવાર થયેલ માન્યતા છે.

૨૬. ઈમામ મહદી (અ.)ની ગયબતના જમાનામાં મોઅમ્બીનોની ફરજો, વસીલા અને દોઆઓ

ઈમામે જમાના આપણી નજરથી છુપા હોય છે, છતાં આપણા આમાલ, આપણી હીલચાલ અને દુઃખો, આફતોથી વાકેફ હોય છે. જે મોઅમ્બીન ઈમાન અને યકીનની સાથે દુઃખ અને હાજરતના સમયે મદદ માટે પોતાના ઈમામને યાદ કરી પુકારે છે, તો તેઓની મદદ ફરમાવે છે. તેથી ગયબતના જમાનામાં મોઅમ્બીનોની અમુક ફરજો હોય છે, જે ઈમાનની ખરી નિશાની ગણાય છે.

૧. મોઅમ્બીનની ફરજ છે કે સદા પોતાના ઈમામને, જે દીન-દુન્યાના શહેનશાહ અને સરદાર છે. તેમની મોહબ્બત દિલમાં રાખી, તેમની યાદમાં રહે, અને તેના બારામાં જે દોઆઓ છે તે પઢતો રહે. જેમકે દરરોજ ફજરની નમાજ પછી અહંકારની દોઆ. જુમ્માના દિવસની દોઆએ નુદબાં અને તેમની જિયારતો પઢે.

૨. ઈમામનો હક દુન્યાના બાદશાહો ગસબ કરી બેઠા, દીનના એહકામમાં ફેરફાર, બિદઅતો કરવામાં આવી, એહલેબૈતે રસુલના ચાહકો, મોઅમ્બીનો થોડાં છે અને દુઃખી જલીલ થતાં રહે છે, વગેરે બાબતોને યાદ કરી ગમગીન, દુઃખી રહે, અને ફરજ માટે દોઆ કરતા રહે.

૩. દીને બરહક કાયમ રહે, મોઅમ્રીનો હિદાયત ઉપર બાકી રહે, તેના માટે દરેક પ્રકારની કોશિશ તખ્લીગ, હિદાયત અને દીની મદ્દરેસા, દીની કિતાબોનો ફેલાવો અને મદદ કરવાની પોતાની ફરજ સમજે.

૪. પોતાને ઈમામે જમાના (જે રૂહાની બાપ સમાન છે.) તેમની સલામતી માટે, જેવી રીતે પોતાના અને પોતાના મા-બાપ કુટુંબીજનો માટે સદકો આપે છે, તે મુજબ ઈમામ માટે સદકો આપે. તે મોહબ્બતની ખરી નિશાની છે. જેવી રીતે પયગંબર અને તેમની આલ ઉપર સલવાત (જે રહમતની દુઆ છે) મોકલવાનો હુકમ છે, તે સલવાત, રહમતની દુઆ માટે તેઓ મોહતાજ હોતાં નથી, માત્ર મોહબ્બતની યાદ, અને તેના મહાન સવાબને પામવા માટે હોય છે, એજ મુજબ ઈમામે જમાના માટે સદકો આપવો એ મોહબ્બતની યાદ અને સવાબ હોય છે.

૫. પોતાના ઈમામના માટે કુરઆનો ખતમો (આખા કુરઆનની તિલાવત), કરબલાની જિયારતો, હજ્ઝે બયતુલ્લાહના અમલ વગેરે કરી, તેમની મોહબ્બત અને યાદમાં વધારો કરી તેમને સદા રાજી રાખવા માટે જરૂરી કાર્યો છે. તેથી આપણાં ઈમામ, આપણાં માટે ખુદા પાસે ઈમાનની સલામતી અને મળેરતની દોઆ કરો, કેમકે તે બુજુર્ગવાર આપણાં દરેક કાર્યો અને અમલથી વાકેફ હોય છે.

(હિકાયત) અબુ મોહમ્મદ અદાજાએ એક મોઅમિનને ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની નિયાબતથી હજ પઢવા માટે પૈસા આપીને મોકલ્યા. તે માણસના બે દિકરા હતા. એક મદઅમિન હોત, જ્યારે બીજો બદકાર ફાસીક અને બેપરવા હતો. તેણે તે હજના પૈસામાંથી અમુક રકમ તે બદકાર દીકરાને વાપરવા માટે આપ્યા.

મક્કામાં જ્યારે અરજાતના મેદાનમાં પહોંચ્યો, ત્યારે તેણે એક નુરાની ચેહરાના બુજુર્ગવારને જોયા. તેમણે ફરમાવ્યું : અય શયખ! તું શરમ કરતો નથી ? તેણે અરજ કરી : શા કારણે હું શરમ કરતો નથી? તે બુજુર્ગવારે ફરમાવ્યું : તું જેની નિયાબત માટે હજ કરવા આવ્યો, તેને તું ઓળખે છે કે તે તારા ઈમામ છે. અને દરેક બાબતની તેમને ખબર પડે છે. છતાં હજની રકમમાંથી તેંતો તારા બદકાર દીકરાને પૈસા આપ્યા. નજીક છે કે તારી આંખો આંઘળી થાય. એટલું કહી તે બુજુર્ગવાર અદ્રશ્ય થયા. તે ફરીવાર તેમને જોઈ નહિં શક્યો. મારા વતને પહોંચ્યા પછી થોડા દિવસોમાં મારી આંખોમાં દુઃખાવો થયો. અને તે પછી મારી બેઉ આંખો ખરાબ થવાથી હું આંઘળો થયો.

૬. દુઃખ અને હજતના વખતમાં પોતાના ઈમામની મદદ માંગવાથી બેશક તે બુજુર્ગવાર મદદ ફરમાવે છે. માત્ર શરત એ છે કે નમાજ રોજાનો પાબંદ હોય, અને ગુનાહોથી દૂર રહેવાની પુરી કોશીષમાં રહે. થઈ ગાએલા ગુનાહો માટે તોબા પસ્તાવો કરતો હોય. પોતાના ઈમામની મોહબ્બત દિલમાં હોય, દોઆ અને જિયારતોથી તેમને યાદ કરતો હોય, તો બેશક ઈમામ તાત્કાલિક મદદ ફરમાવે છે.

રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) ફરમાવે છે : ‘જ્યારે છરી ગરદન સુધી પહોંચી ચુકી હોય, તે વખતે જો તમે તમારા ઈમામે જમાનાને યાદ કરશો, તો તરત જ તમારી મદદ ફરમાવશો.’ તે બુજુર્ગવારની મદદની ઘણી ઉમદા હિકાયતો છે જે હિકાયતોના પ્રકરણમાં લખેલ છે.

૭. દરેક મોઅમીનની ફરજ છે કે, જ્યારે પણ દોઆ, ઇંધિયારત અથવા કોઈ વાતચીતમાં ઈમામે ઝમાન (અ.સ.) નું નામ લેવામાં આવે, તો અદબ માટે ઉભા રહી જમણો હાથ પોતાના માથા ઉપર રાખે. જે ઈમામે ઝમાના પ્રત્યેની લાગડી, માન અને મોહબ્બતની તેમજ ઈમાનની નિશાની છે.

૮. દુઃખ વખતે મદદ માંગવા માટેની ઘણી દોઆઓ, ઇંધિયારતો અને અમલ કિતાબોમાં છે. તેમાંથી જે એક સહેલી દોઆ છે તેની હિકાયત નીચે મુજબ છે.

(હિકાયત) ઈરાનના શાહ ફિલેહાલીના સમયમાં ઈસ્ફેહાનમાં બે મોટા આલિમો, આગા હાજ મોહમ્મદ ઈબ્રાહીમ અને આગા મીરજા મોહમ્મદ મહદી વચ્ચે કોઈ વક્ફીયતના બારામાં મતલેદ થયો. તેથી ઈરાનના શાહે પોતાના એક મોટા આલિમ મુલ્લા કાસમને ઈસ્ફેહાન મોકલ્યા, કે તેઓ વચ્ચે સમજુતી કરી આપે. મુલ્લા કાસમે ઈસ્ફેહાન આવી તે બે આલિમો વચ્ચેની ગેરસમજુતી દૂર કરી તેઓ વચ્ચે ઈસ્લાહ કરી આપી. એક દિવસે મુલ્લા કાસમ ઈસ્ફેહાનના કષ્ટસ્તાનમાં ફાતેહા પડવા ગયા, સાથે તેમનો નોકર હતો. તે દિવસ જુમેરાતનો ન હોવાથી કષ્ટસ્તાનમાં લોકોની આવનજીવન ન હતી. તેમજ ગુરુવારના કાવો અને હુક્કાની દુકાનો રેહતી હતી, તેવું કશું ન હતું.

કષ્ટસ્તાનમાં પહોંચી ફાતેહા પડી પોતાના નોકરને કહ્યું : અહિં કોઈ દુકાન કે કાવાખાનું નથી. મને હુક્કો ખપે છે. નોકરે અરજ કરી : આપ ગામમાં મને જણાવતે, તો હું હુક્કાનો સામાન સાથે લાવતે. તે કષ્ટસ્તાનમાં મહાન આલિમ મરહુમ મીરજા મોહમ્મદ બાકર દામાદની કબર ઉપર ઈમારત હતી, તે તરફ ફાતેહા પડવા ગયા. ઈમારતમાં દાખલ થતાં જોયું કે એક બુગુર્ગવાર મુસલ્લો બિધાવીને એક ખુશામાં બેઠા છે. મુલ્લા કાસમ કબર આગળ આવી ફાતેહા પડ્યા. તે બુગુર્ગવારે ફરમાવ્યું : મુલ્લા કાસમ ! તમે મુલ્લાઓ અદબમાં સમજતા નથી. તમે દાખલ થયા સલામ કેમ ન કરી. તેમના રોબથી હું બેચેન થયો. શરમથી માથું નીચે નમાવી અરજ કરી : ફાતેહા પઢી તમારી જિદમતમાં હાજર થઈ સલામ બજાવી લાવતે. પછી મેં સલામ કરી, તો આપે તેનો જવાબ આપીને ફરમાવ્યું : આવો બેસો. તમારા મરહુમ બાપ ઘણાં નેક હતા. તેમણે દોઆ કરી હતી કે ખુદા તેમને એક નેક ફરજાંદ આપે જે આલિમ થાય. તેમની દોઆ પુરી થઈ ગઈ અને તમારા જેવા નેક આલિમનો જન્મ થયો.

હમણાં તમોને હુક્કો પીવું છે ખરું ? મેં અરજ કરી : હું ધારતો હતો કે કષ્ટસ્તાનમાં દુકાનો હશે, તેથી મારી સાથે કાંઈ લાવ્યો નહિં. તેમણે ફરમાવ્યું : આ થેલીમાંથી હુક્કાનો સામાન કાઢો. મેં તેમની બાજુમાં પડેલી નાની ખુરજન (થેલી) માં જોયું. તેમાં હુક્કો એક વખત માટેની તંબાકુ, કોલસા, ચકમક બધું હતું. મેં તે લઈ મારા નોકરને બોલાવવાનો ઈરાદો કર્યો. તેમણે ફરમાવ્યું : નહિં. તમે પોતે જાઓ અને હુક્કો બનાવી પીઓ. હું બહાર ગયો, હુક્કો બનાવીને બહાર બેસી પીવા લાગ્યો. ખતમ થતાં સાફ કરી પાછો લાવ્યો. તે બુગુર્ગવારની થેલીમાં તે સામાન રાખી દીધો.

તે પછી તેમણે ફરમાવ્યું : હવે તમારી હાજત હોય તે માંગો. મેં કહ્યું મને ભાતું આપો. ફરમાવ્યું દુન્યાની ચીજ ન માંગો. મેં અરજ કરી : આપ જે આપશો તે હું મારી આંખો પર રાખીશ. તેમણે ફરમાવ્યું : હું તમોને બે દોઆ પઢવા માટે આપું છું, જે દુઃખ / હાજતના વખતે મારી મદદ મેળવવા માટે પઢશો, તો હું તાત્કાલિક મદદ કરીશ. પણ તેમાંથી એક દોઆ ખાસ તમારા માટે છે, બીજાના માટે નથી, અને બીજી દોઆ દરેક મોઅમીન માટે છે.

મેં અરજ કરી : મારી પાસે કલમ કાગળ કાંઈ નથી. આપે ફરમાવ્યું : આ થેલીમાં કલમ કાગળ છે. મેં તે થેલીમાં જોયું તો હુકકાની વસ્તુઓ તેમાં કાંઈ ન હતી. ફક્ત એક દવાત, કલમ અને એક કાગળનો ટુકડો હતો, તે કાઢી લખવા મંડી પડ્યો.

પ્રથમ તે બુજુર્ગવારે મારા માટે ખાસ દોઆ હતી, તે લખાવી, જેને મેં લખી લીધી. પછી ફરમાવ્યું : હવે બીજી દોઆ દરેક મોઅમીન માટે છે તે લખો. જે મોઅમીનને હાજત, દુઃખ હોય તે ૭૦ વખત આ દોઆ પઢે :

‘યા અલ્લાહ, યા મોહમ્મદ, યા અલી, યા ફાતેમહ. યા સાહિબજામાન અદરિકની વલા તુહલીકની.’

હું વિચારમાં પડ્યો, છેલ્લો ફકરો લખી ન શક્યો, કારણ કે કિતાબોમાં બહુવચન ‘અદરીકુની’ (સધણા મારી મદદ કરો) લખેલું છે. તેમણે ફરમાવ્યું : શા માટે લખતા નથી ? ‘અદરિકની’ એકવચન બરાબર જ છે, જે મારી મદદ માંગવા માટે છે. કારણ કે આ જમાનામાં હું ખુદાની હુજુજત છું અને દરેક પ્રકારની સત્તા, હુક્મત મારા માટે છે. પ્રથમ ખુદા, રસૂલ (સ. અ. વ.), હઝરત અલી (અ. સ.) અને જનાબે ફાતેમા (સ. અ.)ના નામ છે, તે વસીલા છે. એટલે કે મદદ માંગનાર મારી પાસેથી તેઓનો વસીલો આપીને મારી મદદ માંગો છે. તેથી મેં તે દોઆ લખી લીધી. અને કલમ, દવાત તે થેલીમાં રાખી દીધી. મારું તે લખાણ ફરીથી વાંચવા લાગ્યો. માથું ઊંચુ કરીને જોયું, તો તે બુજુર્ગવાર, તેમનો મુસલ્લો કે થેલી કશું જ ન હતું. હું ઝડપથી દરવાજા તરફ દોડ્યો. બહાર ચારે તરફ તપાસ કરી, કાંઈ જોવામાં ન આવ્યું. મારા નોકરને પુછ્યું : દરવાજાથી કોઈને બહાર નિકળતા જોયા ? તેણે કહ્યું : કોઈ બહાર નિકળ્યું નથી. મને ખાત્રી થઈ કે, તે મારા ઈમામ હતા. તેમના મોઅજ્જા જોયા. પ્રથમ મારા દિલની વાત, મારા હુક્કા માટેની ઈચ્છા. પછી થેલીમાં હુક્કાનો સામાન, તે વખતે થેલીમાં બીજું કશું ન હતું, તે પછી એજ થેલીમાંથી કાગળ, દવાત, કલમ જોયાં અને હુક્કાની વસ્તુઓ તેમાં ન હતી. એ સધણું યાદ કરવાથી મને ખાત્રી ઉપજ કે તે બુજુર્ગવાર મારા ઈમામ હતા. ખુદાનો શુક્ર બજાવી લાવ્યો અને ઈમામને તે વખતે ઓળખી બીજી બાબતો માંગી ન શક્યો, તે માટે મને બેહદ દિલગીરી ઉપજ.

૬. સથ્યદે જલીલ અલી ઈબ્ને તાવુસે પોતાના મોટા દીકરાને વસીયત લખીને આપી, તેમાં લખ્યું કે, હું તમોને, તમારા ભાઈઓને, અને જે કોઈ આએ વસીયતના લખાણથી વાકેફ થાય તેને જણાવું છું કે, ખુદા અને તેના રસૂલ (સ. અ. વ.)એ આપણા મૌલા ઈમામે જમાના હઝરત મહદી (અ. સ.)ની આપણને બશારત (ખુશખબરી) આપી છે. તેમજ તે બુજુર્ગવારની શાન, મરતબો, તેમના થકી જે ઉભ્મતને અનેક લાભો પહોંચે છે. અને તે આપણા

માટે ઉમદા વસીલો છે. તે બુઝુર્ગવારની મોહબ્બત અને યાદ પલવાર પણ આપણે ભુલવી ન જોઈએ. છતાં જો કોઈ દુન્યાની વસ્તુઓ, દોલત, અવલાદ, મકાન, રાચ ચીલું, અને ધંધો રોજગારની મોહબ્બતમાં અને તે મેળવવાના ઘ્યાલમાં જ ગુંથાઈ જાય, તો ખરેખર સાબિત થશે કે તે મોઅમીન પોતાના ઈમામની સરખામણીએ દુન્યાની નજીવી, હલકી અને બીનપાયદાર વસ્તુઓને વધુ ચાહે છે.

વળી જે કોઈ માણસ દુન્યાના બાદશાહો, હકીમો, સરદારો, અમીરોને ચાહતો હોય, તેઓ સાથે ભળી જઈ તેઓ પાસેથી લાભ મેળવવાની આશાથી તેઓને માન આપતો હોય. અને સદા તેઓને રાજુ રાખવા આતુર રહેતો હોય, તો બેશક તે માણસ એ લોકોની હુક્મત અને દોલત બાકી રહે તે માટે સદા આતુર જણાશે. તેથી સાબિત થાય છે કે તેને પોતાના ઈમામે જમાના (અ.સ.) ના જુહુર અને હુક્મતથી અણગમો હોય છે.

વળી જે કોઈની એ માન્યતા હોય, અને તેના માટે તે દાવો કરતો હોય કે મારા ઈમામ દુન્યાના શહેનશાહ છે, અને જે કાંઈ દુન્યાની સપાટી ઉપર રાજ્ય, દૌલત, ખગાનો, હુક્મત, નેઅમતો જોવામાં આવે છે એ સધળાના ખરા હક્કદાર માલિક મારા ઈમામ છે. જે દુન્યાના બાદશાહો, સરદારો, ધનપતિઓ માલિક બની બેઠા છે. અને તેનો ઉપયોગ ખુદા અને તેના રસુલની ઈચ્છા અને ફરમાન વિરુદ્ધ થાય છે, એવું ઈમાન યકીન હોવા છતાં તે જરા પણ દિલગીર થઈ, તે પ્રત્યે અણગમો જાહેર કરતો નથી. તેમજ તેઓના નાશ માટે દોઆ કરતો નથી, તો ખાત્રી પુર્વક સમજવું જોઈએ કે તે પોતાની એ માન્યતા અને ઈમાનમાં ખરો નથી.

આએ ઉપર જણાવેલ વસીય્યતના લખાણનો ટૂંકસાર લખેલ છે. બેશક પોતાના ઈમામે જમાના પ્રત્યે ઈમાન, એઅતેકાદ હોય તો સદા તેમની યાદ રહે. જ્યાં બે ચાર મોઅમીનો ભેગા થયા હોય, ત્યાં પ્રથમ પોતાના ઈમામની જુદાઈ, દીને ખુદાની વિરુદ્ધતા, મોઅમીનોની હાલહવાલીની ચર્ચા થવી જોઈએ. એજ દીન, ઈમાન અને ઈમામ પ્રત્યેની ખરી લાગણી હોય છે. પરંતુ વર્તમાનકાળના સુધરેલા (વિફરેલા) જમાનામાં મોઅમીનોમાં ઈમાન હોવા છતાં પોતાના ઈમામની યાદ વરસમાં એક વખત, ૧૫મી શઅબાન અથવા માહે મુખારકમાં ‘દોઆએ ઈફતીતાહ’ પઢતી વખતે અથવા લયલતુલ કદ્રના બયાનમાં, અથવા નમાજો પછીની બારમા ઈમામની જિયારત પઢતી વખતે નામ લેવાય છે. તે સ્ક્રિવાય કોઈ વખત તે સંબંધી ચર્ચા થતી નથી. એ બહુજ શોચનિય છે. આપણી મીઠીગો, જાહેર સભાઓમાં આપણી નામદાર રાણી પ્રત્યે વફાદારી અને શુભેચ્છાની લાગણી જાહેર કરવાના ઠરાવો પસાર કરીએ છીએ, પરંતુ પોતાના દીન દુન્યાના શહેનશાહ, રૂહાની બાપને યાદ કરી કોમ અને સભાના કાર્યોની સફળતા માટે તેમની સહાયતા, ભલી દોઆ અને મીઠી નજરની યાચના કરતા નથી. તેથી કોમના લીડરો, મુલ્લા મોલવીઓ, આલિમોની ફરજ હોય છે કે તેઓ સદા પોતાના દીની બિરાદરોને પોતાના ઈમામે જમાના (અ.સ.) વિષે અને ગયબત, આખર જમાનાની નિશાનીઓના બારામાં વધુ અને વધુ ચર્ચા કરી, તેઓના ઈમાન – યકીનમાં વધારો

કરે. જેથી કોમ બેદીની, ગુનાહો અને મોજશોખ તરફ વલણ કરતા અટકી જાય, અને પરકોમના ખોટા સુધારા, દુન્યાદારી, એશ ઈશરત, મોજ મજા, ખોટી અને નાશકારક આજાદીથી સદા દુર રહેવાની કોશીષમાં રહે.

યાદ રાખવું જોઈએ કે ઈમામમની ગયબત એ મોઅમીનો માટે મહાભારે કસોટી અને પરીક્ષા છે. પરવરદિગારે અગાઉના પયગંબરોની ઉભતોની એવી પરીક્ષાઓ લીધી છે, જેનું વર્ણન કુરઆન અને હદીસોમાં કરવામાં આવ્યું છે. તેમાંથી ટુંકું વર્ણન આએ પુસ્તકમાં અન્ય સ્થળે કર્યું છે.

અફ્સોસ! દુઃખ મુસીબતના વખતમાં પણ આપણને તે દુઃખો દુર કરવા માટે આપણાં રક્ષક, સરતાજ અને ઈમામ યાદ આવતા નથી. જે બુજુર્ગવારના વસીલા વગર પરવરદિગાર અપણાં કોઈ અમલ, દોઆ કબુલ નહિં કરે, તેની આપણને ખાત્રી હોય છે, છતાં તે પ્રત્યે આપણે ગફલત વધતી રહે છે.

૧૦. અમીરુલ મોઅમેનીન હજરત અલી (અ.સ.)ના જમાનામાં કુફામાં એક મોઅમીન અસ્હાબ રમીલાએ કહ્યું કે, એક વખત મને સખત તાવ આવ્યો. થોડા દિવસો પછી મને જરા આરામ થયો, શુક્રવારનો દિવસ હોવાથી મેં ઈરાદો કર્યો કે આજે ગુસ્લ કરી, મસ્જદમાં મારા મૌલા સાથે નમાઝ પઢી, હજરતના મુખારક ચેહરાની જિયારત કરું. તેથી હું ગુસ્લ કરી, કપડા બદલી મસ્જદમાં ગયો. ઈમામ (અ.સ.) ખુલ્બો પઢતા હતા, ત્યારે મને ઠંડી જણાતાં દ્વુજવા લાગ્યો, છતાં બેઠો રહ્યો અને નમાઝ પછી હજરત પોતાના ઘરમાં તશરીફ લઈ ગયા. હું તેમની જિદમતમાં પહોંચ્યો અને મેં સલામ કરી. હજરતે મને જવાબ આપી બેસવા ફરમાવ્યું. તે પછી મને પુછ્યું : મસ્જદમાં ખુલ્બા વખતે તમે દ્વુજતા હતા ? મેં હકીકત બયાન કરી. હજરતે ફરમાવ્યું : અય રમીલા, અમારા દોસ્તોમાંથી જે કોઈ દુઃખી અથવા બીમાર હોય, તેની અસર અમોને થાય છે. અમે પણ તે સાથે બીમાર અને દુઃખી થઈ છીએ. મેં અરજ કરી : મૌલા ! આ બાબત અહિં કુફાના રહેવાસીઓ માટે જ છે કે બીજા મોઅમીનો માટે પણ છે ? હજરતે ફરમાવ્યું : દુન્યાની સપાટી ઉપર જયાં પણ અમારા દોસ્તો, મોઅમીનો હશે, તેઓમાંથી કોઈ પણ બીમાર અથવા દુઃખી હોય તેની ખબર અને અસર અમોને પહોંચે છે.

૧૧. કોઈ દુશ્મનની બીક હોય, તે વખતે પોતાના ઈમામે જમાના (અ.સ.)ને તે દુશ્મનની અગીયત, સત્તામણીથી નજીત માટેની મદદ માંગવાની નીચે મુજબ દોઆ દૈનિક, બે રકાત નમાઝ અને ઈમામે જમાનાની કોઈ ટૂંકી જિયારત પછી ૭૦ વખત કહે :

‘યા મવલાય, યા સાહેબજામાન અન મુસ્તગીસુન બિક, યા મવલાય ઈકફિની શર્રી મન્દ યુઅગીની’

૧૨ ઈમામે જમાના હજરત મહદ્દી (અ.સ.)ની સહાયતા, હાજત મેળવવાના તવસ્સુલમાં તેમની જિદમતમાં અરીજા (અરજ) લખી, દરિયા, તળાવ અથવા નદી, કુવામાં નાખવાની રીતો કિતાબોમાં છે, તે ૧૫ મી શાખાનના ઈમામ (અ.સ.)ની વિલાદતના મુખારક દિવસે સવારના પહોરમાં નમાજે સુષ્પુ પઢી સૂર્યના ઉદય થવા અગાઉ નાખવામાં આવે છે. તે અરીજો પાક માટીમાં લપેટી, ખુશભુ લગાડી દર્યામાં નાખવાની રીત અને અરીજાનું

લખાણ, તેમજ દરીયામાં નાખતી વખતની દોઆ વગેરે લંબાણની બીકના કારણે લઘું નથી. જે મોઅમીનને તેની જરૂરત હોય, તે છાપેલા અરીજાના કાગળો અને દોઆ મેળવીને અમલ કરે.

એ સધળા અરીજા (અરજુઓ) બેશક ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની ખિદમતમાં પહોંચે છે. અને જે મોઅમીનને પોતાના ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની ઈમામત, હયાત, ગયબત પ્રત્યે ઈમાન યકીન હોય. તેમજ નમાજ રોગા ઈત્યાદી વાજિબાત ઉપર અમલ કરતો હોય, અને ગુનાહોથી દુર રહેવાની કોશીષ તેમજ થઈ ગયેલા ગુનાહો માટે તૌબા, પસ્તાવો હોય, ટૂંકમાં જે મોઅમિનના દિલમાં ખુદાની બીક, ઈમાન, યકીન હોય, તે પોતાની હાજત માટે અરીજા મોકલી શકે છે. ૧૫ મી શાઅભાન સિવાય, કોઈ પણ વખતે અમલ થઈ શકે છે. જે થકી ઈમામે જમાના (અ.સ.) પ્રત્યેનું ઈમાન, યકીન અને મોહબ્બતની લાગણી જાહેર કરવાની ઉમદા તક મળે છે. તે સાથે ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની ખિદમતમાં સલામ સાથે અરજુ લખી મોકલવાની મહાન ઈજાત પામે છે.

તે અરીજા ઈમામની ખિદમતમાં પહોંચે છે, અને ઈમામ (અ.સ.) જેની હાજત પુરી થવા લાયક હોય છે તે અરજુ ઉપર પોતે પોતાની મહોર, સહિ કરે છે. બે ઉમદા છિકાયતો (પ્રસંગો) મોઅમિનોના ઈમાનમાં વધારો કરવાના હેતુથી લખવામાં આવે છે :

પ્રસંગ : ૧

આકા મીરજા ઈબ્રાહીમ શીરાજી બયાન કરે છે કે, હું શીરાજમાં હતો તે સમયમાં મારી અમુક ઘણી જરૂરી હાજતો હતી. હું સદા ચિંતામાં રહેતો હતો. તે હાજતોમાં કરબલાની જિયારત માટે મારી મુખ્ય હાજત હતી. તેથી ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની મદદ ચાહવા માટે એક અરીજો લખી, તેમાં મારી હાજતો દર્શાવી, પાક માટીમાં લપેટી, મગરીબના સમયે શહેરની બહાર ગયો અને એક ઊંડા કુવામાં, જેમાં ઘણું પાણી હતું, તેમાં નાખી શહેરમાં પાછો ફર્યો. ખુદા સિવાય કોઈને તેની ખબર ન હતી.

બીજે દિવસે મારા ઉસ્તાદ પાસે દરસ લેવા ગયો. જ્યાં બીજા ઘણાં વિદ્યાર્થીઓ હતા. મારા ઉસ્તાદ મારું નામ લઈને ફરમાવ્યું : મીરજા ઈબ્રાહીમ! તમારો અરીજો ઈમામની ખિદમતમાં પહોંચાડવામાં આવ્યો છે. મને ઘણી ખુશી ઉપજી. છિતાં તે વાતની મારા ઉસ્તાદને કેમ ખબર પડી, તે વિષે પુછતાં તેમજો ફરમાવ્યું : ગઈ રાતના મેં સ્વખનમાં હજરત સલમાને ફારસીને જોયા, તેમની પાસે ઘણાં માણસો હતા અને તેમની સામે ઢગલાબંધ કાગળો હતા, જેને આપ જોઈ રહ્યા હતા. મને જોઈને ફરમાવ્યું કે, મીરજા ઈબ્રાહીમને અને બીજા કેટલાક માણસોના નામો બયાન કરીને ફરમાવ્યું તેઓને કહો કે, તમારા અરીજા ઈમામ (અ.સ.)ની ખિદમતમાં પહોંચાડવામાં આવ્યા છે. પછી મેં જોયું કે, જે કાગળો જનાબે સલમાનના હાથમાં હતા, તેના ઉપર ઈમામની મહોર (સીલ, સહિ) હતી. જેથી હું સમજ્યો કે, જે લોકોની અરજુ કબુલ કરવા લાયક છે, તેના ઉપર ઈમામ (અ.સ.) પોતે સહી કરે છે, અને જેઓના અરીજા કબુલ કરવા લાયક ન હોય, તેના ઉપર મહોર કરતા નથી.

તે પછી ત્યાં હાજર રહેલા વિદ્યાર્થીઓએ સથ્યદ ઉસ્તાદના સ્વખની હકીકત વિષે પુછ્યું. મેં તેઓને ગઈકાલના મારા અરીઝાની હકીકત કહી. તેથી તેઓને તે સ્વખનાની સચ્ચાઈની ખાત્રી થઈ. તે પછી ટૂંક સમયમાં મારી સધળી હાજતો પુરી થઈ, અને કરબલાની જિયારત પણ મને નસીબ થઈ.

પ્રસંગ : ૨

સથ્યદ મોહમ્મદ સથ્યદ અખ્ભાસ (કરબલાના મહાન મુજતહીદ આગા સથ્યદ ઈસ્માઈલ સદરના સમયમાં) જે જબલે આમીલના રહેવાસી હતા, તે બયાન કરે છે કે, હું નજીફમાં રહેતો હતો અને અમીરુલ મોઅમેનીન હજરત અલી (અ.સ.)ના હરમે મુતહજરના સહનની ચારે તરફના ઓરડાઓમાંથી ઉપરના ભાગના એક ઓરડામાં રહેતો હતો. મારી હાલત ઘણી તંગ હતી. મોટેભાગે મુઠીભર ખજૂર અને પાણી થકી જુંદગી પસાર કરતો હતો. રોજ માટે ઘણી દોઆ કરતો હતો, છતાં કોઈ પાસે માંગતો ન હતો. છેવટે ઈમામે જમાના (અ.સ.)ને અરીઝા લખવાનું શરૂ કર્યું. દરરોજ સવારના પહોરમાં નજીફનો દરવાજો ખુલવાના સમયે બહાર જઈ અરીઝો નદીમાં નાખતો હતો. એ રીતે ઉદ્દ દિવસો પસાર થયા, તે દિવસે અરીઝો દર્યામાં નાખી પાછા ફરતાં મને જણાયું કે કોઈ માણસ પાછળ આવે છે. તેની તરફ નજીર કરી જોયું, તો તે એક અરબ જબલ અમીલના રહીસ જેવા હતા. તેમણે મને સલામ કરી, મારી સાથે ચાલ્યા, સલામનો જવાબ આપી હું ચુપ આગળ વધ્યો. તેમણે કહ્યું : સથ્યદ મોહમ્મદ ! તમે ઉદ્દ દિવસથી દરરોજ સવારના પહોરમાં દરવાજો ખુલવાના સમયે બહાર નિકળી દરીયામાં અરીઝા નાખતા રહ્યાં. શું હાજત છે ? શું તમે એમ ઘારો છો કે તમારા ઈમામ તમારી હાજતથી વાકેફ નથી ? હું વિચારમાં પડ્યો કે કોઈને ખબર નથી છતાં આ અજ્ઞાણ માણસને ખબર પડી ગઈ, કોણ હશે ?! તુરત મને જ્યાલ આવ્યો કે મારા ઈમામ હશે. મેં કિતાબોમાં જોયું હતું કે ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની પવિત્ર હથેળી બહુજ સુંવાળી, નરમ હોય છે, તેથી ખાત્રી કરવા માટે મુસાફેહો કરવા મારા હાથો લંબાવ્યા. તેમણે મારા હાથો પોતાના હાથમાં બેળવી મુસાફેહો કર્યો. તેમની હથેળી મને બેહદ નરમ અને સુંવાળી જણાઈ. તેથી ખાત્રી ઉપજતા હું ઝટ હાથોનો બોસો લેવાને જુક્યો, એટલી વારમાં મારા ઈમામ અદ્ભુત થઈ ગયા, અને હું એકલો રહી ગયો. મારા અરીઝા પહોંચ્યા અને ઈમામ (અ.સ.)ની જિયારત નસીબ થઈ, મને બેહદ ખુશી ઉપજી. તે પછી ટૂંક સમયમાં મારી હાલત સુધરી ગઈ.

દોઆએ અહૃદ

સથ્યદ ઈબ્ને તાવુસ અલયહિરૂ રહમહ પોતાની કિતાબમાં લખે છે કે, મુસ્તહબ છે કે દરેક મોઅમીન દરરોજ સુષ્ઠની નમાજ પઢ્યા પછી નીચે લખેલી અહૃદની દોઆ ઉભા રહીને પઢે. તેનો મહા ભારે સવાબ પામણે, અને રજાતના સમયે તે ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની સાથે રહેશે.

(અહૃદની બે દોઆઓ કિતાબના છેલ્લા ભાગમાં છે, ગુજરાતી અક્ષરોમાં ફક્ત પેહલી નાની દુઓ અને તેનો તરજુમો લખેલ છે.)

અહંકારી પહેલી દુઆ બિસ્મિલ્હારી રહીમ

અલ્લાહુમ્મ સલ્લે અલા મોહમ્મદિંવ વ આદે મોહમ્મદ. અલ્લાહુમ્મ બલ્લિગ મવલાય સાહેબજગ્માન.
સલવાતુલ્હાહે અલયહી, અન જમીઈલ મુઅમેનીન વલ મુઅમેનાત ફી મશારેકિલ અર્જ વ મગારેબિહા વ
બર્રેહા વ બહુરિહા વ સહ્લિહા વ જબલેહા વ હયેહમ વ મધ્યેતિહિમ. વ અન વાલિદી વ તુલ્દી, વ અન્ની
મિનસ્સલવાતિ વત્તહિયાતિ જેનત અર્શિલ્હાહ વ મેદાદ કલેમાતેહી વ મુજાહા રેજાહુ વ અદદમા અહસાહુ
કિતાબોહુ વ અહાત બેહી ઈલ્મોહુ. અલ્લાહુમ્મ ઈન્ની ઓજદુદેદો લહુ ફી હાજલ યવ્બ વજી કુલ્લે યવ્બમિન
અહંકુર વ અકદન્દુ વ બયઅતન્દુ લહુ ફી રકબતી.

અલ્લાહુમ્મ કમા શર્રફતની બેહાજતશરીર વ ફળુજલતની બેહાજેહિલ ફળીથલહ, વ ખસસ્તની
બેહાજિહિ નોઅમહ, ફસલે અલા મવલાય વ સયેદી સાહેબજગ્માન, વજૂલની મિન અન્સારેહી વ
અશ્યાએહી વળુજાજીન અન્દ, વજૂઅલ્લી મેનલ મુસ્તશહીન બયુન યદ્યુહ, તાએઅન ગાર્દ મુકરહીન
ફીસ્ફુફીલગી નાત્તા અહલહુ ફી કેતાબેક ફકુલ્ત સફ્રફન કઅન્નાહુ બુન્યાનુમ મરસુસુન અલા તાઅતેક વ
તાઅતે રસુલેક વ આલેહી અલ્યુહેમુસ્સલામ. અલ્લાહુમ્મ હાજેહી બયુઅતુલ લહુ ફી ઓનોકી ઈલા યવ્બમિલ
કૃયામહ.

(તરજુમો) યા અલ્લાહ, હારત મોહમ્મદ અને તેમની આલ ઉપર સલવાત મોકલ. અય ખુદા, મારા
મૌલા સાહેબજગ્માન અને સધળા મોઅમીન મર્દો અને ઔરતો, જેઓ પુર્વ અને પણ્યિમમાં, જમીન અને
પાણી ઉપર, સપાટ મેદાનમાં અને પહાડો ઉપર રહેનારા, જીવતા અને ભરણ પામેલા, સધળાં તરફથી,
તેમજ મારા મા-બાપ, મારી અવલાદ અને મારા તરફથી એટલા સલવાત અને આવકાર પહોંચાડી આપ, કે
જે પરવરદિગારના અર્ધના ભારે ભાર તેના (ખુદાના) કલામોના લખાણો અને તેના રાજ્યપાના છેડા સુધીના
અને તેની કિતાબોના લખાણની ગણત્રી મુજબના, અને તેના ઈલ્મમાં ઘેરાએલી સધળી વસ્તુઓની ગણત્રી
મુજબના હોઈ શકે.

અય ખુદા, હું આજના દિવસે અને હવે પછી (મારી જીંગળના) સધળાં દિવસોમાં મારા ઈમામ
પ્રત્યેની મારી વફાદારી માટે અહંક (વચન) તાબેદારીનું બંધન અને બયઅત, મારી ગરદન ઉપર લેવાનું
કરીવાર તારી સમક્ષ જાહેર કરું છું.

યા અલ્લાહ, જેવી રીતે મને તે થકી આવું ભારે માન, મહાન ફરજીલત અને નેઅમતની, તે નવાજીશ ફરમાવી (મારી ચડતી કરી) તો હવે (પરિપૂર્ણ માટે) પ્રથમ મારા મૌલા અને સરદાર (ઈમામ) હજરતે સહેબુઝીમાન ઉપર તારા તરફથી સલવાત મોકલ, અને મને તેમના અન્સારો (સહાયકો) શીઆઓ (તાબેદારો) અને તેમના દુશ્મનોને હાટવનારાઓમાંથી ઠરાવ. અને તેમની ખિદમતમાં હજર રહેનારા અને કોઈ પણ પ્રકારના અણગમા વગર ખરા દિલથી તેમની તાબેદારી કરનારાઓમાં (જેહાદની એવી સફોમાં દાખલ કર કે જે (જેહાદ કરનારા) ના બારામાં તેં ફરમાવ્યું છે કે, (તારી અને તારા રસૂલ અને તેમની એહેલેબૈત અલઘેમુસ્સલામની તાબેદારીમાં) તેઓની સફો સીસાથી ચણેલી મજબુત અટલ દિવાલો માફક હોય છે.

અય ખુદા, (તને ગવાહ રાખું દું કે) મારી આએ બયઅત (કબુલાત) ક્યામતના દિવસ સુધી સદા મારી ગરદન ઉપર રહેશે.

૨૭. શું ગયબતે કુબરાના જમાનામાં ઈમામ મહદી (અ.સ.)ની મુલાકાત અસંભવિત છે ?

ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.) અગ્યારસો વરસથી ખુદાના હુકમથી નજરથી છુપા ગાયબ રહ્યા છે તે સંબંધી વિરોધીઓના આક્ષેપો પણ થાય છે, જેમકે કાદયાની ઉર્દુ માસિક ‘તહશીલુલ અઝહાન’માં મુન્શી ખાદીમ હુસૈનનું એક લખાણ ‘તહકીકે આખેરુઝીમાનમાં’ છે કે, ‘કેટલી અચરજ પમાડનારી બાબત છે કે આજ પર્યત એકેય માણસ નથી કહી શકતો કે મેં ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.)ની મુલાકાત કરી છે’

જ્યારે કે હજારો માણસોએ ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.)ની જિયારત કરી છે. તે બારામાં શીઆ ઈસ્નાઅશરી કિતાબોમાં એવા હજારો બનાવોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, તેમાંથી માત્ર થોડી હિકાયતો આએ કિતાબના છેલ્લા પ્રકરણમાં લખેલ છે. છતાં એહેલે સુન્નત જમાઅતની ઘણી મોઅતબર મશહૂર કિતાબોમાં એવા ઘણાં મુસલમાનોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે, જેમણે હજરતની જિયારત કરી છે.

એહેલે સુન્નતના મશહૂર આદિમ અલ્લામા શઅરાની પોતાની કિતાબ ‘લવાકીહુલ અન્વાર’માં લખે છે કે, શેખ હસન ઈરાકી બયાન કરે છે કે, એક વખત હું મસ્જદે જામેએ બનુ (ઉમયામાં દાખલ થયો. મેં જોયું કે ઘણા માણસો બેઠા છે અને એક માણસ ખુરસી ઉપર બેસી હજરત મહદી (અ.સ.)નું વર્ણન કરી રહ્યો છે. જે વર્ણન સાંભળી હજરતની મોહજ્જ્જત મારા દિલમાં એવી રીતે અસર કરી ગઈ કે તે વખતથી હું હંમેશા હજરતની મુલાકાત માટે ખુદા પાસે કરગરીને દોઆ કરતો હતો. એવી રીતે બાર મહીના પસાર થયા. એક દિવસ હું તે મસ્જદમાં

મગરીબ પછી દાખલ થયો, નમાજ પઢી દોઆ કરતો હતો, એટલી વારમાં એક માણસ આવ્યો, જેમના માથા ઉપર અજમ લોકોની પાદડી બાંધેલી હતી. મારી નજીક આવી મારા ખભા ઉપર હાથ રાખીને કહ્યું, તમે શા માટે મારી મુલાકાત માટે દોઆ કરી રહ્યા છો ? મેં કહ્યું : આપ કોણ છો ? ફરમાવ્યું : હું મહદી (અ.સ.) છું. મેં તેમના હાથ ઉપર બોસો આવ્યો અને તેમને મારા ઘરમાં આવવાની ખાહીશ કરી. હજરત મારી સાથે મારા મકાન ઉપર આવ્યા અને સાત દિવસ મારા ઘરમાં રહ્યા. તે દરમ્યાન મને દીની બાબતો અને જીક્રનું શિક્ષણ આપતા રહ્યા. તે પછી ફરમાવ્યું : સદા એક દિવસ રોજો રાખો અને બીજે દિવસે ન રાખો. અને દરરોજ પાંચસો રકાત નમાજ પઢતા રહો. સાતમે દિવસે રવાના થતી વખતે ફરમાવ્યું હવે કોઈની મુલાકાત નહીં કરો, ખુદાની ઈબાદત કરો, અને આજીવીકા માટે ચિંતા નહીં કરો. તમોને તમારી જરૂરીયાત પહોંચ્યા કરશે. પછી હજરત ઉઠ્યા, હું દરવાજા સુધી પહોંચાડવા ગયો. ફરમાવ્યું : બસ હવે ઘરમાં દાખલ થાઓ. શેખ હસને કહ્યું : ધાર્શા વરસો સુધી હું મારા ઘરમાં આરામથી રહ્યો. મેં હજરતને પુછ્યું કે, આપને કેટલા વરસ થયા? ફરમાવ્યું : હમજાં મારી વય છસો વીસ વરસની છે. આએ હિકાયત મજકુર આલિમે પોતાની બીજી કિતાબ ‘યવાકીત વલ જવાહીર’, મીસર છાપ, પેજ:૨૮૮માં નકલ કરેલ છે.

તદુપરાંત એહલેસુન્નત જમાઅતની કિતાબો ‘કીફાયતુત્ત્ર તાલિબ’, ‘મતાલીબુસ્સુઉલ’ અને ‘યનાબીઉલ મવદૂહ’ વગેરે અનેક કિતાબોમાં હજરત મહદી (અ.સ.)ની મુલાકાત કરનારાનું વર્ણન તેઓના નામ સહીત કરવામાં આવ્યું છે. તેમાંથી ફક્ત એકજ કિતાબ ‘યનાબીઉલ મવદૂહ’ જે તુરકી ઈસ્તાનના શેખુલ ઈસ્લામ શેખ સુલેમાન કન્દુજીની લખેલી છે. તેમાં તે વિશે ઉમદા ખુલાસો લખવામાં આવે છે. મજકુર કિતાબના બાબ ૮૭ માં ફક્ત ઈમામે જમાના હજરત મહદી(અ.સ.)ની મુલાકાત કરનારા લોકોનું વર્ણન કર્યું છે, તેનો દુંકસાર લખીએ છીએ:

૧. અલી અબુલ્લાહ બિન સાલેહ કહે છે કે, મક્કામાં હજરે અસ્વદ આગળ ઈમામ મહદી (અ.સ.)ને જોયા, તે વખતે લોકો એક બીજા ઉપર તુટી પડતા હતા અને આગળ વધતા હતા. ત્યારે ફરમાવ્યું : આવી વર્તણુંક માટે ખુદાનો હુકમ નથી.

૨. મોહમ્મદ ઈબને શાગાન કાબુલીએ હજરત મહદી (અ.સ.)ની જિયારત કરી, હજરતે તેને તેના અસલ નામ, જેનાથી માત્ર તેના કુટુંબીઓ વાકેફ હતા, તે નામથી તેને પુકાર્યું, અને તેણે જે સવાલો પુછ્યા તેના જવાબ આપ્યા.

૩. મોહમ્મદ બિન ઉસ્માન ઉમરીએ ખાનએ કઅબામાં હજરત મહદી (અ.સ.)ને જોયા, હાથ ઉંચા કરી દુઓ કરતા હતા : ‘અય ખુદા ! મારા બારામાં જે તારો વાયદો છે તે પુરો કરી આપ.’

૪. ઝરીફ અબુનસર કહે કે, એક વખત ઈમામે જમાનાની જિયારત નસીબ થઈ. હજરતે ફરમાવ્યું : હું જાતેમે અવસીયા (પયંગંબરના છેલ્લા વસી) છું અને મારા થકી જમીનના લોકો (ઇન્સાનો) ઉપરથી બલા દુર રહેશે.

૫. મહમદ ઈબ્ને અખુત્તાહ કુઝીએ ૧૨ માણસોના નામો લખ્યા, જેઓ વકીલો (સરકારી) માણસો હતા અને તે સિવાયના ૫૭ માણસોના નામો લખ્યા જે સઘળા ઈમામની બિદમતમાં પહોંચી મુલાકાત કરી હતી.

૬. હસન ઈબ્ને વજના નસીબી કહે છે કે, હું ૫૭ વખત હજથી મુશર્ફ થયો, (૫૭ હજ માટે ગયો) દર વખતે ખાનએ કઅબામાં ઈમામે જમાના (અ.સ.) ની જિયારત માટે દોઆ કરતો હતો. જ્યારે ૫૪ મી સફરે હજ માટે ગયો, ત્યારે હું મકકામાં બેઠો હતો, ત્યાં એક ઓરતે આવી મને કહું : હસન ! ઉઠો, મારી સાથે ચાલો. હું તેની સાથે ગયો. મકાને બીબી ખદીજા આગળ પહોંચ્યાં. દરવાજા આગળ ઉભો રહ્યો. તે વખતે હજરત મહદી (અ.સ.) પોતે દરવાજા આગળ આવ્યા. મેં સલામ કરી, હજરતે જવાબ આપી ફરમાવ્યું : હસન ! હું તમારી દરેક હજમાં તમારી સાથે હતો. હવે તમે જાઓ અને હજરતે જઅફરે સાદિક (અ.સ.)ના મકાનમાં રહો અને આજીવીકા માટે ચિંતા ન રાખો. ખાધાખોરાકી અને કપડા જરૂરતના પ્રમાણમાં તમોને મળ્યા કરશો. તેમજ એક દોઆ હજરતે દરરોજ પઢવા ફરમાવ્યું. હસન કહે છે કે લાંબી મુદૃત સુધી હું તે મકાનમાં રહ્યો અને સમયસર મારી જરૂરીયાતની વસ્તુઓ મને મળતી રહી.

૭. અલી બિન અહમદ કુઝી કહે છે કે, એક વખત હજની મોસમમાં ખાનએ કાબાના તવાફમાં હતો. મારી નજર એક ઘણા ખુશ્બુ, ખુશરૂ જવાનના નુરાની ચેહરા ઉપર પડી. હું આકર્ષિંદ ગયો. તેથી પુછ્યું કે, આપ કોણ છો? ફરમાવ્યું : હું સાહેબુઝામાન છું, અને તે મહદી (અ.સ.) છું જે જમીનને અદલ ઈન્સાફથી ભરપુર કરીશ. બેશક તે જમીન ઉપર સદા ખુદાની હુજ્જત રહે છે. પછી પોતાના હાથમાં લાકડી હતી. તે જમીન ઉપર પટકી આપી, મેં નમીને તે લાકડી ઉપાડી જોયું, તો તે લાકડી સોનાની થઈ ગઈ હતી, પછી તે લાકડી ઉંચકી તેમને સુપ્રત કરી.

૮. રાશીદ હમદાની કહે છે, એક વખત હજ કરી પાછા ફરતાં રસ્તો ભૂલાઈ ગયો. તેથી હું એકલો જંગલમાં રહ્યો. થોડુંક ચાલ્યો તો એક લીલા છમ મેદાનમાં પહોંચ્યો. ત્યાંની જમીન ઘણી ખુશ્બુદાર હતી. મેં ત્યાં એક સુશોભિત ખયમો (તંબુ) જોયો, તેની બહાર બે નોકરો ઉભા હતા. મને જોઈ તેઓમાંથી એક ખયમાની અંદર ગયો, થોડીવારમાં બહાર આવ્યો, અને મને ખયમામાં જવા કહું. હું અંદર દાખલ થયો. મેં જોયું કે એક નુરાની ચેહરાના રોબદાર જવાન ખુરસી ઉપર બેઠા છે. અને તેમના માથા તરફ એક લાંબી તલવાર અધર લટકતી હતી. મેં સલામ કરી, તેમણે જવાબ આપી ફરમાવ્યું : હું એજ કાએમ છું, જે આખરજમાનામાં આ તલવાર સાથે જાહેર થઈશ. અને જમીનને અદલ ઈન્સાફથી ભરપુર કરીશ. હું જમીન ઉપર જુકી પડ્યો. ફરમાવ્યું : ખુદા સિવાય કોઈ મખ્લુકનો સજદો ન થઈ શકે. માથું ઉંચુ કરો. તમારું નામ રાશીદ છે, અને તમે હમદાનના રહેવાસી છો, તમે શું ચાહો છો ? વતને પહોંચવું છે ? મેં અરજ કરી : હા મારા મૌલા, મારા વતને પહોંચવા માટે આતુર છું. હજરતે મને એક થેલી આપી, અને પોતાના નોકરને ફરમાવ્યું : આ માણસને વતને પહોંચાડો. અમે બન્ને બહાર નિકળી થોડું ચાલ્યા.

થોડીવારમાં મને કહ્યું : જુઓ આ તમારો મુલ્ક અસદ આબાદ દેખાય છે, હવે તમે ચાલ્યા જાઓ. રાશીદ કહે છે એટલી વારમાં મેં જોયું તો મારો સાથી અદ્રશ્ય થયો. અને હું મારા ઘરે પહોંચ્યો. હજરતે આપેલી થેલીમાં પચાસ સોનાના સિક્કા હતા. જ્યાં સુધી તે સિક્કા હતા. અમે સદા ખુશહાલ રહ્યા.

ઉપલી સંઘળી હકીકતો ફક્ત એક જ કિતાબ ‘યનાબીઉલ મવદૃહ’માં લેખકે વર્ણિન કરેલ છે, તે સિવાય ધાર્ષિ બીજી હિકાયતો છે જે લંબાણની બીકથી લખી શક્યા નથી. એ સિવાય એહલે સુન્તત જમાઅતની બીજી ધાર્ષિ કિતાબોમાં ઈમામની બિદમતમાં પહોંચી જિયારત કરનારાના નામો અને હકીકત લખવામાં આવી છે. જ્યારે કે શીઆ મજ઼હબની કિતાબોમાં એવા અસંખ્ય બનાવોનું વર્ણિન કરવામાં આવ્યું છે.

૨૮. ઈમામ મહદી (અ. સ.) ની મુલાકાતના પ્રસંગો

૧. ઈમામે ઝમાના હજરત મહદી (અ. સ.) નું હજરે અસદને તેની જગ્યાએ રાખવું

અભીલ કાસિમ જઅફર ઈબ્ને મોહમ્મદ કવલીયહે (શીઆના મહાન આલિમે) પોતાની કિતાબમાં લખ્યું છે કે, સન ૩૦૭ હીજરીમાં જ્યારે કરામતાની ફોજે ખાનએ કાઅબા ઉપર હુમલો કરી હજરે અસ્વદ લઈ ગયા હતા, તે પછી પાછા લાવ્યા તે વખતે હજ માટે હું રવાના થયો અને બગદાદ પહોંચ્યો. મારો ઈરાદો હતો કે હજરે અસ્વદ જે તેના ઠેકાણે રાખશે તે બેશક ઈમામે ઝમાના છે. તેથી તેમની જિયારત કરવાના ઈરાદાથી હજ માટે જવાનું નક્કી કર્યું હતું. પરંતુ બગદાદમાં હું સખત બીમાર પડ્યો તેથી એક માણસ ઈબ્ને હશામને હજ માટે જવાનો ખર્ચ અને કાગળ આપી રવાના કર્યો. મેં તેને સખત ભલામણ કરી ગમે તે ભોગે ખર્ચ કરી હજરે અસ્વદ તેના ઠેકાણે રાખનારને જોવો અને મારો કાગળ તેમને પહોંચાડવો.

ઈબ્ને હશામ કહે છે કે, હું મક્કા શરીર પહોંચ્યો, ખાદિમોને સારી રકમ આપી, જેથી મને હજરે અસ્વદની જગ્યા આગળ ઉભા રહેવાની સગવડ કરી આપી. હરમમાં મોટી મેદની હતી. મેં જોયું કે ધાણ સરદારો, આલિમો આવ્યા, હજરે અસ્વદ તેની જગ્યાએ રાખતા હતા, પણ તેઓ ગોઠવી ન શક્યા. તે પત્થર હલતો હતો. એટલી વારમાં મેદની ચીરતાં એક નુરાની પ્રકાશિત ચેહરાના રોબદાર જવાન આવ્યા અને પોતાના પવિત્ર હાથે તે પત્થર તેની જગ્યાએ રાખી દીધો, તે પત્થર બરાબર સ્થિર ગોઠવાઈ જતાં મેદનીના સંઘળાં લોકોએ ખુશહાલીના અને તકબીરના આવાજનો શોર મચાવ્યો. તે જવાન પત્થર ગોઠવી મેદની ચીરતાં પાછા ફર્યું. હું તેમની પાછળ ચાલ્યો, દીવાના માફક લોકોને ઘકકા મારતો હટાવતો તેમની પાછળ દોટ મુકી રવાના થયો. તે જવાન આસ્તે ચાલતા હતા છતાં હું તેમના પાસે પહોંચ્યો નહીં. તેથી દોડતો તેમની પાછળ ચાલ્યો. શહેરથી બહાર જંગલ તરફ પહોંચ્યા. જ્યાં એકાંત હતી. તે બુરુર્ગવાર થોલ્યા અને મને કહ્યું : કાગળ આપો. મેં તે કાગળ તેમને આપ્યો. કાગળ વાંચ્યા વગર

ફરમાવ્યું કે, કાગળ લખનારને કહો કે આએ બીમારીથી શક્ષા પામશે. અને બીજા ત્રીસ વરસ જુંદગી ભોગવશે. આ સાંભળી મને ખુશહાલીનું રડવું આવ્યું. એટલી વારમાં તે બુઝુર્ગવાર મારી નજરથી ગાયબ થયા.

ઈંને હશામે પાછા ફરી જનાબ ઈંને કવલિયહને ઈમામનો જવાબ કહી સંભળાવ્યું અને ઈમામના ફરમાવ્યા મુજબ ત્રીસ વરસ સુધી તે આલિમ જીવતા રહ્યા.

૨. અફ્ઘાનિસ્તાનના કંદહારમાં હિન્દુ મહદી (અ.સ.)નું જાહેર થવું.

અખુન્દ મુલ્લા અબુલ કાસીમ કંદહારીએ અસલ કિતાબ લખનાર આલિમના જવાબમાં લખ્યું કે, સને ૧૨૬૬ હીજરીમાં હું કંદહાર (અફ્ઘાનિસ્તાન) માં મુલ્લા અબુલ રહીમ મુલ્લા હબીબુલ્લાહના દીકરા પાસે ફારસીની કિતાબ ‘હયઅત અને તજરીદ’ની તાલીમ લેતો હતો. એક વખત જુમ્માના દિવસે સાંજના હું તેમના ઘરે મળવા ગયો. ઘરના કુશાદે સહનમાં પોતે બેઠા હતા અને શહેરના ઘણા આલિમો, કાગીઓ અને સરદારો તેમની ચારે બાજુએ દિવાલને અહેલી બેઠા હતા. તેઓમાં જનાબ મુલ્લા ગુલામ મોહમ્મદ મોટા કાગી, સરદાર અહુમદઅલીખાન તેમજ મીસરના આલિમ (સદ્ગા એહલે સુન્નત મજહબના) બેઠા હતાં. તેઓમાં એક શીઆ વેપારી અને મુલ્લા અબુલ કાસીમ (ઘર ઘણીના) દીકરાઓ તેમજ કાગીના દિકરા કિબ્લા તરફ મોહું કરી સદ્ગાં બેઠા હતા. ઈલમ અને મજહબની ચર્ચા શરૂ થઈ. મોટા કાગી શીઆ મજહબની વિરુદ્ધમાં ઘણું બોલ્યા અને કહ્યું : શીઆ લોકો કેવા જાહીલ અને કમસમજ છે, કહે છે કે હિન્દુ મહદી હિન્દુ હિન્દુ હસન અસ્કરીના દીકરા સામર્દ્દીમાં રૂપ્ય હીજરીમાં પૈદા થયા અને ૨૬૦ હીજરીમાં ગાયબ થયા અને આજપર્યત સદ્ગા લોકો તેના મતને મળતા થઈ બોલવા લાગ્યા સિવાય કે મીસરના આલિમ (જે સુન્નત જમાઅતના હતા.) જે પ્રથમ શીઆ મજહબને વખોડવામાં ભાગ લેતા હતા, તે ચુપ રહ્યા. જ્યારે કાગીની વાત પુરી થઈ, ત્યારે તે મીસરના આલિમે કહ્યું. હવે મારી વાત ધ્યાન પુર્વક સાંભળો.

તવલુન શહેરના મદ્રેસામાં હું હદ્દીસની તાલીમ પામતો હતો. એક ફીલ હદ્દીસ બધાન કરતો તેણે હાજર રહેલાઓને હિન્દુ મહદી (અ.સ.)ની શીકલ, રંગ, રૂપ, કદ અને આકાર વિષે કહ્યું. હાજર રહેલાઓમાં તે વિષે ઘણી ચર્ચા થઈ. એટલીવારમાં સદ્ગા ચુપ થયા, કેમકે તેઓની વચ્ચે એક જવાન એજ શીકલ, રંગ, રૂપના બેઠેલા જોયા. હાજર રહેલાઓ સદ્ગા માથું નીચું નમાવી ગુપ્યુપ બેઠા રહ્યા. કોઈમાં આંખ ઉંચી કરવાની અથવા બોલવાની શક્તિ બાકી ન રહી, સદ્ગા દીગમુઢ બની ગયા.

મીસરના આલિમે પોતાની વાત પુરી કરી તેજ વખતે (મુલ્લા અબુલ કાસીમ) કહે છે, મેં જોયું કે ત્યાં હાજર સદ્ગા માથું નીચું નમાવી ચુપ બેઠા રહ્યા. અમો સદ્ગા પસીનામાં તરબોળ થયા. હું પોતે ફક્ત એકજ વખત મારા ઈમામની જ્ઞાનારત કરી શક્યો. તે બુઝુર્ગવાર હાજર રહેલાની વચ્ચોવચ ગોઠણભેર બેઠા હતા, અને પોતાની પવિત્ર આંખો વડે ચારે તરફ શાંતિથી નજર કરતા હતા. મારી ખુશીનો પાર ન રહ્યો. છતાં ફરીવાર આંખ ઉંચી કરી જોવાની મારી હિંમત ન થઈ. લગભગ દસ પંદર મીનીટ સુધી અમો સદ્ગા અર્ધ બેહોશીની હાલતમાં દીગમુઢ

રહ્યા. તે પછી તે બુરૂર્ગવાર ગાયબ થયા. છતાં હાજર રહેલાઓની હાલત કફોળી હતી. કોઈમાં બોલવાની તાકત ન રહી. એક પછી એક ઉઠી સલામ વિદાય કર્યા વગર ચાલતા થયા. હું ત્યાંથી ઉઠી મારા ધરે ગયો. તે આખી રાત મને ખુશહાલીનો પાર ન હતો, કેમ કે મને મારા ઈમામની જિયારત નસીબ થઈ તે સાથે વિરોધીઓની ટીકાનો જવાબ તેઓને સમયસર મળ્યો. જેથી ઈમામની હયાતી, ગયબત અને દુન્યા ઉપરની તેમની સંપૂર્ણ સત્તાની સચોટ દલીલ પુરવાર થઈ, છતાં મને બેહદ દિલગીરી ઉપજી કે ફક્ત એકજ વખત મારા ઈમામની જિયારત કરી શક્યો. દસ પંદર મિનિટના સમયમાં ફરીવાર હું તેમના મુખારક ચેહરા તરફ જોઈ ન શક્યો.

બીજે દિવસે હું મુલ્લા અબ્દુલ રહીમ (મારા ઉસ્તાદ) ના મદ્રસામાં ગયો, જ્યાં ઈમામ (અ.સ.)ની પદ્ધરામણી થઈ હતી. મારા ઉસ્તાદ મને પોતાના કુતુબખાના (લાઈબ્રેરી)માં એકાંતમાં બોલાવીને પુછ્યું : ગઈ કાલે જોયું, શું થયું !! કાએમે આલે મોહમ્મદ (અ.સ.) તશરીફ લાવ્યા અને આપણે સઘળા પસીનાથી તરબોળ ગુપ્યુપ દીગમુઢ બની ગયા એટલે સુધી કે સલામ કર્યા વગર હાજર રહેલા વિભેરાઈ ગયા. મેં તકચ્છહ (બીક) ના લીધે કહ્યું : મેં કાંઈ જોયું નથી. તેમણે કહ્યું : ખુલ્લી જાહેર વાત છે, છતાં તમે શા માટે ના પાડો છો ? હાજર રહેલામાં ઘણા લોકોએ ગઈ રાતે અને આજે સવારના મને લખીને તે જોયેલી હકીકત વિષે આશ્વર્ય જાહેર કરી લાયું છે.

બીજે દિવસે રસ્તામાં એક વેપારી મળ્યા. જે ત્યાં હાજર હતા. મને કહ્યું કે, પરવરદિગારે પોતાની હુજુજતની જિયારત નસીબ ફરમાવી આપણાને હિદાયત કરી, તેથી આપણી આંખો ઠંડી થઈ. તેમજ સરદાર અલીખાનને ખાત્રી થતાં તે શીઆ થઈ ગયો.

થોડા દિવસો પસાર થયા કે રસ્તામાં મોટા કાજીના દીકરા મને મળ્યા અને કહ્યું કે, મારા બાપ કાજી સાહેબે તમોને યાદ કરેલ છે. હમણાં મારી સાથે ચાલો. મેં બહુ જ આનાકાની કરી, છતાં મને પોતાની સાથે લઈ ગયો. હું કાજીની બિદમતમાં પહોંચ્યો. સલામ કરી, તેનો જવાબ આપી, આવકારથી બેસવા કહ્યું. તેમની પાસે તે વખતે મીસરના આલિમ અને બીજા ઘણા આલિમો હાજર હતા. કાજીએ મને તે દિવસની બેઠક અને દેખાવ વિષે પુછ્યું. મેં કહ્યું : હું એટલું જ જોઈ શક્યો કે લોકો ચુપ બેઠા હતા અને સલામ કર્યા વગર ઉઠી ચાલતા થયા. તે વખતે કાજીના ધરે જે લોકો બેઠા હતા તેઓએ કહ્યું : આ માણસ જુદું બોલે છે. અમો સઘળાઓએ તે બુરૂર્ગવારને જોયા કે આપણી વચ્ચે ગોઠણભેર બેઠા હતા. કાજીએ કહ્યું : આ માણસ તાલિબે ઈલ્મ છે, જુદું નહિં બોલે. બનવાજોગ છે કે જેઓ શંકામાં હતા, તેઓએ જોયું અને આ માણસને (શીઆ હોવાથી) ઈમામ પ્રત્યે ઈમાન હોવાથી તેણે ન જોયું હોય. કાજીનો જવાબ સઘળાંઓએ માન્ય રાખ્યો.

3. હિલ્લામા ‘બહરૂલ ઉલુમ’ આગા સયદ મહદીના મકાનમાં હજરત મહદી (અ.સ.)ની પદ્ધરામણી

હિલ્લામાં શેખ અલી વેપારી મોઅમ્રિન હતા. તે બયાન કરે છે કે, એક દિવસ હિલ્લાના મહાન મુજબાતીદ આગા સયદ મહદી ‘બહરૂલ ઉલુમ’ની મુલાકાત માટે હું સવારના સમયે મારા ધરેથી નિકળ્યો. રસ્તામાં સયદ

મોહમ્મદ જીદામહની કબર આગળ પહોંચ્યો. મેં જોયું કે એક રોબદ્ધાર બુજુર્ગ કબર આગળ ઉભા રહી ફાતેહા પડતા હતા. તે બુજુર્ગવાર અરબ કોમના અને ઘણાં પ્રકાશિત ચેહરાના બુજુર્ગ હતા. હું તેમને જોઈ ફાતેહા પઢવા ઉભો રહ્યો. તે પછી મેં તેમને સલામ કરી, તેમણે સલામનો જવાબ આપી ફરમાવ્યું : અય અલી ! તમે સયદ મહદીની જિયારત માટે જાઓ છો ? મેં કહ્યું : હા. તેમણે ફરમાવ્યું : ચાલો હું પણ તેમને મળવા જાઉં છું. રસ્તામાં ચાલતાં તેમણે કહ્યું : અય અલી ! તમે દિલગીર ન થાઓ. તમોને વેપારમાં ઘણી નુકસાની થઈ. માલ દૌલતની એજ હાલત છે. સદા રહેતી નથી. પરવરદિગાર તમારી સહાયતા કરશે. તમારા ઉપર હજ વાજિબ હોવા છતાં તમે ગયા નહિં. તમોને ફરીવાર દૌલત મળશે. ચિંતા ન કરો. મેં મનમાં વિચાર્યું કે, મને થયેલી નુકસાનીની ખબર એટલી હંદે ફેલાઈ ગઈ કે આ અજ્ઞાણ માણસ પણ વાકેફ થઈ ગયો. પછી મેં તેમને કહ્યું : ‘અહ્મ્દો લિલ્હાહ ! ખુદાની જેવી મરજી’

એટલી વારમાં અમે મુજતહીદના ઘર આગળ આવ્યા. હું ઉભો રહ્યો અને તેમને પ્રથમ ઘરમાં દાખલ થવા વિનંતી કરી. તેમણે ફરમાવ્યું : ‘અના સાહેબુદ્દાર’ હું ઘરનો માલિક છું. (ઇમામે જમાનાના લક્ષ્મિભાઈ એક ‘સાહેબુદ્દાર’ છે.) પછી મારો હાથ પકડી પ્રથમ મને ઘરમાં દાખલ કર્યો, તે પછી પોતે દાખલ થયા.

તે ઘરમાં એક કુશાદે ઓરડામાં મદ્દરેસો હતો અને વિદ્યાર્થીઓ મુજતહીદની રાહ જોઈ બેઠા હતા. એક ખાલી બેઠક જનાબ આગા મુજતહીદ માટે હતી, તે બેઠક ઉપર તે બુજુર્ગવારે બેઠા, અને હું એક ખુણામાં બેઠો. તે બુજુર્ગવાર આગાની બેઠક આગળ મૂકેલી કિતાબોમાંથી મુજતહીદ સાહેબના હાથની લખેલી એક કિતાબ ઉપાડી વાંચવા લાગ્યા અને તે હાજર રહેલા વિદ્યાર્થીઓને સંબોધી ફરમાવ્યું : આ કેવી ઉપયોગી કિતાબ છે, શરાયેઝ – મસઅલાના બારામાં કેવી ઉમદા દલીલો લખેલ છે.

આગા મુજતહીદ પોતાના ઓરડામાંથી બહાર આવ્યા, જોયું કે તેમની બેઠક ઉપર એક બુજુર્ગવાર બેઠા છે, આગાને જોઈ ઉઠી ઉભા થયા, તેમને રોકીને આગાએ કહ્યું : આપ એજ જગ્યા ઉપર બેસો, અને પોતે તેમની સામે અદબથી બેઠા.

મેં ઘણું ચાહ્યું કે, તેમને પુછ્યું કે કોણ છે ? અને કયાંથી આવ્યા છે ? પરંતુ મારી હિસ્ત ન થઈ. મેં વિદ્યાર્થીઓને હંમેશા માફક દરસ આપવાનું શરૂ કર્યું. અને એક મસઅલાના બારામાં ખુલાસો સમજણ આપતો હતો. અને તે બુજુર્ગવારે તે મસઅલા વિશે પોતાના વિચારો દર્શાવ્યા. જાણો મોતી ખરતા હોય એવી રીતે મીઠાશથી એવી ઉમદા દલીલો સંભળાવતા હતા, જે મેં કોઈ વખત સાંભળેલી ન હતી. વચ્ચે એક ઉદ્ધત જાહીલ તાલિબે ઈલ્બે તે બુજુર્ગવારને કહ્યું : તમે આ મસઅલામાં શું સમજી શકો ? તે બુજુર્ગવાર મોં મલકાવી ચુપ રહ્યા.

તે પછી હજરતે પાણી લાવવા માટે ફરમાવ્યું. એક નોકર અંદરના ભાગમાંથી એક મોટા કુજામાં પાણી ભરા લાગ્યો. તે બુજુર્ગવારે ફરમાવ્યું, તે કુજામાં પાણી નજીસ છે, તેમાં મરેલું જાનવર પડ્યું છે. માટે બીજા કુજામાંથી ભરી લાવો. પાણી આવ્યું, તેમણે પીધું, ત્યારબાદ મેં પુછ્યું : આપ કયાંથી આવો છો ? તેમણે કહ્યું : સુલેમાનીયાહ

ગામથી.. મેં પુછ્યું : ત્યાંથી કયારે રવાના થયા, કહ્યું ગઈ કાલે ત્યાંથી રવાના થયો. અને ત્યાં નજીબપાશાએ સરકારી ફોજ સાથે દાખલ થઈ સુલેમાનચાહ કબજે કર્યું. અને ત્યાંના બળવાખોર હાકિમ અહમદને કેદ કરી લઈ ગયા અને તેની જગ્યાએ અબ્દુલ્લાહ પાશાને હાકિમ બનાવ્યા. મને વિચાર થયો કે સુલેમાનીચાહથી હીલ્લા સુધી દસ દિવસનો રસ્તો હતો, તેથી અગાઉ કોઈ આવી ન શકે. તેમજ હિલ્લાના હાકિમને કે કોઈને તેની ખબર ન પડી, છતાં હું ચુપ રહ્યો.

તે બુજુર્ગવાર જવા માટે ઉઠ્યા, હું તેમને દરવાજા સુધી વળાવવા ગયો. અંદર પાછા આવીને મેં વિદ્યાર્થીઓને કહ્યું : હિલ્લાથી દસ દિવસનું અંતર હોવા છતાં તેમણે કહ્યું કે, ગઈકાલે રવાના થયો તે વિશે કોઈએ કાંઈ કહ્યું નહિં. તેઓએ કહ્યું : આપે પોતે શા માટે તે વિશે ન પુછ્યું ? તે વખતે મને શુદ્ધી આવી, મેં કહ્યું : જાઓ દોડો તે બુજુર્ગવારની તપાસ કરો, પણ મને ખાત્રી છે કે તેમને ફરીવાર નહિં જોઈ શકો. બેશક તે આપણા ઈમામે ઝમાના (અ.સ.) હતા. પાણીનો કુંજો અંદર હતો, છતાં ફરમાવ્યું કે, તેમાં ભરેલું જાનવર છે, નોકરે જોયું તો તેમાં ઢેઢગરોળી મરણ પામેલી હતી. વળી મસઅલાના બારામાં તેમનું બયાન એવું હતું જાણે મોતી ખરતા હોય, જે કોઈ વખત મેં સાંભળ્યું ન હતું. તે વખતે શેખ અલીએ રસ્તામાં તેમના વેપારની નુકસાની, અને હજ માટે ન ગયો તેની ખબર આપી. તેથી સંઘળાને ખાત્રી થઈ કે તે બુજુર્ગવાર આકાએ દોજહાન, ઈમામે ઝમાના હજરત હુજ્જત (અ.સ.) હતા. દસમે દિવસે હિલ્લાના હાકિમને સુલેમાનીચાહ ફિલે થવાના સમાચાર મળ્યા, તેથી અમોને વધુ ખાત્રી થઈ અને ઈમામે ઝમાના (અ.સ.)ની જિયારત નસીબ થવા માટે ખુદાનો શુદ્ધ બજાવી લાવ્યા.

૪. મસ્જિદ કુફ્ફામાં નજીફના વિદ્યાર્થીઓને હજરત મહદ્દી (અ.સ.)ની જિયારત નસીબ થઈ

નજીફના આલિમ શેખ અબ્દુલ હાદી બયાન કરે છે કે, નજીફમાં એક મોઅમીન હાજી અલી કાવ હંમેશા બુધવારની રાતે મસ્જિદ સહલાની જિયારત માટે જતા હતા. એક વખત મેં તેમને પુછ્યું કે, તમને કોઈ વખતે ઈમામે ઝમાના (અ.સ.)ની મુલાકાત નસીબ થઈ છે ? તેમણે કહ્યું કે, કેટલાક વરસો અગાઉ મારી જવાનીમાં જ્યારે હું વિદ્યાર્થી હતો, તે સમયમાં કેટલાક મોઅમીન વિદ્યાર્થીઓ સાથે, અમે દર બુધવારે રાતે મસ્જિદ સહલા અને તે પછી મસ્જિદ કુફ્ફામાં રાત પસાર કરતા હતા. અમે સંઘળા અગીયાર (૧૧) માણસો હતા, અને દર બુધવારે રાતે અમારામાંથી એક ખાધાખોરાકી, ચા અને તંબાકુનો સામાન લાવતો હતો. એક વખત અમારો એક સાથી, જે દુકાનદાર હતો, તેનો વારો હતો. તેણે સંઘળી જરૂરીઆત, ખાધાખોરાકીનો સામાન તૈયાર કરી પોતાની દુકાને રાખ્યો હતો, જે સાંજના મસ્જિદ તરફ રવાના થતી વખતે સાથે લાવતા ભુલી ગયો. અમે સંઘળા મસ્જિદ સહલા થઈ, મગરીબ પછી મસ્જિદ કુફ્ફા આવ્યા. જિયારત અને અભમાલથી પરવારી, મસ્જિદના એક ઓરડામાં રહેવા ગયા અને ખોરાકી હાજર કરવાને કહ્યું, સંઘળા ચુપ રહ્યા. જેનો વારો હતો તે પણ શરમથી માથું જુકાવી ચુપ રહ્યો, તેને પુછવામાં આવતાં જણાવ્યું કે સંઘળી વસ્તુઓ તૈયાર કરી દુકાનમાં લાવીને રાખી હતી, જે સાથે લાવતાં હું ભુલી ગયો

છું. આવતીકાલે મારી હુકાન ખોલી તમોને દેખાડીશ. અમો સદ્ગાના ચૂપ રહ્યા અને આખી રાત ઠંડીમાં કકડતા, ભુખ્યા રહેવાની તૈયારી કરી શાંત બેઠા. એટલી વારમાં કોઈએ અમારા ઓરડાના દરવાજાની સાંકળ ખખડાવી હોય તેવો અવાજ થયો. અમારામાંના એક માણસે જેને વધુ ભુખ લાગવાથી કરડો થયો હતો. તેણે કહ્યું : આવી કકળતી ઠંડીમાં ભઘરાતના વખતે કોણ આવ્યું હશે ? તેથી તે પોતે દરવાજો ખોલવા ગયો. દરવાજો ખુલતાં જ એક પ્રકાશિત ચેહરાના રોબદાર બુજુર્ગવારને જોયાં, તેમણે સલામ કરી. સલામનો અવાજ સાંભળી તેને ઘણી શાંતિ મળી. સલામનો જવાબ આપીને પુછ્યું : આપનો શું હુકમ છે ? તેમણે કહ્યું : આજ રાતના માટે તમોને મહેમાન ખપે છે ? તેણે કહ્યું : ખુશીથી પદ્ધારો. તે બુજુર્ગવાર અંદર આવી અમારી વચ્ચે બેઠો, તેમની હાજરીથી અમારા દિલમાં ઘણી ખુશી ઉપજી. તેમણે મીઠાશ અને નરમાશથી અમારી સાથે ગુફગતુ કરી. અને હદ્દીસો બયાન કરતા હતા, ફરમાવતા હતા કે મારા દાદા હજરત રસૂલેખુદા (સ. અ. વ.) એ ફરમાવ્યું વગેરે. થોડીવાર પછી તેમણે કહ્યું કે, તમોએ ચા પીધી નથી, માટે મારી સાથેની આ થેલીમાંથી ચા માટેની દરેક જરૂરી વસ્તુ કાઢી, ચા બનાવીને પીઓ. અમો સદ્ગાના ખુબ મગન થયા કે આવી ઠંડીમાં ખોરાકી નહી મળી શકે, તો ગરમ ચા પીવાથી રાહત મળશે. એક માણસે ઉભા થઈ થેલીમાંથી ચા, ખાંડ અને ચા પકાવવા માટે સમાવર કોલસા કાઢી ચા તૈયાર કરી. તે દરમ્યાન અમારા મેહમાન અમને ઘણી ઉમદા હદ્દીસો સંભળાવતા રહ્યા, ચાથી પરવારી તેનો સામાન થેલીમાં મુકી, ફરી ગુફતગુમાં રહ્યા. થોડીવાર પછી ફરમાવ્યું : તમોને ભુખ લાગી હશે, અને આજે રાતના તમો હજી સુધી જમ્યા નહિં હશો, માટે ઉઠો અને થેલીમાંથી ખોરાકી કાઢી જમી લીઓ. અમે સદ્ગાના બેહદ ખુશી થઈ ખુદાનો શુફ્ર કરવા લાગ્યા. એક માણસે થેલી આગળ આવી તેમાંથી ખોરાકીથી ભરપુર એક વાસણ કાઢ્યું. જેના ઉપર ઢાંકણું હતું. ઢાંકણું ખોલતા તેમાં એક ઉમદા પકાવેલા ચાલવ અને તેના ઉપર ગોશ્ટ રાખેલું જોયું, જેમાંથી ધુંવાડો નિકળતો હતો, જાણો કે હમણાં જ પકાવેલ હોય. અમો સદ્ગાના પેટ ભરીને જમ્યા. તેમાંથી વધું હતું, તેથી તે બુજુર્ગવારે ફરમાવ્યું : મસ્જિદના ખાદીમને આપી આવો.

મોડી રાત પસાર થવાથી તે બુજુર્ગવારે ફરમાવ્યું : તમો સદ્ગાના આરામ કરી સુઈ જાઓ, અમે સુઈ ગયા. સવારના પહોરમાં નમાજ માટે ઉઠ્યા, નમાજ પઢી, નજ્ફ તરફ પાછા ફરવાના વિચારમાં હતા, એટલી વારમાં અમોને અમારા રાતના મેઝબાન યાદ આવ્યા. મસ્જિદમાં અને દરેક ઠેકાણે તેમની શોઘ કરી, પણ જોવામાં ન આવ્યા. મસ્જિદના ખાદીમને તેમના વિશે પુછ્યું, તેણે કહ્યું ગઈ રાતના મેં કોઈને જોયા નથી, તેમજ મસ્જિદનો દરવાજો બંધ છે, જેથી કોઈ બહાર ગયું નથી. અમે સદ્ગાના અચરજ પામ્યા. અમારી શુદ્ધી ઠેકાણે આવી અને એક જ નાની થેલીમાં પ્રથમ ચાનો સામાન નિકળ્યો, જે વખતે ખોરાકીની નિશાની ન હતી. પછી બીજી વખતે ખોરાકીથી ભરપુર થાળ, તેની ઉપર ઢાંકણ સાથે, એજ થેલીમાંથી નિકળ્યાં, જે વખતે તેમાં ચાનો સામાન ન હતો. વળી એક થેલામાંથી થોડી ખોરાકી થકી અમે સદ્ગાના અગીયાર માણસો પેટ ભરીને જમ્યા, છતાં તેમાં વધારો રહ્યો. એ સદ્ગાની

બાબતો અચરજ પમાડનારી, બલ્કે મોઅજ્જા હતા. તદુપરાંત તે બુઝુર્ગવાર વારંવાર હદીસ બયાન કરતી વખતે ફરમાવતા હતા કે, મારા દાદાએ ફરમાવ્યું છે, અને હવે આપણી નજરથી અદ્રશ્ય થઈ ગયા છે. જેથી અમો સદ્ગાને ખાત્રી ઉપજી કે ગઈ રાતના અમારા ઈમામે જમાના હજરત હુજ્જત (અ.સ.) અમારી સાથે હતા એન તે વખતે અમે ગફ્ફલતના કારણે તેમને ઓળખી ન શક્યા.

૫. હિલ્લામાં ‘મકામે ઈમામે જમાના’ની હિકાયત

આકા હુજ્જતુલ ઈસ્લામ સૈયદ અલી અકબર ખુર્દ મશહુદના આલિમ બયાન કરે છે કે, જ્યારે હું ઈરાકની જિયારત માટે ગયો, નજ્ફ થઈ હિલ્લા પહોંચ્યો, ત્યાં મને એક મકાન ઉપર કુબ્બો જોવામાં આવ્યો, તેના દરવાજા ઉપર ‘મકામે સાહેબુઝ્જમાન’ લખેલું હતું, અને તેની જિયારત માટે ઘણાં માણસો જતા હતાં. મેં ત્યાંના લોકોને તે મકાનની હકીકિત પૂછ્યી. તેઓએ કહ્યું કે આ મકાન એક આલિમ આકા શેખ અલી હલ્લાવીનું હતું, જે ઘણાં પરહેઝગાર હતા, અને હંમેશા ઈમામે જમાના (અ.સ.)ને યાદ કરતા હતા અને કેહતા હતા, શા માટે જાહેર થતા નથી? દુન્યામાં ઘણાં મોઅમીનો છે, તેમજ હિલ્લામાં જ એક હજારથી વધુ પરહેઝગાર આલિમો છે. હદીસમાં ત૧૩ ની સંખ્યા છે. એવી રીતે દર વખતે બોલતા હતા. એજ વખતે હિલ્લાથી બહાર બગીચા તરફ એજ ઘ્યાલમાં એકલા બબડતા જતા હતા, એટલી વારમાં તેમણે જોયું કે, એક અરબે તેમની નજરીક આવી સલામ કરીને ફરમાવ્યું : જનાબે શેખ ! તમે ગુસ્સામાં એકલા એકલા શું બોલતા હતા ? મેં કહ્યું : હું એજ વિચારમાં હું કે હવે દુન્યામાં ગુનાહ, જુલ્મ બેદીની ઘણી વધી ગઈ છે, છતાં ઈમામ શા માટે જાહેર થતા નથી ? ઈમામને ખાસ ત૧૩ ખરા અસહાબો ખપે છે ફક્ત હિલ્લામાં જ એવા એક હજારથી વધુ આલિમો પરહેઝગારો રહે છે. તેમણે ફરમાવ્યું : અય શૈખ ! હું તમારો ઈમામ હું, તમે ઘારો છો તે મુજબ નથી. હિલ્લામાં તમે અને એક કસાઈનો ઘંધો કરનાર મારા ખરા અસહાબ માટે લાયક છો. બીજો કોઈ નથી. તમોને હું તેની ખાત્રી કરાવી આપીશ. તમે હિલ્લાના મુખ્ય પરહેઝગાર આલિમોમાંથી ચાલીસની પસંદગી કરો, અને તેઓને કહો કે જુમેરાતના ઈમામ (અ.સ.) મારા ઘરમાં પદ્ધારશે. તમો સદ્ગા નમાજે ઈશા પછી હાજર થાઓ. અને તમે અગાઉથી બે બકરા લાવી ઘરના કોઠા ઉપર છુપાવીને રાખજો અને તે કસાઈને કહો કે પોતાની સાથે બકરાં જબ્જ કરવાની છરી લઈને આવે. તે માણસોને તમારા ઘરના સહેનમાં બેસાડજો, હું તે વખતે આવીશ. શેખ અલી કહે છે કે હું આ સાંભળી બેહદ ખુશ થયો, નજર ઉપાડી જોયું, તો કોઈ જોવા ન મળ્યું.

પ્રથમ હું કસાઈને મળ્યો, તેને વાત કરી અને બે બકરાં ઘરના કોઠા ઉપર લાવી રાખ્યા. હિલ્લાના નેક પરહેઝગારોમાંથી ચાલીસ આલિમોની પસંદગી કરી, તેઓને ખબર કરી. મારા ઘરે જુમેરાતના દિવસે હાજર થવા કહ્યું. તેઓ સદ્ગા બેહદ ખુશ થયા. તેઓ બધા જુમેરાતના ઈશા પછી મારા ઘરના સહેનમાં એકઠા થયાં. તસ્ખીહ, સલવાતના જિક્રમાં રહ્યા. થોડીવારમાં અજબ પ્રકારની ખુશ્બુ ફેલાઈ ગઈ, અને એક પ્રકાશિત નુર દરવાજામાંથી

ધરમાં દાખલ થયું. ધીરે ધીરે આગળ વધી સહેનમાં હાજર થએલાની વચ્ચેથી પસાર થઈ, કોઈ ઉપર જવાની સીડી ઉપરથી તે નુર ઉપર ગયું. સદ્ગણાઓની તકબીર, સલવાતના બુલંદ અવાજથી મારું મકાન ગાજ ઉઠ્યું. છતાં અમોઅ ફક્ત નુર જોયું હતું. કોઈ માણસનો આકાર જોયો ન હતો. થોડીવાર પછી ઉપરથી અવાજ આવ્યો. શેખ અલી! કસાઈને ઉપર મોકલો. કસાઈ ઉપર ગયો. ઈમામ (અ.સ.) એ તેને એક બકરું કાપવા કહ્યું. ઈમામના મોઅજિગાથી બકરાએ અવાજ ન કર્યો. તે કપાયેલા બકરાનું લોહી કોઢાના નેવામાંથી સહેનમાં પસાર થયું. હાજર થએલા સદ્ગણા લોહી જોઈને ડરી ગયા. તેઓને ખાત્રી થઈ કે ઈમામ (અ.સ.) એ કસાઈને ઝબ્દ કરી નાખ્યા.

તે પછી અવાજ આવ્યો : શેખ અલી ! હવે તમે ઉપર આવો. શેખ અલી ઉપર ગયા. ઈમામ (અ.સ.) એ કસાઈને બીજો બકરો ઝબ્દ કરવા કહ્યું. તેનું લોહી સહેનમાં વેહતું થયું કે સદ્ગણા ઘૂજવા લાગ્યા. તેઓને ખાત્રી થઈ કે બાપડા શેખ અલી ઝબ્દ થઈ ગયા. હવે અમારો વારો આવશે, અમે સદ્ગણા કપાઈ મરીશું, તેથી તેઓ બધા પોતાની જાન બચાવવા માટે નાસી ગયા. એકેય બાકી ન રહ્યો.

ઈમામ (અ.સ.) એ શેખ અલીને ફરમાવ્યું : હવે નીચે જાઓ અને તે આલિમોને ઉપર મારી પાસે હાજર કરો. પણ હું જાણ્યું છું કે કોઈ હશે નહિં. સદ્ગણા બીકના કારણે ભાગી ગયા. શેખ અલી નીચે આવ્યા, તો કોઈ બાકી ન હતા, સહેન ખાલી હતું. પાછા ઉપર ગયા. ઈમામ (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું કે, હવે તમોને ખાત્રી થઈ કે તેઓ પોતાના ઈમામ પ્રત્યે કેટલું યકીન રાખતા હતા ? પોતાની જાન બચાવવા માટે નાસી ગયા, મારી મુલાકાત માટે ન થોંભી શક્યા, હવે પછી તમે મારા બારામાં બોલવાનું છોડી દો.

આ તમારા હિલ્લા ગામમાં તમારા કહેવા મુજબ એક હજાર મારા ખરા મુખ્યેસીન હતા. તેમાંથી (તમોએ ચાલીસને પસંદ કર્યો) તમારા બે સિવાય સદ્ગણા ભાગી ગયા, એવી જ રીતે બીજા મુલકો માટે તમે સમજું લીઓ. એટલું ફરમાવી આપ અમારી નજરોથી ગાયબ થયા.

તે પછી પોતાનું તે મકાન ઈમામની પદ્ધરામણીથી પવિત્ર થતાં, તેમાં સુધારો વધારો કરીને ‘મકામે સાહેબુઝીમાન’ નામ રાખી વક્ફ કર્યું. જે આજ પર્યત હિલ્લામાં જવ્યારોની જિયારતનું સ્થળ છે અને જવ્યારો તે પવિત્ર સ્થળે જિયારત માટે જાય છે. ધ્યાં જવ્યાર મોઅમ્બિનો તે પવિત્ર સ્થળે પોતાની હાજત માંગવા ગયા અને તેઓની હાજત પુરી થઈ.

હિલ્લા સિવાય ઈમામે જમાન અલખિસ્સલામની જિયારતના ધ્યાં સ્થળો (મકાનો) છે જેમકે

૧. નજીફના વાદીયુસ્સલામમાં એક જિયારતનું મકાન છે, જે ‘મકામે સાહેબુઝીમાન’ નામથી મશહૂર છે અને જવ્યારો જિયારત માટે જાય છે, અને ત્યાં પોતાની હાજતો માંગે છે.

૨. નજીફ અને કુઝા વચ્ચે ‘મરણુદે સહલા’માં ઈમામે જમાના (અ.સ.) સ્થળ છે.

૩. બગદાદ અને વાસતાની વચ્ચે નઅમાનિયાહ ગામમાં ‘મકામે સાહેબુઝીમાન’ની જિયારતનું સ્થળ છે.

એ સિવાય બીજા સ્થળો છે, જ્યાં ઈમામે ઝમાના હાજર થયા હોય. આ સ્થળોની યાદગીરી જાળવવા તે સ્થળ ઉપર જ્યારત દુઆ માંગવા માટે લોકો જતા હોય છે.

ઉપર જણાવેલ નઅમાનિયહના ‘મકામે સાહેબુગુરુમાન’માં એક આલિમ શેખ ઈબ્ને અભીલ જવાદને ઈમામે ઝમાના (અ.સ.)ની જ્યારત નસીબ થઈ હતી. તે કહે છે કે, ઈમામની જ્યારતથી મુશર્રફ થયો, મેં ઈમામ (અ.સ.)ને અરજ કરી કે, તમારા નામના પવિત્ર સ્થળોમાંથી એક નઅમાનિયહમાં અને એક હિલ્લામાં છે.

આપ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું : મંગળવારની રાતે અને મંગળવારના દિવસ નઅમાનિયહમાં આવું છું. અને શબે જુમ્બા અને જુમ્બાના દિવસે હિલ્લામાં આવું છું. પણ હિલ્લાના લોકો બેઅદબ છે. મારા મકાનની અને મારી હુરમત રાખતા નથી. તેઓ દાખલ થતી વખતે મને સલામ કરતા નથી અને મારા બાપદાદા અઈમા ઉપર ૧૨ વખત સલવાત પઢતા નથી.

જો કોઈ મોઅભીન હિલ્લાના પવિત્ર સ્થળમાં હાજર થઈ મને સલામ કરે અને ૧૨ વખત સલવાત પઢી દાખલ થાય અને બે રકાત નમાઝ પઢી, મુનાજત દુઆ કરે અને પોતાની હાજત ખુદા પાસે માંગો, તો બેશક તેની હાજત પુરી થશે.

મેં અરજ કરી : મારા મૌલા ! મને તે મુનાજત, દોઆ તઅલીમ ફરમાવો, જે હિલ્લાના આપના સ્થળે પડવાનું આપે ફરમાવ્યું છે.

હજરતે તુ વખત દોઆ પઢી સંભળાવી, જેથી મને યાદ રહી ગઈ.

તે દોઆ, મુનાજત અહી લખવામાં આવે છે :

પ્રથમ ર રકાત નમાઝ પઢી ૧૨ વખત સલવાત પઢ્યા પછી ‘બિસ્મિલ્લાહ..’ પુરી પઢીને આ દોઆ પઢે :

‘અહ્લાહુમ કદ ઉભિજતઅદીબુ મિન્ની હતા મસ્સાન્નિય ઝણુરૂ વ અન્ત અરહતુર રાહેમીન વ ઈન કાન મકતરફનુ મેનજ્ર ઝોનૂબ અસ્તહિકુ બેહી અગ્રાફ અગ્રાફ મા અદ્દબતની બેહી. ફઅન્ત હલીમુન ઝુઅનાતિન તઅફુ અન કસીર, હતા યસબેકુ અફવક અગ્રાબક’

આ દોઆ તુ વખત પઢે, પછી સલવાત પઢી પોતાની હાજત માંગો.

૬. ઈસ્માઈલ હરકલાના સાથળનું જખમ મટી જવાનો મોઅજ્ઞો

બની અખ્બાસીના ખલીફા મુસ્તનસીરના સમયમાં એક શાખ્સ ઈસ્માઈલ બિન હસન હરકલીની હિકાયત શીઆ મગજહબના આલિમ અલી ઈબ્ને ઈસા અરબલીએ પોતાની કિતાબ ‘કશ્ફુલ ગુમ્મા’માં નીચે મુજબ લખી છે :

ઈસ્માઈલ બિન હસન હરકલી મારા વખતમાં મરણ પામ્યો. છતાં મેં તેને જોયો ન હતો. તેના દીકરા શમશુદ્દીને પોતાના બાપની હિકાયત જણાવી કે મારા પિતાજી ઈસ્માઈલ બિન હસને મને કહ્યું કે, મારી જવાનીના વખતમાં મારા જમણા પગના સાથળમાં ઉંડો જખમ થયો. ઠંડીની મોસમમાં તે જખમ ખુલી જતો હતો અને તેમાંથી

લોહી, પરું વહેતું હતું. મારા ગામ હરકલથી નિકળીને હું હિલ્લામાં આવ્યો અને તે સમયના શીઆ કૌમના મહાન મુજિતહીદ આગા રજીયુદ્દીન અલી ઈબ્ને તાવુસની જિદમતમાં હાજર થઈ, મારી બિમારીની શિક્ષાયત કરી. તેમણે હિલ્લાના હકીમોને તેડાવી, જખમ દેખાડી, તેઓને ઈલાજ કરવા કહ્યું. તેઓ સધળા એકમતે બોલ્યા કે, આ જખમ અંદરની એક નસ ઉપર પહોંચ્યું, તો તે નસ કપાઈ જવાની બિક રહે છે અને તે રગ કપાઈ જાય, તો ઈસ્માઈલ જીવતો નહીં રહી શકે.

સયદ (આલિમે) ઈસ્માઈલને કહ્યું : મારે કામથી બગદાદ જવાનું છે, તેથી હું તમોને મારી સાથે બગદાદ લઈ જઈશ. આગા મુજિતહીદ સાહેબ ઈસ્માઈલ સાથે બગદાદ પહોંચ્યા. તે પછી તેમણે બગદાદના નસારા મજહબના હકીમોને તેડાવી, તે જખમનો ઈલાજ કરવા કહ્યું. જખમ જોઈને તેઓએ કહ્યું : અમારાથી તેનો ઈલાજ નહીં થઈ શકે. ઈસ્માઈલે અરજ કરી : જખમનો ઈલાજ અશક્ય હોવાથી હું મારા વતને પાછો જાઉં, તે અગાઉ સામર્દની જિયારતોથી મુશર્ફ થવાનો ઈરાદો છે. સયદ તે ઈરાદો પસંદ કરી ફરમાવ્યું : બહુજ નેક ઈરાદો છે, અને તેમણે મુસાફરી માટેના ખરચ વગેરેનો બંદોબસ્ત કરી આયા.

ઈસ્માઈલ કહે છે કે, હું સામર્દી ગયો. જિયારતોથી મુશર્ફ થઈ સરદાબમાં દાખલ થયો. જિયારત, દોઆ કરી, ખુબ રડ્યો, અને ઈમામે ઝમાનાની મદદ માંગી. ગુરુવારનો દિવસ થયો. હું શહેરથી બહાર નહીં ઉપર ગયો, ગુસલ કરી, કપડા ઘોઈ, કપડા પાક કરી સુકવ્યાં અને પછી કપડાં પહેરી લોટામાં પાણી ભરી શહેર તરફ પાછો ફર્યો. સામર્દી શહેરના ગઢ (દિવાલ) આગળ પહોંચતા મેં જોયું કે ચાર માણસો ઘોડા ઉપર સવાર બહાર નિકળ્યા. તેમાં બે જવાન હતા અને એક મોટી વયના બુગુર્ગ હતા અને તેઓની વચ્ચે એક બુગુર્ગવાર જવાન નુરાની ચેહરાના ઘણા રોબદાર હતા. તેઓએ તલવાર બાંધેલી હતી. હું સમજ્યો કે સામર્દની આસપાસના બકરા ચરાવનાર અરબો હશે. તેઓ મને જોઈ ઉભા રહ્યા અને સલામ કરી, મેં તેઓને સલામનો જવાબ આય્યો. તે રોબદાર બુગુર્ગ જે વચ્ચે હતા, તેમણે ફરમાવ્યું : ઈસ્માઈલ તમે આવતી કાલે તમારા વતને જવા ચાહો છો ? મેં અરજ કરી : હા, મારા વતને પહોંચવા આતુર છું. ફરમાવ્યું : મારી નજીક આવો. હું આગળ વધી તેમના ઘોડાની નજીક ઉભો રહ્યો. તેમણે એક હાથ મારા ખત્મા ઉપર રાખી ઘોડાથી જુકી, બીજો હાથ મારા પગના સાથળના જખમ ઉપર રાખી ખૂબ દબાવ્યું. જેથી મને બહુ પીડા થઈ. તે પછી ઘોડા ઉપર ટહ્ઠાર બેઠા. તેમની જમણી બાજુએ જે મોટી વયના બુગુર્ગ હતા, તેમણે કહ્યું ‘અફલહત યા ઈસ્માઈલ’ ‘અય ઈસ્માઈલ તમે નજીત પામ્યા’, મેં કહ્યું : ‘અફહલના વ અફહલહતુમ ઈન્શાઅહ્લાહ’, ‘ઈન્શાઅહ્લાહ આપણે સધળા નજીત પામશું.’, તેમણે મારું નામ લીધું, તે સાંભળી હું અચરજ પામ્યો. હું તેઓને ઓળખતો નથી અને આ મુલકમાં હમણાં જ આવ્યો છું. છતાં મારું નામ કેમ જાણી શક્યા. તે પછી મોટી વયના બુગુર્ગ ફરમાવ્યું : આ બુગુર્ગવાર ઈમામે ઝમાના હઝરત મહાદી (અ.સ.) છે. આ સાંભળતા જ હું ઝડપથી આગળ વધ્યો અને ઈમામના કદમ મુખારક આગળ જુકી પગોને બોસો આપ્યો. તે બુગુર્ગવારો આગળ વધ્યા

અને હું તેમની પાછળ ચાલ્યો. ઈમામ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું : તમે શહેરમાં ચાલ્યા જાઓ. મેં અરજ કરી : મારા મૌલા! હવે હું આપથી કોઈ કાળે જુદો ન થઈશ. ઈમામ (અ.સ.)એ ફરીવાર ફરમાવ્યું : તમે ચાલ્યા જાઓ, તેમાં તમારા માટે બેહતરી છે. હું એમજ તેઓની પાછળ ચાલતો હતો. તે મોટી ઉમરના બુઝુર્ગ ફરમાવ્યું : ઈસ્માઈલ, શરમ કરતાં નથી, તમારા ઈમામે તમને બે વખત ચાલ્યા જવા ફરમાવ્યું, છતાં માનતાં નથી. તેથી નિરાશ થઈ હું ઉભો રહ્યો. તે પછી ઈમામ (અ.સ.)એ પાછળ ફરી ફરમાવ્યું : જ્યારે તમે બગદાદ પહોંચશો, તો ખલીફા અબુ જાફર મુસતનસીર તમોને બોલાવશો, અને તમોને શક્ષા મળી તેની હકીકત સાંભળી એક હજાર અશરફીની થેલી લેટ આપશો.. તે હરગીઝ કબુલ ન કરશો, અને અમારા ફરજાંદ સથ્યદ અલ ઈઞ્ણે તાવુસને મારા નામથી કહેજો કે તે એક વેપારી અલી ઈઞ્ણે અવજને લખે કે, તમોને જોઈતી રકમ આપે. તેમજ હું તેને ભલામણ કરીશ. એટલી વારમાં તે ચારેય ધોડેસવારો મારી નજરથી ગાયબ થઈ ગયા. હું અફસોસ કરતો ઉભો રહી ગયો, પછી જમીન ઉપર બેસી ખૂબ રડ્યો.. પછી ઉભો થયો અને સામર્દ્ધમાં ઉદાસ અને ફીકો બની દાખલ થયો. હરમના ખાદીમોએ મારી આ સ્થિતિ જોઈને પુછ્યું કે, તમોને શું થયું છે? કોઈએ સત્તાવ્યા છે? અથવા બીજું કાંઈ કારણ છે? મેં કહ્યું કે, એવું કશું નથી, પણ મને એ જણાવો કે હમણાં શહેરમાંથી જે ચાર સવારો બહાર નિકળ્યા, તેને ઓળખો છો? તેઓએ કહ્યું : તેઓ સામર્દ્ધની આસપાસના બકરાં ચરાવનાર હશે. મેં કહ્યું : તેમ નથી, તેઓમાં એક બુઝુર્ગવાર ઈમામે જમાના હજારત મહદી (અ.સ.) હતા. તેઓએ કહ્યું : તમારા જખમની શક્ષા માટે તમે અરજ કરી હતી? મેં કહ્યું : ઈમામ (અ.સ.)એ પોતે મારા જખમને દબાવ્યું, જેથી મને પીડા થઈ. પછી તેઓની સામે તે જખમ ઉપરથી કપું હટાવી તેઓને દેખાડ્યું (તે અગાઉ મને તે જખમ ઉપર નજર કરવાને સુજ્યું ન હતું, કારણ કે ઈમામની જુદાઈમાં હું બેચેન હતો.) તેઓએ જોયું તો જખમનું નિશાન ન હતું. હું શકમાં પડ્યો કે કદાચ તે જખમ બીજા પગમાં હશે. બીજો પગ ખોલીને જોયું તો તેમાં કાંઈ ન હતું. તેથી જે લોકો ત્યાં હતા, મને દેરી મળ્યા, સલવાતનો શોર બુલંદ થયો અને મારા કપડા તબરૂક માટે ફાડીને લઈ જતા હતા. મને તેઓ કચડી હલાક કરી નાખશે તેની બીક ઉત્પન્ન થઈ, તેથી હરમના ખાદીમોએ મને ઉપાડીને અંદરના ભાગના એક ઓરડામાં લાવીને બેસાડ્યો. થોડીવાર પછી સામર્દ્ધના કોટવાલે આવીને પુછ્યું : તમે બગદાદથી કચારે રવાના થયા? મેં કહ્યું : અઠવાડીયું થયું. કોટવાલ ચાલ્યો ગયો. બીજે દિવસે સામર્દ્ધથી બગદાદ રવાના થયો. રાતના એક ગામમાં સુતો અને સવારના પહોરમાં બગદાદ પહોંચ્યો. બગદાદમાં ખબર પહોંચી ચુકી હતી. તેથી પુલ ઉપર મોટી મેદની ભેગી થઈ. હું પહોંચ્યો કે, તેઓએ મારું નામ પુછ્યું, નામ સાંભળી મને દેરી વળ્યા, અને મારા કપડા ફાડવા મંડી પડ્યા. મને ભાઈઓએ તેઓથી છોડવી બગદાદમાં દાખલ કર્યો. શહેરમાં પણ લોકો મને દેરી મળ્યા. સથ્યદ અલી ઈઞ્ણે તાવુસ મુજતહીદ મારી પાસે આવ્યા અને હકીકત પૂછી. મેં તમામ હકીકત બયાન કરી. તેથી પોતે કપું ઉઠાવી મારા જખમ તરફ નજર કરી. પોતે અગાઉ તું જખમ જોઈ ચુક્યા હતા, તેથી જખમની કંઈપણ નિશાની બાકી ન રહેલી જોઈ બેહોશ થઈ ગયા. થોડીવાર પછી હોશમાં

આવ્યા, તે પછી ખુબ રહ્યા અને મારો હાથ પકડી વગીરના ધરે લાવ્યા, જે ખલીફા મુસતનસીરન વગીર અને કુમના રહીશ શીઆ મજહબના હતા. વગીરે મારા બન્ને પગો જોયા, જખમની નિશાની બાકી રહી ન હતી. તેથી ખાત્રી કરવા માટે વગીરે બગદાદના જે નસારા હાકિમોએ મારું જખમ જોયું હતું, તેઓને તેડાવ્યા અને પુછ્યું : આ માણસને ઓળખો છો ? તેઓએ હા પાડી : ફરી પુછ્યું કે તેના સાથળ ઉપરનું જખમ તમોએ જોયું હતું ? તેઓએ હા પાડી અને કહ્યું કે તે જખમ કાચ્યા સિવાય બીજો કોઈ ઈલાજ ન હતો. અને જખમ કાપવામાં તેની છંદગીનું જોખમ હતું. વગીરે તેઓને કહ્યું : જો જખમ કાપવામાં આવે અને તે મરણ ન પામે, તો કેટલા વખતમાં તે જખમ રૂજાઈ જાય ? હકીમોએ કહ્યું કે, કમમાં કમ બે મહિના પછી રૂજ આવે. છતાં તે જખમના ઠેકાણો સફેદ દાગ રહેવા પામશે. પછી વગીરે પુછ્યું : તમોને કેટલા દિવસ થયાં તેનું જખમ જોયું હતું ? તેઓએ કહ્યું : દસ દિવસો થયા. પછી વગીરે ઈસ્માઈલની સાથળ ઉપરથી કપું હટાવી તેઓને દેખાડ્યું. તે નસરાની હકીમોએ (ડોક્ટરોએ) જોયું કે સાથળ ઉપર જખમનું નિશાન નથી. બીજા પગ માફક સાફ ચામડી છે. તેથી બેહદ અચરજ પામ્યા. તેઓમાંથી એક હકીમે પુકારીને કહ્યું કે, આ કામ હજરત ઈસા પયગમ્બરનું છે. વગીરે કહ્યું કે, તમારાથી ઈલાજ ન થઈ શક્યો. અને જખમ બિલ્કુલ મટી ગયું. નિશાની પણ બાકી રહેવા પામી નથી. તે તમો જોઈ ખાત્રી કરી. હવે તે કોનું કામ છે તે અમે ખુબ સમજુએ છીએ.

પછી વગીરે ખલીફા મુસતનસીરને ખબર કરી. ખલીફા ઈસ્માઈલને તેડાવી તે જખમની તપાસ પોતે કરી તેને ખાત્રી થઈ કે ઈમામે જમાના હજરત મહદી (અ.સ.)નો મોઅછ્યો છે, તેથી ઈસ્માઈલને એક હજાર સોનાના સિક્કાની થેલી મંગાવીને આપી. ઈસ્માઈલે લેવાની ના પાડી. ખલીફાએ પુછ્યું : શા માટે ના પાડો છે ? કોનાથી ડરે છે ? કહ્યું જે બુગુર્વારે મને શફા બક્ષી છે, તેમણે મને આ લેવાની ના પાડી છે. આ સાંભળી ખલીફો રહ્યો અને દિલગીર થયો. ઈસ્માઈલ ખલીફા પાસથી બહાર નિકળ્યો. મુજતહીદ સથ્યદ સાહેબે ઈમામના ફરમાનુસાર અલી ઈબ્ને અવગ ઉપર કાગળ લખી આપ્યો અને જોઈતી રકમ તેને અપાવી.

અલાહુમ્મ સલ્લે અલા મોહમ્મદીવ વ આલે મોહમ્મદ